

رۆمان

دان چەر موو

جەك لەندەن

وەرگێڕانی

عەبدوڵڵا حەسەن زادە

کتابخانه‌ی دیجیتالی

www.rabari.org

دان چه رموو

جهك نه ندهن نووسيوويه تي

محمد قاضي كردووويه به فارسي

عبدالله حسنزاده كردووويه ته كوردي

كتیبخانه ی دیجیتالی

www.rabari.org

پیش‌بار

جھک لہ‌ندہن نووسہری بہ‌ناویانگی نہ‌میریکی سائی ۱۸۷۶ی زایینی لہ شاری سانفراسیسکوئی نہ‌میریکا لہ دایک بوو. لہ مندائی‌دا لہ‌بہر دہستہ‌تہ‌نگیی بنہ‌مالہ‌کھی لہ کیلگہ‌یہک دہستی بہ کار کرد. بہ‌لام، ماوہیہک دواتر وازی لہ کاری کیلگہ ہیئا و ناواری کووچہ و کۆلانی شاره‌کان بوو. بنہ‌مالہ‌کھی کہ لہ باری تہ‌ربییہ‌تی کۆمہ‌لایہ‌تی‌یہ‌ووہ لہ پاش بوون، زۆر گوی‌یان بہ پی‌گہ‌یانندن و پاهینانی نہ‌دا و لہ ٹاکام‌دا مندائیکی بی‌کارہ و بی‌تہ‌ربییہ‌تی لی دەرچوو. ہەر بۆیہ‌ش چہ‌ند جار بہ تاوانی دزی و سوائگہری کہوتہ بہ‌ندیخانہ.

دایک و بابی لہ‌بہر دہستکورتی نہ‌یان‌توانی بی‌نیرنہ قوتابخانہ و تہ‌نیا فییری نووسین و خویندندہ‌ویان کرد. لہ تہ‌مہ‌نی یازدہ سائی‌دا لہ‌گہ‌ل دایک و بابی چوونہ ”ٹوکلائند“ و لہ‌وی دہستی کرد بہ رۆژنامہ‌فرۆشتن. کہ‌چی دواي ماوہیہک وازی لہ و کارہش ہیئا و رپگہ‌ل تاقمییک گیرفان بر کہوت.

دووبارہ گیرا و بردیانہ بہ‌ندیخانہ. دواي نازادبوون، بۆ راوی نہ‌ہہ‌نگی دہریایی و مرواری بہ سواری کہشتی چووہ ناوچہ جۆراوجۆرہ‌کانی جیہان، بہ‌تایبہ‌تی لیوارہ‌کانی ژاپۆن. لہم سہ‌فہرانہ‌دا تووشی زۆر کوپڑہ‌وہری و چہ‌رہ‌سہری ہات و ہەرچہ‌ند ہیئدیئ نہ‌زموونی پەیدا کردبوو، کہ‌لہ‌شہ‌قی و لہ‌خۆبایی‌بوونی سہ‌رہ‌می لاوہتی نہ‌ی‌ہیشت راستی‌یہ‌کانی ژیان تی‌بگا.

تہ‌مہ‌نی نۆزدہ سال بوو کہ رۆژکیان ہەر‌وا بہ ئیشتیا و بۆ وەخت‌پارباوردن چووہ کتیبخانہ‌یہک و بہ ریکہوت چاوی بہ کتیبی ”رابینسون کروزۆئی“ ی ”دانییل دوفۆئی“ کہوت. لہ‌بہر نہ‌وہی بۆخۆی چہ‌ند سال سہ‌فہری دہریاکانی کردبوو؛ نہ‌و کتیبہ‌ش باسی ژیان پپرکارہ‌ساتی کوپڑکی دہ‌کرد کہ مال و بنہ‌مالہ‌ی بہ‌جی‌ہیشتوہ و چووہ‌تہ سہ‌فہری دہریاکان و تووشی بہ‌سہ‌رہاتیکی سہ‌خت ہاتوہ، کتیبہ‌کھی زۆر پی خوش بووہ. ہەر نہ‌و رۆژہ دہستی بہ خویندندہ‌وہی کرد و بہ جۆریک سہ‌رگہ‌رمی خویندندہ‌وہی بوو کہ وەختی داخستنی کتیبخانہ‌کەش حازر نہ‌بوو بہ خۆشیی خۆی دہست لہ خویندندہ‌وہی ہەل‌گری، ہەتا بہ‌رپرسی کتیبخانہ‌کە بہ زۆری وەدہری نا.

لہ‌وہودوا کاری جھک لہ‌ندہن نہ‌وہ بوو کہ رۆژی ۱۰ – ۱۵ سہ‌عات خہریکی خویندندہ‌وہی داستانہ پپرکارہ‌ساتہ‌کان بی. بہرہ بہرہ خویندندہ‌وہ‌کھی شیوہ‌یہ‌کی زانستی بہ‌خۆیہ‌وہ گرت و لہ‌وہ‌را دہستی کرد بہ خویندنی ناوہندی و بہ چہ‌شنيک خہریکی دہرسہ‌کانی بوو کہ چوار سال

خویندنی ناوه‌ندی له قوتابخانه‌ی "نووکلاند" دا به ماوه‌ی سی مانگ ته‌واو کرد و چوووه زانستگه. به‌لام دوا‌ی ماوه‌یه‌ک زانستگه‌ی به‌جی‌ه‌یشت و ده‌ستی کرد به کاری نووسین.

له‌به‌ر نه‌وه‌ی باوکی راوکه‌ریکی کارامه‌ی کالیفورنیا بوو و بو‌خو‌شی له سه‌رده‌می مندالی و سه‌رده‌تای ته‌مه‌نی لاوه‌تی‌دا له‌گه‌ل هه‌ژاری و نه‌داری ناشنا بوو، له‌باره‌ی سروشت و خووی چه‌یوانه‌کان به‌تایبه‌تی درنده‌کانه‌وه موتالا و لیک‌ۆلینه‌وه‌یه‌کی قوولی ده‌کرد و دونیای چه‌یوانه‌کانی زۆر جوان و سه‌رنج‌پراکیش نیشان ده‌دا.

جه‌ک له‌نده‌ن له ماوه‌یه‌کی زۆر کورت‌دا بوو به نووسه‌ریکی گه‌وره و به ماوه‌ی هه‌ژده سا‌ل کاری نووسه‌ری په‌نجاویه‌ک کتیبی گه‌وره و سه‌د و بیست کورته چیرۆکی نووسین که زۆربه‌یان زۆر زوو به چه‌ندین زمانی زیندووی دنیا بلاو بوونه‌وه و ناوبانگی جه‌ک له‌نده‌نیان گه‌یانده زۆربه‌ی ولاتی جیهان. ئەم نووسه‌ره مه‌زنه سا‌لی ۱۹۱۶ له ناکامی کاری زۆر و له‌پاده‌به‌ده‌ردا کۆچی دوا‌یی کرد.

"دان چه‌رموو" یه‌کیک له به‌ناوبانگترین به‌ره‌مه‌کانی جه‌ک له‌نده‌نه. جه‌ک له‌نده‌ن له‌م داستانه‌دا به وه‌ستایی و کارامه‌یی‌یه‌کی تایبه‌تی‌یه‌وه به‌سه‌ره‌اتی پرکاره‌ساتی بیچوووه‌گورگیکی کیوی ده‌گی‌ریته‌وه که بووه‌ته هاوده‌می ئاده‌میزاد و ئازادی خوی ته‌سلیمی بنیاده‌م کرده و زنجیری دیلی و کۆیله‌تی بو کرده‌ته ملی. له‌گه‌ل بنیاده‌می جو‌راو‌جو‌ر به‌ره‌وو بووه، زۆله‌می ئی‌ کراوه و خو‌شه‌ویستی نیشان دراوه، دارکاری کراوه و ده‌ستی لاواندنه‌وه‌ی به سه‌ردا هینراوه و سه‌ره‌نجام له مائی وایدن سکات بووه‌ته پارێزه‌ر و ئەمینداری گیان و مائی خاوه‌نه خو‌شه‌ویسته‌که‌ی، یان وه‌ک جه‌ک له‌نده‌ن خوی ده‌لی "خوای خو‌شه‌ویستی".

له‌م داستانه‌دا به‌راوردی به‌سه‌ره‌اتی دان چه‌رموو که بیچوووه‌گورگیکی کیوی بووه و مائی کراوه، له‌گه‌ل سه‌ره‌رده‌ی "جیم هال" که ئاده‌میزادیکی خاوه‌ن شارستانه‌تی بووه و له ناکامی راهینانی نادروست و نابه‌رامبه‌ری کۆمه‌لایه‌تی‌دا رووی کرده‌ته کیوان و یاخی بووه، تابلۆیه‌کی جوانی ئی‌ دروست بووه که پیم وایه سه‌رنجی هه‌موو خوینه‌ریک بۆلای خوی پاده‌کیش.

له‌میز بوو به ئاواته‌وه بووم ده‌رفه‌تی‌کم بو ب‌ره‌خسی ئەم داستانه بکه‌مه کوردی و بی‌خه‌مه به‌ر چاوی خوینه‌ری کورد، به‌تایبه‌تی خوینده‌واره که‌مه‌ته‌مه‌نه‌کان که پیم وایه زیاتر چیژی ئی‌ وهرده‌گرن. خو‌ش‌حالم که سه‌ره‌نجام نه‌و ده‌ره‌تانه‌م بو پیکه‌هات و به‌و ئاواته‌م گه‌یشت. ئیستا ئاواته‌م نه‌وه‌یه‌ تووانبم ئەم کتیبه، که به‌راستی وهرگی‌رانه‌که‌ی دژوار بوو، به جو‌ریک بکه‌مه کوردی که تام وچیژی خوی پاراستی و خوینه‌ره خو‌شه‌ویسته‌کان ئی‌ رازی بن.

هاوینی ۱۹۸۸، وهرگی‌ر

شوینی نیچیر

لیږه‌واری پان و به‌رینی داری سنډبه‌ر له هه‌ردوو به‌ری چۆمی سه‌هۆل‌به‌ستوو به وه‌زعیکی سامناک و پر له هه‌رشه‌وه راخرا‌بوو. داره‌کان که به هه‌لکردنی بایه‌کی تازه که‌وا سپی‌یه به‌فرینه‌که‌یان له به‌ر دارنا‌بوو، ره‌ش‌پۆش و خه‌مناک به‌رامبه‌ر به تیشکی ره‌نگ‌په‌ریوی هه‌تاوی ده‌مه‌وئیواره تیکدا ده‌تلانه‌وه، ده‌ت‌گوت له‌به‌ر ترس و خه‌مباری ده‌یان‌ه‌وی پال ویک بدن. زه‌وی بیابانیکی مردووی له‌بران‌نه‌هاتوو بوو که له‌وی‌دا نه زینده‌وه‌ریک ده‌بزوت و نه په‌له‌وه‌ریک بائی لیک ده‌دا؛ نه‌وه‌نده سارد و چۆل و خه‌ماوی بوو که خه‌یائی بنیاده‌م له ترسانی رای‌ده‌کرده نه‌ودوو هه‌ریمی خه‌م و سام‌گرتوویی. ناره‌زووی پیکه‌نینیکی وه‌ک ژه‌هره‌مار، پیکه‌نینیکی وشک و بی‌گیان و بی‌ده‌ماخ، پیکه‌نینیکی وه‌ک پیکه‌نینی کۆشکی به‌رز و بی‌وینه‌ی هه‌رمان به ده‌زگای پروپوچی نه‌م جیهانه و به په‌له‌قاژه‌ی بی‌که‌لکی نیمه، گیانی خه‌مناکی بنیاده‌می داده‌گرت. ئیره، بیابانی سامناک و سیس‌هه‌لاتووی شیمال بوو که ببوو یه‌ک پارچه سه‌هۆل.

خیشکیک که به چه‌ند سه‌گورگه‌وه به‌سترابوو، به‌سه‌ر رووبه‌ری سه‌هۆل‌به‌ستوو چۆمه‌که‌دا به زه‌حمه‌ت به‌ره‌و پیش ده‌چوو، ده‌ت‌گوت له‌گه‌ل سام و شکوی بیابانی شیمال له به‌ریه‌ره‌کانی دایه. مووی له‌شی سه‌گانی خیشکه‌که وه‌ک نه‌شته‌ر راست ببوونه‌وه و به‌فر له‌سه‌ریان قه‌باره‌ی به‌ستبوو؛ هیشتا هه‌ناسه‌ی گه‌رم به‌ته‌واوی له زاریان نه‌ده‌هاته‌وه، که ده‌بوو به سه‌هۆل و وه‌ک ورده‌شووشه‌ی بریقه‌دار به‌سه‌ریان‌دا ده‌پرژایه‌وه، ده‌ت‌گوت له‌جیاتی که‌ف ورده‌شووشه له زاریان ده‌پرژئی.

ته‌نگه‌ی سه‌گه‌کانیان به قایشیک کیشابوو و زین و هه‌وساریک نه‌وانی به خیشکیکی له‌رزۆکه‌وه ده‌به‌سته‌وه که نه‌ختیک دوورتر به‌دوایان‌دا راده‌کشا، نه‌م خیشکه خول‌خوله‌ی نه‌بوو و له چه‌ند پارچه داری لیږه‌وار دروست کرابوو که توند و قایم لیک به‌سترابوون، ته‌ختی بنی به‌ته‌واوی ده‌که‌وته سه‌ر به‌فر، نووکی پیشه‌وه‌ی باریک و کوور دروست‌کرابوو بوئه‌وه‌ی له به‌فر روئه‌چی و ته‌باره به‌فره‌کان به‌ناسانی بپری و تی‌په‌ری.

سندوو‌قیکی گه‌وره‌یان توند و قایم له‌سه‌ر خیشکه‌که دابه‌ستبوو، نه‌م سندوو‌قه درێژ و ته‌سک، به‌لام بلند بوو و ده‌کرئ بلیین ته‌واوی رووبه‌ری خیشکه‌که‌ی داگرتبوو. له ته‌نیشته سندوو‌قه‌که هیندی شتی دیکه بو وینه، چه‌ند دانه لیقه و ته‌وریک و قاوه‌جۆشیک و ته‌باخیکی چیشت‌لینان له‌سه‌ریه‌ک که‌له‌که کرابوون،

له پيشهوهی سهگهگان پياويک به شهکتهی ريگای دهبري و پياويکی دیکهش بهدوای خيشکهکهدا دهرويشت، لهنيو سندووقهکهشدا پياويکی دیکه خهوتبوو که له دست رنج و کویرهوهري و خهه و خهفته رزگاري ببوو. ”بيابانی شيمال“ نهم بهستهزمانهی به جوریک هارپبوو که جاريکی دیکه بير له ژيان و جموجول نهکاتهوه و ههواي ملبهمله و بهربهرهکانی له سهري نهدا. بهئي، ”بيابانی شيمال“ رقی له جموجول و تیکوشان دهبيتهوه و ژيان و بووژانهوه به سهريپيچی له دهسهلاتی جهههنهيمي خوی دهزانی؛ ”بيابانی شيمال“ ناوی دهبهستی تا نههيلي بهرهوه دريا بروا؛ شيلهی گيايی لهژير پيستی نهستووری داری ليرهواردا دهبهستی ههتا وشک بن و بمرن؛ لهوهش خهراپتر و بيبهزهییانهتر، پهلاماری مروف ددا بوئهوهی تيکی بشکيني و بيکاته ملکهچ و ژير فهرماني خوی، چونکه مروف چالاکتر و بهراپهپرترين بوونهوهري سهزهوییه که ههرگيز راناوهستی و ههرگيز ماندوو نابي و دياره ”بيابانی شيمال“ يش رقی له جموجول و ژيان و تیکوشان دهبيتهوه.

لهگهه لهوهش، نهو دوو پياوه که هيشتا گيانيان له بهردابوو، بيئهوهی ماندوو بن، يان ناهوميدي بيانگري، به ههر گيانکيشانيک بوو له پيش و پاشی خيشکهکهوه دهرويشتن. جل و بهرگيان له چهريميکی نهرم بوو که وهک چهرمی لهدهباغ دراو وابوو. ههناسهيان ههروهک ههناسهی سهگهگان هيشتا بهتهواوی له دهميان نهدههاته دهر که دهبوو به سههول و وهک وردهسههول و بهفر به جوریک لهسهر برو و برژانگ و روخسار و نيويان دهنيشت که ليک جياکردنهوه و ناسينهوهيان دژوار بوو، دهتگوت دوو نهندامي دايرهی ناشتتی مردووانن که رووبهنديان بهسهر خوياندا داوه و تهرمی چهند تارماييهک بهري دهکهنه نهو دنيا. بهلام لهژير نهو رووبهنداندا دوو پياوی به زيپک و زاكوون ههبوون که سهرهپای ههموو کهندوکوسپيکی سهر ريگا لهو ولاته چول و هول و بهسامههدهچوونه پيش؛ نهگهرچی بهرامبهر به مهزنی و دهسهلاتی نهو دنيا سهيروسهمهريه، دنيايهکی بهسام و شکو که وهک گيژاويکی بي سهروبن دههاته بهرچاو، زور چووکه له و بيبايهخ ديار بوون، لهگهه لهوهش به بق و قيني کويرانه و درندانهی نهو دنيايه پيدهکهنين.

ههردووکیان به نهنداميکی پتهو و پاکشاوهوه بهرهوپيش دهچوون و خويان له تهقهلاي بي سوود دهپاراست. دهيانهويست له بهکارهينانی توانا و تهنانهت له ههناسهکيشانيشدا دست پيوه بگرن. له ههموو لاوه بيدهنگيهکی بهسام دهوری دابوون که بونی مهريگی ليدههات، بيدهنگيهکی که به قورسايی خوی وهک ناويک که خنکاوويک رادهگوشي و ورده ورده دهیباته قوولايی زهريا، لهشی نهواني دهگوشي و وردی دهکرد.

سه‌عاتیک رابورد و سه‌عاتیکی دیکه‌ش تی‌په‌ری. تیشکی ره‌نگ‌په‌ریوی خۆر، واته تیشکی بی‌ه‌تاوی قوتبی شیمال خه‌ریک بوو ئاوابی که له‌نه‌کاو ده‌نگیکی کز له دوور و له هه‌وای ئارامی بیابان‌دا به‌رز بووه‌وه. ئه‌م ده‌نگه به‌ره به‌ره گه‌وره بوو و زیادی کرد هه‌تا گه‌یشته ئه‌وپه‌ری خۆی. ماوه‌یه‌ک درێژهی کیشا، ئه‌م‌جار کپ بوو. ئه‌گه‌ر باری درنده‌یی و خوی‌ن‌خۆری‌یه‌که‌ی تیدا نه‌بایه، وه‌ک هاواری پر له ناهومیدی لینه‌وماویک ده‌چوو. ئه‌م ده‌نگه هاواری پر گه‌رمایی جه‌یوانیک بوو، هاواری برسی‌یه‌کی قاتی‌ئ‌دراو بوو که به‌دوای خۆراک‌دا ده‌گه‌را.

ئه‌و پیاوه‌ی له‌پیشه‌وه ده‌رۆیشت ئه‌وه‌نده سه‌ری وه‌رسووران‌دا تا له‌گه‌ڵ ئه‌و پیاوه‌ی له‌ دواوه ده‌هات چاویان تیک‌ه‌ه‌ته‌نگوت و هه‌ردووکیان له‌سه‌ر ئه‌و سندوو‌قه‌وه که له‌سه‌ر خیشکه‌که دابه‌سترابوو، یه‌کتریان حالی کرد.

ناره‌ته‌یه‌کی دیکه به‌رز بووه‌وه و بی‌ده‌نگی شکاند. دوو پیاوه‌که تی‌گه‌یشتن ده‌نگه‌که له‌ کام لاره‌ی دی. ده‌نگه‌که له‌ پشته‌وه و له‌و بیابانه پر به‌فره‌وه ده‌هات که تا نیستا بریبووین. ناره‌ته‌ی سیه‌م وه‌لامی دوو ناره‌ته‌ی پیشووی دایه‌وه. ئه‌و ناره‌ته‌یه‌ش له‌ پشته‌وه و له‌ لای چه‌پی ده‌نگی دووه‌م هه‌ستا.

ئه‌و پیاوه‌ی له‌پیشه‌وه ده‌رۆیشت به‌ هاواری‌یه‌که‌ی گوت: بیل! وه‌دوای ئیمه که‌وتوون.

ده‌نگه‌که‌ی زبر و له‌رزۆک بوو، ده‌ت‌گوت به‌ زه‌حمه‌ت له‌ گه‌رووی دیته‌ ده‌ر.

بیل که له‌ دواوه ده‌هات وه‌لامی دایه‌وه: به‌ئێ؛ له‌م ولاته گۆشت چنگ ناکه‌وی. ئه‌من چه‌ند رۆژه ته‌نانه‌ت شوینی که‌رویشکی‌ش نه‌دیوه.

پاشان هه‌ردووک بی‌ده‌نگ بوون. به‌لام هۆشیان هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و ده‌نگه بوو که له‌ پشتیان‌وه ده‌هات و به‌دوای خۆراک‌دا ده‌گه‌را.

هه‌ر که شه‌و داها، سه‌گه‌کانیان له‌ خیشکه‌که کرده‌وه و له‌ قه‌راخ چۆمی، له‌ میشه‌یه‌کی چووه‌که‌ی داری سنۆبه‌ر کۆیان کردنه‌وه، پاشان چه‌ند هه‌نگاو له‌ولای سه‌گه‌کان ناگریکیان کرده‌وه و ده‌زگیان ئێ داکوتا و تابووتی هاواری مردووه‌که‌یان له‌جیاتی میز و کورسی به‌کار هینا. سه‌گه‌رگه‌کان ده‌یان مراند و پیک هه‌ل‌ده‌پرژان. به‌لام نیازی ئه‌وه‌یان نه‌بوو رابکه‌ن و له‌ تاریکایی بیابان‌دا ون بن.

بیل رووی کرده‌ هاواری‌یه‌که‌ی و گوتی: هانری! وا دیاره ئه‌م سه‌گانه هه‌تا سه‌ر له‌م کاروانه‌دا ده‌میننه‌وه.

هانری که له بهر ناگرهکه خه ریک بوو سه هۆئی ده تواندهوه بوئه وهی به ناوه که ی قاوه ساز بکا، به سه رله قانندن قسه که ی نهوی سه لماندا؛ پاشان له سه ر تابووته که دانیشته و دهستی به خواردن کرد و گوتی: چونکه خواردنیان پی له خوران باشتره و باش دهرانن که له لای نیمه گیانیان که متر له مه ترسی دایه. نه م سه گانه حیوانیکی بی هوش نین.

بیل سه ری راوه شاندا و گوتی: نه من زور سه رم له م مه سه لانه دهرناچی.

هاوړی یه که ی به سه رسورمانه وه سه یریکی کرد و گوتی: سه یره!... یه که م جاره که ده بینم گومانته له زرینگی و هوشی سه گه کانداهیه.

بیل له کاتیکدا به نیشتیایه کی ته واوه وه فاسوویای کوئیوی ده جوی، گوتی: ناگات لئ نه بوو کاتیک شیوم بو بردن چه ند نیگه ران و ناره حه ت بوون و چ گوئمه زیکیان ساز کرد؟... نه ری به راست هانری! نیمه چه ند سه گمان هه ن؟

هانری گوتی: شه ش دانه.

زور باشه.

بیل وه ک بی هه وی سه نگینی یه کی زیاتر به قسه کانی بدا، که میک بی دهنگ بوو، نه مچا گوتی: نیمه ده مان گوت شه ش سه گمان هه ن و بویه منیش شه ش ماسیم خستنه تووره که یه که وه و بو م بردن و هه ریه که ی ماسی یه که م وی دان، که چی له ناخردا دیتم ماسی یه که م که م هیناوه.

: حه تمه ن خه راپت ژماردوون.

بیل له سه ره خو وه لای دایه وه: نا، خه راپم نه ژماردوون. نیمه شه ش سه گمان هه بوون و شه ش دانه ماسیم بو بردن. که چی ”یه ک گوئ“ وه به ری نه که وت. نه وده م هاتمه وه ماسی یه کی دیکه م له تووره که که دهره ینا و بو م برد.

هانری گوتی: هه رچو نیک بی، نیمه شه ش سه گ زیاترمان نیه.

بیل گوتی: نه من نایم جگه له سه گ حیوانیکی دیکه شی لئ بوو. به لام ده نیم ماسیم دا به حه وت سه گ.

هانری دهستی له خواردن هه لگرت و له بهر تیشکی گری ناگره که له دووره وه حه یوانه کانی ژمارد و گوتی: هه رچو نیک بی، خو نیستا شه ش دانه زیاتر نین.

بیل گوتی: نه من حه وته مینم دی که به نیو به فره که دا رای کرد.

هانری له به چاوی به زهیی پیداهاتن و دسوزی ته ماشایه کی بیلی کرد و گوتی: خوا
ناخری کارمان له م سه فهره پر نه گبه ته دا وه خیر بگیری. خوزگه زووتر ده گه یشتی نه جی!

بیل گوتی: مه به ستت له م قسه یه چیه؟

هانری گوتی: مه به ستم نه وه یه که سه ختی ریگا و رهنجی سه فهره نه حوالی تو ی زور
تیکداوه و بهره بهره خه ریکه چاوت ره شکه و پیشکه دهکا و شتی نه بینراو ده بین.

بیل به توندی له م قسه یه ی هاورپی یه که ی وه جواب هات و گوتی: نه منیش له پیش دا وام
ده زانی، به لام شوینی حه یوانی حه وتهم نیستاش له سهر به فهره که ماوه و نه گهر پی ت خوش بی
حازرم نیشانت بدم.

هانری هیچ جوابی نه دایه وه و دووباره به بی دهنگی دهستی کرده وه به خواردن. کاتیک
خواردنه که ی ته واو بوو، فنجانیک قاوه شی له سهر خوارده وه و پاشان دم و لیوی خوی به پشتی
دهستی سرینه وه و له پر وه دهنگ هات و گوتی:

به راست بیل! نه تو باوه ر ده که ی حه یوانیکی وا...

له و کاته دا هاوریکی سامناک و به نازار له نیو تاریکایی دا به رز بووه وه و قسه که ی
پی بری، هانری بی دهنگ بوو تا باشی گوی لی بی. پاشان دهستی بو نه ولایه که دهنگه که ی لیوه
هاتبوو، راداشت و گوتی: نه مه یه کیک له وانه، هاتوه.

بیل به سهر له قاندن قسه که ی نهوی سه لماند و گوتی: نه من له وه زیاتر که گوتم بیرم بو
هیچ شتیکی دیکه ناچی. نه تو بو خوت دیتت سه گه کان چ هه لالا و هه نگامه یه کیان ساز کردبوو.

دهنگ له دوا ی دهنگ به رز ده بوونه وه و له هه رلاوه، له دوور و نریک وه لایه یه کترین
ده دایه وه؛ ده تگوت بیابانی شیمال له نه کاویک بووه ته شیتخانه. سه گه کان به سام گرتویی
په ته کانیان پساندبوو و نه وه نده نریکی ناگره که تیک خزیبوون که تووکی له شیان له بهر شوقی
ناگر سوور ده چوو.

بیل داری خستنه سهر ناگره که، قه لنه که ی داگیرساند، چهند مژی لی دان و گوتی:
هانری! بیر له وه ده که مه وه ده نیم نه و پیاوه ی له وی دایه (قامکی بو نه و سندووقه راداشت که له
سهری دانیشتبوون) زور له من و تو به خته وه رتره. نه من و تو پاش مردن نهک ههر سه فهریکی وا
به ره حه تی ناکه یین، به لکه نازانم که س ده بی به ردیک له سهر گوره که مان دان یان نا. نه وه م پی
سهیره بابایه کی وهک نه م کابرایه که بی گومان له ولاتی خوی دا ده وله مه نه و پیاوماقوویک
بووه و هه رگیز تووشی خه فه تی نان و ناو و خانووبه ره نه بووه، چون به میشکی دا هاتوه که روو

بکاته نهم ولاته تووکالی کراوه، که خواش به خویه تیی خوی به جیی هیشتوه. به راستی سهرم نهم مهسه له یه دهرناچی.

هانری بوی له مل دا و گوتی: نهم پیاوه نه گهر له ولاتی خوی مابایه وه، له وانه بوو زور بژی.

بیل دهیه ویست له سهر قسه که ی بپوا که له پیر له تاریکایی سامناکی شه ودا (که سات به سات وهک دیواریکی رهش زیاتر نه لقه ی گه ماروی لی ته نگ ده کردنه وه و هه موو شتیکی له خوی دا ون ده کرد)، چاوی به جووته چاویکی ترووسکه دار که وت که وهک نه سستی ره ی پرشن گدار ده بریسکه انه وه. بیل نه و دوو چاوه ی به هانری نیشان دا و هانرییش جووته چاویکی ترووسکه داری دیکه و پاشان سیه هم جووته چاوی به و نیشان دا. به ره به ره دیتیان که به نه لقه یه ک له و چاوه ترووسکه دارانه گه مارو دراون. جاری وابوو جووته چاویک جیگای ده گوری، یان به جاریک ون ده بوو، به لام دووباره له شوینیکی دیکه ده رده که وته وه.

سه گه کان جار له جار زیاتر ترسیان ری ده نیشت. هه موویان وهک شیتان له دهوری ناگره که هه لبه زداب زیان ده کرد، یان له ترسان له سهر زهوی راده کشان و خویان له نیو لاقی نه و دوو پیاوه دا دهشارده وه. له و به زمی هه لبه زداب زه دا یه کیک له سه گه کان که وته نیو ناگر و قرووسکه یه کی به ژان و نؤفی لی هه ستا و دنیاشی پر کرد له بوزووروو. نهم هه لالا و هه نگامه یه تاویک نه لقه ی چاوه ترووسکه داره کانی پساند و نه وانی به ره و دوا کشانده وه، به لام هه ر که سه گه کان نارام بوونه وه، سه ره نوئ نه لقه که دروست بووه وه.

بیل گوتی: ته قه مه نیمان خه ریکه ته واو ده بی؛ پیس قه و ماوه!

بیل قه لنه که ی ته واو کرد بوو و خه ریک بوو یاریده ی هاوپی یه که ی ددها هه تا دۆشه که خوری یه که ی له سهر نه و لکه سنۆبه رانه رابخا که پیشتر بو نهم مه به سته له سهر به فره که ریزی کرد بوون.

هانری له کاتی که دا کاله چهرمه شووره که ی داده که ندن به پرته و بوئه یه کی نه قایلانه وه له هاوپی یه که ی پرسی: چۆن؛ بیل! گوتت چهند فیشه کمان ماوه؟

بیل گوتی: سی دانه؛ بریا سی سه د دانه مان مابایه هه تا مشووری نهم نه حله تی یانه م خوارد بایه.

بیل به تووره یی مستی بۆلای چاوه ترووسکه داره کان راداشت و پاشان نه ویش کاله لانی داکه ند و زور به سپایی له نریک ناگره که ی دانان و به م جووره دریزه ی به قسه کانی دا:

... حەزم دەکرد ئەم سەرما نەحەتییەش تەواو بایە، بئویژدانە دوو حەوتووێه لێ دە پلە خوار سیفر کەمتر نەبوو. خۆزگە هەر نەهاتباینە ئەم سەفەرە نەگبەتە؛ ئەمەن سەفەرم پێناخۆش نییە، بەلام بەو پێشەتات و پروداوە ناخۆشانە قەتسم. سەرەنجام هەموو سەفەرێک کۆتایی دێ، بەلام خۆزگە زووتر لەوێ بیری لێ دەکەینەووە تەواو دەبوو و ئیدی هەر بیریشمان لێ نەدەکردوو. خۆش دەبوو پۆژیک ئەمەن و تۆ ساغ و سەلیم لێ "فۆرم گۆوری" یە کترمان دیتبایە و بە ئاسوودەیی لێ بەر ئاگر پالمان دابایەووە و قومارمان کردبایە. ئەوێ راست بێ بەش بە حالی خۆم ئەو زیا تر ئاواتیکم نییە.

هانری بە قەتسییەووە بۆ ئەیهکی دیکە لێ هات و دە لیفەکە ی خزی. خەریک بوو خەوی لێ بکەوێ کە بیل بە توندی رووی تێ کرد و گوتی: هانری! پێم بلی بزانی ئەو بێ چا و پوووە کە خۆی تیکە لێ سەگە کانمان کرد و ماسی یە کیشی لێ مان دزی، بۆچی سەگە کان تیی رۆنە هاتن و هە لیان نەدری. بە راستی ئە داخی ئەو نە حەتییە خەریکە بتهقم.

هانری بە دەنگیکێ خەوا ئوووە گوتی: چ باسە بیل! زۆر تیک چووی، ئەتۆ جارێان وا نەبووی، پێم وایە زگت باش کار ناکا، بۆ خاتری خوا کەمتر هاتەران پاتەران بلی، بخەووە ئەگینا سبەینی حالت باش نابێ. بۆچی ئە خۆرا ئەو نەندە میشکی خۆت ئازار دەدە...؟

هەر دوو هاوڕێ لێ پەنای یەک و لێ ژێر یەک لیفەدا خەوتن، هەناسەیان بە زەحمەت دەهات.

ئاگرەکە وردە وردە دەکوژایەووە و چاوە ترووسکە دارەکان ئەلقە ی گە مارۆیان تەنگتر دەکردوو. هەر وەخت دوو دانە لەوان نزیکتر دەبوونەووە، سەگە کان هەم لێ ترسان و هەم بۆ ئەوێ ئەوان بترسین، دەیان مړاند. سەرەنجام مړە ی سەگە کان ئەو نەندە توند بوو کە بیل وەخە بەر هات و بۆ ئەوێ خەوی هاوڕێ یە کە ی نەشیوینێ بە ئەسپایی و بێ هەست لێ ژێر لیفەکە هاتە دەر و سەر لێ نوێ ئاگرەکە ی خۆش کرد.

هەرکە گری ئاگر بەرز بوووەو، ئەلقە ی چاوە کان کشایەووە. بیل تە ماشایەکی سەگە کانێ کرد و پاشان پیلووی چاوە کانێ هەلگۆفی و دووبارە وردتر تە ماشای سەگە کانێ کردوو، ئەمجار خۆی گە یان دەووە بن لیفەکە و گوتی: هانری، هانری، هۆی هانری!

هانری وەک کە سیگ کە بێ وەخت خە بەریان کردی تەووە، نالە یەکی لێ هات و گوتی: ها، چ بوو ديسان؟

: هیچ، ديسان سەگە کانم ژماردن، حەوت دانەن.

هانری بهو خه به ره هیج تیکانه چوو و تاویک دواتر دووباره خهوی لی که و ته وه و پرخ و هووری لی بلند بوو.

به یانی زووش له پیش دا نهو وه خه بهر هات و هاووری یه که ی له بن لیفه ده رکیشا. ساعات شش بوو، هیشتا هه تاو دهرنه که وتبوو و هه تا سی ساعاتی دیکه هه تاو بهرز نه ده بوو.

هانری به تاریکی خه ریکی سازکردنی قاوتی بوو، هاووری یه که شی جی و بانه که ی خر ده کرده وه و خیشکه که ی بو رویشتن ناماده ده کرد.

بیل له نه کاو پرسی: هانری! بلی بزانه، پیته وایه چند سگمان هه ن؟

: شش دانه.

بیل به سه رکه و تنه وه نه راندی و گوتی: هم!... بزانه به هه نه چووی!

: چون یانی؟ دیسان هه وتن؟

بیل گوتی: نه خهیر پینجن، یه کیک له سه گه کان رویشته وه.

هانری له داخان راچله کی و گوتی: به ده ره کا!...

پاشان کاره که ی به جی هیشت و دهستی کرد به ژماردنی سه گه کان و دووباره گوتی: بیل! قسه ی تویه. ”بوول دوسویف“ رویشته وه.

بیل گوتی: وهک بریسکه رای کرده و له بهر دووکه لی ناگر نیمه نه مان دیوه.

هانری گوتی: نه م پیشهاته هم بو نیمه و هم بو نهو به دبه ختی یه کی گه وره بوو؛ حه تمن به زیندوویی قووتیان داوه. نه من گرهوت له گه ل ده که م که وه ختیک له گه روویان چوته خوار، وهک جه هه ننه می یان قرووسکاندوویه. هه ی نه حله تی خویان لی بی!

بیل گوتی: نه م سه گه هه همیشه شیت بووه. کاری نیستای نیه.

هانری گوتی: نه گه رچی شیتیش بووی، چون ده کری سه گیگ نه وه نده خوی شیت کا که به م جو ره خوی به کوشتن بدا؟

هانری چاویکی له سه گه کانی دیکه ی کاروان کرد و له میشکی خوی دا وشیری و توانا و وه زعی رووچی هه موویانی هه ل سه نگاند و گوتی: نه من سویند ده خوم هیج کام له م سه گانه کاری وا ناکه ن. نه گه ر به کوهک و گوپالیش له سه ریان بدن، هه نگاویک له نیمه دوور ناکه ونه وه.

بیل گوتی: نه من زور جار له دلی خوم دا گوتوومه و نیستاش دووپاتی ده که مه وه نه م ”بوول دوسویف“ هه نه حله تی یه که میک میشکی تیک چوو بوو.

به ئی، نهمه بوو چاره نووسی شووم و سهره نجامی نه گبه تباری سه گیک که له ریگای مهمله که تی شیمال دا بوو به خوراکي درنده و کیوی یان. داخوا چهند سهگی دیکه و چهند بنیاده می به دبه خت تووشی نهم چاره نووسه خه ماوی به بووبن.

- ۲ -

دیله گورگ

هه رکه قاوتی خورا و که لویه له که یان له خیشکه که قایم کرده وه، دوو پیای ریبار ناگری جی خه وی شه وی یان به جی هیشت و له تاریکایی به ره به یان دا که هیشتا دنیای به رنه دا بوو، ریگای خویان درپژه پیدا. نه ره و هاواری شوومی درنده کان هه روا دهاته به رگوی و له تاریکایی و سه رمادا وه لای به کترین ده دایه وه. سه عات نۆی به یانی که هه تاو که وت به ره به ره دهنگه کان کپ بوون. لای نیوه رۆیه وا دهاته به رچاو که ناسمان له لای جنووبه وه نه ختیک گهرم بووه و رهنگی سوور هه لگه راوه. له پاشان هیلیک که خرایي گوی زهوی له نیوان شیمال و مه لبه نده کانی جنووب، واته ولاتی هه تاودا به جیی دیلی، ده رکه وت. به لام، رهنگه سووره که ی ناسمان زور زوو له پیش چاو ون بوو و جیگای خوی دا به هه تاویکی خوله میشی و کهم رهنگ که نه ویش هه تا س سه عات دوا نیوه رۆ مایه وه و پاشان رهنگی په ریوی مه لبه ندی شیمال بالی به سه ر خاکی چول و مه رگه یینی نه و نیوه دا کیشا. کاتییک تاریکایی هه موو جیگایه کی داگرت، سه ره نوئ هاواری برسی به کانی بیابان له راست و چه په وه هاته به ر گوی و ترسیکی بی نه مانای خسته دلی سه گانی ماندوو و داماو و به سته زمانه وه.

بیل که بو جاری بیسته م سه گه کانی له لاری وه گیرا بووه وه سه ر چه قی جاده و له خیشک لی خورین ماندوو ببوو، گوتی: پیم خوش بوو نهم نه حله تی یانه ش گوره هوو بوونایه و له ده ستیان رزگار بوونایه.

هانری گوتی: نای!... به راست نه مانه به دبه ختیان کردین. نهمن هه ر وه خت بیر له مانه ده که مه وه ته زووم به له ش دا دی.

موسافیره‌کان راوه‌ستان و وهک شهوی پیشتر ده‌زگیان لی بلاو کرده‌وه. هانری ناگای له مه‌نجه‌لیک بوو که باقله‌ی تیدا ده‌کولاند. له‌پر به‌دهنگی بیل و هاواریکی به‌ژانی دیکه تیک‌پرابوو. ده‌سبه‌جی سهری به‌رز کرده‌وه و چاوی به‌تارمایی‌یه‌ک کهوت که به‌سهر به‌فردا رای‌ده‌کرد و له‌تاریکایی شه‌ودا ون‌ده‌بوو. پاشان چاوی به‌بیل کهوت که به‌وه‌زعیکی نیوه خوش‌حال و نیوه‌خه‌مگینه‌وه له‌نیو سه‌گه‌کان راوه‌ستاوه، به‌ده‌ستیک‌گۆپالی پی‌یه و به‌ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی له‌تکه ماسی‌یه‌ک.

بیل گوتی: چاک بوو هه‌رنه‌بی نیوه‌یم نه‌جات‌دا. ”دز“ ه‌ک‌ه‌ش زه‌بریکی وی‌که‌وت. گوتی لی‌یه هانری، قرووسکه‌ی دی؟

هانری پرسی: نه‌م ”دز“ ه‌شکل‌ی چۆن بوو؟

بیل گوتی: نه‌م‌توانی باشی ببینم، نه‌وه‌نده ده‌زانم چوار لاق و زاریک و تووکیکی وه‌ک تووکی سه‌گی هه‌بوو.

هانری گوتی: نه‌گه‌ر به‌هه‌له نه‌چوویم نه‌م ”دز“ ه‌گورگی مائی بووه.

بیل گوتی: چه‌تمه‌ن مائی بووه که راست له‌وه‌ختی شیوان‌دا هاتوه و له‌تکه ماسی‌یه‌کی هه‌ل‌گرتوه.

ههر دوو پی‌اوه‌که له‌سهر سندووقه لاکیشی‌یه‌که دانیشتن و پاش نان‌خواردن به‌عاده‌تی خویان ده‌ستیان کرد به‌قه‌نه‌کیشان. نه‌لقه‌ی چاوه‌ترووسکه‌داره‌کان وه‌ک شه‌وی پیشتر، به‌لام نزدیکتر نه‌وانی گه‌مارو دا.

بیل دووباره نالاندی و گوتی: خوا کردبای نه‌مانه به‌سهر ره‌وه‌شووریک یان نیچیریکی دیکه وه‌ربیان و له‌کۆل نیمه‌بوونایه‌وه، باش ده‌بوو!

هانری وای نیشان دا که گویی له‌قسه‌کانی نیه، به‌لام چونکه دیار بوو بیل ده‌ست هه‌ل‌ناگری و دیسان ده‌یه‌وی دهردی دل هه‌ل‌پریژی، له‌رقان سوور هه‌ل‌گه‌را و گوتی: به‌سیه‌تی بیل! به‌س قره‌قر بکه ده‌لینی بۆقی. نه‌من گوتم زگت باش کار ناکا و ده‌راوینی. وه‌ره که‌وچکیک سو‌ده بخۆوه، به‌لینت پی‌ده‌ده‌م بییه‌وه سه‌ره‌خۆ و دووباره بییه‌وه هاوسه‌فه‌ریکی باش و خوش نه‌خلاق.

به‌یانی داها‌ت و ده‌نگی جنیوه‌ته‌ر و تازه‌کانی بیل، هانری له‌خه‌وه‌ستاند. هانری ههر له‌سهر جیگاکه‌ی هاته‌سهر نانیسکی خوی و له‌نیو بلنسه‌ی ناگره‌که‌را که هیشتا دایبسا، چاوی به‌هاویری‌یه‌که‌ی کهوت که له‌نیو سه‌گه‌کان راوه‌ستاوه و به‌توندی نیوچاوانی تیک‌ناوه و زۆر به‌خه‌مناکی باسکان راده‌وه‌شینتی. بانگی کرد و گوتی: ها! بیل! چ بووه دیسان؟

ماوهیهک پیچوو، دوو پیاوه موسافیرهکه خهویان لی نهکوت. ههردووکیان تهماشای نهو تارمایییه نهناسراوانهیان دهکرد که دوور له شوقی ناگرهکه له جموجول و هاتوچودا بوون. وهختیک دوو چاوی ترووسکه داریان له شونینیک ده دیتن، زور بهوردی تیهوه رادهمان و سه رهنجام پهیکه ری حه یوانیکیان بهدی دهکرد که له تاریکیی شهودا بهرچاو دهکوهی و ده بزوی.

له پر هه لالا و ههنگامهیهک له نیو سهگهکان ههستا و سهرنجی دوو پیاوهکه ی راکیشا. "یهک گوی" به ناله و نووزیهکی دلته زینهوه ههولئ دها دارهکه راکیشی و قایشهکه بیستی و بهرهو تاریکی برپا.

هانری بهسپایی به هاورییهکه ی گوت: بیل، برپا!

له بهر پروناکیی گری ناگرهکه حه یوانیکی له چهشنی سهگ دیار بوو که به ناکاریکی تیکه ل به ترس و نازیه تییهوه دهگهرا و زور بهوردی و تی بیینییهوه دهیروانیه نهو دوو پیاوه سهفهرییه و دیار بوو که دهیهوی له سهگهکان نریک بیتهوه. "یهک گوی" به پهلهقاژیهکی بی سوود له سهر زگ خوی بولای نهو دهکیشا و جابه جار ناله و نووزی زیاتر بهرز دهبووهوه.

هانری له بهر خویهوه گوتی: نهمه دینه گورگیکه که خوراک بو نهو رهوه گورگه برسییه دهبا و هه رکه سهگیکی بهدوای خوی دا راکیش کرد و بردی، گورگهکانی دیکه لیی ده رده پهن و لهتوپه تی دهکن.

لهو کاته دا بزوو تیک له سهر که لهکه ی دارهکانی سهر ناگر کهوته خوار و دهنگیکی لیوه هات. حه یوانه نامویهکه به بیستی نهو دهنگه سلهمیهوه و له تاریکیی شهودا رای کرد.

بیل گوتی: هانری! شتیکم به دل دا هات.

هانری گوتی: چ شتیک؟...

بیل گوتی: نهه حه یوانه راست نهوه بوو که دوینی شهو گوپاله کهم لی راکیشا.

هانری گوتی: راست دهکه ی، بیگومان خوی بوو.

بیل گوتی: شارهزایی نهو له گری ناگر شتیک ناسایی نیه و پیاوی دهخاته فکرهوه.

هانری بوی سهلماند و گوتی: نهه گورگه له گورگهکانی دیکه زیاتر له گه ل گری ناگر راهاتوه و ته نانهت وهخت و سهعاتی شیوخواردنی سهگهکانیش دهزانی. ده بی نهه حه یوانه تاقی کردنهوهیهکی هه بی.

بیل ههروهک له گه ل هاورییه کهیشی نه بی، به دهنگی بهرز له گه ل خوی دهستی به قسه کرد و گوتی: فیلانی پیر سهگیکی هه بوو که فیبر ببوو له مائی رابکا و بهدوای گورگان دا بجیته

بیابان. هیچ کەس ئەم مەسەلەیه ئە من باشتر نازانی، ئەمن بۆخۆم رۆژیک لەنیو لەوەرگەه شوورەکاندا دیتەم، پێم وابوو گورگە و کوشتم. قیلان دەتگوت مندالی ساوای مردووە، زۆری بۆ گریا. چونکە سێ ساڵ بوو نەدییبوو و لەو ماوەیەدا ئەگەڵ گورگان ژیاوو.

هانری رای خۆی دەربری و گوتی: پێم وایە باشی بۆچووی. ئەم گورگە سەگیکە کە ماوەیەکی زۆر ماسیی ئە دەستی مرووف وەرگرتووە و خواردوویە.

بیل گوتی: ئەگەر بەخت یار بێ، ئیئە کەوئێ ئەم سەگە بەروائەت گورگە ئە لەشی دادەرنین؛ خۆ ناکرێ ئیئە هەر شەوێ سەگیکمان ئە دەست بیتەو.

هانری گوتی: بەلام ئەبیرت نەچی کە ئیئە سێ فیشەک زیاترمان ئە ماوە.

بیل گوتی: دەزانم و هەر ئەوئەندەش بەشی وەشانندی زەبریکی کاریگەر دەکا.

بەییانی داهاات. هانری ئاگرەکەهێ خوشکرد و قاوئتی و قاوئتی پێگەیاندا. ئە تەواوی ئەو ماوەیەدا هاوئییەکەهێ پرخوئوئیی بەرز بوو. وەختیک قاوئتی بەتەواوی ساز بوو، ئە خەوی هەستاندا. بیل هەروا ئەنیو جیگاکەهێدا دەستی کرد بە خواردن.

ئە پەر بیل تەماشای کرد فنجانەکەهێ بەتالە و قاوئتی ئە پێش نیە، داهااتەو کە قاوئەجۆشەکە هەلگرتی و قاوئە بۆخۆی تێبکا، بەلام دیتی قاوئەجۆشەکە ئە بەر دەستی دا نیە و ئە نزیک هانری هاوئییەتی.

بیل بەو مەسەلەیه کەمیک تیک چوو و بە بۆئەیهکی دۆستانەو ئە هانری پرسى: پیت وا نیە ئە بیرت چوو شتیک بەدی بە من؟...

هانری بەروائەت تەماشایەکی دەوربەری کرد و وای نیشان دا کە حالی نەبوو. بیل فنجانەکەهێ برده پێش و داوای قاوئتی کرد.

هانری گوتی: ئا، قاوئت دەوئ؟ ئەتۆ قاوئت نیە.

بیل تیک چوو و پرسى: چۆن، چما قاوئەجۆشەکە وەرگەراوئ؟

هانری گوتی: نا.

بیل گوتی: ئەگەر قاوئەم بۆ تێنەکەهێ قاوئتی یەکەم هەزم نابێ.

هانری گوتی: پێمگوتی ئەتۆ قاوئت نیە.

سەرچاوی بیل ئە رقان سوور هەلگەرا. بە توورەیی گوتی: ئەمن تێناگەم، ئاخەر بۆچی؟... تکیا بەم پوون بکەو.

هانری گوتی: چونکه "گروگایار" یش رویشتهوه.

بیل وهک ناویکی ساردی پین دابکهن، به ناهومیدی سهری وهرسووراند و سهگهکانی ژمارد.
کاتیک دیتی راسته، مات بوو و گوتی: چون رویشتهوه؟

هانری گوتی: نازانم، بئ گومان "گروگایار" بوخوی نهی توانیوه نهو قایشه ی به دارکه وه
بووه، یان له ملی خویدا بووه بجوی و له توپه تی بکا؛ ده بی "یهک گوی" نهو خزمه ته ی پین
کردین.

بیل گوتی: هه ی ناجسنی نه حله تی! بوخوی نهی توانیوه رابکا، هاواله که ی به ری کردوه.

هانری گوتی: هه چو نییک بئ نیستا "گروگایار" له ده ست چووه و پیم وایه نیستا چوار
جار هه زم کراوه، یان له زگی بیست گورگدا نه م دیو نه و دیو دهکا.

پاش نه وه ی له سهگی سیهه میس ناهومید بوون، هانری گوتی: باشه، بیل! نیستا حازری
قاوه بخویه وه؟

بیل سهری هه لته کاند، یانی ناخومه وه.

هانری قاوه جو شه که ی هه لینا و گوتی: به راسته ناخویه وه؟ وهره بابه گیان! قاوه یهک
هه لده ی خه راپ نیه.

به لام، بیل که له ره ق بوو. فنجانه که ی وه لانا و گوتی: له دارم دهن باشتره له وه ی قاوه
بخومه وه. نه من قه ولم دابوو و له سه ر قه ولی خوشم ماوم.

بیل قاولتی یه که ی به وشکی خوارد و لیوی ته ر نه کرد و له جیاتی قاوه خواردنه وه کو نییک
جینیو و تووک و نه فرینی به سه ر یهک گوی دا باراند که نهو به لایه ی به سه ر هیناوه. پاشانیش
گوتی: نه مشه و نه وانه جیا جیا ده به ستمه وه بوئه وه ی ده میان نه گاته یه کتر.

نهو دوو پیاوه هاوسه فهره وهری که وتن. هیشتا سه د میتر دوور نه که وتبوونه وه که له پر
هانری که له پیشه وه ده رویشته، له تاریکی دا لاقی له شتیک هه لته نگوت، ده سه جی دا هاته وه،
هه تی گرتنه وه و هاویشتی بولای بیل و گوتی: بگره، نه مه شتیکه ره نگه به که لکی تو بئ.

بیل هه تی گرتنه وه و سهری سوورما. نهو داره بوو که شه وی سه گه که یان پین سه مه ندوک
کردبوو. نه مه ته نیا شوینه واریک بوو که له "گروگایار" به سه ته زمان به جی ما بوو.

بیل گوتی: نهو نه حله تی یانه سه گه که یان به گوشت و پیست و نیسکه وه خواردوه؛ داره که ی
ملیشی وهک به ری دهستی من لووسه و دیاره لهو قایشه ش که پیی به سترابوووه نه گوزه راون. نهو
به ده ختانه زگیکی سه یریان هه یه، وا دیاره نه مانه قاتی لیی داون. نه من و تو ش نه گهر

پیش نه‌وهی بگه‌ینه جی، تووشی چاره‌نووسی نه‌م سه‌گانه نه‌بین و گیانمان دهرباز بکه‌ین، شانسمان هیناوه.

هانری دهستی کرد به پیکه‌نین و گوتی: نه‌مه یه‌که‌م‌جاره که گورگ به‌و جوره وه دوا‌ی من ده‌که‌ون. دیاره زور تووشی مه‌ترسی هاتووم، به‌لام هه‌موو جاری به‌ ساغ و سه‌لیمی رزگاریم بووه؛ هیچ مه‌ترسه و وره به‌رمه‌ده، نه‌مانه ناتوانن نی‌مه به‌رده‌ست بکه‌ن.

بیل گوتی: قسه لی‌ره‌دایه که پیاو دنییا نیه.

هانری گوتی: رۆله گیان، ره‌نگت په‌ریوه و خوین له له‌شتدا نه‌ماوه، پیویسته نه‌ختیک گه‌نه‌گه‌نه بخوی. با بگه‌ینه جینی شه‌وی، مستیکت ده‌ده‌می.

نه‌و رۆزه‌ش هه‌روه‌ک رۆزه‌کانی دیکه بوو. سه‌عات نو دنیا رووناک بوو. نزیک نیوه‌رۆیه ره‌نگ‌دانه‌وه‌ی تیشکیکی سوور له ناسمانی لای جنووب ده‌رکه‌وت. پاش نیوه‌رۆ هه‌وا بوو به‌ خو‌له‌می‌شی و خیرا شه‌و داها‌ت. له‌و کاته‌دا که هه‌تاو له دوا‌هه‌ناسه‌دا بوو، بیل تفه‌نگه‌که‌ی له‌نیو خیشکه‌که ده‌ره‌ینا و گوتی: هانری، ده‌چم بزانه کاریکم بو ده‌کری یان نا.

هانری گوتی: به‌ پاریز برۆ و وریای خۆت به، به‌لایه‌کت به‌سه‌ر نه‌یه.

بیل له‌و بیابانه چۆل‌وه‌هۆله‌دا به‌ره‌و پیش‌چوو و دوور که‌وته‌وه. پاش سه‌عاتیک هاته‌وه لای هاو‌رپی‌یه‌که‌ی که زور به‌ نیگه‌رانی و بی‌سه‌بری‌یه‌وه چاوه‌پروانی بوو و گوتی: گورگه‌کان لیک بلاون، به‌لام له‌ ده‌وروبه‌ری نی‌مه خو‌یان ده‌خاف‌لینن و ده‌ست‌به‌ردارمان نین. وا دیاره لی‌یان روونه که ده‌ستیان وه نی‌مه راده‌گا، هه‌ر نه‌وه‌نده‌یه پیویسته هه‌سه‌له‌یان هه‌بی، جگه‌له‌وه هه‌ول‌ده‌دن جاروباریش شتیکیان به‌ر ددان بکه‌وی.

هانری گوتی: نه‌تۆ ده‌لیی نه‌مانه دنییان که ده‌ستیان وه نی‌مه راده‌گا؟

بیل وای نیشان دا که پرسیاره‌که‌ی هانری گوتی لی‌نه‌بووه، بۆیه له‌سه‌ر قسه‌کانی رۆیشت و گوتی: چهند دانه‌یه‌کیانم دیت. زور له‌ر و لاوازن و ناشکرایه که چهند هه‌وتوویه جگه له‌و سی سه‌گه به‌سته‌زمانه‌ی نی‌مه هیچیان نه‌خواردوه. هیندیکیان که ره‌نگه زور نه‌ژین، نه‌وه‌نده کزن که هه‌موو په‌راسوویان ده‌ژمی‌ردرین و زگیان به‌ مووره‌گه‌ی پشتیان‌وه نووساوه. چهند دانه‌ی دیکه‌شیان له دوا هه‌ناسه‌ی ژیان‌دان و له‌به‌ر برسیه‌تی و نا‌هومی‌دی ده‌کری بلین هار بوون و چاوه‌پروانی لی‌زرائیلن.

هیشتا چهند ده‌قیقه رانه‌بورده‌بوو، هانری که بو کۆمه‌گ به‌ سه‌گه‌کان له‌ پشته‌وه‌را پالی به‌ خیشکه‌که‌وه دنا، فیتوویه‌کی لی‌دا و بیلی وشیار کرده‌وه. له‌دوا‌ی نه‌وانه‌وه و راست له‌سه‌ر شوینی نه‌وان، هه‌یوانیکی کولکن بۆنی به‌ زه‌وی‌یه‌وه ده‌کرد و ده‌هاته پیش. نه‌و هه‌یوانه نارام و

هیدی، بی هیچ خۆزهحه تدانیک به ری دا دهرویشت و رویشته که ی زیاتر وهک خزین دهچوو تا غاردان. دوو پیاوه که راوهستان، نهویش راوهستا؛ سه ری بهرز کردهوه و بهوردی تی یانهوه رامان. له و کاته دا کونه لووته کانی زیاتر له جاران فش کردهوه و بونی به ههردوو نیچیره که وه کرد. وا دیار بوو دهیهوی شتیکیان لی تی بگا و فکریکیان بو بکاته وه.

بیل گوتی: نه مه دیله گورگه.

سه گه کان له سه ره به فری پان ببوونه وه. بیل هاته پیشه وهی خیشکه که بۆلای هاوری یه که ی. ههردووکیان بهوردی له وه حیوانه سهیره سه مه ره یه که چهند روژ بوو به دوایان دا دههات و نیوهی سه گه کانی خیشکه که یانی هه ل لووشیبوو، رامان. حیوانه که دیسان چهند شهقاویک هاته پیش و راوهستا و نه م کاره ی چهند جار دووپاته کردهوه هه تا مه و دایه کی کورتی ما بیان گاتی و نه م جار راوهستا. پاشان سه ری راست راگرت و پالی به دارسنۆبه ریکه وه دا و دهستی کرد به ته ماشای نه و دوو پیاوه سه فهری یه. روانینه که ی بی شه رمی یه کی تایبه تی پیوه دیار بوو. دهتگوت سه گیکه دهروانیته بنیاده م، به لام له چاوه کانی دا شوینه واریک له وه ههستی خوشه ویستی یه که نیشانه ی دۆستایه تی له گه ل بنیاده مه، به دی نه ده کرا. نه م پررووی و بی شه رمی یه ناکامی برسپه تی بوو و بی به زه یی یانه تر له ددانی درنده و درندانه تر و نامۆتر له به فر و سه رما بوو. نه و حیوانه که میک له گورگی ناسایی گه وره تر دیار بوو؛ قه لافه تی لاواز و بی گوشتی به نمونه و نیشانه ی نه و عیکی گرنگ و تایبه تی نه م درنده بی شه رمه ده ژمیردا.

هانری گوتی: به زرای یه که ی هه تا سه رشانی دوو پی و نیو و دریزی یه که شی پینچ پی

ده بی.

بیل گوتی: رهنگی وهک گورگ ناچی و نه من تا نیستا گورگی وام نه دیوه. رهنگی پیستی

مه یله و سوور و ته نانه ت مه یله و نارنجی یه و وهک رهنگی دارچینیش ده چی.

له راستی دا پیستی حیوانه که نه و رهنگه نه بوو که نه وان دهیان گوت و وهک هه موو

گورگیکی دیکه زیاتر خۆله میشی بوو، به لام جار جار تووکه که ی شه پۆلیکی خیرا و نادیار دیار

که چاوی بنیاده می به هه له ده برد.

بیل گوتی: نه م نه حله تی یه وهک سه گه زه لام و به هیزه کانی خیشک ده چی و نه گه ره هر

نیستا وهک سه گان کلکی راوه شینی، هیچ پی م سه ر نابی.

دوایه بانگی حیوانه که ی کرد و گوتی: سه گ یان گورگ، هه رچی هه ی وه ره پینستر. بۆچی

له وی شین بوویه وه؟ ...

هانری به پیکه نینه وه گوتی: بروانه، که مترین ترسیکی له تو نیه.

بیل دهستی راوه‌شانند و به توندی به‌سه‌ری‌دا نه‌راند. به‌لام حیوانه‌که هیچ نه‌ترسا، ته‌نیا که‌میک وریاتر و وشیارتر بووه‌وه، جگه له‌وه‌ش چاوه وه‌حشی و قاتی‌لی‌دراوه‌کانی له‌و پیاوه وه‌رنه‌ده‌گی‌را. ناواتی نه‌وه بوو که نه‌گهر بویری خویان پیدا دا و له‌و گوشته خواداوه زگیگ تیر کا.

بیل که‌میک ده‌نگی دانواند و به‌سپایی گوتی: گوی بگره هانری! نیستا وه‌ختی نه‌وه‌یه که له‌و سی فیشه‌که‌ی هه‌مانه که‌لک وه‌گرین، به‌لام ده‌بی به‌خه‌ساریان نه‌ده‌ین و نیشانه‌که‌مان بیپکین. نه‌تو ده‌ئی چی؟

هانری بو‌ی سه‌لماند و بیل زور به‌ پاریز تفه‌نگه‌که‌ی تاو دایه، به‌لام هیشتا نه‌ی‌گه‌یان‌دبووه شانی خوی که‌ دیله‌گورگ راپه‌ری، له‌سه‌ر ریگاکه وه‌لا چوو و له‌ پشت سنوبه‌ره‌کانه‌وه ون بوو. دوو هاوری ته‌ماشایه‌کی یه‌کتریان کرد. هانری به‌ بی‌موبالاتی فیتوویه‌کی لی‌دا، وه‌ک نه‌وه‌ی بی‌ه‌وی بل‌ی ده‌م‌زانی ده‌روا. بیلش به‌ شه‌رمه‌زاری و تووره‌یی تفه‌نگه‌که‌ی له‌ جیی خوی دانایه‌وه و گوتی:

نه‌من په‌له‌م کرد، ده‌بوو زیاتری لی‌ راوه‌ستم. گورگیگ نه‌وه‌نده زیره‌ک بی‌ هه‌موو شه‌وی وه‌ختی شیودانی سه‌گه‌کان ناماده بی‌، دیاره تفه‌نگیش باش ده‌ناسی و بو‌نی بارووتیش له‌گه‌ل شتی دیکه لیک جیا ده‌کاته‌وه. زیره‌کی و زانستی وی بو‌ته هوی به‌دبه‌ختیی نیمه، به‌لام نه‌من دن‌یام که نه‌گهر ناوم بیل بی‌ هه‌قی نه‌م گورگه ده‌نیمه مستی و مشووری ده‌خوم؛ نیستا که نه‌وه‌نده فیلبازه ناکری له‌ پیشه‌وه‌را لی‌ بدری ده‌چم بو‌سه‌ی بو‌ ده‌نیمه‌وه.

هانری ناموزگاری کرد و گوتی: نه‌گهر ده‌ته‌وی تفه‌نگی پیوه نی‌ لی‌ره‌را پیوه‌ی بی‌، نه‌گینا نه‌گهر وه‌دوای که‌وی، ره‌وه گورگیگت وه‌سه‌ر ده‌گه‌ری و نه‌توش سی فیشه‌ک زیاترت پی‌نیه، نه‌وه دامنا سی دانه‌شت کوشتن، نه‌وانی دیکه هه‌لت‌ده‌دن و داخه‌که‌ت له‌سه‌ر دلی من ده‌می‌نیته‌وه.

موسافیره‌کان نه‌و شه‌وه له‌ هه‌موو شه‌ویک زووتر باریان خست. چونکه سه‌گه‌کان ته‌نیا سی دانه بوون، زیاتریان تین ری‌که‌وتبوو و زووتر ماندوو ببوون.

دوو پیاوی سه‌فه‌ری به‌دری‌زایی نه‌و شه‌وه چهند ده‌قیقه‌یه‌ک نه‌بی نه‌خه‌وتن. نه‌لقه‌ی گه‌ماروی دوژمن دیسان ته‌نگتر ببووه‌وه و نه‌وان بی‌پسانه‌وه ده‌بوو هه‌ستن و ناگره‌که خوش بکه‌ن تا نه‌کوژیته‌وه.

بیل گوتی: نه‌من له‌ که‌می‌یه‌وانه‌کانم بیستوه که له‌ ده‌ریادا سه‌گه‌ماسی‌یه‌کان فی‌رن وه‌دوای که‌می‌یه‌کان بکه‌ون، گورگه‌کانیش سه‌گه‌ماسیی وشکانین و له‌ نیمه‌ش زیاتر شاره‌زای که‌لین و قوژنی کاری خویانن. نه‌وان ده‌زانن که به‌ زوویی ده‌ستیان وه نیمه راده‌گا.

هانری به توورپیییهوه گوتی: نه تو که وا قسه دهکهی، نه راستی دا هه ر ئیستا دهستیان ویترا گهیشتهه. که سیک ناهومید و به زیو بی و خوئی به رویشتوو دابنی، حیسابی تهواوه. هه ر نه م قسانهت به سن بوئهوهی به نیوه خوروت دابنیم.

بیل گوتی: نه مانه زوری له من و تو نازاتر و ماقوول تریشیان خواردوه.

هانری گوتی: تو خوا لی وه بره، به راستی شیتت کردم.

نه مهی گوت و پشتی له بیل کرد. به و شاره زاییه که له نه خلاقی به دی هاوپی یه که ی هه یوو چاوه پی بوو که به م قسانه تووره بی و زوری جنیو پی بدا. که چی بیل وه لامیشی نه دایه وه.

هانری که بی نه وهی پیی خوش بی نه وهندهی خه و دهات چاوی بو هه ل نه دهات، فکری کرده وه و له دلی خوئی دا گوتی: نه گهر به هه نه نه چوویم بیل نه خلاقی زور گوراوه و سبهینی زوری پی دهوی تا بتوانم نه م کورهی له که ری شهیتان بینمه خوار و ری پی داگرم.

هاواری برسپهتی

روژ به وهزعیکی دلخوازهوه دهستی پی‌کرد. نهو شهوه دوو پیاووی سه‌فه‌ری سه‌گیکی دیکه‌یان له‌دهست نه‌چوو و به دلیکی ناسووده‌ترهوه له بی‌دهنگی و تاریکی و سه‌رمادا ریگای خویان دریره پی‌دا. وا ده‌هاته به‌رچاو که بیل نهو نوخسه خه‌راپانه‌ی زور جار لی‌ده‌دان، له بی‌ری چوونه‌وه و هیوای به دواروژ پتر بووه. لای نیوه‌پویه سه‌گه‌کان له‌سه‌ر ریگا له قوونکه و که‌نده‌لانیکی هه‌ل‌نه‌نگوتن و خیشکه‌که‌یان وه‌رگی‌را و دوو موسافیره‌که نه‌م رووداو‌ه‌یان به گائته و پی‌که‌نین رابوارد.

به‌وحاله مه‌سه‌له‌که هینه‌دهش ساکار نه‌بوو و بی‌سه‌ره‌به‌ره‌یی‌یه‌ک له کاروانه‌که‌دا دروست‌بوو. خیشکه‌که که به‌ته‌واوی هه‌ل‌واسرابوو، له نیوان قه‌دی سنۆبه‌ریک و گابه‌ردیکی زه‌لام‌دا گیری کرد‌بوو و بو‌رایی‌کردنه‌که‌ی ده‌بوو له‌پیش‌دا سه‌گه‌کان بکه‌نه‌وه و قایشه‌کان که تی‌ک‌نالتقابوون لی‌ک جیا بکه‌نه‌وه. نه‌م کاره‌یان کرد و کاتی‌ک ده‌یانه‌ویست خیشکه‌که وه‌ک جارن له‌سه‌ر زه‌وی دانینه‌وه، هانری چاوی به ”یه‌ک گوئ“ که‌وت که خه‌ریک بوو به زگه خشکه رابکا.

هانری سه‌ری بۆلای سه‌گه‌که وه‌رگی‌را و به ناوی خوی بانگی کرد و گوئی: ئاهای، بو‌ گوئ ده‌چی؟ وه‌ره ئیره، وه‌ره!

به‌لام ”یه‌ک گوئ“ له‌جیاتی نه‌وه‌ی گوئ بداته فه‌رمانی خاوه‌نه‌که‌ی، قه‌له‌مبازیکی بو‌ پیشه‌وه هاویشته و رای کرد. نه‌وه‌نده خیرا رای کرد که قایش‌قه‌له‌ده‌که‌شی له‌گه‌ل خوی پاکیشا و بردی.

دینه‌گورگ دوور له کاروانه‌که له‌سه‌ر جاده چاوه‌رپی بوو. ”یه‌ک گوئ“ هه‌ر که لی‌ی نزیک که‌وته‌وه، وه‌ک نه‌وه‌ی په‌ژپوانی و دوودلی‌یه‌ک رووی تی‌کرد‌بی، نه‌ختیک پی‌ی گرت‌ه‌وه. سه‌گی به‌سته‌زمان به هه‌وه‌س و ترسه‌وه ته‌ماشای دینه‌گورگی ده‌کرد و چاوی لی‌ هه‌ل‌نه‌ده‌ب‌ری. دینه‌گورگیش وا دیار بوو که ده‌یه‌وی به نازو نیم‌نازه‌وه پیشوازی لی‌ بکا و له‌خویشی نه‌وه که کونه لووتی فش‌کردوون. ”یه‌ک گوئ“ به‌سپایی نزیک که‌وته‌وه به‌لام هیشته دووربینی و پاریزی وه‌لا نه‌نابوو، سه‌ری راست راگرت‌بوو و کلک و گوئی راست کرد‌بوونه‌وه.

سه‌گی چاره‌په‌ش هه‌رکه گه‌یشته په‌نای دینه‌گورگ، لم‌بۆزی برده پیش تا په لم‌بۆزی وی بخشینی و هه‌وه‌سیک بزوینی، به‌لام دینه‌گورگ به ساردی و بی‌موبالاتی رووی خوی وه‌رگی‌را و دوو سی‌هنگاو کشایه دواوه. ”یه‌ک گوئ“ دیسان وه‌دوای که‌وت. دینه‌گورگ چه‌ند جار نه‌م فیله‌ی

به کار هیئا، دیار بوو دهیه ویست له خاوه نه کانی که به وردی سهرنجیان ده دایه نه م و دزعه، دووری بخاته وه. له م کاته دا "یهک گوئ" به پیی ههستیکی ناته واوی دهروونی که له میشکی سه گیک چاوه پروان ده کړئ، ناوړیکی وه دواي خوئی دایه وه و ته ماشایه کی هاوا نه کانی و خیشکه وه رگه پراوه که و دوو پیاوه که ی خاوه نی خوئی کرد، به لام چونکه دینه گورگ جاریکی دیکه لمبوزی هیئا بووه پیش و دهیه ویست ره لمبوزی نه وی بخشینئ، "یهک گوئ" دوسته کانی خوئی له بیر چوونه وه و له وه دواکه وتنی دلداره بی مه یله که ی به ولاره فکریکی به میشکه دا نه هات. دینه گورگ دیسان هر به و دووربینی و خو پاریزی جارانیه وه کشایه دواوه و نه وی به دواي خوئی راکیش کرد.

له و نیوه دا بیل تفهنگه که ی وه بیر هاته وه. به لام، بو به دبه ختی تفهنگه که که وتبوه ژیر خیشکه وه رگه پراوه که و به ئسانی دهر نه ده هات. سهره نجام پاش نه وی بیل به کومه گی هانی توانی تفهنگه که ی له ژیر باره وه رگه پراوه که دهر کیشیتته دهرئ، سهگ و دینه گورگه که مه و دایه کیان لی دوور که وتبونه وه و جگه له وهش، وا پیکه وه چه سپابوون که دهره تانی ته قه لی کردن نه ما بوو.

"یهک گوئ" زور درهنگ ههستی به هه نه ی خوئی کرد. دوو پیاوه سه فه ری یه که دیتیان که سه گی به سه ته زمان پروی له گورگه کان وه رگی پراوه و وهک بریسکه بولای نه وان راده کا، به لام ده دوازه گورگی له ر و برسی له که مین دهر په ریون و په لاماری یان دواوه و له نیو به فرهی دا هه لبه زدا به زیانه، جگه له وهش ده یانه وی دهره ی بدن تا ریگای گه رانه وه له و به دبه خته بگرن و پیش نه وه ی بگاته وه خاوه نه کانی، مشووری بخون. له لایه کی دیکه دینه گورگی فیلبازیش نیستا دهستی له نازو نیم ناز هه لگرت بوو، نه و دلداری و خوشه ویستی یه به درو یه ی نشان نه ده دا، له گه ل ریزی دوزمان که وتبوو و زور به دل ره قی و بی به زهی یانه دهی مراند و شالوی بو دینا. دینه گورگ یهک دوو جار به شان و ملی به هیزی خوئی پالی به "یهک گوئ" وه نا و خه ریک بوو بیخا.

بیل تفهنگ به دهست وه ری که وت. هانی قوئی گرت و به سه ری دا نه راند: مال ویران بو کوی ده چی؟...

بیل به ته کانیکی توند قوئی له دهستی هانی راپسکاند و گوئی: نه من ناتوانم چاو له دیمه نیکی نه وهنده دلته زین بپریم. هه تا ماوم نه م نه حله تی یانه هه قیان نیه هیچ کام له سه گه کانم بخون.

بیل نه مه ی گوت و تفهنگ به دهست خوئی به نیو سنوبه ره کانی قه راخ جاده دا کرد. هانی بو دوا جار بانگی کرد و گوئی: بیل، بو خاتری خوا وریا به، ناگات له خوت بی!

هانری که له سهر خیشکه که دانیشتبوو، دیتی هاوری یه که ی نه دیو بوو. "یه ک گوی" له خه تی جاده که لای دابوو، به قوونه شهر دهیه ویست خوئی بگه یه نیته وه خیشکه که. هانری جابه جار چاوی پیی ده که وت که له که لینی داره سنۆبه ره کانه وه درده که وی و پاشان ون ده بیته وه و هه ول ده دا له پاکردن دا گورگه کان به جی بهیئی. بی گومان بیلیش نیازی هه بوو به خوئی و تفه نکه که ی، نه و راوچی یانه له سه گه که ی بیچریتته وه و رایان بگری، به لام ههر له سه ره تا وه دیار بوو که نه م ملانه یه به زیانی نه و ته واو ده بی. چونکه ژماره ی گورگه کان جابه جار زیادی ده کرد و له ههر که لین و قوژبنیک یه کییک درده پهری و ره گه ل نه و ره وه برسی یه ده که وت و شالای ده برده سهر نیچیره که.

له نه کاو هانری گوی له تفه نگیک بوو، پاشان دوو تفه نگی دیکه ش به دوا ی یه کدا ده نگیان دایه وه. هانری تن گه یشت که بیل فیشه کی لی براوه. ده نگی مراندن و قرووسکاندن و هاواریکی دتته زین له ولای سنۆبه ره کانه وه به رز بووه وه. هانری ده نگی سه گه که ی خوئی ناسیه وه که ده ی نالاند و ده ی قرووسکاند. قرووسکه یه کی دیکه ش تیی گه یاند که گولله کانی بیل گورگیکیان پیکاوه و له وه زیاتر شتیکی بو پرون نه بوو. قرووسکه و مره مره که دامرده وه و جاریکی دیکه بی ده نگی بائی به سهر نه و بیابانه چوله دا کیشایه وه.

هانری ماوه یه کی زور له سهر خیشکه که ی دانیشت و هیچ به پیویستی نه ده زانی که بچی و له نزیکه وه دیمه نه که بیینی. نه و وهک بوخوئی چاوی لی بووی، ده ی زانی چ بووه و کاره که به کوی گه یشتوه؛ به وحاله ش، وه ختیک هات که له جیگاکه ی راست بووه وه و به په له په ل و شاکه شاک له نیو که لوپه له که ی دا بو ته وره که ی گه را و دوزی یه وه. له پاشان که وته فکریکی دوور و دریزه وه و له په نا نه و دوو سه گه ی بوئی مابوونه وه که له ترسان ده له رزین و له بن پیی دا که وتبوون، دووباره له سهر خیشکه که دانیشته وه.

هانری بی هیزی یه کی زوری له خوئی دا هه ست پی کرد، ده تگوت توانای هه رچه شنه به ربه ره کانی یه ک له هه ناوی دا وردوخاش بووه؛ سه ره نجام هه ستا سه گه کانی به خیشکه که وه به ست و یه کییک له قایشه کانیشی ده شانی خوئی کرد و به یارمه تیی نه و سه گه به سته زمانانه خیشکه که ی راکیشا و دریزه ی به ریگای خوئی دا.

نه م جاره مه و دایه کی زور نه رۆیشتن و هه رکه هه تاو ناوا بوو، هانری به په له جیگایه کی بوخوئی سازکرد. له پیش دا خواردنی دا به سه گه کان و پاشان خواردنی خوشی لی نا و خواردی و جیوبانه که ی له په نا ی ناگره که راخست.

هانری هیشتا چاوی له سه ریه ک دانه نابوون که دیتی گورگه کان هاتوونه سه ری و نه مجاره نه وه ندنه نزیک ده بنه وه که جیگای خه وتن و که مته رخمه می نیه. گورگه کان نه وه ندنه نزیک بوون که

نُه و دهی توانی بیان بینئ و وهک رۆژی پووناک لیکیان بکاته وه. هیندیکیان نووستبوون و هیندیکیان له دهوری ناگره که هه ل تووته کابوون؛ جاری واش هه بوو له سه ر زگ ده خزین، ده هاتنه پیش و ده کشانه وه. به شیک دیکه شیان وهک سه گ له سه ر به فری راکشابوون و ته ماشای نیچیری خویانیان ده کرد.

هانری نه وهندهی له توانای دا بوو ناگره که ی خوستر کرد. چونکه دهی زانی ته نیا له مپهر له نیوان گوشتی به تامی نه و ددانی بی به زهیی نه و درندانه دا ناگره. دوو سه گی به سه ته زمان خویان به خاوه نه که یانه وه ده نووساند و له ترسان نیوه نووزه یه کیان له بهر ده هاته دهر و داوی پشتیوانی و پاراستنیان له خاوه نیان ده کرد. جار جار له نه لقه ی گه ماروی گورگه کان دا هه راوهه نگامه یه ک ساز ده بوو، چونکه نه وانیه نووستبوون هه ل دهستان و هه موو پیکه وه دهیان لووراند، پاشان دووباره ده نووستنه وه، یان هه ل ده تووته کان و نه لقه که یان ته نگتر و پته وتر ده کرد.

به و وه زعه نه وهنده نریک بوونه وه و بست بست هاتنه پیش که له پر هانری تی گه یشت گورگه کان هینده یان نه ماوه خوی ری بخشینن، ناچار دهستی بو بزووته داگیرساوه کان دریز کرد و چهند گورزی ناگرینی هاویشته نیو ره وهی دوزمان. ههر وهخت یه کیک له و بزوتانه وه یه کیکیان ده که وت، هه موویان به هه ل به زدا به زیکی تیکه ل به ترس و به قرووسکه و مره یه کی سامناک و تیکه ل به ناهومیدی یه وه پاشه کشه یان ده کرد و مهیدانیان به جی ده هیشت.

کازیه نه نگوت. هانری هیلاک و شه که ت ببوو و له بهر بی خه وی چاوی پی ده ره پهریبوون؛ به و حاله ش قاوتی یه که ی ساز کرد و خواردی. پاشان وه ختیک ره وه گورگه که له بهر پووناکایی رۆژ ره وینه وه، به فکری دا هات نه خشه یه ک که له کاتی شه و بیاداری دا کیشابووی جی به جی بکا. بو نه م به سه ته به ته وره که ی لکه سنۆ به ریکی زوی بری و نه وانی وهک خاج لیک به ست و داربه ستیکی بلندی دروست کرد که چوار قه ده داری سنۆ به ری بو کرد بوونه کۆ له که. پاشان، به و قایشانه که خیشکه که یان پی راده کیشا، چهند ته نافینکی دروست کرد و به یارمه تی نه و سه گانه که ته نافه کانیا راده کیشا نه و تابووتهی تا نه ویی له گه ل خوی هینابوو هه ل کیشا و له سه ر داربه سه ته که ی دانا. نه مجار رووی کرده نه و ته رمه ی له نیو تابووته که دا بوو و گوتی: گورگان بیلان خوارد و رهنگه منیش بخون، به لام دلنیا به ده ستیان وه تو راناگا.

نیستا خیشک به داوی سه گه کان دا راده کشا. سه گه کان له بهر ماندوویی هه ناسه برکه یان وی که وت بوو. به لام به شه و قه وه ده چوونه پیش، چونکه دهیان زانی رزگار بوونیان ته نیا له وه دایه که بگه نه وه لانی خویان له ”فورم گوری“. گورگه کان زور دوور نه بوون و نیستا به سه سه ختی و بی شه رمه یه کی زیاتره وه خویان له نیچیری خویان خوش کرد بوو و به داوی دا ده هاتن. هیدی هیدی

وهدوای خیشکه که دهکوتن، یان به زمانی سووری هلّواسراو و که له که ی به تالیانه وه که هه موو په راسووه کانیان دیار بوو، شان به شانی خیشکه که به خه تیکی زنجیره یی ده پویشتن. هانری پی پی سهیر بوو که ئەم گیان سه گانه چون خویان به سهر پیوه راده گرن و چون له برسان نابنه ئاو و به به فرده که دا نارونه خوار.

وهختی نیوه پویه، له لای جنووبه وه نهک ههر رهنگدانه وهی تیشکی هه تاو دیترا، به لکوو هه تاو خووشی ده رکهوت که نیویکی به رهنگیکی زهره سهری له ناسو دهرهینابوو. هانری خوشحال بوو و ئەمه ی وهک نوخسه به خیریکی دانا. چونکه دهی دی که هه تاو دیتراوه و ئەمه ودوا رۆژ دریترتر ده بن؛ به لام ئەم خوشحالی یه ی زوری نه کیشا، چونکه زوری پی نه چوو که پوونا کایی به که که می کرد و بونی شه و هات. هانری به په له که وته بیری ناماده کردنی نامازی مانه وهی شه. له و چند ساعات پوونا کایی به که م رهنگه که تا شه و مابوو، که لکی وهرگرت و داروباریکی زوری بو سوتاندن کو کرده وه.

له گه ل شه و داهات باری خه م و ترس و نیگه رانی له سهر دئی هانری نیشته. بی خه وی زیاتر له ترسی گورگان تینی بو هینابوو. له ته نیشته ناگره که هلّ تروشکا، لیفه که ی به شانی خوئی دا و ته وره که ی له نیو چوکی خوئی نا، یه کیکی له سه گه کانی له لای راست و نه وی دیکه ی له لای چه پی دانا و ههر چند ده یه ویست به رامبه ر به هروژمی خه و خوئی رابگری، چاوی چوونه سه ریه ک. له و حالی نیوان خه و و بیداری یه دا گورگه کانی دهی که هه موویان به چاوی خوراکیکی که ئەگه ر وهدره نگیش که وی حه تمه ن دیته به رچنگیان، ته ماشای ده که ن.

وای ده هاته به رچاو که کو مه لیک مندالی له ده وره ن که به دیار سفره یه کی ره نگا وره نگه وه دانیشتون و ههر چاوه پروانی نه وه ن که ئیزی خوار دنیان پی بدری.

پاشان، بی ئەوه ی بی هه وی چاوی له قه لافه تی خوئی ده کرد و زور به وردی به شیوه یه ک که هه رگیز عاده تی نه بوو له ئەندامه کانی له شی خوئی ده پروانی؛ دهستی له ماسوولکه کانی ده دا و دهی جوولاند و خوئی له نه رمی و ناماده یی نه وان دنیا ده کرد؛ له به ر گری ناگره که قامکی دریتر ده کردن، په نجه ی پیکه وه دنا و دهی کرده وه و له وه که دهی دی دهسته کانی به نه رمی و هیژیکی زوره وه به فه رمانی وی هه تا بنی نینوکان ده بزوون له راده به دهر خوشحال ده بوو. هانری وهک که سیکی که جادووی لی کرابی، ههستی ده کرد که ئوگری یه کی سهیری به وجودی مه باره کی خوئی پهیدا کرده و بی ئەندازه ئەو گوشته نه رم و زیندووهی له شی خوئی، که له وانه بوو به زووی بیته خوراکی درندان، خوش ده وی. ئەو له مپرو به دواوه چ بوو؟... خوراکیکی ساده و ساکار بو ددانی قاتی لی دراوی درنده کان و پاروویه کی گه رم و نه رم بو ورگی وه حشی یه کان. ئەویش شتیکی بوو

وهك شوور و كه روئشك و نهو جوړه گيان له بهرانه كه بوځوى زورچار راوى كردبوون و شيوى لى ساز كردبوون.

هرچهند هه نگاويك له پيش نه وه، دپله گورگ به و شه پولى سوورى مه خمه رى پشتيه وه خه مناك و فكر هه نگر توو له سهر به فرى هه ل توو ته كابوو و ته ماشاى وى ده كرد، چاويان تيك هه ل نه نگوت.

هانرى به ناسانى تن گه يشت كه دپله گورگ به نينى خواردنى نهوى به زگى خوى داوه، نيسا له خوشى و له زه تى نهو خه ياله شيرنه دايه. حه يوانه كه زارى به دنيايه ك نيشتيا و تامه زروى يه وه ليك ده كرده وه و ددانه تيژ و سپى يه كانى هه تا بن پووكان نيشان ددها. ليكاوى زارى به لاليوى دا ده چورا و ديسان به زمانى ده لسته وه.

شيووى و نالوزى يه كى تيكه ل به ترس هانرى له رزاند.

ده سبه جى ده ستى دريژ كرد و بزووتيكى هه ل گرت و به دپله گورگى دا. دپله گورگ ته كانيكى دايه خوى و نه ختيك دوور كه و ته وه، به لام زورى خو زه حه مت نه دا. هانرى دووباره به نوگرى و نه وينيكى زوره وه ته ماشاى ده ستى خوى كرد؛ قامكه كانى يه ك يه ك تا قى كرده وه كه چون له گه ل زبرى و نارپيكى نهو بزووتانهى ده يان هاوى، راهاتوون؛ پاشان چونكه ديتى قامكى چووكه ي له مه ترسيى سووتان دايه له سهره خو نوشتانديده وه و له ناگره كه دوورى راگرت.

به و حاله ش، شه و بى هيچ رووداويك رابوورد و به يان نه نگوت. بو يه كه م جار ديترا كه گورگه كان له رووناكايى روژ نه ره وينه وه و بلاوه يان نه كرد. هرچهندي هانرى چاوه رپى رويشتنيان بوو، بى سوود بوو. چونكه ديسان له دهورى نهو و ناگره كه ي كوژيلكه يان به ستبوو و نه وه نده سهرسه خت و بى شهرم بوون كه نهو دل قايمى و غيره ته ي له گه ل روژبوونه وه هاتبووه نيو دلى نهو پياوه شه كه ت و ماندوو، به جارپك تيك ته پى. به و حاله ش، هانرى يه كجار زورى هه ول دا كه ريگا كه ي دريژه پى بدا، به لام هيشتا خيشكه كه ي نه هينابوووه سهر خه تى جاده و چهند شه قاو له پشتيوانه كه ي، واته له ناگره كه دوور نه كه و تبووه وه كه له پر گورگيكى له هه مووان نازاتر و بى شهرم تر شالوى بو هينا. حه يوان مه وداى نيوان خوى و نيچيره كه ي باش هه ل نه سه نگاندبوو و كاتيك خوى هه لاويشت نامبازى بى، كورتى هينا. ددانه كانى كه له هه وا بو هه لدرينى نيچيره كه ليك را بوونه وه، بى ناكام كه و تنه وه سهر يه ك. له وه دا هانرى هه لى به ده رفه ت زانى، خوى لادا و كشايه وه بو لاي ناگره كه و بارانى بزووت و ناگرى به سهر گورگان دا باراند، كه نيسا هه موويان له كرده وهى هاوا له كه يان سامه رستوو ببوون و ناماده ي په لامار بوون. هانرى ته ماشاى كرد خه ريكه دار و بزووته كانى ته واو ده بن، بو يه به قوونه شهر هه ولى دا ورده ورده ناگره كه به ريته بن سنوبه ريكي وشك و زه لام كه لى نزيك بوو، نه م كارى به

خوسه له و کارامه یی یه وه نه نجام دا. هانری دهسبه جی دهستی به برینی داره که و سازکردنی ناوردوو کرد و نهو رۆژهی تا ئیواری بهو کارهوه رابوارد.

شهویکی خه ماوی تر و سامناکتر له شهوی پیشوو هاته جهستهی و پیویستی خه و ئیستراحت له هه موو کاتیک زیاتر هه ره شهی لی کرد. هانری بهو خه وائوویی و ماندووویی یه وه دینه گورگی دی که نزیک ده بیته وه و نامادهی هی رشه. دهسبه جی بزوو تیکی داگیرساوی تاو دایه و به چالاکی و ته ردهستی یه کی شیواوی نافه رینه وه له ده می دا. دینه گورگ به قه له مبابزیک کشایه وه و له بهر ئیچی زۆر دهستی کرد به قرووسکاندن. بوچرووکی گوشتی سووتاو هاته بهر لووتی هانری و دیتی که دینه گورگ به قین و رقیکی وه حشیانه وه سهر راده وه شینی و ده نالینی.

کابرای هه ژار له ترسی نه وهی نه کا خه وی لی بکه وی و بییته خوراکی گورگان، لکه سنۆبه ریکی هه روا که له ناگره که دا ده سووتا له دهستی راستی خوی به ست، بو نه وهی هه ر کاتیک لکه داره که ته واو سووتا، ناگر بگاته دهستی و له بهر ناواری دهستی وه خه بهر بی. هانری نه م کاره به به ره هه می چهند جار دووپاته کرده وه و هه موو جاری له تاوی ژانی دهستی له خه و راده پهری و له ده رفهت که لکی وهرده گرت و ناگره که ی خوشتر ده کرد و چهند گورزی ناگرینی شی به سه ری گورگه کان دا ده دا و تا راده یه ک له ده ورو به ری خوی دووری ده خسته وه.

جاریکیان هانری نه ی زانیبوو لکه سنۆبه ره که ی خه راپ به ستوه و له خه وی دا له دهستی بووه وه. خه ویکی قورس به سه ری دا زال بوو و خه ونی دی. له خه ویی دا له جی یه کی وه ک شاری خویان، ”فۆرم گوری“، له ژوو ریکی گهرم و جی یه کی نه رم دانیشه توه و له گه ل نوینه ری یه کی که له بازرگانه کانی بیگانه قومار ده کا. ره وه گورگی که قه لای شاریان گه مارۆ داوه و له پشت میله ناسنه کانی قه لاه ده لوورینن. نه و و هاوا له که ی جار جار ده ست له یاری هه ل ده گرن تا تیر تیر به لووره ی گورگه کان و په له قاژهی بی سوودیان پی بکه نن. له نه کاو ده نگیکی به سام به رز بووه وه. ده روازی قه لاکه شکا و گورگه کان هاتنه ژوو و به مره مپ و لووره لوور شالاویان بو نه و و هاو ری یه که ی هی نا. له بهر چه ق و لووری گورگان خه ریک بوو می شکی بته قی. له و کاته دا له ترسان له خه و راپه ری و دیتی خه ونه که ی وه راست گه راوه. گورگه کان به لووره و ها توهاواریکی زۆره وه نامبازی بوون و یه کیکیان قه پی به باسکی دا کرده. هانری له ترسی گیانی خوی به یه ک ته کان خوی له نیو ناگره که هاویشته. گورگه که ناچار بوو باسکی به ره لا بکا، به لام رووشالیکی گه وری له باسکی هه ل کرد.

نه مچار شه ریکی ناگرین هه ل گیرسا. دهسته وانه یه کی نه ستووری چه رم دهستی هانری یان ده پاراست، بو یه بی ترس و له رز پۆلووی سووری خرده کردنه وه و به مستان ده ی هاویشته نیو گورگه کان. جی مزله که ی هانری بووه ناگر پژی نیکی به گور و بوخوی ده ی زانی که سهر و چاوی

هه‌ل‌ماسیون و برۆ و برژانگی هه‌ل‌پرووزاون و له هه‌مووش خه‌راپتر گه‌رمایه‌کی له‌توانابه‌ده‌ری له بن‌پیی‌دا هه‌ست پێ‌ده‌کرد.

هانری که به هه‌ر ده‌ستیکی بزووتیکی هه‌ل‌گرتبوو، له‌نیو ئاگره‌که هاته‌ده‌ر و چه‌ند هه‌نگاوێک چوو هه‌ پێش، گورگه‌کان کشابوونه‌وه.

هانری بزووته‌کانی پێدادان و چوو هه‌ نیو به‌فری تا نه‌ختیک لاقی خوی فینک بکاته‌وه. پاشان ده‌سته‌وانه سووتاوه‌کانیشی په‌ به‌فری خشاندن. شوینه‌وارێک له دوو سه‌گه چاره‌ په‌شه‌که نه‌مابوو. دیاربوو ئه‌وانیش به‌دوای کۆنه‌هاوا‌که‌یان ”بوول دوسویف” دا بوونه‌ خوراکی گورگان. هانری به‌ دووری نه‌ده‌زانی بو‌خۆشی تووشی ئه‌و چاره‌نووسه‌ بی و هه‌ربۆیه به‌ نارته‌یه‌کی سامناک به‌سه‌ر گورگه‌کانی‌دا نه‌راند و گوتی: خۆ هه‌شتا ده‌ستتان وه‌من رانه‌گه‌یشتوه!

گورگه‌کانیش به‌ نه‌ره و نووره‌یه‌کی سامناک وه‌لامیان دایه‌وه.

هانری بو‌ به‌رگری له‌ خوی که‌وته‌ بیری نه‌خشه‌یه‌کی تازه‌وه. ئه‌ ئقه‌یه‌کی گوشادی له‌ دار و چرپی به‌ ده‌وری خۆی‌دا کیشا و ئاگری دان. له‌نیو ئه‌و شووره‌ ئاگرینه‌ش‌دا چیلکه و چالێکی زۆری راخست و له‌سه‌ریان درێژ بوو هه‌تا ساردایی عه‌رزه‌که و ته‌رایی ئاوی ئه‌و به‌فره‌ی ده‌توینته‌وه، نه‌گاته‌ له‌شی.

گورگان کاتیکی نیچیره‌که‌یان نه‌دی له‌ ده‌وری شووره‌ ئاگرینه‌که‌ کۆبوونه‌وه و له‌ پشت‌گری ئاگره‌که‌وه ته‌ماشای ژووری‌یان کرد تا بزائن رو‌یشتوه‌یان نا. کاتیکی دیتیان ته‌یره‌که هه‌ل‌نه‌فریوه، له‌ حالیکه‌دا له‌ ده‌وری ئه‌و ئاگره‌ خۆشه‌خۆیان گه‌رم ده‌کرده‌وه و بو‌نه‌وه‌ی بجه‌سینه‌وه، خۆیان خاوکیش ده‌کرد و به‌ ئارامی چاویان له‌سه‌ریه‌ک داده‌نان، چاوه‌پوانی‌یه‌ کوشنده‌که‌یان ده‌ست پێ‌کرده‌وه. دینه‌گورگ وه‌ک سه‌گان هه‌ل‌تووته‌کا، له‌بۆزی به‌ره‌و ئه‌ستیره‌یه‌کی ئاسمان پاگرت و نووره‌ نووریکی درێژی ده‌ست پێ‌کرد. گورگه‌کانی دیکه‌ش چاویان له‌و کرد و به‌ جارێک ته‌واوی په‌وه‌ گورگه‌که‌ روانیه‌ ئاسمان و ناله‌ی برسیه‌تی به‌رز کرده‌وه.

کازیوه‌ ئه‌نگووت و پاشان هه‌تاوه‌لات. گری ئاگره‌که‌ دامرکابوو، ئاو‌دوووه‌که‌ برابوو و پێویست بوو ئاو‌دووی دیکه‌ کۆ بکریته‌وه. هانری ویستی له‌ شووره‌ ئاگرینه‌که‌ بپه‌رینته‌وه، به‌لام گورگان پێشیان پێ‌گرت. چه‌ند داری داگیرساوی پێدادان بو‌نه‌وه‌ی بلاوه‌یان پێ‌بکا، به‌لام گورگه‌کان نه‌ترسان و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ بوو ئاگره‌که‌یان له‌ خۆیان دوور خسته‌وه. هانری ته‌گه‌یشت که‌ ده‌بی ده‌ست له‌ به‌ربه‌ره‌کانی هه‌ل‌گری.

داماوه، به‌ سه‌رله‌شی‌واوی و لینگه‌له‌رزوه‌وه له‌سه‌ر جی‌وبانه‌که‌ی دانیشته‌وه و وه‌ک که‌سیکی پشتی شکابی و دوو له‌ت بووبی، سنگی که‌وته‌ سه‌ر ئه‌ژنوبانی و سه‌ری به‌سه‌ر شانی‌دا لار بووه‌وه.

نهمه نیشانه‌ی ته‌سلیم‌بوون و ده‌سته‌شه‌رپه‌نگرتن بوو. هه‌ژاره جاروبار سه‌ری هه‌ل‌ده‌بری هه‌تا کوژانه‌وه‌ی له‌سه‌ره‌خۆی ئاگره‌که، واته له‌پاستیدا کوژانه‌وه‌ی چرای ته‌مه‌نی ببینی. نه‌لقه‌ی پیکه‌وه لکاوی ئاگره‌که به‌ره‌به‌ره له‌ته‌ته‌ت ده‌بوو و له‌جی‌جیان ده‌کوژایه‌وه. ئیستا شووره ئاگرینه‌که له‌چهند جیگاوه که‌ئینی تی که‌وتبوو و جار به‌ جاریش به‌رینایی و ژماره‌ی نه‌و که‌ئینانه زیاد ده‌بوو.

هانری به‌ناهۆمیدی ورته‌ورتیکی لی هات و به‌گورگه‌ برسی‌یه‌کانی گوت: نه‌مجار پی‌م وایه‌ ده‌ستتان به‌منیش ده‌گا! باشه، گرنگ نیه. ئیستا که‌وایه، لانی که‌م با نه‌ختیک بخه‌وم.

جاریکی دیکه به‌حال‌وبال چاوی هه‌ئینا و له‌که‌ئینیکه‌وه دینه‌گورگی دی که‌ ته‌ماشای ده‌کا.

هانری زۆر نووست یان که‌م؟ بو‌خۆشی نه‌ی‌ده‌زانی، به‌لام وه‌ختیک وه‌خه‌به‌ر هات هه‌ستی کرد ئال‌وگۆرینگی سه‌یر و نه‌فسووناوی له‌ده‌وربه‌ری پیکه‌هاتوه و وه‌زه‌که‌ گۆراوه. نه‌و ئال‌وگۆره نه‌وه‌نده سه‌یر و چاوه‌پوان نه‌کراو بووه که‌ نه‌وی له‌خه‌و راپه‌راندوه. هانری له‌پیشدا نه‌ی‌ده‌زانی چی رووی داوه و کاتیک که‌میک هۆشی هاته‌وه به‌ر خۆی، یه‌که‌م شت که‌ بو‌ی ده‌رکه‌وت نه‌وه بوو که‌ گورگه‌کان رو‌یشتوون. له‌شوینی پی‌یان که‌ رپچکه‌یه‌کی قوولیان له‌سه‌ر به‌فره‌که‌ ساز کردبوو، بو‌ی ده‌رکه‌وت که‌ دوژمه‌کانی چهند زۆر بوون. به‌لام خه‌ویکی قورستر به‌سه‌ری‌دا باری و سه‌ری که‌وته‌وه سه‌ر نه‌ژنۆی.

نهم جارهبان ده‌نگی بنیادم، تیکه‌ل به‌خشه‌خشی خیشکان و وه‌رینی چوارپی‌یان نه‌وی له‌خه‌و راپه‌راند. چوار خیشک که‌ به‌سه‌ر چۆمه سه‌هۆل به‌ستوه‌که‌دا ده‌په‌رینه‌وه، له‌ولای داره سنۆبه‌ره‌که‌نه‌وه بو‌لای وی ده‌هاتن. هانری که‌ هه‌روا له‌نیو شووره ئاگره‌ دامرکاوه‌که‌ی‌دا هه‌ل‌تروشکابوو، هه‌ستی کرد ده‌دوازه‌ که‌سه‌ له‌سه‌ر سه‌ری راپه‌ستاوان. نه‌و مات و ور و کاس چاوی لی‌کردن و به‌ده‌نگی نووساو و چه‌نه‌گه‌ی بی‌هیزی خۆی توانی نهم چهند وشه‌یه‌ ده‌ربری:

دینه‌گورگه‌ سووره‌که ... وه‌ختی شیوخواردنی سه‌گه‌کان ... هاته‌کنیان ... له‌پیشدا نه‌وانی خوارد ... و دوايه‌ش بیل ...

یه‌کیک له‌پیاوه‌کان زۆر به‌توندی شانی راته‌کاند و گوتی: لۆرد ئالفرید له‌کوی‌یه؟

هانری له‌سه‌ره‌خۆ سه‌ری راپه‌شانند و گوتی: نا، نا، گورگ نه‌ویان نه‌خوارد، نه‌و له‌دوامز‌ل‌دا له‌سه‌ر داریک سیس بوو.

کابرا هاواری کرد: چۆن؟ ... لۆرد ئالفرید مردوه؟

هانری وه‌لامی دایه‌وه: به‌لی، له‌سندووقه‌که‌دایه.

پاشان به ته‌کانیکی توند شانی له دهستی کابرا رزگار کرد و گوتی: ئای... به‌رم‌دهن،
لیم‌گه‌رین، ئەمن له پێ‌که‌وتووم... شه‌وتان خوش!...

هانری دووباره چاوی لیک‌نانه‌وه و چه‌نه‌گه‌ی که‌وته‌وه سه‌ر س‌نگی و له کاتی‌ک‌دا
موسافیره‌کان ئەویان له‌ژێر لینه‌که‌ درێژ ده‌کرده‌وه، ده‌نگی پرخ‌وه‌و‌ری له هه‌وای سارد و
سه‌هۆل‌به‌ندان‌ی بیابان گه‌را.

ده‌نگه‌ ده‌نگی‌کی دوور جوابی پرخ‌وه‌و‌ری هانری ده‌دایه‌وه. ئەویش ده‌نگی گورگه
برسی‌یه‌کان بوو که له دووری ده‌بیسترا، لوورە‌ی په‌وه گورگی‌کی برسی بوو که له‌جیاتی ئەو
بنیاده‌مه‌ی به‌مۆجیزه‌ له ده‌ستیان رزگاری ببوو، له‌و بیابانه‌ مه‌رگه‌ینه‌دا بو‌نیچیری‌کی باش و
گۆشتی‌کی زیندووی دیکه ده‌گه‌ران.

شهره‌دوان

له نیو نه و رهوه گورگه‌دا که شووره ناگرینه‌که‌ی هانری‌یان که مارؤ دابوو، یه‌که‌م گورگ که ده‌نگی نریک‌بوونه‌وه‌ی نینسانه‌کان و چه‌په‌چه‌پی سه‌گه‌کانی خیشکی به‌رگوی که‌وت، دینه‌گورگ بوو. هر نه‌ویش بوو که پیش هم‌مووان نه‌و شووره نیوه دامرکاوه و نه‌و به‌ندی‌یه ته‌ماله‌گیان‌پراوه‌ی به‌جی‌هیشت و پای کرد.

گورگه‌کانی دیکه له پیش‌دا دئیان نه‌ده‌هات نه‌و خوراکه به‌تام و به‌رده‌سته به‌جی بیلن و هه‌ربویه ماوه‌یه‌ک چاوه‌پری و تامه‌زرؤ له‌وی مانه‌وه و گوی‌یان بو نه‌و ده‌نگه‌ده‌نگه هه‌ل‌خست که له دووره‌وه ده‌هات، به‌لام سه‌ره‌نجام نه‌وانیش ترسان و به‌ناچار وه‌دوای دینه‌گورگ که‌وتن و رایان کرد.

شینه‌گورگیکی زه‌لام که پیشه‌نگی ره‌وه‌که بوو، له پیشه‌وه ده‌رؤیشت، ده‌ی‌م‌راند تا گه‌نجه‌کان تی‌بگه‌یه‌نی که ریزه‌که تی‌کنه‌ده‌ن و له خه‌تی‌ی ده‌رنه‌چن. هه‌رکاتیک ویستبایان وه‌پیشی که‌ون، به‌گویره‌ی پیویست زه‌بری ددانی پی‌نیشان ددان و نه‌ده‌بگرتووی ده‌کردن. شینه‌گورگ هه‌رکه دیتی دینه‌گورگ له‌سه‌ره‌خو به‌نیو به‌فری‌دا ده‌پوا، هه‌نگاوی توند کردن و زوری پی‌نه‌چوو خو‌ی پی‌گه‌یانده‌وه.

دینه‌گورگ له‌خووه و هه‌روه‌ک هیچ‌پرووی نه‌دابئ هاته ته‌نیشتی گورگه‌شین و هه‌ردووکیان پی‌که‌وه بوونه پیشه‌نگی ره‌وه‌که. دینه‌گورگ جار‌جار به‌هه‌وه‌س و گائته قه‌ئه‌مباریکی ددها و چه‌ند هه‌نگاویک ها‌وا‌ئه‌که‌ی به‌جی‌ده‌هیشت، به‌لام شینه‌گورگ لی‌ی نه‌ده‌م‌راند و ددانی گر نه‌ده‌کردن، به‌پچه‌وانه‌وه نه‌م پرووداری‌یه‌ی وی زور به‌روویه‌کی خوشه‌وه وه‌رده‌گرت و به‌شهو‌ق و ئوگری‌یه‌کی ته‌وا‌وه‌وه هه‌ولئ ددها نه‌وه‌نده‌ی بکری زیاتری خو‌ئی نریک بکاته‌وه. نه‌م جاره دینه‌گورگ بوو که هه‌ره‌شه‌ی ده‌کرد و به‌رقه‌وه ددانی پی‌نیشان ددها. دینه‌گورگ جار‌جار نه‌م ساردی و بی‌مه‌یلی‌یه‌ی ده‌گه‌یانده‌ جی‌گایه‌ک که سه‌رشانی دل‌داره‌که‌ی به‌که‌ئیه تیژه‌کانی نازار ددها و نه‌ویش بی‌نه‌وه‌ی نیوچاوان تی‌ک نی، نه‌و جه‌ور و جه‌فایه‌ی قبوول ده‌کرد. له‌و کاتانه‌دا شینه‌گورگ ته‌نیا هه‌ئبه‌زه‌یه‌کی ده‌کرد و نه‌ختی‌ک له‌ دل‌داره دل‌ناسکه‌که‌ی ده‌کشایه‌وه و وه‌ک ناشتیکی دل‌شکاو به‌رووگرژی و قه‌ئسی کاروانه‌که‌ی ری‌نوینی ده‌کرد.

پیشه‌نگی کاروان له‌لای راستی دینه‌گورگه‌وه ده‌رؤیشت و له‌لای چه‌پیشه‌وه پیره‌گورگیکی که‌رؤئی ره‌نگ‌خو‌ئه‌میشی له‌ ری‌گادا بوو که هه‌موو له‌شی جی‌برینی شه‌ره‌کانی رۆژگاری رابردوو

بوو. ئەم گورگه تەنیا چاویکی هەبوو، ئەویش چاوی راستی بوو و لەوێرا دەکری بزانی بۆچی لای چەپی دینلەگورگی بۆ خۆی هەل‌بژاردبوو. پیرەگورگی یەك‌چاویش زۆر تەمەزرۆی ئەو بوو کە شان‌بەشانی دینلەگورگ بە رینگادا بپروا و توند پائی وە کە لەکە ی بەدا و جار‌جاریش لەمبۆزە پڕکۆنە‌برینەکە ی بەسەر شان و خالیگە ی دا بینئ و بۆنی پێو بەکا. دینلەگورگ ئەوێشی هەر وەک ئەویندارەکە ی پێشوو لە خۆی دەردەکرد، بەلام هیندی جار ئەو دوو دلداری بە جۆریک لە هەردوو لاو ریکیان دەگوشی کە دینلەگورگ ناچار دەبوو بۆ خۆر‌زگارکردن لە چەپ و راستەو بە زەبری گاز و ددان پاشەکشە یان پێ بەکا. ئەو دوو خەنیمەش لە کاتی رێ‌پۆشتندا هەر شە یان لە یەکتەر دەکرد و ددانە سپی و تیزەکانیان بە یەکتەر نیشان دەدا و تەنیا برسێتی، واتە هیژکی لە ئەوین‌بالاتر بوو کە ئە ی دەهیشت پێک هەل‌پڕئین.

لە تەنیش پیرەگورگی یەك‌چاوی گورگی جعیلی سێ سائە هەبوو کە بەتەواوی هەلی دابوو و پێگە‌یشتبوو و یەکیک لە بەهێزترین گورگەکانی ئەم رەوێە بوو. ئەم دوو هاوێ کاتیک ماندوو دەبوون بە گەرمی و ئۆگری‌یەکی زۆر وە سەر، یان شانی خۆیان پیکە وە دەنووساند، بەلام هیندی جار گورگە جعیلەکە وەک بە هەقی خۆی بزانی، هەنگاوی شل دەکردن بۆ ئەوێ پیرەگورگ پێش کەوی و ئەو دەم بێ‌هەست و بێ‌ئەوێ ئەوانی دیکە پێ‌بزانی، خۆی لە نیوان ئەو و دینلەگورگ رادەکرد و ئەوینی خۆی بە دلداری‌کە ی نیشان دەدا.

دینلەگورگ بەو ئاکاری دلداری سێهەم مەرپەکی لێ دەهات و سەری بۆ دواو وەردەگێرا. پیرەگورگ و گورگە‌شینیش چاویان لەو دەکرد و ئاویان دەدایە وە دواوێ.

بەستە‌زمان گورگی جعیل بەرامبەر بە هەر شە ی سێ ریز ددانی رقیه‌ستاو بە ناچار رادەوێستا و لە راست خۆی هەل‌دەتووتە‌کا. ئەویش مووێکانی پشتی راست دەکردنە وە و ریزی ددانە تیزەکانی پێ نیشان دەدان. بەو رادە‌ستانە لە نەکاوێ بێ‌سەر و بێ‌پێ یەک لە کاروانەکە دا دروست دەبوو، ئەوانی پشتەوێ ریزەکە و ئەوانی پێشەوێ کە بە ناچار رادە‌ستاوون تیک دە‌نالتان و چونکە هەمووان گورگە جعیلەکە یان لەو بێ‌سەر و بێ‌پێ یەدا بە تاوانبار دەزانی، دەیان‌دایە بەر گاز و قە پائە. گورگی جعیل ئەم بە‌درە‌فتاری‌یە ی بە سەر و سیکە‌دانە یەکی بێ‌ئە‌ندازە وە کە تاییەتی دەورانی لاوێتی‌یە، قبوول دەکرد و هەر چەند ئەو ئاكارە ئاشقانه‌ی ی پێشوازی‌یەکی خەراپی لێ کرابوو، جار بە جار دوو پاتی دە‌کردە وە.

ئەو رۆژە گورگەکان چەندین فرسەق رینگایان بپری و لەگەل ئەم و رده پێشەاتانەش ریزی پتەو و ریک‌و پیکێ خۆیان تیک‌نە‌دا. بێ‌هێزترین گورگانی رەوێکە، واتە ئەوانی زۆر پیر و ئەوانی زۆر مندالکار، لە دوا کاروانەکە وە بە شە‌شەل هەنگاویان هەل‌دینایە وە. ئەوانی هەرە بەهێز یان لە پێشە وە دە‌پۆشتن و هەموویان بە پیر و جعیلە وە وەک لە شکرکی مردووی گۆرستانان

دهچوون. به لّام ماسوولکه پۆلایینهکانیان هه‌روا سه‌رچاوه‌یه‌کی له‌بهرانه‌هاتووی هیژ و توانا و گه‌رمایی بوون. جموجۆل و پال‌ویکدانی نهم سه‌فه‌گه‌وره‌یه‌ بی‌نه‌وه‌ی وه‌ستانی هه‌بی‌یان بیر له‌ کۆتایی‌یه‌که‌ی بکریته‌وه، بی‌ماندوو‌بوون درێژ‌ه‌ی هه‌بوو. شه‌وی نه‌و پۆژه و پۆژی دوا‌ی نه‌و شه‌وه‌ش هه‌روا ریڭایان بری. نه‌وان له‌و بیابانه‌ چۆل‌وه‌هۆله‌دا که ته‌نیا خۆیانی تیدا ده‌ژیان به‌ دوا‌ی گیانداریک‌دا ده‌گه‌ران که بی‌خۆن و ژیان‌ی خۆیانی پی‌ درێژه‌ بدهن.

گورگه‌کان له‌ ده‌شتایی‌یه‌ نزمه‌کان تی‌ده‌په‌پین. ده‌ دوا‌زه‌ رووباری سه‌هۆل‌به‌ندانیشیان به‌جی‌هیشتن. به‌لّام نه‌وه‌ی بو‌ی ده‌گه‌ران ده‌ستیان نه‌که‌وت. ناخه‌که‌ی تووشی ره‌وه‌ شووریک‌ بوون و یه‌که‌م جار له‌گه‌ل شووریک‌ی نی‌ری زه‌لام تی‌ک هه‌ل‌نه‌نگووتن. نی‌ستا نه‌و کاته‌ خۆشه‌ی بو‌ی ده‌گه‌ران، داها‌تبوو و گوشتیک‌ی زیندووی به‌تام له‌ پیشیان‌وه‌ ده‌بزووت که نه‌و بزووته‌ گه‌رداره‌ و نه‌و ناگه‌ به‌سۆیه‌ی نه‌بوو دیفای پی‌ له‌ خۆی بکا. چه‌کی وی ته‌نیا نه‌و سمه‌ پانانه‌ و نه‌و شاخه‌ درێژانه‌ بوون که گورگه‌کان پی‌شتر ده‌یان‌ناسین. نه‌وه‌ بوو که چه‌سه‌له‌ و پارێزی جارانیان وه‌لا نا و به‌ په‌له‌ شه‌ره‌که‌یان ده‌ست‌پی‌کرد. شه‌ریکی کورت به‌لّام خۆیناوی هه‌ل‌گیرسا. که‌له‌ کی‌وی له‌ هه‌موو لاره‌ گه‌مارۆ درا. بی‌چاره‌ په‌له‌قاژیه‌کی بی‌سوودی ده‌کرد و نه‌وانی له‌ به‌فر ده‌گه‌وزاند، به‌ سمه‌کانی له‌قه‌ی کاریگه‌ر و به‌ شاخه‌کانی زه‌بری کوشنده‌ی له‌ سه‌ر و زگ و په‌راسووی گورگه‌کان ده‌دا و تی‌ده‌کو‌شا می‌شکیان بی‌ژینی و زگیان بدری، به‌لّام نه‌و په‌له‌قاژیه‌ بی‌ناکام بوو. سه‌ره‌نجام له‌ پی‌ که‌وت و که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی. دی‌له‌گورگ‌ به‌ گه‌رووی‌دا نووسا و ددانی قاتی لی‌دراوی برسی‌یه‌کانی دیکه‌ش له‌ هه‌ر جی‌یه‌کی له‌شی که وه‌به‌ر زاریان ده‌هات، بوون به‌ قولا‌پ. شووری به‌سته‌زمان بی‌نه‌وه‌ی ده‌ره‌تانی دوا‌به‌رگه‌ری له‌ خۆی هه‌بی، به‌ زیندوویی قووت درا.

گورگه‌کان خۆراک‌یک‌ی باشیان ده‌ست که‌وتبوو. که‌له‌ کی‌وی‌یه‌که‌ چوار سه‌د کیلو زیاتر گوشتی هه‌بوو و به‌و پی‌یه‌ هه‌رکام له‌و چل‌گورگه‌ قاتی لی‌دراوه‌ ده‌ کیلو گوشتی قه‌له‌وی به‌رکه‌وتبوو. هه‌رچه‌ند گه‌ده‌یان له‌ ناکامی برسیه‌تی و پۆژوو‌هوانیی دووردریژدا بی‌هیژ ببوو، به‌لّام توانای هه‌زم‌کردنیان له‌ نه‌ندازه‌ به‌ده‌ر بوو. به‌لی، له‌و حه‌یوانه‌ به‌سام و شکۆیه‌ که‌ ناوا نازیانه‌ به‌رامبه‌ر به‌ دوژمنه‌ خۆین‌خۆره‌کانی راوه‌ستابوو، ته‌نیا مستیک‌ نی‌سکو‌پرووسکی په‌رشوبلاو به‌جی‌ما.

پاش تی‌رخواردن، که‌وته‌ فکری حه‌سانه‌وه‌ و هه‌موویان خه‌وتن. پاشان گو‌له‌ گورگه‌ جی‌له‌کان پی‌که‌وه‌ به‌ کیشه‌ هاتن. ده‌ورانی قاتی و قری به‌سه‌ر چوو‌بوو و نی‌ستا گورگه‌کان گه‌یشتبوونه‌ خاکی ”مه‌عوود“. چه‌ند پۆژیک‌یش به‌سه‌ریه‌که‌وه‌ بو‌سه‌یان له‌سه‌ر ری‌ی ره‌وه‌ شووره‌کان نایه‌وه‌ و راویان کردن، به‌لّام نه‌مجار به‌ پارێزه‌وه‌ بو‌یان ده‌چوون و شالاویان ته‌نیا ده‌برده‌ سه‌ر

دهی زانی نهو موو له سهر پشت راستبوونه وهیه و نهو ددان نیشان دان و له شه لدرین و خوین پشته، هه مووی له بهر خاتری جووتبوون له گه ل وییه.

نهو شه ره که یه که مین رووداوی دلداریی گورگه جحیله که بوو به زبانی وی ته واو بوو و سه ره نجام سهری تیدا چوو. پاش مردنی وی دوو گورگه سه رکه وتوو که ته ماشای دینه گورگیان کرد که شاد و به که یف له سهر به فری هه ل تووته کابوو.

له م بگره و بهرده یه دا پیره گورگ زیاتری نازار پی گه یشتبوو و پتری دهرس وه رگرتبوو. لهو جهرگه یه دا، شینه گورگه زه لاهه که سهری وه رسوو پان دبوو، برینی سه رسانی ده لسته وه که هه روا خوینی لی ده چورا. بو نهو کاره ملی لار ببوو وه و کوو پایی ملی له لای پیره گورگ بوو. پیره گورگ هه ر بهو یه ک چاوه که بووی، نیشانه که ی دیت و هه لی به دهر فته زانی. بویه ده ستویرد نامبازی بوو و خوئی به ملیه وه هه لاهه سی. ددانه کانی له گوشتی ملی هه ریف روچوون و شه ویلاکه ی گه یشته وه یه ک. برینه که زور کاریگر و قوول بوو و ددانی تیژی پیره گورگ شاده ماری ملی شینه گورگی بریبوو. شینه گورگ نه ره یه کی به سامی لیوه هات و خوئی هاو یشته دوژمنی فیله زان که به په له کشابوو وه دواوه. به لام کار له کار تر ازابوو. له گه ل خوینی سوور که م که م گیان له له شی ده چوو دهر و به ره به ره دهنگی نه راندنه که ی کز ده بوو و ده بوو به قرخه قرخ.

به سته زمانه له کاتیکدا هیشتا خوینی له بهر ده رویشته و دهی قرخاند، چه ند له حزه یه ک شه ری کرد، به لام ورده ورده لاقی له رزین و چاوی تاریک بوون و به جاریک له په لوپو که وت.

له م بگره به رده یه دا دینه گورگ هه روا له سهر به فره که دان یشتبوو و زهرده ی ده هاتی. نهو نیستا خو شحال بوو، چونکه نهو به سه ره اته جگه له شه رپکی سروشتی له بهر خاتری عیشتی وی شتیک نه بوو، داستانیکی خه فته تبار له کاره ساتی بیابانیکی گه وره بوو که ته نیا بو نه وانهی دهمردن ناخوش بوو، نه گینا بو نه وانهی دهمان نه و پهری ئاوات و ته واوی مه به ست و مهیدانی وه دی هاتی ناره زوو هکان بوو. کاتیک له شی شینه گورگی زه لام سارد بووه و گیانی له به ردا نه ما، پیره گورگی یه ک چاوا (که له مه ودوا ناوی ده نیین یه ک چاوا) به ره و دینه گورگ چوو پیش. له ئاکاری دا شانازی سه رکه وتن و بیر تیژی و لی زانی ده هاته به رچاوا. چاوه ری بوو وه ک جارن بکه وینته بهر بی مه یلی دلداره که ی، به لام زور به سه رسورمانه وه دیتی که دینه گورگ ددانی رق و قینی نیشان نه دا و بو یه که م جار به گهرمی و رووخوشی پیشوازی لی کرد. لمبوزی به نیشانهی خوشه ویستی به لمبوزیه وه نووساند و ته نانه ت به ره قاریکی مندالانه وه له پیشی دا که وته هه ل به ز دابه ز. پیره گورگیش هه رچه ند ژیر و پیر و گه پراوه بوو، وه ک دلداره که ی، خوئی مندال کرده وه و هه زار یاری سوو کتر له ره قتاره که ی نهوی ده ست پی کرد.

ئىدى لە ھەرىفە تىكشاکاۋەکان و لە داستانی خەماوی ئەوینیکی کە بە خوینی خۆیان لەسەر بەفریان نووسی بوو، باسیک لە گۆرۈدا نەبوو. تەنیا یەك جار پیرەگورگ راوەستا تا ئەو خوینەى لە برینە تازەکانى دەچۆرا بلیستتەو. وەك بیرەوهری تائی ھەرىفەکانى لە دڵدا زیندوو بوویتەو وە وا بوو، چونکە ئیو وەحشىیەکانى ئەگەل مەرەپىكى ناديار لیک بوونەو و مووھکانى سەر مى بئەوھى بۆخۆى بىھەوى راست بوونەو. لەم حالەدا سەرى بۆلاى بەفرە سوورداگەراوھەكە، واتە بۆلاى قوربانگەى ئەوین خوار کردەو و جۆرىک راوەستا وەك خۆى بۆ نامبازبون نامادە کردبى و بە شەویلاکە بەھیزەکانى کە لەخۆو ئەرزەىەكى تیکەل بە رق و قینیان وى کەوتبوو، گازی لە بەفرە خویناوىیەكە گرت. پاش تاویک ھەمووى ئەمانەى ئەبیر چوونەو و ھاتەو بۆلاى دینلەگورگ کە ئیستا بەرەو بیشەكە دەرۆیشت و ئەویشى بەدواى خۆىدا بانگ دەکرد بۆئەوھى بچنە راو. لەو کاتە بەدواو وەك دوو یارى میھرەبان کە توانیبیتیان زمانى یەكتر تی بگەن و ببنە ھاوړازى یەكتر، شان بەشان ئە بیشە و دەشت و بیابانەکاندا غاریان دا و پیکەو درێژەیان بە راو و نیچیر و کوشتن و خواردن دا.

چەند رۆژیک بەم جۆرە تى پەرىن، ھەتا رۆژیکیان لە پوخسارى دینلەگورگدا شوینەوارى خەفەت و نیگەرانی دەرکەوت، وا دیاربوو ئەو ھەیانە زۆر بە سەرسەختى و کەللەشەقى بەدواى شتیکدا دەگەرئى، بەلام دەستى ناکەوئى. ئەو پەناگایانە کە لە کەوتن و کەئەكەبوونى دارە شکاۋەکانى لىرەوار دروست ببوون، بەتوندى سەرنجى ئەویان رادەکیشا و زۆر جاریش دەچوو ژیورى ئەو قەشتە گوشادانە کە لە پەناى تەختە بەردەکان و ئەنیو رنوو بەفرەکاندا دروست ببوون و ماوھىەكى زۆر دەخەوت. بە ئاشکرا دیار بوو کە ”یەكچاۋ“ کارىكى بەو گەران و پشکینە نىە و قازانجىكى خۆى تىدا نابینئى، ئەگەل ئەوھشدا بە وەفادارى و پووخۆشىیەكى بئوینەو پى بە پى دینلەگورگ دەچوو ھەموو جىیەك. وەختیک ھاتنەوھى دینلەگورگ لەو گەران و ھەول و دەوئە وەدەرنگ دەکەوت یان دەچوو قەشتىکەو کە جىگای دوو کەسى تىدا نەبوو، یەكچاۋ بەناچار لەسەر زەوى دەنووست و بە سەبر و ھەوسەئەىەكى زۆرەو چاۋەروانى ھاتنەدەرى دەبوو.

بەئى، بئەوھى جىگایەکیان لە نیازدا بئى، یان مەئەندىک لە مەئەندىكى دیکە بە باشتر بزائن، ھەردووکیان ناوچەى جۆراو جۆریان بەجئیشتن و درێژەیان بە سەفەرى خۆیان دا. پاشان گەرانەو لای چۆمى مەكەنزى و راست بە راستى چۆمى چوونە پىش و مەگەر بۆ راوئى، ئەویش لە دەوربەرى یەكیک لە نكەکانى ئەو چۆمە، ئەگینا لىواری چۆمیان بەرنەدا.

جارى وا بوو لە ریبازدا تووشى گورگى دیکە دەبوون کە ئەوانیش ھەرودەك ئەمان دووبەدوو دەرۆیشتن، بەلام ئە ھیچ لایەكەو ئەشارەىەكى دۆستانە یان ئارەزووى یەكتر دیتن،

یان مهیلی پیکه هیئانه وهی رهوه نیشان نه ده درا. هیندی جاریش تووشی گورگیکی ته نیا دههاتن، نه م ته نیایانه هه موویان نیره گورگ بوون و که تووشیان ده بوون مهیلیان نیشان ده دا که ره گه ل نه مان که ون، به لام پیره گورگ شانی به شانی خیزانیه وه ده دا و هه ردووکیان به جوړیک مووی ملیان راست ده کردنه وه و ددانیان ده چیره وه ده بردن و به کورتی نه وه نده به رووگرژی له گه ل نه م میوانه بی وه خته به ره وروو ده بوون که به سته زمانه له خیریان ده گوزه را و پشتی تی ده کردن و به ری خوی دا ده رویشته.

شه ویکیان دوو دندار له بهر تیشکی مانگه شه و به نیو لیره واریکی نارام دا ده رویشتن که له نه کاو یه کچاو راوه ستا. پیره گورگ لمبوزی له هه وا کرد و کلکی راوه شاندا و وهک سه گی راوی لاقیکی هه لینا. هه ردوو کونه لووتی بو هه واهه لمژین فش بوون، به لام چونکه نه و بو نه ی هاته بهر لووتی، نه وی حالی نه کرد، دووباره بوئی کرده وه نه مجار هه ولئی دا خه به ریکی زیاتر له شووبا وه ربگری و باشتر له وه زعه که حالی بی. سووکه مره یه که که له گه رووی هاته دهر، دینه گورگی وشیار کرده وه و نه و بو نه وهی هاواله که ی له نیگه رانی ده ریینی، به غیرهت و وره یه کی زیاتره وه پیش که وت. یه کچاو به دوای دینه گورگ دا رویشته، به لام هیشتا نیگه ران بوو و سات به سات به بو ن کردن خه به ری له شه وبا ده پرسی.

هه ردووکیان گه یشتنه ریگایه کی ته نگه به ری نیو دارستان که ده چووه سهر مهیدانیکی به تال. دینه گورگ زور به پاریز هه تا نریک به تالایی یه که به زگه خشکه چووه پیش. پیره گورگیش پاش که مینک دوودلی و دردوونگی پیی گه یشته وه، به لام هووشی به ته واوی له سهر خوی بوو و له بهر به دگومانی و بی باوه ری مووی له شی وهک نه شته ر راست ده بوونه وه. هه ردووکیان له په نا یه کتر ماوه یه که هه ستیان راگرت و بو نیان کرد.

دهنگی نه و سه گانه که پیکه وه شهر و کیشه یان بوو، دهنگی زبر و زه لای نه و پیاوانه که له بنی گه روویانه وه قسه یان ده کرد و دهنگی تیژ و ناخوشی چند ژنیک که خه ریکی زور بلئی و زیروه ور بوون و هه روه ها ناله ی به نازاری گریانی مندائیکیان هاته به رگوئی.

نه و دوو گیانداره له پیش دا جگه له په یکه ری به حه واوه راوه ستاوی ره شماله کان و نه و ناگرانه که چند تارمایی یه که به پیشیان دا راده بووردن و دووکه لیک که له و ناگرانه به رز ده بووه وه و له هه وادا بلاو ده بوو، شتیکیان بو لیک نه کرایه وه. به لام به ره به ره که چوونه پیش هه زاران بوئی جوړاوجور له چادری سوور پیسته کانه وه به بهر لووتیان هه لداهات. هه ر بو نه ی نیشانه ی شتیکی بوو که دیاره پیره گورگ نه ی ده توانی ده مانا و نیوه پرکه که ی بگا، به لام بو دینه گورگ هیئنه نه ناسراو نه بوو.

دیله‌گورگ که یفی ساز بوو و به ئیشتیایه کی زوره وه په یتا په یتا بوئی ده‌کرد. به پیچه‌وانه، یه‌ک‌چاو هه‌روا نیگه‌ران بوو و نه‌ی‌ده‌توانی نار‌ه‌ح‌تیی خوی بشاریته‌وه. به‌سته‌زمانه ده‌یه‌ویست نیشان بدا که په‌یره‌وی نه د‌ل‌داره‌که‌ی ده‌کا، به‌لام هه‌ر جاره‌ی به کرده‌ویه‌کی ناشی‌یانه ئاشکرای ده‌کرد که هه‌ز ده‌کا برؤن. نه‌و کاته‌دا، دیله‌گورگ بوئه‌وه‌ی هاواله‌که‌ی ئارام بکاته‌وه لمبؤزی ره‌لمبؤزی ده‌خشانند و پاشان دووباره ته‌ماشای چادره‌کانی ده‌کرده‌وه.

له سیمای دیله‌گورگ‌دا دیار بوو که زور هه‌ز ده‌کا بر‌واته پیش و نه‌مه‌شی له‌به‌ر برسیه‌تی نه‌ه. هیژیکه نه‌ناسراوی ده‌روونی هانی ده‌دا بجیته پیش و دیسانیش زیاتر بجیته پیش و نه ناگره‌کان نزیک بیته‌وه و نه‌گه‌ن سه‌گه‌کان له به‌ر گری ئاگر بخه‌وی و نه به‌ر ده‌ست و پیی پیاوه‌کانی عه‌شیره‌ت‌دا پان بیته‌وه.

به‌لام، یه‌ک‌چاو وشیری کرده‌وه. پیره‌گورگ نه‌وه‌نده‌ی نیگه‌رانی ده‌رپری و په‌له‌ی کرد تا نیگه‌رانی‌یه‌که‌ی وی دیله‌گورگی‌شی گرت‌ه‌وه. نه‌لایه‌کی دیکه‌وه، یادی نه‌و شته‌ی دیکه که زوری پیوستی پی هه‌بوو و تا ئیستا وا به سه‌سه‌ختی به‌دوای‌دا گه‌رابوو، به می‌شکی‌دا هاته‌وه؛ نه‌وه بوو که نه‌نه‌کاو ده‌رپه‌ری، پشتی له چادره‌کان کرد و ریگای لی‌ره‌واری گرت‌ه‌به‌ر. نه‌م کاره نه‌وه‌نده پیره‌گورگی ئارام کرده‌وه که له‌خوشی‌یان وه‌پیش که‌وت و هه‌تا چادره‌کانی به‌ته‌واوی لی ون نه‌بوون ئوقره‌ی نه‌گرت.

له‌و کاته‌دا که نه‌و دوو د‌ل‌داره ب‌ده‌نگ و ئارام، وه‌ک سی‌به‌ر له‌به‌ر تیشکی مانگه‌شه‌و ده‌خزین و ده‌چوونه پیش، گه‌یشتنه جاده‌یه‌ک که هه‌ردوو به‌ری دار و دره‌خت بوو. له‌سه‌ر ریگه‌که‌یان شوئینیکی تازه له‌سه‌ر به‌فری دیار‌بوو، بو‌یه هه‌ردووکیان لمبؤزیان نه‌وی کرد و بوئیان پیوه کرد. یه‌ک‌چاو زور به پاریز غاری دا بو پیش‌ه‌وه و دیله‌گورگی‌ش وه‌دوای که‌وت. به‌ری پیی نه‌و دووانه که وه‌ک بانجی نه‌رم بوو، نه‌رم و سووک، شوئینیکی وه‌ک خه‌وتنی مه‌خه‌ری له‌سه‌ر به‌فری به‌جی‌ده‌ه‌یشت.

پیره‌گورگ چاوی به ده‌عبایه‌کی چووکه‌له‌ی سپی که‌وت که چوست و چالاک له‌سه‌ر به‌فری هه‌ل‌ده‌به‌زی. بو‌یه هه‌نگاوی تیژتر کردن. نه‌و جاده‌یه که نه‌و پیی‌دا ده‌رؤیشت به‌رت‌ه‌سک بوو و هه‌ردوو به‌ریشی به نه‌مامه سنؤیه‌ر ته‌نرابوون. پیره‌گورگ به چهند قه‌له‌مباز گه‌یشته سه‌ر ده‌عبا سپی‌یه‌که و وه‌ک نه‌جه‌ل سواری سه‌ری بوو؛ به‌لام نه‌و له‌حزه‌یه‌دا که ده‌بوو ده‌می بکاته‌وه و قووتی دا، ده‌عبا سپی‌یه چووکه‌له‌که خیرا و راست بلیند بوو و له‌سه‌ر سه‌ری راوه‌ستا. نه‌وده‌م پیره‌گورگ تی‌گه‌یشت که نه‌و ده‌عبایه که‌روئیشکیکی سپی‌یه که به لکه سنؤیه‌ریکه‌وه هه‌ل‌واسراوه و به سه‌مایه‌کی خه‌یال‌اوی‌یه‌وه خه‌ریکی ته‌نافازی‌یه.

یهک چاو به دیتنی ئەم دیمەنە ترسا و کشایەوه؛ ئە پاشان لەسەر بەفری پان بوووه و بەرهو ئەو شتە سەیر و سەمەرەیه که نهی ده زانی چیه و وی ده چوو مه ترسی یه کیشی هه بی، به حاله تیکی تیکه ل به هه ره شه دهستی کرد به مړاندن. دینه گورگ که راست له و کاته دا که یشتبووه جی، به چاوی سووکایه تی ته ماشایه کی یهک چاوی کرد و سارد و بی موبالات تی په ری. پاش تاوینک ئارام بوووه و ئەنجا خۆی بو که رویشکه که هه لایوشت که هیشتا له هه وادا سه ره مه قولاتی ده دان. ئەم خۆه لدا نه به شی ئەوه نده نه بوو که بی گه یه نیته ئەو سفره ئاسمانی یه و ددانه کانی دینه گورگ به سپره یه کی وشکه وه که وتنه سه ری هک. دینه گورگ دوو جاری دیکه شی خو بو هه لایوشت.

یهک چاو که له جیی خۆی هه ستابوو ته ماشای ده کرد، له وه که خۆه لدا نی دینه گورگ بی ئاکام مایه وه رقی هه ستا و بوخۆی بلیندتر خۆی هه لایوشت. ددانه کانی وهک گیره له له شی که رویشکه که قایم بوون و رای کیشایه خوار، به لام سه یر ئەوه بوو لکه سنۆبه ره که که رویشکه که ی به رنه دا و له گه ل وی شوپ بوووه سه ر زه وی و به جوړیک راست له سه ر سه ری پیره گورگ راوه ستا که ده تگوت هه ره شه ی لی ده کا. یهک چاو بوئه وه ی له وه مه ترسی یه نه ناسراوه رزگاری بی له ترسان ده می کرده وه و نیچیره که ی به ره لا کرد و کشایه وه، پاشان له ترسان و له رقان ددانی ده چیره وه بردن و مووی له شی راست بوونه وه و وهک که سیک که بی هه وی جنیوان بدا گه رووی هه لسا. لکه سنۆبه ره به ره لا کراوه که دووباره بلیند بوووه و که رویشکی که له شه ق سه ما هه وه س بزوینه که ی ده ست پی کرده وه. دینه گورگ تووره بوو و به نیشانه ی سه رکۆنه و ته مبی قه پی له شانی یهک چاو گرت. یهک چاو که له وه داوه نه ناسراوه زیاتر له جاری پیشوو ترسا بوو، ئەم سه رکۆنه یه شی پی خوش نه بوو و له کاتی که دا رووشایی کی که می له له مپۆزی دینه گورگ هه ل کرد سه ره له نوێ کشایه وه. دینه گورگ ئەم سووکایه تی یه زور تووره بوو و شالای بو هاوا له که ی برد. یهک چاو که هه ستی کردبوو خه تای کرده به په له که وته عوز ره یئانه وه و هه ونی دا دلداره که ی ئارام بکاته وه، به لام سوودی نه بوو. ئەو هه روا درێژه ی به ته مبی کردنی ئەو بی نه ده به دا، تا وای لی هات که یهک چاو به ته واوی له ناشت کردنه وه ی ته ما بړاو بوو و سه ر و شانی به نیشانه ی ته سلیم بوون خستنه بهر گازی بی نه مانی ئەو دل به ره دل ره قه.

له ماوه ی ئەو چهند دهقیقه یه دا که رویشک هه روا له سه ر سه ریان خه ریکی سه مای هه واوی بوو. دینه گورگ له نیو به فری دانیش و پیره گورگ که نیستا له ماشوو قه که ی زیاتر ده ترسا نهک له لکه سنۆبه ره نه فسووناوی یه که، دووباره خۆی بو که رویشکه که هه لایوشت و به زاری یه وه گرت. ئەم جاریش لکه سنۆبه ره که بۆلای زه وی داها ته وه، به لام پیره گورگ له گه ل ئەوه ی زور ده ترسا، توند ده می لی کنا و نیچیری خۆی بهر نه دا. سنۆبه ره که ئازاریکی به یهک چاو نه گه یاندا. به لام ئەو ده ی هه رکات بوخۆی جوو له یه ک ده کا، لکه داره که ش بی ئەوه ی ئازاریکی پی بگه یه نی

له سهر سهري ده جووئى و كاتيك نهو له جيى خوئى راده وهستى لكه داره كه ش جووئى ناكا.
يه كچاو لهو تاقى كردنه وهيه بهو ناكامه گه يشت كه باشته له جيى خوئى بسره وي. لهو كاته دا
خوئى گهرمى كه روئشكه كه رژايه نيو زارى پيره گورگ كه زورى پى خوش و به له زهت بوو.

ديله گورگ ديسان گه يشته وينده ري و يه كچاوى له دردوئنگى و دوودئى رزگار كرد، واته
كه روئشكه كه له زارى وي وهرگرت و بئ نه وهى لهو لكه سنوبه ره كه له سهر سهري راده ژا بترسى،
سهري نهو حه يوانه ي هه ل بپي. لكه سنوبه ره كه وهك فه نه ريك كه پاش ريكا هينان به ره لا بكري،
هاته وه سهر دوخى خوئى و له شى بئ سهري كه روئشك له سهر زوهى مائه وه. يه كچاو و ديله گورگ
نهو نيچيره يان خوارد كه داره نه فسووناوى يه كه بوئ گرتبوون و زگى خوئان پى سره واندا.

له ده ور به ري نهو شوينه جاده و ريبازى ديكه ش هه بوون كه كه روئشك به لكه
سنوبه ره كانيانه وه هه ل واسرابوون. گورگه كان سهري وانيشيان دا و سه ره نجام ديله گورگ يه كچاوى
تى گه ياندا كه ته له ي بنيادهم بو كه روئشك گرتن چونه و باشته ري گاي وه ده سته هينانى
نهوانى (پيش نه وهى بكه ونه ده سته پاوكه ره كان) فير كرد.

لان

گورگه‌کان دوو رۆژی ته‌واو له ده‌وروبه‌ری چادری سوورپینسته‌کان مانه‌وه، به‌لام یه‌ک‌چاو هه‌میشه نیگه‌ران و سام‌گرتوو بوو، به‌ پیچه‌وانه دینه‌گورگ ناشق و نه‌فسوون‌لی‌کراوی چادره‌کان بوو. هه‌تا رۆژنیکیان به‌یانی له‌نه‌کاو تهنه‌نگیک له‌ نزیك نه‌و دووانه‌ ده‌نگی هات و گولله‌ چهند قامک له‌ ژوو سهری پیره‌گورگه‌وه له‌ قه‌دی داریک درا. هه‌ردووکیان نه‌وه‌نده ترسان که به‌ لینگدان هه‌لاتن و له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا چهن‌دین کیلۆمیتەر له‌ شوینی مه‌ترسی دوور که‌وتنه‌وه.

پاش دوو رۆژ غاردان راوه‌ستان. دینه‌گورگ قورس ده‌بوو و سات به‌ سات چوستی و چالاکیه‌که‌ی که‌می ده‌کرد، ته‌نانه‌ت جارنیکیان له‌ کاتی راوانانی که‌رویشکیکدا که‌ جارن زۆر به‌ ئسانی و چالاکیه‌که‌ی ده‌گرت، نه‌وه‌نده ماندوو بوو که‌ ناچار بوو ده‌ستی لی بشوا و بو پشوودان له‌سهر زه‌وی درێژ بی.

له‌و کاته‌دا یه‌ک‌چاو هاته‌ په‌نای و به‌ له‌بۆزی خۆی زۆر به‌ میهره‌بانی شان و ملی لاوانده‌وه. دینه‌گورگ له‌جیاتی سوپاس نه‌وه‌نده به‌توندی و بی‌به‌زه‌یی قه‌پی به‌ شانی‌دا کرد که‌ به‌سته‌زمانه به‌خۆدا شکایه‌وه و زۆر به‌ وه‌زعیکی په‌ریشانه‌وه به‌ پشتدا که‌وت. دیار بوو نه‌خلاقیه‌ دینه‌گورگ رۆژ له‌ رۆژ زیاتر توند و تیژ ده‌بی و هه‌رچه‌ندیش نه‌و به‌دنه‌خلاقیه‌ی زیاتر ناشکرا ده‌بوو، سه‌بر و هه‌وسه‌له و به‌زه‌یی و دلسوزیه‌ پیره‌گورگ زیادی ده‌کرد. نه‌نجا پینووستی دینه‌گورگ به‌و شته‌ش که‌ تا نیستا بۆی ده‌گه‌را، سات به‌ سات زیاتر ده‌بوو و تی‌ده‌کو‌شا چهن‌دی بکری زووتر په‌یدای بکا.

سه‌ره‌نجام به‌ مرازی خۆی گه‌یشت و نه‌وه‌ی بۆی ده‌گه‌را په‌یدای کرد. نه‌و نوخته‌یه‌ی به‌ر دلی که‌وتبوو، جیگایه‌ک بوو چهند کیلۆمیتەر دوور له‌ خریک که‌ ده‌رژایه‌ چۆمی مه‌که‌نزی. سه‌ر و بنی خه‌که‌ له‌م فه‌سه‌له‌ی سال‌دا سه‌هۆل به‌ستبووی. خریک بوو که‌ له‌ سه‌رچاوه‌که‌ی‌را تا نه‌و جیگایه‌ی ده‌رژایه‌ نیو چۆم، کفن‌پۆش و سپی و بی‌گیان بوو.

دینه‌گورگ که‌ هه‌میشه له‌پیش هاوسه‌ره‌که‌یه‌وه ده‌رۆیشت، به‌ هه‌نگاوانانیکه‌ی ورد و هه‌سه‌نگاو له‌ ته‌پۆلکه‌یه‌کی خاکی وه‌سه‌ر که‌وت که‌ به‌سه‌ر نه‌و خه‌یه‌ی‌دا ده‌روانی. لافاو و به‌فراوی به‌هاری هیندیک جیگای نه‌و ته‌پۆلکه‌یه‌یان شوتبووه‌وه و قوولکه‌یه‌کی قوول و ته‌نگیان تیدا دروست کردبوو. دینه‌گورگ راوه‌ستا و خاکه‌که‌ی ده‌وروبه‌ری نه‌و قوولکه‌یه‌ی زۆر به‌وردی چاو لی‌کرد و تاقیه‌ی کرده‌وه. له‌ پاشان به‌ خواره‌په‌چه‌ له‌ چه‌پ و راست هه‌تا بن ته‌پۆلکه‌که‌ هاته

خواری و گه‌یشته جیگایه‌ک که هینده لیژ بوو، سه‌ری ته پۆلکه‌که‌ی لیوه دیار بوو. پاش هه‌موو نه‌و هه‌نسه‌نگاندن و ورده‌کاری‌یه دووباره سه‌ر که‌وته‌وه و چووو ژووری قوولکه‌که. زارکی قوولکه‌که به دریزی سی پی هیند ته‌نگ بوو که دینه‌گورگ ناچار بوو به زگه خشکه بچیتته ژوور، به‌لام له‌وی به‌ولاوه‌تره‌وه دیواره‌که به‌رزتر و نیوه‌که‌شی گوشادتر بوو و ژووریکه چووک و خشتی لی دروست ببوو که به هه‌موویه‌وه شه‌ش پی زیاتر نه‌بوو. نه‌م ژووره زور وشک و ره‌جه‌ت بوو. له کاتی‌کدا پیره‌گورگ زور به بی‌سه‌بری له به‌ر زارکی نه‌و نه‌شکه‌وته چاوه‌ری بوو، دینه‌گورگ هه‌موو که‌لین و قوژنه‌کانی زور به‌وردی و سه‌رنج‌دانه‌وه به تاقی کردنه‌وه، پاشان لمبۆزی به‌ردایه‌وه و چه‌ند جار به ده‌وری خۆ‌دا سوورا، نه‌مجا شل بوو و به هه‌ناسه‌یه‌کی خه‌ماوی‌یه‌وه که زور وه‌ک نا‌ه و نووزه ده‌چوو ده‌ست و لاقی خرکردنه‌وه و وه‌ک مردوو‌ان که‌وت. یه‌ک‌چاو له به‌ر زارکی قوولکه‌که گویی هه‌ل‌خستبوو و زور به ئۆگری‌یه‌وه ته‌ماشای ده‌کرد. دینه‌گورگ له روونا‌کایی ده‌ره‌وه‌ی نه‌شکه‌وته‌که‌دا کلکه کلکه‌که‌ی دی که زور به ده‌ماخ ده‌ی جوولاند.

دینه‌گورگیش له په‌نا‌گایه‌که‌ی خۆ‌دا گویی قوت‌کردبوون و بو پاش و پیشه‌وه ده‌ی‌بزواندن؛ زاری دا‌پچرابوو و زمانی زور به بی‌وازی دا‌چۆرابوو. نه‌مه نیشانه‌ی نه‌وه بوو که له وه‌زی خۆ‌ی رازی‌یه.

پیره‌گورگ چونکه نیزنی چوو‌نه ژووری پی‌نه‌درا‌بوو، هه‌روا له به‌ر ده‌رکی نه‌شکه‌وتی مایه‌وه. له سه‌ر زه‌وی دریز بوو بخه‌وی، به‌لام له‌به‌ر دوو هۆ خه‌وی لی نه‌که‌وت: یه‌که‌م نه‌وه که برسی بوو، دووه‌میش نه‌وه که جوانی و ته‌روتازه‌یی سروشت له‌به‌ر تیشکی گیان‌به‌خشی هه‌تاوی خا‌که‌لیوه‌دا که له به‌فره‌که‌ی ده‌دا، دلی لی نه‌ستاندبوو و بۆ‌لای خۆ‌ی رای ده‌کیشا. هه‌رچه‌ند له بی‌ره‌خه‌وه‌وه چوو‌بوو، به‌لام به حال‌وبال گویی له خوره‌خوری ئاو بوو. بۆیه جار‌جار سه‌ری هه‌ل‌دینا و به نیشتی‌اوه گویی بو نه‌و خوره‌خوره هه‌ل‌ده‌خست.

له کۆتایی نه‌و رۆژه جوانه به‌هاری‌یه‌دا هه‌تاو به‌ره‌و که‌له‌پۆ شوپ ده‌بووه‌وه و مه‌ئبه‌ندی شیمال که نیستا ئیدی له خه‌وی قورسی زستان وه‌خه‌به‌ر هاتبوو، نه‌وی بۆ‌لای خۆ‌ی بانگ ده‌کرد. سروشت ژیانیکی تازه‌ی ده‌ست که‌وتبوو، بۆنی دل‌رفیتی به‌هار له هه‌موو شوینیک دنیای پر کردبوو. هه‌ست پی‌ده‌کرا که ژیان سه‌ر له بن به‌فر دینیته‌ده‌ر و شیلای ژیان به‌نیو قه‌دی داره‌کان‌دا ده‌چیتته سه‌ر، چه‌که‌ره‌کان به‌ندیخانه‌ی زستانیان شکاندوه و خه‌ریکن سه‌ر وه‌ده‌رده‌نین.

پیره‌گورگ به چاودا‌گرتنیک دا‌وای له هاوسه‌ره‌که‌ی کرد که له‌وه‌شکه‌وته بیته‌ده‌ر و ره‌گه‌لی که‌وی. به‌لام نه‌و هیچ وازی له جوولان نه‌بوو. پۆله بانده‌یه‌ک له ئاسمانی ساوی به‌هاردا به پیش چاوی گورگی پیردا تی‌په‌رین و له ده‌نگی با‌ئه‌کانیان پیره‌گورگ هه‌ستی کرد که

که می‌گردد. ناشکرا بوو که نه و وهرزه باشتترین و دختی راوه. جارینگی دیکه چاوی له دینله گورگ کرده‌وه، به لّام نه و شتانه به می‌شکی ویدا نه دههاتن و به هیچ جور نیازی جوولانی نه بوو. به ناچار پیره گورگ دووباره پاکشایه‌وه و هه‌وئی دا بخه‌وئی.

وزه‌وزینگی وشک و سووک گویچکه‌ی نازار دا و له‌نه‌کاو شتیک له‌سه‌ر نووکی لمبوزی نیشته. پیره‌گورگ یه‌ک دوو جار دهستی به‌سه‌ر لمبوزی خویدا هینا و پاشان به‌ته‌واوی وه‌خه‌به‌ر هات. نه‌م ده‌نگه ناخوشه و نه‌و نه‌زیه‌ت و نازاره هی می‌شووله‌یه‌کی سه‌یره‌که بوو که له ته‌واوی زستانی شیمال‌دا له که‌لین و کونی قه‌دی پیره‌داران‌دا بن‌ه‌ه‌ست و بن‌حال خوئی حه‌شار دابوو و نیستا که نه‌و زستانه سه‌خته‌ی به‌رئ کردبوو، له‌به‌ر تیشکی هه‌تاوی به‌هاری‌دا گیانینگی تازه‌ی به‌به‌ردا کرابوو. پیره‌گورگ له‌وه زیاتر نه‌ی‌توانی به‌رام‌به‌ر بانگه‌وازی سروشت خوئی رابگری، به‌تایبه‌تی که برسیه‌تی‌یه‌که‌شی هه‌تا ده‌هات زیاتر ده‌بوو. نه‌وه بوو که جارینگی دیکه به‌ره‌و دینله‌گورگ خزی و هه‌وئی دا که له نه‌شکه‌وته‌که‌ی بی‌هینیتته‌ده‌ر، به‌لّام نه‌و به سووکه مراندینک بانگ‌هیشته‌که‌ی رت کرده‌وه.

نه‌وده‌م یه‌ک‌چاو به‌تاقی ته‌نیا له‌به‌ر تیشکی دل‌بزینگی هه‌تاوی به‌هاری و به‌سه‌ر نه‌و به‌فره‌شل و تهاوه‌وه‌دا که ریگای نه‌ده‌دا خیرا بچیته پیش وه‌رئ‌که‌وت. له‌پیش‌دا له سه‌هول‌به‌ندانی خریک که له هه‌ردوو به‌ری‌یه‌وه داره سنویه‌ره بلینده‌کان سیبه‌ریان لی کردبوو و نه‌یان‌ده‌هیشته به‌فر و سه‌هول‌که‌ی بتویته‌وه به‌هاسانی و خیرا تی‌په‌ری، به‌لّام دووباره ری‌ی که‌وته‌وه نیو به‌فری ره‌ئاوکه‌وتوو که ناچار بوو مه‌ودایه‌کی کورت به‌چهن‌دین سه‌عات بیری. نیوه‌شه‌وئی ماندوو و شه‌که‌ت و برسی‌تر له‌پیشوو گه‌رایه‌وه به‌ر نه‌شکه‌وتی، چونکه نه‌ی‌توانیبوو نه‌و نیچیره‌ی له ریگادا دیتبوی و دوا‌ی که‌وتبوو بگری. لاقی وی به‌و به‌فره‌شله‌دا چوو‌بوونه خوار، به‌لّام که‌رویشکه‌که به‌چوست و چالاک‌ی توانیبوی رابکا و گیانی به‌ساغی ده‌ره‌ری.

به‌ئی، پیره‌گورگ له به‌ر زارگی نه‌شکه‌وتی هاوسه‌ره‌که‌ی لی‌ی‌که‌وت و له بیستنی هیندی ده‌نگی کز و تاییبه‌تی که ده‌ی‌زانی هی دینله‌گورگ نین، سه‌ری سورما. هه‌رچه‌ند پیره‌گورگ نه‌ی‌ده‌توانی بلئ نه‌و ده‌نگانه به‌ته‌واوی بو نه‌و بیگانان، به‌لّام جارئ نامؤ ده‌هاتنه به‌ر گویی و لی‌یان به‌گومان بوو.

یه‌ک‌چاو زور به‌پاریزه‌وه له‌سه‌ر زگ خزی که بچیته نیو نه‌شکه‌وته‌که، به‌لّام هیشته نیوه‌ی له‌شی به‌ده‌روه‌وه بوو که نه‌رپه‌ی به‌سامی دینله‌گورگ فه‌رمانی پی‌دا بگه‌ریته‌وه و دوور که‌ویتته‌وه. پیره‌گورگ هه‌رچه‌ند له‌و ده‌نگه‌کرانه و له‌و ناله و نووزه‌باریک و که‌م‌هیزانه زور نیگه‌ران و هه‌راسان بوو، به‌ناچاری ملی راکیشا.

یهک چاوی به‌سته‌زمان له زارکی نه‌شکه‌وتی خوی قانگله کرد و هه‌تا به‌یانی نووست. به‌لام هه‌ر که دنیا پووناک بوو، له تاریک‌پوونی ژووری نه‌شکه‌وته‌که‌دا، له نیو لاقی دینه‌گورگ‌دا پینج په‌یکه‌ری زیندووی چاو پی‌که‌وتن که به‌ دیمه‌نیکی ناشیرن و له‌شیکی بی‌هیز و لاوازه‌وه وهک تووتکه‌سه‌گ زاق و زوقیان ده‌هات و چاویان له‌بهر پووناکایی هه‌ل‌نده‌هات.

نه‌گه‌رچی نه‌و دیمه‌نه بو وی تازه نه‌بوو و له ته‌مه‌نی پر کاره‌ساتی خوی‌دا زور جاری شتی وا دیبوو، به‌لام له هه‌موو جاره‌کانی دیکه زیاتری پی‌سه‌یر بوو. دینه‌گورگ به‌ نیگه‌رانی‌یه‌کی زوره‌وه سه‌یری ده‌کرد و هه‌موو جموجوئیکی وی ده‌خسته ژیر چاوه‌دیتری. هه‌موو جاری به‌سپایی ده‌مپاند و هه‌ر که پیره‌گورگ جووتنه‌یه‌کی وی ده‌کرد که نیشانه‌ی چوونه پیش بی، ده‌نگی نه‌ره‌ی دینه‌گورگ به‌رز ده‌بووه‌وه. هه‌رچه‌ند دینه‌گورگ هه‌رگیز به‌ چاوی خوی نه‌ی‌دیبوو، به‌لام سروشت، واته بیره‌وه‌ری گشتی و هاوبه‌شی هه‌موو دینه‌گورگه‌کانی پیش خوی و تاقی‌کردنه‌وه‌ی یه‌ک له دوای یه‌کی وان، تی‌گه‌یان‌دبوو که نیره‌گورگی واش هه‌بوون بی‌چووه وردیله‌کانی خویان بخون. به‌ پی‌ نه‌م هه‌سته سروشتی‌یه بوو که دینه‌گورگ نه‌ی‌ده‌هیتشت یه‌ک چاو بچیته ژووری و له نزیکه‌وه مندا‌له‌کانی بیینی.

به‌رامبهر به‌و سروشته میراتی‌یه‌ی دینه‌گورگ، هه‌ستیکی دیکه له هه‌ناوی نیره‌گورگه‌که‌دا هه‌بوو که سروشتی هاوبه‌شی هه‌موو نیره‌گورگه‌کان بوو. نه‌ویش نه‌وه بوو که بی هیچ خوگنخاندن و زویربوونیک پشت له بنه‌مائه ساوایه‌که‌ی بکا و برپا له هه‌رکوی‌یه‌ک بکری خوراکی پیویست بو دریزه‌دانی ژیانی خوی و خاو و خیزانی په‌یدا بکا.

یه‌ک چاو رویشت و پینج شش کیلومتر له لان دوور که‌وته‌وه بی‌نه‌وه‌ی تووشی هیچ شتیک بی. له‌وی خره‌که چه‌ند لکی له‌ده‌بوونه‌وه که هیندیک له‌وان به‌ خواره‌پیچه‌که به‌ره‌و چیا هه‌ل‌ده‌گه‌رانه‌وه. یه‌ک چاو شوینیکی تازه‌ی دی و بوئی پیوه کرد و چونکه تی‌گه‌یشت که زور تازه‌یه وه‌دوای که‌وت. هه‌رده‌م چاوه‌ری بوو که له‌سه‌ر شوینه‌که تووشی خاوه‌نه‌که‌ی بی. به‌لام له‌نه‌کاو تی‌گه‌یشت جی پی‌ نه‌و جه‌یوانه له جی پی‌ خوی گه‌وره‌تره و به‌و ناکامه گه‌یشت که ره‌نگه تی‌که‌هه‌چوون له‌گه‌ل خاوه‌نی جی‌پی‌یه‌کی وا به‌ سه‌لاح و قازانجی وی ته‌واو نه‌بی.

پینج‌سه‌د میتری دیکه له‌وی دوور که‌وته‌وه، ده‌نگی ددانیکی وردی هاته به‌رگوی که خه‌ریکی جوینی شتیک بوو. بو‌یه به‌سپایی و له‌سه‌ره‌خو رویشته پیشه‌وه و چاوی به‌ سیخوړیک که‌وت که به‌ قه‌دی داریکه‌وه راوه‌ستاوه و پیسته‌که‌ی ده‌جوی. یه‌ک چاو زور به‌ پاریزه‌وه چووه پیش. به‌لام هومیدیکی پی‌ نه‌بوو. هه‌رچه‌ند له بیابانی شیمال‌دا سیخوړی نه‌وه‌نده بلند و گه‌وره‌ی نه‌دیبوو و به‌ دریزایی ته‌مه‌نی گوشتی سیخوړی نه‌خواردبوو، به‌لام نه‌م جوړه جه‌یوانه‌ی ده‌ناسی و ده‌شی‌زانی که ریکه‌وت و ده‌رفه‌ته‌هینان ده‌وریکی گه‌وره‌ی له ژیانی بوونه‌وه‌ردا هه‌یه.

هیچ کهس ناتوانی بهوردی دهستنیشان بکا که چاره‌نووسی به کوی ده‌گا؛ چونکه له رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی بوونه‌وه‌ره زیندوو‌ه‌کان‌دا زۆرت‌ر رووداوی چاوه‌روان‌نه‌کراو دینه پیش.

به‌ئی، پیره‌گورگ زیات‌ر چوو پیش. سیخوره‌که وهک گۆله‌ خوی خرکرده‌وه و تیره تیژ و ژاراوی‌یه‌کانی که گالته‌یان به هه‌موو هیرشیک ده‌کرد، له هه‌موو لاهه دابارین. پیره‌گورگ له تافی لاهه‌تی‌ی خوی‌دا جاریک تووشی گۆله‌یه‌کی نه‌وتۆ ببوو که به رواله‌ت بی‌هه‌ست و خوست بوو، به‌لام له کلکی نه‌و گۆله‌یه‌ تیریک نه‌وه‌نده له لمبۆزی رۆچوو‌بوو، که هه‌تا چهند هه‌وتوو بۆ هه‌رکوی‌یه‌ک ده‌چوو به لمبۆزی‌یه‌وه بوو؛ جیی تیره‌که به جوریک ته‌شه‌نا ببوو که یه‌کجار زۆر نازاری ددها و هه‌تا بۆخوی نه‌که‌وت له دهستی بزگار نه‌بوو.

به ییی نه‌و نه‌زموونه کۆنه، پیره‌گورگ رووبه‌رووی سیخوره‌که، به‌لام به جوریک که له‌وه تیره ژاراوی‌یانه‌ی له نه‌مان‌دا بی؛ له‌سه‌ر زه‌وی راکشا و چاوه‌روان ما. ییی روون بوو که سه‌ره‌نجام هه‌یوانه‌که نه‌و گۆله‌ ده‌ست‌کرده لیک‌ده‌کاته‌وه و نه‌ویش له ده‌رفه‌تی‌کدا چنگیک له به‌ر زگی نه‌رم و بی‌دیفاعی گیر ده‌کا و له‌به‌ریه‌کی هه‌ل‌ده‌دری.

نیو سه‌عات رابوورد نه‌و هیشتا چاوه‌روان بوو. ناخه‌که‌ی ماندوو بوو، رووبه‌رووی گۆله‌ بی‌هه‌سته‌که م‌ره‌یه‌کی لی‌هات و رۆیشت. زۆر جاری دیکه به هیوای خۆ لیک‌کردنه‌وه‌ی سیخور کاتی خوی به‌فیرۆ دابوو، نیستاش ده‌ی‌زانی وه‌خت‌کوشتن له‌وه زیات‌ر سوودی نیه. هه‌تاو خه‌ریک بوو ناوا بی و به‌وحاله به‌ره‌مییکی له‌وه ر‌اوه چنگ نه‌ده‌که‌وت؛ له کاتی‌کدا پیویست بوو خوراک هه‌م بۆ خوی و هه‌م بۆ دیله‌گورگ په‌یدا بکا.

ناخه‌که‌ی تووشی چیرگی‌یک بوو، هه‌روا که به دزه دزه و به‌سپایی به نیو دارستانه‌که‌دا ده‌رۆیشت له‌گه‌ل نه‌و بالنده‌یه که له‌سه‌ر قه‌ده داریک هه‌ل‌نیشتبوو به‌ره‌رووو بوو. مه‌ودای نیوان لمبۆزی و بالنده‌که نیومیتر زیات‌ر نه‌بوو. هه‌ردووکیان له یه‌ک له‌حه‌زدا یه‌کتریان دی. بالنده‌که ویستی هه‌ل‌فری، به‌لام نه‌و به زه‌بریکی توندی چنگه به‌هیزه‌که‌ی به‌ره‌و پشتی کرد و له‌سه‌ر سنگی دانیشت و قه‌پی لی‌گرت.

شه‌ریکی کورت له‌نیو پیره‌گورگ و چیرگه‌که‌دا رووی دا. بالنده‌که له‌نیو به‌فری‌دا باله‌فرکه‌ی ده‌کرد و هه‌وئیکی بی‌سوودی ددها بۆنه‌وه‌ی راست‌بیته‌وه و هه‌ل‌فری. ددانه‌کانی پیره‌گورگ به گوشتی ناسک و به‌له‌زه‌تی وی‌دا چوونه‌ خوار و ده‌ستی کرد به خواردنی نیچیره‌که‌ی. پاشان له‌نه‌کاو شتیکی بیرکه‌وته‌وه؛ هه‌ستا، چیرگه‌که‌ی به‌دمه‌وه گرت و به‌ریی خوی‌دا به‌ره‌و لان گه‌رایه‌وه.

یهک چاو له کاتیځدا به عاده تی خوئی به سپایی و بی دهنگ و وهک سیبهر ده رویشت و زهوی و نهو شوینانهی له سه ری به جی مابوون تاقی ده کردنه وه، دووباره چاوی بهو شوینه سامناکه کهوت که به یانی دیتبووی. شوینه که به رهو نه ولایه رویشتبوو که نهو ده بوو پییدا بپروا. ناچار به دوا ی دا رویشت و هه ردهم چاوه ری بوو تووشی به تووشی نهو حیوانه وه بی که شوینی دیار بوو. یهک چاو هه رکه ویستی دهوری ته خته به ردیک بداته وه که له قه راخ خره که بوو، چاوی به خاوه نی شوینه که کهوت و له ترسان مه لاسی زهوی بوو. حیوانه که دیله پلنگیک بوو که هه روهک پیره گورگ له به ری به یانی دا روو به رووی نهو گلۆله درکاوی به له گیران نه هاتوه راکشابوو.

گوتمان پیره گورگ سیبه ریگ بوو که به ری دا ده رویشت، به لام نیستا ببوو به سیبه ری نهو سیبه ره. به سته زمان له ترسان وهک گه لایه کی سیس بوو ریکه ات و به زگه خشکه لهو دوو حیوانه هه ست له خو بریوه نزیک کهوته وه، به لام هه ر چو نیگ بووایه دهیه ویست له هیج کامیکیا نه وه نازاریکی پی نه گا.

پاشان چیرگه که ی له په نایه ک دانا و خوئی له سه ر به فری راکیشا و له که لینی نهو لکه سنوبه رانه وه که شو ر ببوونه وه سه ر زهوی، چاوی بریه شانوی پر کاره سات و خه فه تباری ژیان که له پیش ده می نشان ده درا. دیله پلنگ و سیخور هه ردووک چاوه ری ده رفه تیک بوون، هه ردووکیان ده یانه ویست بژیه ن. مافی ژیان بو یه کیکیان خواردنی نهوی دیکه و بو نهوی دیکه نه وه بوو که نه خوری. لهو داستانه خه ماوی یه دا پیره گورگیش به شیکیی بو خوئی دانا بوو، واته به هیوا بوو یاری قه زاوقه دهر ده ستیکی چهوری به سه ردا بی نی و به شیک لهو گوشته ی بو دابی.

نیو سه عات به سه رچوو و پاشان سه عاتیک رابوورد، به لام ناکامیک وه ده ست نه هات. له وانه بوو چه ندین سه عاتیش تی په ری و نهو گلۆله درکاوی به هه روا مات و جادوولن کراو، نیشانه ی زیندوویی و مانی تی دا به دی نه کری. دیله پلنگ بی هه ست له سه ر زهوی دریز بوو، پیره گورگیش وهک مردووان هه ستی له خوئی بری. به و حاله ش له هه ناوی نهو سی گیانداره دا که به پراوته بی گیان و بی هه ست بوون، نهوینی زیندوومان گه یشتبووه نهو په ری و نوگری به ژیان نه وه نده ی له توانای دا بوو، گه شه ی نه ستاند بوو.

یهک چاو غیره تی وه به رخوی نا، نه ختیک بزووت و به نوگری یه کی زیاتره وه روانی. خه ریک بوو کاره ساتیک رووی ده دا. سیخور که پی و ابوو دوژمنه که ی رویشتوه به دنیا یه ک پاریز و دوور بی نی یه وه، به سپایی و نارام زری له شکان نه هاتووه که ی لیکا کرده وه و خوئی خاوکیش کرد. پیره گورگ به دیتنی نهو گوشته زیندووه که وا به تام و له زهت له پیش چاوی لیک ده کرایه وه، به خوئی نه بوو زاری پر بوو له ناو.

سیخوره که هیشتا به ته واوی خوی ئاوه لا نه کردبووه که دوژمنه که ی ره چاو کرد. دینه پلنگ هر له و یه ک ساته دا به خیرایی بریسکه زهبری خوی وه شاندا. په نجهی وی به و چنگورکه تیزانه وه که ده تگوت قولای نووک تیژن، له زگی نهرم و ناسکی سیخور گیر بوو و به یه ک ته کانی له نه کاو له به ریسه کی هه لدری. به لام یه ک له هه زاری سانیه یه ک پیش نه وه ی زه بره که بوه شی، سیخوره که ش دینه پلنگی دیبوو و هر نه و ده رفه ته که مه بو نه و به س بوو که زهبری خوی بوه شیئی و به کلکی درکاوایی خوی هه زاران تیری ژارای له په نجهی خویناوایی دوژمن بدا و ناچار به پاشه کشه ی بکا. قرووسکه ی به نیش و سه رسوره یینی نه و پیشله زه لامه ده سه جی وه لامی هاواری کاتی گیانه لای قوربانی یه بیچاره که ی دایه وه.

یه ک چاو راست ببووه وه، گوئی قوت کردبوون و کلکی راده وه شاندا. دینه پلنگ که له پیش دا پاشه کشه ی کردبوو، به بازیکی درندانه دووباره لینگی دایه وه سه ر نیچیره که ی. سیخوره که ده ی نالاند و ده ی قیژاند و بوئه وه ی دیفاع له خوی بکا هه وئیکی بی سوودی ده دا که جاریکی دیکه خوی خر بکاته وه. به وحاله ش توانی به کلکه درکاو یه که ی زه بریکی دیکه له پلنگی وه حشی بدا. پلنگ که لمبوزی وه ک ده رزی دانیکی گه وره پر ببوو له تیر، جاریک پشمی و گورانندی و هه وئی دا به سه ری په نجه ی تیره کان له لمبوزی ده ریینی، چونکه نه وه شی له ده ست نه هات لمبوزی ره به فر و لکه دار و بنه گوینی یه کان خشاندا. له پاشان به پیش و پاش و راست و چه پدا که وته هه لبه زدابزه و ئاکاری شیتانه و وه ک خوخلوله به ده وری خوی دا ده سوورا و چه ند جار سه رمه قولاتی دا و به کورتی له بهر سه ره گیزه ی رق و قین زور کاری پر له نازار و نه شکه نجه ی کردن.

یه ک چاو هیشتا هر ته ماشای ده کرد. نیستا ئیدی نه ده ترسا و مووی له شی راست ببوونه وه. له و کاته دا دیتی پلنگه که دهستی له ئاکاری وه حشیانه و سه رمه قولاتی شیتانه هه لگرت و جاریک به توندی خوی هه لاویشته؛ پاشان نرکه یه کی به قه وه تی لی هات و راست به جاده هه ردووبه ر ده خته که دا ملی ریگای گرت و له کاتیکدا له گه ل هر شه قاونیک جاریک ده ی قرووسکاندا، مهیدانی به جی هیشت.

پیره گورگ وه ختییک ویرای له حه شارگه که ی بیته ده ری که دهنگی پلنگه که له دووری کپ بوو. وه ختییک هاته ده ر، زور به پاریز چوو بولای سیخوره که. یه ک چاو به جوریک به سه ر به فره که دا ده رویشته که ده تگوت تیری ژه راوی یان تی را کردوون و تیره کان له به ری پیی هه لده جن.

سیخوره که له نزیکه بوونه وهی دوزمن وه خو هاته وه و نه راندی و ددانه دریزه کانی ده چیره وه بردن. به سته زمانه نهم جاریش توانی خو خرکاته وه، به لام نهی توانی بیته نه و گنوله پته و ته واوهی جارن.

یه کچاو له پیشدا قه پی به به فره خونای یه که دا کرد و جوی و چونکه تامی خوش بوو پاروو پاروو قووتی دا. نهم بهرکوته باشی ئیشتیا بزواند و برسیایه تی یه که ی زیاد کرد، پاشان چوو بولای نیچیره که، به لام چونکه کونه کار و دنیا دیده بوو و سارد و گهرمی زهمانه ی چاشت بوو، له وانه نه بوو دوورینی و خو پاراستنی هه میسه یی خو وه لا بنی. بویه راوه ستا بوئه وهی سیخوره که هه تا شل ده بی ددان له چیره وه به ری و هاوار بکا و بزیرینی و سه ره نجام گیانی ده ریچی. زوری پی نه چوو که له رزه یه کی مه رگه یین نه و نه خوشی سه ره مه رگه ی راتله کاند و چه قله کانی له شی لار بوونه وه؛ له پاشان له رزینه که ته واو بوو و ددانه کانی نه و نیچیره بو دوا جار ویک که وتن. هه موو درکه کان وه رین و له شی کراوه وه و راخراوی سیخور ئیدی جووله ی نه کرد.

یه کچاو به زه بریکی له نه کاوی په نجه ی، سیخوره که ی به ره و پشت کرد و چونکه هیج جووله ی ئی نه بینرا بوی ده رکه وت که مردوه. پیره گورگ پاش نه وهی به وردی سه یری که لاکه که ی کرد و له چو نیه تی قه واره ی له شی ناگادار بوو، زور به پاریزه وه به ددانی هه ئی گرت تا بی باته وه لانه که ی. چونکه ده شترسا چه قله کانی پشتی نازاری بدهن، ملی دریز کرد بوو تا نه زیه تی پی نه کا.

له پر یه کچاو وه بیری هاته وه که شتیکی له بیر چوو، بویه باره که ی له سه ر زوی دانا و گه رایه وه نه و جیگایه که چیرگه که ی ئی دانا بوو. له باره ی باننده که وه یه کچاو ده سه به جی بریاری خو ی دا و خواردی. دوا یه هاته وه و سیخوره که ی هه لگرت.

وه ختیکی یه کچاو به نیچیره وه گه رایه وه لان، دینه گورگ باره که ی پشکنی و چونکه له و میهره بانیه ی خوشحال بوو، به نیشانه ی نهمه گناسین ملی لسته وه. به لام تاو یک دواتر دوو باره مراندی بوئه وهی تی بگه یه ئی که پیویسته مه ودا ی نیوان خو ی و بیچوو گورگه کان هه روا رابگری. مراندی دینه گورگ وه ک پیشوو پر هه ره شه نه بوو و هینده وشک و له دل گران نه هاته به رگوئ. ته نانه ت وه ک نه وه ده چوو تیکه ل به داوای ئی بووردنیش بی. ترسی سروشتی دینه گورگ نه وه که له وانه یه میرده که ی منداله کانی بخوا به ره به ره لاده چوو، چونکه نا کار و رهفتاری یه کچاو وه ک بابیکی باش و دنسوز پر بوو له خوشه ویستی و میهره بانیه ی و ئیدی بیری قووتدانی جگه رگوشه خوشه ویسته کانی هه ر به میشکیشدا نه ده هات.

شینہ بیچوہ گورگ

باب و باپیری راسته و خوی هموو گورگ بوون، به لام نهو له گهل خوشک و براکانی خوی فهرقی هه بوو. له تووکی واندا سوورایی یه کی کهم به دی ده کرا که له دایکیانه وه بویان هاتبوو. که چی نهو به ته و اوای چوو بووه وه سهر بابی و له نیو بیچوو هکاندا ته نیا نهو رهنگی شین بوو. فهرقی وی له گهل بابی ههر نهو ونده بوو که بابی چاوئیگی هه بوو، له کاتی کدا نهو خاوه نی دوو چاوی روون بوو.

شینہ بیچووہ گورگ یه کهم جار و پیش نهوهی چاوی پیش کوون، به ههستی وی که وتن (لامسه) له بوونه و هره کان حالی بوو، خوشک و براکانی شیشی ههر به و ههسته ناسین و بی نهوهی بیان بینن به دهستی دان دهستی له گهل کردن به یاری. مراندنی ههر له سهره تا وه دهزانی و گهرووی ناسک و چووکه لهی خوی بو دهر برینی دهنگه کان دینایه له رزین. دهنگی تیژ و ناخوشیش که جاروبار له گهرووی دههاته دهر، نیشانهی نهوه بوو که رقه ههستانی ش فیبر بووه.

دایک، واته نهو نوینگی چاکه و گهرمی و خوشه ویستی یه و نهو سهرچاوهی قووتی شل و زولانهشی به س ههستی وی که وتن (لامسه)، چاشتن (ذائقه) و بون کردن (شامه) ناسی و به تایبته تی گه یشت که دایکی بو لاواندنه وهی وی زمانیکی نهرم و ناسکی هه یه که زور جار به له شی چووک و نهرم و جوانی وی دا دینن هه تا زیاتری جوان و دلگر بکا.

ههروه ها ههستی کرد که دایکی هه میسه بو نه وهی بی گیریته وه نیو باوهشی گهرم و پر خوشه ویستی خوی و بی نوینن، لهو زمانه نهرمه که تک و هره گری. به شی زوری یه کهم مانگی ته مه نی شینہ بیچووہ گورگ بهم شیوه یه گوزه را، پاشان که مکه مه چاوی کرانه وه و توانی نهو دینایه ی دهوری داوه، باشتر و روونتر بناسی.

نه م دینایه نوقمی تاریکی بوو به لام نهو نهی دهزانی، چونکه هه رگیز دینایه کی دیکه ی نه دی بوو. چاوه کانی روونا کایی یه کی زور کریان تی گه پابوو، به لام نهو نهی دهزانی که روونا کایی له وه زیاتریش هه یه. دینای وی جیهانیکی زور چووکه له بوو که ته نیا هه تا دیواره کانی لانه که ده ریش و لهو دنیا به رته سکه دا ههستی شیشی به تهنگی و خه فیهی نه ده کرد، چونکه خه بهری له دینای پان و به رین و بی برانه وهی دهروه نه بوو.

له گهل نهوه شدا، زور زوو تی گه یشت بوو که یه کیک له دیواره کانی، واته زارکی لانه که که له وی را رووناکی دههاته ژوور، له گهل دیواره کانی دیکه جیاوازی هه یه. نهو پیش نهوهی فکری

وهكار كه وى و ته نانه ت پيش نه وى چاوى پيشكoon و بتوانى دهوروبه رى خوى بيىنى، نه مهى بو دركه وتبوو. رووناكايى، پيلووه به ستراره كانى نه وى نازار دابوو و نه پشت نه و په رده يه وه سووكه ليدان و هه لاويشتنيكى نه ده ماره كانى چاوى دا به دى هينابوو. نه م ليدانه هيندى بريسه كى چوو كه نهى رووناكايى چاوه كانى بوو كه هه سته پى كردنى بو وى حاله تيكى پر كامه رانى و شادى به خشى هه بوو. رايه ل و پوى له شى به شيوه يه كى پيش پى نه گيراو ناشقى رووناكايى ببوون و هه روهك، گژوگيا نه خووه خويان به ره و تيشكى هه تاو دهكوتن، سه رتاپاي له شى نه ميس مه يلى رووناكايى ده كرد.

له و وه خته وه بى نه وى به خوى بزاني به ره و زاركى نه شكه وته كه خزيبوو، خوشك و براكانيشى هه ر واين كردبوو؛ نه كاتيك دا هيج كام له وانه ته نيا جارنيكيش به ره و قوژبني تاريكى ديواره كانى ديكه ي نه شكه وت نه ده كيشران. ته واوى نه و له شه چوو ك و گوشتخانه وهك زور گژوگياى ورديله، كويزانه بو لاي رووناكايى كه نه پيوستى يه كانى ژيانيان بوو، ده خزين؛ مالوچه چون نه داره ميو ده هالى، ناوا خويان به تيشكى هه تاو وه هه ل ده واسى. پاشتر كاتيك كه وره تر بوون و هه ست و تيگه يشتنى تاكه كه سى به هه موو هه وه س و ناره زوو هه كانيه وه له وان دا پيك هات، هه ستي كشان به ره و رووناكى له وان دا به هيزتر بوو، به جوړيك كه هه ميسه بو لاي زاركى نه شكه وته كه ده خزين و بو لاي رووناكايى ده كشان. به لام داكيان هه موو جارئ ده ي كشانده وه. له و كاتانه دا بوو كه شينه بيچوووه گورگ تى گه يشت كه داكى بيچگه له و زمانه نه رم و ناسكه هيندى سروشتى ديكه شى هه ن، واته وه ختيك به و هه موو سه رسه ختى و كه له شه قى يه وه ده چوووه زاركى نه شكه وته كه، تى گه يشت كه داكى لمبوژيكى هه يه و به و لمبوژه لى ده دا و پاشان تى گه يشت كه په نجه يه كيشى هه يه و به و په نجه يه ش به ره و پشتى ده كا و وهك به رميليكى چوو كه نه خلورى ده كاته وه و زهبرى توند و به ژانى لى ده دا.

ماناي ليدان و تالى يه كان هه ر له وه را تى گه يشت. به هينديك كارى به نه نقه ست و پر مه ترسى كه ده بوونه هوى نه و ليدانه، تى گه يشت ليدان چيه و هه روه ها حالى بوو كه بو نه وى ليدانى به رنه كه وى، ده بى چ ره فتاريكى باش و ناقلا نه ي هه بى. نه م قوناخه سه ره تاي تى گه يشتن و زانيارى گشتى نه و سه باره ت به جيهان بوو. ره فتار و كرده وى له خووه و نه ويستوى به ره به ره كه م ده بووه وه و نه م جار ده يه ويست ديارده كان و هوى ديارده كان باشتر بناس.

شينه بيچوووه گورگ هه يوانيكى به فيز و خو به زل زان و وهك خوشك و براكانى گوشت خور بوو. باب و باپيرانى هه موويان كياندار كوژ و گوشت خور بوون و داىك و باييشى ته نيا به گوشت ده ژيان. نه و شيره ش كه پاش له داىك بوون له گوانى داىكى ده مژى، هه ر گوشت بوو كه گورانى

به سهردا هاتبوو. ئیستا که مانگیک له تهمهنی تی پهریبوو و ههوتوویهک بوو چاوی پشکووتبون، نهویش دهستی به گوشتخواردن کردبوو. دایکی گوشتی جووراو و نیوهجووراوی له جیاتی شیر که خهریک بوو وشک دهبوو، له زاری نهو و بیچووهدکانی دیکه داویشته.

شینه بیچووهد گورگ له هه موو خوشک و براکانی به هیتر و دهنگی نه پاندن و قرووسکاندنیک که له گه رووی دههاته در، له هی هه مووان پرنواوتر و زهنگوله دارتر بوو. یه کهم نیشانهی زرنگی یه کهی نهوه بوو که له پیشدا یه کییک له براکانی به زهبری په نجهی وهرگیرایهوه سه رپشت و پاشان گازیکی وای له له گوئی یه کی دیکه گرت که خستیه سه ر زهوی و دایه بهر پی له قه. بوو خرکردنهوهی بیچووهدکان و پیشگیری له چوونیان بوو زارکی نه شکهوت، دینه گورگ زیاتر له هه مووان به دهست نهوهوه نارهت بوو.

گوتمان که هیزی روونایکی نهوی بولای خوئی دهکیشا، به لام هیشتا ده رگای نه ده ناسی و له زارکی نه شکهوته کهش هه ر نهوهندهی ده زانی که دیواریکی رووناکه. نهو دیواره هه تاوی دنیای وی بوو، مومیک بوو که نهو بوو ببوو په پووله. بی نهوهی بزانی له پشت نهو دیوارهوه شتیک هه یه یان نا، به که لله شقی بولای ده چوو.

نهو دیواره رووناکه بوو نهو شتیکی سهیر بوو. بابی که له پیش چاوی شتیکی وهک دایکی بوو و گوشتی بوو دینا که بی خوا، به شیوهیهکی سه رسورپهین لهو دیواره تی ده پهری و دوور ده کهوتهوه و ون دهبوو. نهو به هیج جوور نهی ده توانی لهو مه سه لانه حانی بی و لیکیان بداتهوه. هه وتی دابوو به دیوارهکانی دیکهی نه شکهوتدا بجیته پیش، به لام لمبوزه نهرم و ناسکه کهی له بهردی درابوو و ئیشابوو. چهند جاریش نه مهی تا قی کردبووهوه تا سه ره نجام نهو خه یاله خاوهی له سه ری ده رکردبوو و داسه کنابوو. ههروهک شیر و گوشتی جووراوی به شتیکی تایبهتی دایکی ده زانی، بوو باییشی نهو توانایهی وهک شتیکی تایبهت به خوئی قبول کردبوو که دهی توانی له پشت نهو دیواره رووناکهوه له بهر چاو ون بی.

به تی، بیچووهد گورگ نهو به هرهیهی پی نه درابوو که وهک بنیادهم بیر بکاتهوه، ریگایهک که میشکی وی کاری تیدا ده کرد نادیار و تاریک بوو، به لام به هیندی ناکام ده گه یشت که له باره ی ناشکرایی و روونی یهوه، چه پیمان له بهر بیرکردنهوهی بنیادهم دا نه بوو. نهو زوری بوو گرنگ نه بوو که هوئی مه سه له کان بزانی یان نا، نهو زیاتر بییری له نیوه پروکی شته کان ده کردهوه. چهند جار لمبوزی له دیواری نه شکهوته که درابوو و بی نهوهی بزانی هویه کهی چیه، هه ر نهوهندهی بهس بوو بو نهوهی دهست له که لله شقی هه ل گری و هه ول نه دا بهو دیوارانه دا برواته پیش. هه ر کاریک نهو نهی ده توانی بیکا، بابی دهی توانی نه نجامی بدا و نه مهش مه سه له یه کی دیکه بوو که کاری بهوه نه دابوو هویه کهی چیه. مه بهستی بنه رتهی بوو وی تی فکرینی چونیتهی

شته‌کان بوو، بیری لیکدانه‌وه به شیوه‌یه‌کی دیکه‌ی به میشکدا نه‌دهات؛ کاریکیشی به‌سه‌ر قانونه‌کانی فیزیاهه نه‌بوو.

زۆری پئنه‌چوو ئه‌ویش وه‌ک زۆر له‌ بوونه‌وه‌ره‌کانی بیابانی شیمال تووشی قاتی بوو، چونکه وه‌ختیک داهاات که نه‌ک هه‌ر گۆشت ده‌ست نه‌که‌وت، به‌لکوو شیریی گوانه‌کانی دایکیشی وشکی کرد.

ئه‌وده‌م بیچووه‌ گورگه‌کان له‌ پێشدا ناله و نووزه‌یه‌کی به‌نازاریان هه‌ل‌کیشا و پاشان برسیه‌تی برستی لی برین و بی‌هۆش که‌وتن. ئیدی باسیک له‌ یاری و شه‌روکیشه و بزۆزی و مراندن و رق‌هه‌ستانی مندا‌لانه له‌ گۆرئ‌دا نه‌بوو. چوونه پێش بۆ‌لای دیواره‌ رووناکه‌که‌ش وه‌ستا و له‌جیاتی ئه‌وه، هه‌موویان له‌ قولینچکی ئه‌شکه‌وته‌که ده‌خزین و ده‌نووستن و چرای ته‌مه‌نیان به‌ره‌و کووژانه‌وه ده‌چوو.

یه‌ک‌چاوی به‌سته‌زمان ورده ورده ناهومی‌د ده‌بوو. هه‌موو رۆژی به‌یانی ده‌چووه‌ راوی، هه‌تا ئیواری بی‌ئه‌وه‌ی هیچی ده‌سته‌که‌وی غاری ده‌دا و سه‌ره‌نجام شه‌که‌ت و ماندوو به‌ ده‌ستی به‌تال ده‌هاته‌وه و له‌ لانی خۆی‌دا که‌ خۆشی و ده‌ماخی لی هه‌ل‌گیرابوو، چهند سه‌عاتیک درێژ ده‌بوو. ئیستا دینه‌گورگیش بیچووه‌کانی به‌جی‌ده‌هیشت و وه‌دوای خۆراک ده‌که‌وت. رۆژه‌کانی هه‌وه‌ل که‌ تازه بیچووه‌گورگه‌کان هاتبوونه‌ سه‌ر دنیا، یه‌ک‌چاو زۆر جار چوو‌بووه‌ ده‌روبه‌ری چادری سوورپێسته‌کان و زۆر جار که‌ رویشکه‌کانی له‌داو خستبوون و رفاندبوونی، به‌لام له‌گه‌ل توانه‌وه‌ی به‌فر و سه‌هۆلبه‌ندانی چۆمه‌کان، سوورپێسته‌کان باریان کردبوو بۆ شوینی دوورتر و ئه‌و یارمه‌تی‌یه‌ کاریگه‌ره‌ش کۆتایی هاتبوو.

به‌لی، پاش ئه‌وه‌ی سه‌رده‌می قاتی و قری تی‌په‌ری و دایک و باب توانیان خۆراکیک په‌یدا بکه‌ن، شینه بیچووه‌گورگ ژبانی ده‌ست پئ‌کرده‌وه و جاریکی دیکه سه‌رنجی بۆ‌لای دیواره‌ رووناکه‌که‌ پاکشا. ئه‌ندامانی بنه‌ماله زۆر که‌م ببوونه‌وه و بیجگه له‌ خوشکیکی، هه‌موو هاوشیره‌کانی مردبوون.

کاتیکی هیزی هاته‌وه به‌ر، دیتی خوشکه‌که‌ی ئیدی یاری ناکا، سه‌ری راست راناگری و له‌ جیی خۆی نابزوی. ئه‌ندامی چووکه‌له‌ی ئه‌م به‌و خواردنه‌ی بۆی په‌یدا ببوو هیزی هاته‌وه به‌ر و قه‌له‌و بوو، به‌لام ئه‌و یارمه‌تی‌یه‌ بۆ خوشکه‌ کز و بی‌تینه‌که‌ی دره‌نگ بوو، چونکه به‌سته‌زمانه ته‌نیا چنگیک ئیسک و پێستی لی مابوووه‌ وه‌ هه‌میشه وه‌ک مریشکه کورک ده‌نووست و چرای ژبانی هینده به‌ره‌و کزبوون رۆیشت تا سه‌ره‌نجام کوژایه‌وه.

پاشان وهختیک هات که شینه بیچووه گورگ دهرکه وتن و ون بوونی بابی له و دیواره رووناکه نه ده دی و له هاتنه وه و نووستنی بابی له بهر دهرکی لانه که یان خه به ریک نه بوو. نه م به سه رها ته وهختیک بوو که قاتی یه کی سوو کتر له قاتی یه که ی پیشوو له بیابانی شیمال داکه وتبوو.

دیله گورگ باشی دهرزانی یه ک چاو چووه ته کوئ و بوچی هه رگیز نایه ته وه، به لام نامرزیکی وای به دهسته وه نه بوو که بتوانی بیچووه گورگیش له و مه بهسته حالی بکا.

روژنیک که دیله گورگ له بهری راستی خره که، نه و جیگایه که ریباری پلنگ بوو، به دوای نیچیردا ده گه را، چاوی به شوینی پیره گورگ که وتبوو که له دوینی وه له سه ر به فری مابوو. دیله گورگ به دوای نه و شوینه دا رویشتبوو. له ناخری شوینه که شوینیکی دیکه ی دیوو که بی شک شوینی پلنگ بوو. له و شوینانه ی له سه ر به فره که مابوون دهرده که وت که دیداریکی به ئیش و ئوف له نیوان نه و دوو حه ریفه دا رووی داوه و سه ره نجام به سه رکه وتنی پلنگه که ته واو بووه. دیله گورگ به داخ و که سه ریکی زوره وه دیتبووی که له هاوسه ره به وه فایه که ی ته نیا چنگیک ئیسک و پرووسکی ورد و خاش به جی ماوه. شوینیکی که به سه ر به فره که دا رویشتبوو، لانی پلنگه که ی بو دیله گورگ ناشکرا کردبوو، به لام چونکه به زورشترا تی گه یشتبوو که پلنگه که چووه ته وه نیو لانه که ی، نه ی ویرابوو خوئی له مه ترسی بهاویژی و بو نه ولا بروا.

له و روژه به دووه دیله گورگ تخوونی بهری راستی خره که نه ده که وت. چونکه دهی زانی بیچووه ورده کانی له قه راخی نه و خرهن و شاره زای نه خلاقی له ناشتی نه هاتووی و خووی درندانه شی بوو و باش دهی زانی که پلنگ ده عبایه کی سامناک و شه رکه ریگی بی باکه.

دیاره ده کرا شه ش هوت گورگی برسی له گه ل پلنگیک به شه ر بین و پاشه که شه ی پی بکه ن و بی نیرنه سه ردار، به لام شه ری تن به تن، به تایبه تی وهختیک پلنگ پارینزگاری و به خیوکردنی بیچووه ورده کانی بیشی له نه ستو بوو، شیتی یه کی رووت بوو.

یه ک چاو نه م دهرسه ی به قیمه تی خوینی خوئی وه رگرتبوو.

به لام نابی له بیرمان بچی که قانونه کانی بیابانیش شتیکی تایبه تین، چونکه هه ر ده بوو کاتیکی دابی که دیله گورگیش له بهر سروشتی بی نه مانی دایکیه تی و بو نه جاتی گیانی بیچووه شینه که ی خوئی، له گه ل لانی دیله پلنگ و له گه ل رق و قینی وه حشیانه ی وی به ره وروو بی و ده گژیه کرا بچن.

دیواری دنیا

له و رۆژه که دیلله گورگ، به ناچار، بوخوی دهچووه راوی، ناچاربوو شینه بیچووه گورگ به ته نیا له لاندا به جی بهیلئ و برّوا. خو پاراستن له نزیک بوونه وه له زارکی نه شکه وته که نهک ههر به لمبۆز و په نجهی دایکی فییری وی کرابوو، به لکوو چه شنه ترسیکی له خووهش له نیهادی دا پیکه هاتبوو که نهی ده هیشت ودهر بکه وی. بیچووه گورگ له ماوهی کورتی ته مه نی خویدا که له لاندا ژباوو ههرگیز شتیکی وای نه دیبوو لیی بترسی، که چی ههستی ترسانی هه بوو؛ نه ههسته یادگاری باییره گه وره کانی زور دووری بوو که له چند چه رخ پیشته وه هاتبوو. میراتیک بوو که راسته وخو له دایک و بابی را به و گه یشتبوو و نه وانیش پشت به پشت له و گورگانه یان وهرگرتبوو که پیش وان لهم جیهانه رۆیشتبوون. ترس! به ئی، ترس قانونیکی گشتی و جیاوازی هه ئنه گری بیابان بوو که هیچ گیانداریک نهی ده توانی لیی به ش بی.

به ئی، شینه بیچووه گورگ پیش نه وهی بزانی ترس چیه، ناسیبوی و نه وی له لیستی نه و سنوور و سهراورده ناچاری یانهی ژیان دا دانابوو که تا ئیستا بوی دهرکه وتبوون. به ندی بوون له نه شکه وتدا و نه و پال پیوه نانه که کاتی چوونه پیش به ره و دیواره روونا که که له دهستی دایکی وهرگرتبوو و نه و برسیایه تییه ناچاری یه که له رۆژگاری قاتی و قریدا چاشتبووی، به شیک له و سنوور و سهراوردانه بوون.

نه و سنوور و سهراوردانه و زور شتی له و بابه ته نه ویان تی گه یاندبوو که له دنیا دا ناگری هه موو شتی که به شیک له نازادی دابنری و ژیان سنوور و تخوویکی هیه. ملکه چی بو نه و قانونه هوی دووری له جنیو و لیدان و گه یشتن به به ختیاری یه و سه ریچی لی کردنی هوی سزاداران و مایه ی به دبه ختی یه. بیچووه گورگ بی نه وهی وهک بنیادهم بیر بکاته وه به چه شنیکی ساکار شته کانی کردنه دوو دهسته: نه و جیگایه که سه ر له به رد دهری و نه و جیگایه که لی نادری؛ نه وهش را به و ناکامه گه یشت که ده بی نه وهی له دهسته ی یه که م دایه خو ی پاریزی تا بتوانی له وانیه له دهسته ی دووه م دان به هره وهرگری.

به ئی، بیچووه گورگ به شیک له بهر خاتری دایکی و به شیکیش له بهر نه و ترسه نه زانراو و بی ناوه که سواری گیان و میشکی ببوو له زارکی نه شکه وته که، که له پیش چاوی وی هیشتا ههر دیواریکی رووناک و سپی بوو، خو ی ده پاراست. نه گهر دایکی دیار نه بایه به شی زور ههر دهنوست و نه گهر وه خه به ریش دههات نارام بوو، ناله و هاوار و دهردی دله کانی له سنگی دا دهکوشتن و ده می لی که نه ده کرده وه.

رؤژیکیان هەر له و جیه که لیبی که وتبوو، دهنگیکی سهیر و به سامی له لای دیواره سپی به که وه بیست. ئەم دهنگه دهنگی "دیله" یه که بوو که به رووه له لای یه کی زۆره وه له بهر زارکی لانه که پاره ستابوو و زۆر به پارێزه وه مل و موی ده کرد تا بزانی چیی تیدایه. بیچوووه گورگ دیله که ی نه ده ناسی، به لام دهی زانی ئەم مل و مویه شتیکی تازه و سهیره، شتیکی که نه که وتوته نیو ئەو دوو دهسته یه که ئەو ریکی خستبوون. که وابوو "نه ناسراویکی" سامناکه و "نه ناسراو" خوی، به یه کی که له هویه کانی ههره بنه رته ی و گرنگی ترس داده نری. موی پشتی شینه بیچوووه گورگ راست بوونه وه و ئەم موو راست بوونه وه یه له گه ل بن دهنگی، به مانای بهرچاوترین نیشانه ی ترسانی وی بوو. هه رچه ند ترسانه که ی به و په ری گه یشتبوو و خه ریک بوو زراوی بچی، بن نه وه ی جووله بکا یان دهنگی له بهر بیته دهر یان نیشان بدا که زیندوو یه، وه ک مردوو ان له جیی خوی ره ق بوو و خوی ده خه و کرد. کاتیکی دایکی هاته وه و شوینی پیی دیله که ی دی، دهستی به مراندن کرد و غاری دایه ژووری لانه که؛ جگه رگۆشه که ی لسته وه و به میهره بان ی و لاواندنه وه یه کی بن وینه وه بونی پیوه کرد. ئەوده م بیچوووه گورگ به چه شنیکی ناروون تن گه یشت که له مه ترسی یه کی گه وه رزگاری بووه.

له نیهادی دا هیندیگ هیزی دژ به یه کی دیکه خه ریک بوون بیک بین که له هه موویان گرنگتر هیزی هه ئدان و ژیان بوو. سروشت و قانون فه رمانیان پی ده دا که مل که چ بن و هیزی ژیان و هه ئدانیش پیی ده گوت سه ره پیچی بکا، چونکه ژیان رویشتن به ره و رووناکی یه و هیچ کۆسپیک نه ی ده توانی به رامبه ر به شه پۆلی ئەو داوایه که له هه ناوی دا پی ده گه یشت خوی رابگری. شه پۆلیک که له گه ل ههر پارووه گوشتیکی ده ی خوارد هه ل ده ستا و له گه ل ههر هه ناسه یه کی هه وا که هه ئی ده مژی سه رتاپای له شیی داده گرت. سه ره نجام به ره ژوو رچوونی ئەو شه پۆله گه یشته جیگایه ک که هه ستی ترس و مل که چی و به گوئی کردنی شوشته وه و گه سکی دا و بیچوووه گورگ به ره و زارکی نه شکه وتی خزی.

که م که م که بیچوووه گورگ له زارکی نه شکه وته که نزیک ده که وته وه وای ده هاته بهرچاو که دیواره رووناکه که به پیچه وانه ی ئەو دیوارانه که تا نیستا تاقیی کرد بوونه وه، پاشه کسه ی له بهر ده کا. ئیدی هیچ رووبه ریکی زهر و ره ق له بوژی نه رم و ناسکی وی که به پاریزیکی زۆره وه ده ی برده پیش- نازار نه ده دا، ده تگوت ئەو دیواره له شتیکی ناسکی وا دروست کراوه که ده کری پیی دا بچی ده ر. بیچوووه گورگ چوووه نیو ئەو دیواره و به و شته دا که تا نیستا پیی وابوو جیسمیکه، روچوووه خوار.

بیچوووه گورگ له زارکی نه شکه وتی تن گه یشت به هه له چوووه و به خۆدا شکایه وه. دیتی که هه رچه ندی له پشتی ئەو دیواره سه خته وه که له میشکی دا بوو زیاتر ده چیته پیش، رووناکتر و

بريقه دارتر دهی. ترس پائیکي پیوه دهنه که بگه ریته وه، به لام هیزی ژیان به رهو پیش هانی ددها. له نه کاو دیتی گه پیوه ته زارکی دهره وهی نه شکه وته که و نهو دیواره که تا نیستا پیی وابوو له پشتیه وه به ند کراوه، وه لا چوو و هه تا چاو هه ته ر دهکا کشاوه ته وه. بیچوو گورگ له م گوشاد بوونه وه یه فه زامات و جهیران بوو و ههر لهو کاته دا چاوی له بهر نهو رووناکی یه تیژ و بهر بلاوه به باشی هه ل نه ده هات. بیبیلهی چاوه کانی به ره به ره له گه ل رووناکی راهات و توانی له دوور و نزیک هه موو شتیک بیینی. نهو دهم دیتی که دیواره رووناکه که نهک ههر خزیوه و کشاوه ته وه، به لکوو شکل و دیمه نیشی گورپاوه و به جاریک بووه ته شتیکي دیکه. نیستا نیدی ته نیا نهو دیواره ساده و ساکار و سپی یه نه بوو، به لکوو بهو دارانه که له دهوروبه ری خرپه که روابوون و بهو کیوانه که به سهر نهو دارانه یان دا دهروانی و بهو ناسمانه که کیوه کانی له ژیر بانی خوئی گرتبوو، نیگارکیشی کرابوو و دیمه نیکی جوان و دلگری پهیدا کردبوو.

ترسیکی تازه سهرتاپای گیانی بیچوو گورگی داگرت، چونکه هه موو نهو شتانه بو نهو "نه ناسراو" و سامناک بوون. بیچوو گورگ له بهر زارکی لانه که هه ل تووته کا و ته ماشای دنیای کرد. مووی نه ندای له شی راست بوونه وه و لیوه کانی کرانه وه و به رامبه ر به روخساری نه م "نه ناسراوه" که گومانی دوژمنایه تی و رق و قینی لی ده کرا، نه عره ته یه کی وه حشیانه و پر هه ره شه ی کیشا. به لی، له شی چووکه له و که م بایه خی لهو جیهانه گه وره یه دا بانگی به ره ره کانی و شه رفروشی و مل ملانی لی دا.

بیچوو گورگ ماوه یه ک سهیری دنیای کرد و چونکه رووداویکی ناسایی نه هاته پیش، ته ماشا کرده که ی دریره پی دا. نه م ته ماشایه ی نه وهنده پی خوش و به له زهت بوو که مراندنی له بیر چوووه و ته نانه ت ترسه که شی دامرده وه. بیچوو گورگ له پیش دا ته ماشای شته نزیکه کانی کرد: به شیک له خرپه که که له سهر ته پونکه که را دیار بوو و له بهر تیشکی هه تاو دهره وشایه وه؛ سنوبه ریکی کونه سال و وشک بوو که له ناخری لیژیاییه که هیشتا به سهر پیوه ویستابوو و لیژیایی ته پونکه که که دوو هه نگاو پیش خوئی دهستی پی ده کرد و هه تا داوینی چیمه نه کان توند و سهرکیش ده چوووه پیش.

بیچوو گورگ تا نهو روزه هه میشه له سهر ههردی تهخت و ریگ ژبابوو و له بهر نه وهی تاقی کرده وهی نه بوو، نه ی ده زانی هه وراز و نشیو چیه. جوانی جیهان هانی دا که دیسانیش پتر بچیته پیش. بویه بی ترس و دل خورپه به رهو پیش چوو. هیشتا چهند هه نگاویک نه رویشتبوو که دهسته کانی له فه زایه کی به تال دا هاتنه خوار و سهرمه قولاتیکی دا. له وه که لمبوزی نه رم و ناسکی وه عهرزی که وت، ژانیکی زوری پی گه یشت و له تاوی نهو نازاره ناله یه کی خه مناکی لیوه هات. نه م جار بیچوو گورگ له سهری را تا خواری خلور بووه وه و ترسیکی شیتانه به سهری دا زال

بوو. "نه ناسراو" به توندی به روکی گرتبوو و به ره لای نه ده کرد و له وانه بوو به نیاز بی له کاره ساتیکی سامناکدا وردوخاشی بکا. بهم زه بره ترسی هاته وه بهر و پاشه کشه ی به هیزی کی شه ری ژبان کرد و بیچووهورگ وهک تووتکه سه گیکی بی غیرهت که زور ترسابی، دهستی کرد به ناین و قرووسکاندن.

به لام به ره به ره لیژیاییه که که متر ده بووه و له ناخریش دا ده گه یشته گوراییه کی ریک و هه موار که به چیمه نیکی سهوز و تهر و تازه داپوشرا بوو. بیچووهورگ له وی خوی گرته وه.

بو دوا جار له ترسان ناله یه کی لی هات و پاشان هه تا تینی تیدا بوو زیرکاندی. نه م جار، وهک نه وهی کاریکی ناسایی بکا که تا نیستا چند جاری کردبی، دهستی کرد به خو جوان کردن؛ زور به وردی له شی خوی لسته وه و نهو توو و خو له ی نیشتبوو، پاکی کرده وه. پاش نهو کاره هه ل تووته کا و دووباره وهک بنیاده میک که له سه ره نه ستیره ی مریخ دابه زیبی، ته ماشای دهو روبه ری خوی ده کرد.

بیچووهورگ دیواری دنیا ی بریبوو و "نه ناسراو" ته وزمی خنکینه ری خوی له سه ره په یکه ری وی لابردبوو، بی هیچ ناره حه تی یه ک به نارامی له جیی خوی دانیشتبوو و ره نگه یه که م ناده میزاد که له سه ره نه ستیره ی مریخ داده به زی، نه ی توانیبا بهو ناسووده یی و بی خه یائی یه ته ماشای جیهانی نو ی بکا. بوونه وه ره کانی نه ده ناسی و بی نه وهی له باره ی وانه وه تووشی گومانی پروپوچ بی، له خو وه بوو به دوزه ره وه (کاشف) یه کی ته او.

سه رتاپای گیانی پرسیار و وردبوونه وه بوو. به وردی ته ماشای سه وزایی بن پیی و خه نه تیلکه و گیاکانی دهو روبه ری خوی ده کرد و له قه دی وشکی سنوبه ریکه وه راده ما که له قه راخی لی ره وارکه هه روا به سه ره پیوه ویستا بوو. سموره یه ک به سه ره قه ده داره گری گری یه که دا غارغارین و بازبازینی ده کرد، له نه کاو خوی لی دا. بیچووهورگ دووباره ترس دای گرته وه و کشایه وه و مراندی. به لام سموره که که له بیچووهورگ زیاتر ترسابوو، به خیرایی وه سه ره داره که کهوت و له سه ره تلوفکی داره که راوه ستا و له ترسان دهستی به زیروه ور کرد.

بیچووهورگ له هه لاتنی سموره که وه غیرهت کهوت. نه م جار چاوی به دارکونته یه ک کهوت و نه ختیک راچه نی، به لام چونکه له ویشه وه نازاریکی پی نه گه یشت، به دلگه رمی و باوه ربه خو بوونه وه دریره ی به ریگای خوی دا.

باوه ربه خو بوونی به راده یه ک گه یشتبوو که له و کاته دا هه رکه "بالنده شووریک" له سه ره سه ری نیشت، بی ترس و دوودنی په نجه ی بو برد که بی گری. نه م کاره ی بووه هوی نه وه که بالنده که دهندووکیکی توندی به لووتی دا بدا. بیچووهورگ بهم زه بره کهوته سه رپشت و دهستی

کرد به قرووسکاندن. قرووسکه قرووسکی نهویش بانندهکهی ترساند و بهناچار نهویش هه‌لفری و له بهر چاو ون بوو.

بیچووهورگ به‌ره‌به‌ره نه‌زمونی کو ده‌کره‌وه. له میشکی ساوا و تاریکی‌دا بی‌نه‌وهی بتوانی بیر بکاته‌وه، لیسته‌ی دابه‌ش‌کردنیکی تازه دروست ده‌بوو. به‌پی‌ی نه‌و لیسته‌یه، بوونه‌وه‌ره‌کان یان زیندوو بوون یان مردوو. ده‌بوو وریای خو‌ی بی له ده‌سته‌ی یه‌که‌مه‌وه نازاریکی پی‌نه‌گا. ده‌سته‌ی دووه‌م هه‌میشه له یه‌ک جی بوون و نه‌ده‌جوولان، له کاتی‌دا ده‌سته‌ی یه‌که‌م ده‌هاتن و ده‌چوون و نه‌ویش نه‌ی‌ده‌زانی به‌رامبه‌ر به وان چ ره‌فتاریک ره‌چاو بکا و چ چاوهر‌وانی‌یه‌کی لی‌یان هه‌بی. له‌وه‌را به‌و ناکامه‌ گه‌یشت که به‌رامبه‌ر به‌و وه‌زعه‌ ده‌بی هه‌میشه ناماده و له‌سه‌ر هه‌ست بی.

بیچووهورگی بی‌نه‌زمون و تازه‌کار دیسان هه‌ر ده‌رؤیشت. لکه‌داریک که باشی مه‌ودای خو‌ی و نه‌وی حساب نه‌کردبوو، له چاوی درا؛ تاویک دواتر لکیکی دیکه وه په‌راسوی که‌وت و رووشاندی. خاکی ناهه‌موار جاریک به پیش‌دا و جاریک به پاش‌دا ده‌ی‌خست. جاریک سه‌ری وه کو‌سپیک که‌وت و جاریکی دیکه لاقی تی‌ک‌نالتان و که‌وت؛ پاشان گه‌یشته خیز و ورده به‌رده‌کان که له ژیر پی‌ی‌دا ده‌خزین و له کاتی رؤیشت‌دا ناره‌حه‌تیان ده‌کرد. له‌وه‌ش‌را تی‌گه‌یشت که بوونه‌وه‌ره مردوو‌ه‌کانیش هه‌موویان به قه‌د دیواره‌کانی نه‌شکه‌وت قایم له جیی خو‌یان راناوه‌ستن، دیسان نه‌و ناکامه‌شی وه‌رگرت که شته زه‌لامه‌کانیش هه‌میشه پایه‌دار نین. به‌لام به‌گشتی، ته‌واوی نه‌و رووداوه ناخوشانه په‌له‌ی نه‌زمون و تی‌گه‌یشتی نه‌ویان ده‌برده سه‌ری و به هه‌ر هه‌نگاو‌یک که هه‌لی‌دینایه‌وه خو‌ی زیاتر له‌گه‌ل هه‌لومه‌رجه‌که ده‌گونجاند.

سه‌ره‌تای کاره‌که‌ی له‌گه‌ل شادی و ده‌ماخ تی‌که‌ل بوو. بیچووهورگ که (بی‌نه‌وه‌ی بو‌خوی بزانی) بو‌راوی گیاندار و خواردنی گوشت دروست کرابوو، له یه‌که‌م هه‌نگاوی‌دا که له جیهان‌دا هه‌لی‌هینایه‌وه له‌نه‌گاو به‌سه‌ر گوشت‌دا که‌وت. ریکه‌وتیکی چاوهر‌وان‌نه‌کراو و هه‌نگاو‌یکی ناشاره‌زایانه ریگای وی به‌سه‌ر هیلانه‌چیرگی‌دا برد که هه‌رچه‌ند زور وه‌ستایانه دروست کرابوو بو‌نه‌وه‌ی له‌پیش چاوان نه‌بی، ده‌رکه‌وت و بیچووهورگ تی‌ی‌که‌وت. مه‌سه‌له نه‌وه بوو که له‌و نزیکانه داریک له ره‌گه‌وه هه‌ل‌که‌ندرابوو و که‌وتبووه سه‌ر زه‌وی. بیچووهورگ چه‌زی کرد بو‌نه‌وه‌ی بزانی چ باسه، به‌سه‌ر نه‌و داره‌دا بر‌وا. تو‌یکلی رزیوی داره‌که له بن پی‌ی‌دا وردبوو و هه‌ل‌خلی‌سکا. بیچووهورگ له سه‌ر قه‌دی داره‌که‌وه خزی و که‌وته خواری و له وه‌ختی که‌وته‌خواردا لکو‌پو‌پی درکیکی پرگه‌لای شکاندن که هیلانه‌چیرگه‌که‌ی به‌حه‌وت جووچکه‌ی چووکه‌له‌وه له‌نی‌ودا بوو و بو‌خوشی راست له نی‌وه‌راستی جووچکه‌کان‌دا هاته‌خوار. جووچکه‌ چیرگه‌کان ده‌ستیان به‌جیکه جیک کرد. بیچووهورگ له‌پیش‌دا ترسا، به‌لام زوو چاوی به

نهنډامی ورد و لاوازی وان كهوت و غیره تی پهیدا كړد. جووچكه كان شله ژا بوون و هه لده بزوقان. بیچووه گورگ په نجهی خسته سهر یه کیکیان. په له قازهی جووچكه كان زیاتر بوو. بیچووه گورگ نهو مهسه له یه ی پی خوش بوو. بوئی به جووچكه كه وه كړد و پاشان له زاری گرت. باننده كه كه باله فرهی وی كه وتبوو به دندوو كه چووك و ناسكه كه ی دندوو کیکی به زمانی دا دا. لهو كاته دا بیچووه گورگ كه ههستی به برسیه تی كړد بوو، شه ویلا كه ی ویک هینانه وه و توند له سهریه کی دانان. نیسكه ناسكه كانی نهو جووچكه یه به دهنگی کی تاییه تی یه وه تیکشكان و خوینی گهرم رژیاه نیو زاری بیچووه گورگ. تامه كه ی زور خوش بوو و گوشته كه ی راست وهك نهو گوشتانه ده چوو كه دایکی بوئی دینان، به لام نهو گوشته زیندوو بوو و هه ربویه ش له زاری خوشتر بوو. بیچووه گورگ جووچكه كانی دیکه شی یه ك به دوا ی یه كدا خواردن و هیلاننه كه ی به تال كړد. پاشان هه ر بهو جوړه كه له دایکی فیتر ببوو، لیوه خویناوی یه كانی لسته وه و بو چوونه دهر له هیلاننه چیترگه كه ناماده بوو.

بیچووه گورگ له یه كه م هه نكاوی دا له گه ل توفانیکی بالدار به ره وروو بوو، نهویش چیترگه كه ووره كه، واته دایکی جووچكه كان بوو كه خوی پیدا دا. نهو رنووه بی وه خته نهوی حه به ساند و بای باله رقه هه ستاوه كانی به ری چاوانی تاریك كړد. به ناچار سهری له نیو په نجه كانی دا شاردوه و قرووسكاندی. زهبری په یتا په یتای دندوو ك به سهری دا باری. تووریهی باننده ی هیلاننه شیواو گه یشتبووه نه په ری. نهو رقه بی نه ندازه یه ناخره كه ی بیچووه گورگی شی گرت هوه و دهر په ری. بیچووه گورگ هه ستا و مراندی و په نجه یه کی له چیترگه كه دا، ددانه وردیله كانی له بالی کی چیترگه كه روكردن و به توندی رای ته كاند. چیترگه كه دریزهی به شهر دا و به باله نازاده كه ی بیچووه گورگی وه بهر قه مچی یان دا. نهو تووش هاتنه یه كه م شهر له ژبانی بیچووه گورگدا بوو. لهو هه لا و هه نگامه یه دا "نه ناسراو" و هه رچی له بهاری نه وه وه دهی زانی هه مووی له بیر چوونه وه و هه موو جوړه ترس و خوفی کی لی دوور كه وته وه. شهر ی بیچووه گورگ دیفاع له خوی به رام بهر به په لاماری بوونه وه ری کی زیندوو بوو كه هه م دهی در ی و هه م گوشتی کی باش و به سوود بو درین و خواردن بوو. سروشت نیعمه تی درینی له نیهادی بیچووه گورگدا دروست كړد بوو و نهو به خته وه ری یه ی پی به خشی بوو. نیستا، پاش له نیو بردنی بوونه و هره چكووله كه كان دهیه ویست بوونه وه ری کی گه و ره تر له نیو به ری. به خته وه ری یه كه ی هینده زور نه بوو و فکری شی نه وه نده به خویه وه خه ریك نه بوو كه بتوانی هه ست بهو به ختیار یه بكا. بیچووه گورگ له كاتیكا دا له خوشی یان ده لهرزی، سهرمه ست و به دده ماخ پیی ده نایه ریگایه کی تازه وه كه دووره دیه نی رابردووی نهوی روونتر و به رینتر نشان ددها.

له حایكا دا ددانی به سهریه ك دا گرت بوون و دهی مراند، بالی چیترگه كه ی توند توند به ددان گرت و له نیو چله دركه كه ی برده ده ری. چیترگه كه هه وئی ددها دووباره حه ریغه كه ی

به‌ریته‌وه نینو درووه‌که و په‌ناگه‌یه‌ک بو خوی په‌یدا بکا، به‌لام بیچووه‌گورگیش به‌نۆره‌ی خوی، دوژمنی بۆلای به‌تالایی ده‌برد. بائه‌ سپی‌یه‌کانی چیرگه‌که وه‌ک کرپوه‌ی به‌فر به‌سه‌ری‌دا ده‌بارین. پاش تاویک باننده‌که ده‌ستی له‌ شهر هه‌ل‌گرت. بیچووه‌گورگ هیشتا بائی وی به‌ ددان گرتبوو و له‌ کاتی‌دا هه‌ردووکیان له‌سه‌ر زه‌وی درپژ بوون، سه‌یری یه‌کتریان ده‌کرد. چیرگه‌که ده‌ندووکیکی به‌ لمبۆزی‌دا دا که له‌ رووداوه‌کانی پینتیش‌دا رووشاو و بریندار ببوو، به‌لام نه‌و، بی‌نه‌وه‌ی دوژمنه‌که‌ی به‌ره‌لا بکا، چاوی له‌سه‌ریه‌ک دانان. زه‌بری ده‌ندووکه‌کان له‌سه‌ر لمبۆزی بریندار و به‌نازاری زۆتر بوون و نه‌مچار بیچووه‌گورگ بریاری پاشه‌کشی‌دا، به‌لام له‌بیری چووبوو که بائی چیرگه‌که‌ی هه‌روا له‌ ده‌م‌دایه‌ و بۆیه‌ نه‌ویشی به‌دوای خوی‌دا راکیشا. بارانی زه‌بری ده‌ندووکان هه‌روا بی‌به‌زیی و بی‌نه‌مان به‌سه‌ری‌دا ده‌باری. تۆفانی غیره‌ت و نازایه‌تی و شه‌رکه‌ری له‌ نیه‌ادی بیچووه‌گورگ‌دا نیشته‌وه. به‌ناچار باننده‌که‌ی به‌ره‌لا کرد و به‌ شکانیکی ئابرووچووانه‌وه مه‌یدانی به‌جی‌هیشتا.

بیچووه‌گورگ به‌ نووتی هه‌لمساو و زمانی داچۆراو و سنگی گیراوه‌وه که‌میک له‌ولای چله‌ درکه‌که درپژ بوو تا پشوویه‌ک بدا، به‌لام له‌تاوی لمبۆزی په‌یتا په‌یتا ده‌ی‌نالاند و ده‌ی‌قرووسکاند. له‌و به‌ینه‌دا له‌نه‌کاو هه‌ستی کرد له‌سه‌ر سه‌ری شتیکی سامناک له‌ هه‌وادا ده‌گه‌رئ. ”نه‌ناسراو” جاریکی دیکه به‌ته‌واوی ترس و سامناکیی خۆیه‌وه، سه‌رانسه‌ری گیانی داگرت و نه‌ویش به‌ ته‌کانیکی سروشتی کشایه‌وه و په‌نای بو بن ده‌وه‌نی‌ک برد. هه‌ر له‌و کاته‌دا بایه‌کی توند له‌ له‌شی درا و ده‌عبایه‌کی با‌ل‌دار له‌ بی‌ده‌نگی‌یه‌کی شووم و نه‌گه‌تباردا به‌خپیری له‌ ته‌نیشتی‌یه‌وه تی‌په‌ری. نه‌م ده‌عبا با‌ل‌داره‌ بازیک بوو که له‌ ئاسمانی شینه‌وه هاتبووه خوار و زۆری نه‌مابوو نه‌ویش له‌گه‌ل خوی هه‌ل‌کیشی.

بیچووه‌گورگ به‌ پشووسواری، به‌لام به‌ ترس و له‌رزیکي که‌متر له‌ پیشووه‌وه خوی هه‌شار دا و وریای کاره‌ساته‌که بوو. له‌ولاشه‌وه چیرگی به‌ختوه‌رگه‌راو له‌سه‌ر هیلانه‌ تالان‌کراوه‌که‌ی چه‌رخ‌ی ده‌دان. خه‌م و خه‌فه‌تی نه‌و به‌لا و موسیبه‌ته‌ ریگای نه‌دا چاوی به‌و به‌لا ئاسمانی‌یه بکه‌وی، بیچووه‌گورگ چاوی لی‌بوو که بازه‌ خوین‌خۆره‌که وه‌ک بریسکه له‌ نیچیره‌که‌ی دا و چنگه‌ تیزه‌کانی به‌ له‌شی ناسکی نه‌ودا برده‌ خوار. قوربانیی به‌سته‌زمان دوو جاری با‌ل لی‌ک‌دا و هاواری سه‌ره‌مه‌رگی کیشا. نه‌وده‌م باننده‌ی سه‌رکه‌وتوو له‌ کاتی‌دا نیچیری خوی به‌ چنگه‌وه بوو، به‌ره‌و ئاسمان هه‌ستایه‌وه. نه‌م دیمه‌نه‌ خه‌ماوی‌یه بو بیچووه‌گورگ بوو به‌ ده‌رسیک.

بیچووه‌گورگ پاش چاوه‌روانی‌یه‌کی درپژ له‌ په‌ناگه‌که‌ی هاته‌ ده‌ر. ناگاداری و زانیاری‌یه‌که‌ی دیسان زیادی کردبوو. لی‌رده‌دا تی‌گه‌یشت که بوونه‌وه‌ره زیندوووه‌کان هه‌مووان گۆشتیکی خۆش و به‌تامیان هه‌یه و به‌ کاری خواردن دین. نه‌م بوونه‌وه‌ره زیندوووانه‌ نه‌گه‌ر گه‌وره

بن دندووک دهووشینن، بویه باشتر وایه چووکهکانیان (وهک جووچکه چیرگهکان) پهیدا بکا و بیانخوا. له پاشان چونکه دیتبوی بازهکه چیرگه گهورهکهی رفاندبوو، تیگه‌یشت که گهورهکانیش جاروبار ده‌بنه خوراکي بوونه‌وه‌ری گه‌وره‌ی دیکه. له‌زته‌ی گوشتی جووچکه چیرگه‌کان هه‌روا له‌بن ددانی بیچووهورگدا مابوو، پی‌ی وا بوو دیسانیش جووچکه چیرگی دیکه ده‌دوژیته‌وه، بویه وه‌دوای مه‌به‌ستی خوی که‌وت.

بیچووهورگ گه‌یشته خپه‌که. پیش نه‌وده‌م هه‌رگیز ناوی نه‌دی‌بوو و چونکه رووبه‌ری ناوه‌که ریک و روون بوو و هیچ به‌رز و نزم و هه‌وراز و نشیوی نه‌بوون، به نه‌قلی ناته‌واوی خوی لیکی دایه‌وه که ره‌نگه پیاسه‌کردن به‌سه‌ری‌دا ناخوش نه‌بی. به‌و نیازه‌وه چوو پيش و وه‌نیو که‌وت، به‌لام وه‌ختیک ده‌ ناوه‌که که‌وت له ترسان قرووسکاندی. ”نه‌ناسراو“ نه‌م‌جاریش نه‌وی له‌نیو چنگی به‌هیزی خوی‌دا ریک گو‌شیبوو. ناوه‌که ساردبوو و بیچووهورگ خه‌ریک بوو بخنکی. زاری لیک کرده‌وه که هه‌ناسه هه‌لینیتته‌وه، به‌لام له‌جیاتی هه‌وا، ناو چوو گه‌روویه‌وه و ریگای هه‌ناسه‌ی گرت. ده‌ستی به‌کو‌خین و خنکه خنک کرد و نه‌ک سیبه‌ری مه‌رگ، به‌لکوو هه‌ر مردنی به‌چاوی خوی دی. بیچووهورگ نه‌ی‌ده‌زانی مردن چیه، به‌لام وه‌ک هه‌موو گیانداره‌کانی بیابان هه‌ستی ترس له‌ مردنی هه‌بوو. هه‌تا نیستا به‌لایه‌کی له‌نه‌کاوتر و خه‌راپتر له‌وه‌ی به‌سه‌ر نه‌هاتبوو. ده‌ت‌گوت قه‌لافه‌تی ”نه‌ناسراو“ خوی، یان باشتر بلین نیوهروک و کاکلی هه‌موو ترس و خو‌فی دنیای هاتوته به‌رچاو. نه‌م ریکه‌وته گه‌وره‌ترین کاره‌سات و به‌ولاوهر له‌ بو‌چوون و گومانی وی بوو و چونکه هیچی لی نه‌ده‌زانی، له هه‌موو شتیکی ناوی ده‌ترسا.

به‌وحال‌ه‌ش، بیچووهورگ هاته‌وه سه‌ر ناوی و هه‌ناسه‌یه‌کی به‌ره‌حه‌تی هه‌ل‌کیشا. نه‌م جاره بی‌نه‌وه‌ی به‌یللی ناو بیبا، وه‌ک که‌سیکی چه‌ندین سا‌ل بی‌ فی‌ر بووی، ده‌ست و لاقی خوی وه‌کار خستن و ده‌ستی کرد به‌ مه‌له. نه‌و قه‌راخه‌ی لی‌را که‌وتبووه نیو ناوه‌که هیشتا لی‌ی نریک بوو و میتریک زیاتری به‌جی‌نه‌هیشتبوو، به‌لام وه‌ختیک له‌ بن ناوه‌که هاته‌ ده‌ری، پشتی له‌وی بوو، به‌ناچار سه‌رنجی بو‌ نه‌وبه‌ری پاکشا و بو‌لای وی ده‌ستی به‌ مه‌له کرد. لافاوه‌که هه‌رچه‌ند زور نه‌بوو، به‌لام له‌و شوینه پان ببوووه و گو‌میکی مه‌ندی دروست کردبوو که په‌نجا میتریک دریز بوو. له‌ نیوهراستی خپه‌که‌دا ته‌کانی ناوه‌که دیسان زیادی کرد و بیچووهورگی نوقم کرد. نیستا نیدی مه‌له‌کردن بی‌سوود بوو. ناوه‌که به‌رفه‌وه نه‌وی راده‌دا، هیندی‌ک جار نوقمی ده‌کرد و هیندی‌ جاریش وه‌ده‌ری ده‌نایه‌وه. بیچووهورگ سه‌روبنی ده‌کرد و هه‌ر جاره‌ی له‌ به‌رده‌کان ده‌درا و له‌ هه‌ر ریکه‌وتیک‌دا ناله‌یه‌کی به‌نیش‌وئوی ده‌کیشا.

نه‌ختیک به‌ره‌ژیرتر شه‌پولی ناوه‌که فری‌دایه نیو گو‌میکی مه‌ندی دیکه و سه‌ره‌نجام له‌وبه‌ری وه‌لای‌نا و له‌سه‌ر خیزی دم خپه‌که‌ی دانا. بیچووهورگ له‌ ترسان و له‌ رقان

سهره گنژهی گرتبوو و هه ناسه برکهی وی که وتبوو. نهم دهرسه تازهیه تیگه یشتنی وی برده سهری و شتیکی تازهی فیئر کرد. ناو بوونه وهریکی زیندوو نه بوو، که چی دهبزوت؛ ناو وهک خاک له پیش چاوان رهق و وشک دیار بوو، له کاتیگدا به هیج جور وا نه بوو. له وهره بهو ناکامه گه یشت که: شتهکان هه همیشه بهو جوره نین که به چاو دیارن و به جییه به پیچه وانهی روانه ته که یان به گومانه وه سهر بکرین و پیش نه وهی نیوه رۆکه که یان دهرکه وی، پشتیان پی نه به ستری. ترس له "نه ناسراو" که تا نیستا ههر له بی باوه رییه کی سروشتی یه وه ده هات، له مه و دوا به هیئدیک تاقی کردنه وهی ژیان به هیترتر بوو.

لهو رۆژهدا رهوداویکی دیکهش بو بیچوو هگورگ له بو سه دا بوو. پاش نهو به سهره اتانه تیگه یشتبوو که هیج شتیگ لهم جیهانه دا ناتوان جیگای دایکی بگریته وه. بویه ههستی کرد که بی نه ندازه تامه زرووی چاوپن که وتن و خو له باوهش هاویشتنی دایکیه تی. میشکیشی ههر وهک له شه چووکه له کهی ماندوو ببوو. هه موو سه ختی و کویره وهری یه کانی ته واوی ژیانی هیئدهی هی نهو تاقه رۆژه نه ده بوون. سهریاری نه وه، نه وه ندهشی خه و ده هات که خهریک بوو ههر له وی پراکش. نوگری و مه یلیکی زور بو پراکردن له دهستی ته نیایی نه وی خسته ریگا بو نه وهی دووباره بیته وه نیو لانه کهی و چاوی به دایکی بکه ویته وه.

له کاتیگدا به بن ده وه نه کان دا دهر یشت، له پر ده نگیکی گوی لی بوو که زوری لی ترسا و ههر لهو کاته دا بریسکه یه کی زهره به پیش چاوی دا تی په ری. بیچوو هگورگ روانی و بوونه وهریکی چووک و زیندوو دی که له پیش دا پیی وا بوو بو نه وه نابی لیی بترسی. نهم بوونه وهره زیندوو مشکا که رویشک بوو. له بن ده ست و پیی ویشدا بوونه وهریکی زیندوو چووکتتر دهبزوت که زور ورد و کهم بایه خ دیاری ده کرد و چهند قامکیک زیاتر دریز نه بوو. نه مه شیان بیچوو مشکا که رویشک بوو که ههر وهک بیچوو هگورگ له فه رمانی دایکی دهرچوو بوو و خو دیابوو دهستی قهزا و قه دهر. بیچوو مشکا که رویشک به دیتنی بیچوو هگورگ ترسا و به فکری دا هات رابکا. به لام بیچوو هگورگ به زه بریکی توندی په نجهی نه وی به ره و پشت خست. بیچوو مشکا که رویشک هاواریکی سهر سوپهینی لی هه ستا و زوری پی نه چوو که بریسکه زهرده که هاته وه بهر چاوی بیچوو هگورگ. ده سه به جی زه بریکی توندی وه نه ستو که وت و ددانه تیژه کانی مشکا که رویشک له گوشتی وی رۆچوون.

بیچوو هگورگ به قرووسکه و هاواریکی به نازاره وه که وته سهر پشت، نه ودهم مشکا که رویشک بیچوو هکهی وه دواوی خو خست و له نیو داره کانی می شه که دا له بهر چاو ون بوو. سهر سوپمان لهو هیرشه له نه کاو و ده ستوبرده زیاتر له ئیش و ئوفه کهی کاری کرده سهر بیچوو هگورگ. به راستی پیی سهر بوو که نهو مشکا که رویشکه ناجسنه بهو له شی لاواز و

چووکه له یهوه نه وهنده وهشی و درنده بی. بیچووهورگ نهی دهزانی که مشککه رویشک له چاو قه لافهت و کیشی خوی له تهواوی گیانداران و گوشتخوورانی بیابان به سامتر و شهپرکهتره. که میک دواتر نه دهرسهی دهکری بلین به قیمةتی گیانی خوی فیر بوو.

بیچووهورگ هیشتا دهی نالاند که مشککه رویشک گه رایهوه، به لام چونکه بیچووهرکهی له شوینیکی نه مین دانابوو و لهو بارهیهوه خهیالی تهخت بوو، نه مجاره خوی به دوژمندا نهدا، به لکوو زور به پاریزهوه هاته پیش. بیچووهورگ دهرفتهی تهواوی چنگ کهوت بوئهوهی ته ماشای لهشی باریک و لهری بکا. لهشی مشککه رویشکهکه وهک لهشی مار نهرم و مؤنج مؤنج و سه ریشی وهک سهری مار قیت و ناگرین بوو. دهنگی تیژ و لهگویی گرانی وی مووی لهسه ر لهشی بیچووهورگ راست کردنهوه، به چه شنیک که نهویش مراندی و خوی بو شهر ناماده کرد. مشککه رویشک نزیکتر و نزیکتر کهوتهوه. له پاشان وا توند و له نهکاو راپهری که چاوی که نه زمون و تازه کاری بیچووهورگ نهی توانی بزانی به رهو کوی چوووه. له دهمه ساتیکدا نهو له شه کزه لوک و رهنگ زهرده له مهیدان چوووه دهر و له پیش چاو ون بوو، ههر لهو دهمه ساته دا مشککه رویشک به گهرووی بیچووهورگدا نووسا بوو و ددانی به چهرم و گوشت و مووی ملیدا بردبووه خوار.

بیچووهورگ ویستی مرهیهک بکا و دهست بکاتهوه، به لام هیشتا زور مندال بوو و جگه لهو روزه ههرگیز دنیای نه دیبوو. مراندنه کهی بوو به نالین و له جیاتی دهست کردنهوه کهوته فکری نهوه که خوی رزگار بکا و هه لی. مشککه رویشک دهمی لیک نه کردهوه و ههر لهو کاته دا که خوی به گهرووی بیچووهورگ هه ل واسیبوو، به ددانی خوی بو شاده ماری، واته بو شالوولهی خوین گهرا، چونکه خواردنهوهی خوینی نیچیره کهی له هه موو شتیک پی خوشتر بوو.

بیچووهورگ به رهو مردن رویشتبوو و نه گهر راست لهو کاته دا دایکی فریای نه که وتبایه، نه مرؤ نیمه نه مان ده توانی داستانه کهی بنووسین. مشککه رویشک ههرکه چاوی به دینه گورگ کهوت، بیچووهرکهی به ره لا کرد و خوی هاویشته گهرووی نهو، به لام له جیاتی گهرووی به شه ویلاکه یهوه نووسا. دینه گورگ وهک شیلاق سهری خوی راوه شاندا و شه ویلاکهی له زاری وی هیئایه دهر. مشککه رویشک بهو ته کانه شیلاقی به هه ل درا بو ههوا و پیش نهوهی به رینتهوه سه ر زهوی، دینه گورگ له ههوا قوژتیهوه. ددانه کانی وهک مهنگه نهی ناسن پیکه وه نووسان و مشککه رویشک له نیو نهو مهنگه نه یه دا گیانی دهرچوو.

نه م پیشهاته دهرفته تیکی دیکه ی بو بیچووهورگ پیکه هیئا که زیاتر شاره زای خوشه ویستی و میهره بانیی دایکی بی. دینه گورگ بونی پیوه ده کرد و دهی لاواندهوه و جی برینه کانی قه پاله ی مشککه رویشکی بو ده لسته وه. خوشحالی وی له دیتنهوهی کوره کهی زور زیاتر له خوشحالی

بیچووه‌گورگ له دیتنه‌وهی دایکی بوو. دایک و کور گوشتی نه و گیانداره خوین خۆره‌یان پیکه‌وه
خوارد و پاشان گه‌رانه‌وه نیو لان و هه‌ردووکیان له نامیزی یه‌کتدا خه‌ویان لێ‌که‌وت.

قانونی گوشت

بیچووهورگ به خیرایی هه‌ئی دها و گه‌وره ده‌بوو. پاش دوو رۆژ هه‌سانه‌وه سه‌رله‌نوئ له لان هاته‌هر و ملی بیابانی گرت. له ریگادا تووشی بیچووهر مشک‌که‌رویشک بوو. دوو رۆژ پیشتەر له‌گه‌ل دایکی خۆی دایکه‌که‌ئی‌یان خوارده‌بوو. ده‌سه‌جی هۆمه‌نی بۆ برد و کوشتی و خواردی. بیچووهورگ نه‌مجاره‌ ریگای لی و نه‌بوو، هه‌رکه هه‌ستی کرد ماندوو بووه، به ریگای خۆی‌دا گه‌رایه‌وه نیو لان و لی‌خه‌وت. له پاش نه‌و وه‌خته هه‌موو رۆژی ده‌هاته‌هر و ده‌گه‌را و مه‌ودای گه‌رانه‌که‌شی رۆژ به رۆژ به‌رین‌تر ده‌بوو.

بیچووهورگ به شیوه‌یه‌کی راست‌تر فیتری هه‌سه‌نگاندنی راده‌ی هیژ و توانای خۆی بوو، تی‌گه‌یشت که نازیه‌تی و بویری له کوئ به که‌که و دووربینی و خۆپاریزی له کوئ باشه؛ هه‌روه‌ها به‌و ناکامه‌ گه‌یشت که خۆپاریزی و دووربینی قانون و ری‌وشوینی گشتی ژبانه و لادان له‌م قانونه‌ گشتی‌یه ته‌نیا له‌خۆبایی‌بوون و که‌له‌شه‌قی‌یه و رۆیشتن به‌دوای خه‌یال و ئاره‌زووی شه‌رخوزانه‌دا له شیتی به‌ولاه ناویکی له‌سه‌ر دانانی.

به‌ره‌به‌ره بیچووهورگ زرینگ‌تر و فیلباز‌تر ده‌بوو، هه‌روه‌خت ریگای ده‌که‌وته نزیک هیلانه‌ی چیگره‌که، ناگری رق و قینی بلیسه‌ی لی به‌رز ده‌بوو. کاتیکی تووشی سمۆریه‌که ده‌بوو که له‌سه‌ر سنۆبه‌ریک ده‌ستی کرده به قاووقیژ و هه‌راوه‌وریا، نه‌ویش له‌بن داره‌که داده‌نیشت و به زمانی خۆی به جینیو و قسه‌ی سووک وه‌لامی ده‌دایه‌وه. دیتتی بالنده شووره‌کان به‌جاریک نه‌وی له دین ده‌رده‌کرد، چونکه هیشتا نیشی جی‌ده‌ندووکی یه‌کیک له‌وانی له‌بیر نه‌چوو‌بوو. بیچووهورگ داستانی بازه‌که‌شی هه‌ر له‌بیر بوو و هه‌روه‌خت سیبه‌ریک له ئاسمان‌دا ده‌جوولا، به‌په‌له خۆی ده‌خزانده بن پنچکیک و خۆی ده‌شارده‌وه.

به‌لام وه‌ختیک هات که بیچووهورگ ئیدی له‌م‌جۆره داوه‌لانه نه‌ده‌ترسا، نه‌ویش کاتیکی بوو که هه‌ستی کرد بۆخۆی بووه‌ته مه‌ترسی‌یه‌کی گه‌وره بۆ نه‌وان. ئیدی له‌ترسان رانه‌ده‌چهنی و له‌سه‌ر زه‌وی رانه‌ده‌کشا، به‌لکوو هه‌روه‌ک دایکی نازا و بی‌باک، ده‌چووهر پیش و به‌چوستی و چالاک‌ی خۆی ده‌گه‌یاند هه‌یدانی شه‌ر.

جووچکه چیگره‌کان و بیچووهر مشک‌که‌رویشکه‌که یه‌که‌م نیچیره‌کانی وی بوون و ئاره‌زوو و ئیشتیای سروشتی و له‌پاده‌به‌ده‌ری بۆ گوشتی زیندوو، یه‌که‌م‌جار به‌گوشتی وان دامرکا. نه‌م هه‌سته سروشتی‌یه و نه‌و ئیشتیای کوشتن و خواردنه رۆژ له رۆژ زیاتر له هه‌ناوی‌دا به‌هیژ

دهبوو. به تايبه تي رق و قيني سه بارت به سموره زوربلي و به قاووقيز كه بهو دهنگه ناخوشه ي گيانداره كاني له نزيك بوونه وه ي ناگادار ده كرد، سات به سات زياتر ده بوو. به لام هه روهك باننده كان ده فزن بو ناسمان، سموره ش ده چيته سه ر داره كان؛ بهو پييه بيچووهورگ نه ي ده تواني نازارتيكان پي بگه يه ني، مه گه ر به وه كه له په نايهك بو سه يان بو داني و له سه ر زه وي بيان گري.

بيچووهورگ ريزيكي زوري بو دا يكي هه بوو، چونكه ده ي زاني له گرتن و له داوخستني گيانداره كان دا زور ته رده ست و كارامه يه و هيچ وه ختيك له بييري ناچي كه به شي نه و يش بيني ته وه. جگه له وه ش، دا يكي له هيچ شتيك نه ده تر سا. بيچووهورگ نه وه ي نه ده زاني كه دا يكي سارد و گه رمي رورگاري زياتر چي شتوه، نه زموني زياتر كو كردوته وه و له ناكامدا نازايه تي و تواناي له و زياتره. ته نيا نه ونده ي ده زاني كه دا يكي له خوي به هيژتريه و ريزي بو نه م به هيژي به هه بوو. هه روه ها دا يكي نه وي ناچار ده كرد كه مل كه چي فه رماني بي و هه تا ته مه ني ده چوو ه سه ري، دل ناسكي و بي حه وسه له ي يه كه ي زياتر ده بوو. نيستا ئيدي دا يكي بو ته مبي كردني وي كه لكي له لمبوژ و په نجه ي وه رنه ده گرت، به لكوو به گازگرتن و قه پ پي دا كردن نه وي ته مبي ده كرد، له و باره يه شه وه ريزي بو دا يكي هه بوو.

بو سيهه مين جار قاتي يه كي زور سه خت دا كه وت و نه مجاره يان بيچووهورگ ماناي برسيه تي و ناكامه كه ي با شتر و رپوونتر تي گه يشت. دي له گورگ هه موو رورتي به بي سوود ده چوو ه راي و هيچي ده ست نه ده كه وت و زور جار يش شه وان ه بو حه سانه وه نه ده هاته وه لانه كه ي.

بيچووهورگ رگيش به ناهوميدي يه كي رور له رور زياتره وه به دواي خورا كا ده گه را و نه و يش وهك دا يكي هيچي گير نه ده كه وت. به لام نه و ناهوميدي و بي مرادي يه گيان و بييري نه ويان به هيژ ده كرد و رور به رور نه زمون و كارزاني يه كه ي به ره ورور ده چوو. بيچووهورگ له و رورگار ه سه خت و دژواره دا ده رفه تيكي زياتري ده ست كه وت تا نه خلاق و ناكاري سموره له نزيكه وه با شتر بناسي و ريگاي بو سه بو نانه وه و له داوخستني وي با شتر فير بي و به چالاكي و كارامه يي نه و كار ه بكا. له باره ي ژياني جرج مشكيشه وه زياتر ليكولينه وه ي كرد و فير بوو چون زه وي به چنگه تيژه كاني هه ل دري و نه وان له كونه كان بيني ته ده ر و بيان خوا. نيستا ئيدي به ديتني سي به ري باز يش خوي نه ده كه وتايه بن پنچكان، به لكوو به ناهوميدي و برسيه تي له مه يدانيكي به رئا وه لا هه ل ده تووته كا بو نه وه ي سه رنجي نه و باننده سامنا كه كه مه ست و له خو بايي له ناسمان دا ده هات و ده چوو، بو لاي خوي رابكي شني. ده ي زاني كه له و به رزه، واته له و ناسمانه شينه دا گو شتيكي زين دوو له گه ران و جوولان دايه و نه م گو شته ئيشتيا ي وي ده بزواند. به لام بازي كه له شه ق و بي موبالات سه رنجي نه وي نه ده دا و له هاتنه خوار و شه ر له گه ل نه و خوي ده پاراست. بيچووهورگ به ناهوميدي به ري خوي دا ده روي شت و له برسان ده ي نالاند و ده ي قروو سكاند.

رؤژنیک قاتی‌یه‌که به‌سه‌رچوو. دینله‌گورگ نیچیریکی گرت و گوشتیکی هینایه‌وه مائی. گوشتیکی تایبه‌تی بوو که له‌گه‌ل گوشته‌کانی دیکه فهرقی زور بوو. نه‌م نیچیره بیچووهد پلنگیک بوو له‌ته‌مه‌نی بیچووهد‌گورگ‌دا، به‌لام نه‌ختیک چووکه‌له‌تر بوو. نه‌م نیچیره ته‌نیا به‌شی بیچووهد‌گورگ بوو و نه‌و نه‌ی‌ده‌زانی که دایکی پیشتر به‌شی خوی خواردوه و بیچووهد پلنگه‌کانی دیکه‌ی هر له‌لانه‌که‌یان‌دا هل‌لووشیوه. هه‌روه‌ها نه‌ی‌ده‌زانی که نه‌م کاره‌ی دایکی چ شوینه‌واریکی ده‌بی و چ ناکامیکی شوومی به‌دواوه‌یه. ته‌نیا شت که به‌لایه‌وه گرنگ بوو دامرکاندنه‌وه‌ی ناگری برسیه‌تی‌یه‌که‌ی بوو. له‌گه‌ل هر پاروویه‌ک که له‌گوشتی نه‌و بیچووهد پلنگه چاره‌په‌شه‌ی دده‌ا که‌یف و خوشی و په‌زاهه‌ندی‌یه‌که‌ی زیادی ده‌کرد.

زگی تیر خه‌وی خوشی به‌دوا‌دا دی. بیچووهد‌گورگ کاتیک تیری خوارد پائی وه‌دایکی دا و خه‌وت. له‌نه‌کاو بیچووهد‌گورگ له‌نه‌راندنیکي به‌سامی دایکی که تا نیستا شتی وای نه‌بیستبوو، له‌خه‌و راپه‌ری. په‌نگه دینله‌گورگیش له‌ژیانی خوی‌دا هه‌رگیز نه‌عه‌رته‌ی و سامناکی له‌نه‌دابی. نه‌و باشی ده‌زانی که تالان‌کردنی لانی پلنگ به‌و ساده‌ی و ناسانی‌یه‌ نیه و سه‌ره‌نجام په‌نجه‌ی تو‌له‌ی پلنگ به‌دوا‌ی‌دا دی. به‌ئێ دینله‌پلنگه‌که هاتبووه سه‌ریان. بیچووهد‌گورگ له‌به‌ر تیشکی هه‌تاوی پاش نیوه‌رۆ چاوی به‌پلنگه‌که که‌وت که له‌به‌ر ده‌رکی لانه‌که‌یان هل‌تووته‌کابوو.

به‌دیتنی پلنگ مووی پشتی بیچووهد‌گورگ راست بوونه‌وه و دووباره نووسته‌وه. لی‌ره‌دا ئیدی پیوستی‌یه‌ک به‌بیر و لی‌کدانه‌وه نه‌بوو. ده‌نگی پر له‌رق و قینی پلنگ که به‌مه‌یه‌کی سووکه‌له‌ده‌ستی پێ‌کردبوو و له‌نه‌کاو گه‌یشتبوووه قرووسکاندنیکي به‌ترس و سامناک، به‌پروونی مه‌ترسی‌یه‌که‌ی راده‌گه‌یاندا. به‌وحاله‌ش، بیچووهد‌گورگ هه‌ستی کرد که هی‌زی وه‌ک مؤجیزه‌ی ژیان له‌ده‌مار و جمگه‌کانی له‌شی‌دا ده‌گه‌رئ؛ له‌جیی خوی راست بووه‌وه و له‌په‌نای دایکی راوه‌ستا و به‌وپه‌ری دلیری‌یه‌وه مه‌راندی. به‌لام دینله‌گورگ به‌چاوی سووکایه‌تی ته‌ماشایه‌کی کرد و پالئیکی پیوه‌نا.

له‌به‌ر نه‌وه‌ی زارکی لانه‌که نه‌وی و ته‌نگ بوو، دینله‌پلنگه‌که نه‌ی‌ده‌توانی خوی باوی. بۆیه به‌زگه‌خشکه چووهد پیش بو‌نه‌وه‌ی له‌هر جیگایه‌ک ده‌ره‌تان هه‌بوو خوی به‌دوژمن‌دا بدا، به‌لام پیش نه‌وه‌ی نه‌و ده‌ره‌تانه‌ی ده‌سته‌که‌وی، دینله‌گورگ خوی پیدا دا و له‌عه‌رزی دا.

بیچووهد‌گورگ شتیکی وای له‌شه‌ر نه‌ده‌زانی. دوو گیاندار ده‌یان مه‌راند و ده‌یان قرووسکاند و یه‌کتریان هه‌ل‌در هه‌ل‌در ده‌کرد. بیچووهد‌گورگ ده‌ره‌ته‌تیکي له‌باری چنگه‌که‌وت و هی‌رشی کرد و لاقیکی پلنگه‌که‌ی گرت و به‌مه‌ر خوی پیوه‌هل‌واسی. بی‌نه‌وه‌ی بو‌خوی بزانی به‌قورسای له‌شی نه‌و لاقه‌ی دینله‌پلنگی له‌کار خستبوو و له‌و ریگایه‌وه یاره‌مه‌تی‌یه‌کی کاریگه‌ری به‌دایکی

کردبوو. له گهرمهی شهره که دا ههردوولا سوورپکیان دا و بیچووهورگ فری درایه قهراخیک و بهناچار لاقی پلنگه که ی بهردا.

تاویک دواتر، دوو حهری قین له زگ بو ماوهیه که لیکنبوونهوه و پیش نهوهی له گزیه که را بچنهوه، پلنگه که به چهنگالی تیژی خوی زهبریکی وا توندی داوه شانده بیچووهورگ که سهرشانی ههتا سهر نیسکان دادری و به دیواری نهشکهوته که ی دا دا. دهنگی قرووسکه و نالاندنی وی له گه ل نارته و هات و هاواری شهره که رهکان تیکه ل بوو. بیچووهورگ وهختیک هاتهوه سهرخو که شهره که هیشتا دریره ی هه بوو. ههستی نازایه تی و بویری جاریکی دیکه هانی دا که راپه ری و به رق و قینیکی زیاتره وه قه پ له لاقی پلنگه که بگری.

پلنگ له پی که وتبوو و دیله گورگیش له حالی سهرمه رگدا بوو. دایکی شه که ت و هیلاک هه ولتیکی دا که بیچووهورگی بلاوینیته وه و شانه برینداره که ی بو بلیسیته وه، به لام چونکه خوینیکی زوری له بهر رویشتبوو، نه وهنده لاواز و بی حال بوو که نه ی توانی. دیله گورگ شه و روژیکی ته واو، بی هه ست و جووله، له سهر ته رمی دوژمنی تیکشکاو ی خوی دریر بوو، ته نانه ت هه ناسه شی به دژواری هه ل ده کیشا. پاشان تا حه وتوویه که بو ناو خوارنده وه نه بی له لانی خوی دهرنه که وت و ریگا رویشتنیشی زور به سستی و به دژواری بو ده کرا. له و ماوهیه دا گوشتی پلنگه که به ته واوی قووت درا و برینه کانی دیله گورگیش که مکه مه گوشته زوونیان هیئا تا وای لی هات که توانی دووباره بو راو وه دهرکه وی.

شانی بیچووهورگ هیشتا بریندار و سر بوو و تا ماوهیه کیش ده شه لی، به لام له وه به دوا دنیا له بهر چاوی جوړیکی دیکه دیار بوو. له و روژه وه که له گه ل دیله پلنگ به شهر هاتبوو، ههستی باوه ربه خو کردن له ودا به هیتر ببوو. ددانی له لاقی دوژمنیک روگرتبوو که به پروا له ت زور له خوی گه وره تر و به هیتر بوو، که چی هیشتا هه ر زیندوو بوو. بیرکردنه وه له و سهرکه وته، بویری و سهنگینی یه کی زیاتری دابوو به ره قنار و ناکاری. هه رچه ند هیشتا ترسیکی نادیار له "نه ناسراو" هه ر به و باری دوژمنایه تی و هه ره شه یه وه قورسای ده خسته سهر میشک و گیانی، به لام نه و که مرووی و شهرمه بی جی یه ی جارانی نه ما بوو.

بیچووهورگ له راو و نیچیری روژانه دا جاروبار ده بوو به هاوړی دایکی، هه تا به ره به ره کوشتنی وه حشیانه ی گیانداران و خواردنی کوژراوه کان فیر بوو. دنیای زیندوو له لیکندانه وه ی وی دا ده بوو به دوو ده سته: خوی و دایکی له ده سته ی یه که م دا بوون و هه موو بوونه وه ره گیانداره کانی دیکه له ده سته ی دووه م دا. ده سته ی دووه میش بوخوی به دوو چه شنی لیکن جیا دابه ش ده کرا: یه که م نه وانه که وه ک خوی و دایکی ده یان کوشت و ده یان خوارد و دووه م نه وانه که کوشتنیان نه ده زانی، یان له و کاره دا زور کز و بی ده سه لات بوون. له وه را، نه م قانونه به رزه

وهردهگیرا که گوشت به گوشتهوه دهمنی و مانهوهی ژیان به ژیانه، له جیهاندا خورایهک ههیه و خوراویک. دهقی قانونهکesh نهوه بوو:

یان دهخوی، یان دهخوری.

بیچووهورگ بی نهوهی نهه قانونه شی بکاتهوه یان لئی ورد بیتهوه و یان لانی کهم له فکریدا بی، به پیی نهه قانونه دهژیا. نهه، جووچکه چیرگهکانی خواردبوو؛ باز چیرگه گهورهکهی خواردبوو و ویستبووی نهویش بخوا. وهختیک گهورهتر ببوو، نههجار بوخوی نارهزوی کردبوو که بازهکه بخوا؛ بیچووهر پلنگهکهی خواردبوو و نههگر پلنگهکه نههکوژرابایه نهوهی دهخوارد و بهه جوړه ههموو بوونهوهره زیندوووهکان پهیرهوی نهه قانونه بوون و به پیی ری وشوینهکانی دهژیان. گوشتیک که بیچووهورگ دهیخوارد و بو دریزه پیدانی ژیانی پیویست بوو، یان له پیش چاوی بههسر زهویدا دهرویشته، یان له ناسماندا به بال دهفری، یان وههسر داران دهکهوت و یان له کونیک زهویدا خوی دهشاردهوه. بو بهدهستهینانی نهه گوشته دهبوو خهبات بکا و ههرکاتیک لهو شهردا پشتی له مهیدان کردبایه، نهه جار نیچیرهکه دهبوو به راوچی و دواي دهکهوت. دنیا ههمووی نیچیر و راوچی بوو؛ خورا بوو و خوراو. نهوهی دا بی سهروه بهرییهک ههبوو که ناکامهی جگه له زورخورییهکی بی نهه مان و بی نهه انداز شتیک نهه بوو. نههگر بیچووهورگ توانیبای وهک مروفا بیتهه فهیله سووفیش، بی گومان جگه لهوهی باسمان کرد لیکدانه وهیهکی له دنیا نهه ده بوو.

به لام، ژیان و بزووتنه وهکانیشی جوانی و لهزهتی خویمان هه بوو. هه لدان و بالاکردن و ماسوولکه لیککشانهوه و یاری پی کردنیان له راده بهدهر بو بیچووهورگ بهتام و به لهزهت بوو. پاکردن به دواي نیچیردا سهرچاوهیهکی دله خورپه و دله کوته بوو که گیانی نهوهی مشتوومال دهکرد. رق و قین و شهر بو نهه که هیف بزوین بوون و ته نانهت ترس له "نه ناسراو" یش سه رنج راکیشی و دلگیرییهکی تایبهتی خوی هه بوو.

جگه لهوانه ههر کویرهوهری و ماندوو بوونیکیش له گهل نهه جر و پاداشیک تیکهل بوو که زگی تیر و خهوی ناسووده له بهر تیشکی گهرمی ههتاو به شیک لهو نهه جر و پاداشه بوون.

به لئ، بیچووهورگ له ژیان به گلهیی نهه بوو. سه رانسه ری گیان و له شی شهوق و چوستی و چالاکي بوو؛ بوونه وهریک بوو زور به ختهوهر و ته نانهت شانازییشی به وجودی مه بارهکی خویهوه دهکرد.

ئاگر كه رهوه كان

بېچووه گورگ له نه كاو به سهريان دا كهوت. تاواني نه م به سهردا كه وتنه له نه كاوه له نه ستوی خوی بو، چونكه بې پاريز و بې نه وهی به رپیی خوی ته ماشا بكا، چووبووه پيش. بېچووه گورگ شهوی پيشتر له راوی ببوو و ئیستا تازه له خه وه ستابوو. هیستا سهری قورس بوو و هیدی هیدی دهاته خوار بولای چومی تا كه میك ئاو بخواته وه. له راستی دا زوریشی خه تا نه بوو، چونكه رینگای نیوان لانه كهی تا چومی باش شارهزا بوو و تا ئیستا هیچ كاتیک له وه مهودا كورته دا رووداویکی ناخوشی نه هاتبووه ری.

بېچووه گورگ له سنوبه ره شكاهه كه تی په ریبوو، خه ریک بوو به نیو داره كانی پيشه وهی لیړه واره كه دا غاری دها، كه له پر شتیکی دیت و بونی پیوه كرد. له پيش دهی پینج شتی زیندوو كه تا ئیستا شتی وای نه دیبوو، بې دهنگ له سه ر زوی دانیشتبوون. نه مه یه كه م جاری بوو كه تووشی بنیاده م ده بوو.

نه وه پینج كه سه به دیتنی بېچووه گورگ له جیی خویان نه بزوتن و ددانیان دهرنه خستن و نه یان مراند و نه مهش بو نه وه شتیکی سهیر بوو. نه وان هه روا بې دهنگ له جیی خویان مانه وه و جووله یان نه كرد.

بېچووه گورگ ئیدی نه بزوت. سروشتی چول په رستی و خووی وه حشیه تی، نه وی بو راکردن هان دها، به لام هه ستیکی دیکه له هه ناوی دا سه ری هه لدا و له نه كاو به شیوه یه کی فه رمانده رانه نه وی له جیی خوی ره ق راگرت. سه رسورمانیکی نادیار و نه فسووناوی سه راپای له شیی داگرت. به شیوه یه کی تازه بچووی و بې بایه خیی خوی بو دهر كهوت و له وه هه سته تازه یه وه چووكتر بووه وه. هه ستی كرد هیزیکی به ره ژوورتر له توانای خوی كه ده گه رایه وه بو رابردوویه کی زور دوور، سه رانه ری وجودی وی داگرتوه و قورسای ده خاته سه ر گیان و له شی.

بېچووه گورگ هه رگیز بنیاده می نه دیبوو، به لام سروشتی تیگه یشتنی بنیاده م له ویزدانای دا هه بوو. به شیوه یه کی نادیار و تاریك له ذاتی بنیاده م دا حه یوانیکی به دی ده كرد كه له گه ل هه موو جوړه حه یوانیك به گزیه كا دا هاتوه و به سه ر هه مووان دا زال بووه. روانینی وی بو بنیاده م ته نیا به چاوی خوی نه بوو، به لكوو به چاوی باپیره كانیشی بوو كه پشتاوپشت و له سه رده م و رۆزگاری جوړاوجوردا، له نیو تاریكایی و به فردا، یان له ناسوی دووره ده سته وه و یان له كه لینی ده وه نه كانی نزیکه وه خویان حه شار دابوو و ته ماشای په شماله بې نه ژماره كانی نه وانیان كردبوو.

ئەو مېراتە مەعنەوى و ئە سروشت بەرەژووترە كە ئە ترس و ئە شەر و كېشەى زۆر كۆنى نيوان بنيادەم و گورگ دروست ببوو، بېچووەگورگى رېنگاگوشى. ئەو هېشتا ئەو لائوتىر بوو كە بتوانى خۆى ئە ژېر بارەكەى دەرياز بكا. ئەم رېكەوتە ئەگەر بۆ گورگىكى بەتەمەنتىر هاتبايە پېش، بىگومان راي دەكرد؛ بەلام ئەو كە هېشتا مندال بوو، ئەترسان دەست و لاقى رەق بوون و ئەسەر زەوى راکشا. بەم جۆرە ئەو ملكەچى و ژېردەستىيەى قبول كرد كە رەگەزەكەى ئە يەكەم رۆژى پەنابردنى گورگ بۆ بەر ناگرى بنيادەمەو مى بۆ راکېشا بوو.

يەكېك ئە سوورپېستەكان هەستا و چووە لاي بېچووەگورگ و ئەسەر سەرى راوہستا. بېچووەگورگ زياترى خۆ بە زەوىيەو مەلاس دا. ”نەناسراو“ كە ئىستا بە گوشت و خوینی خۆى هەستى پىدەكرد، داھاتبووہو كە بىگرى. مووى پشتى بېچووەگورگ بىئەوہى بۆخۆى بېھەوى راست بوونەوہ، لىوہكانى لىككردنەوہ و ددانە چووك و سىپىيەكانى دەرکەوتن. ئەو دەستەى داھاتبووہو كە بىگرى، دوودل بوو و ئە نيوہى رىدا راوہستا و كابرأى سوورپېست بە پىكەنېنىكى تايبەتىيەوہ، بە زاراوہى خۆولاتى گوتى:

وابام وایبکسا ئىپ پیت تاھ!... (واتە: بېوانە ئەو ددانە سىپىيانەى!)

سوورپېستەكانى دىكە قاقا پىكەنېن و ئەويان هان دا كە بېچووەگورگەكە بگرى. ئەو كاتەدا كە دەستى وى زياتر و ديسان زياتر هاتە خوارى، شەرىكى سەختى نيوان هەستە جۆراوجۆرەكان ئە هەناوى بېچووەگورگدا هەلگىرسابوو. حەيوانەكە ئەىدەزانى دەبى تەنيا بە مېراندن بەس بكا، يان بەرگرى ئە خۆى بكا و بەشەر بى. سەرەنجام هەتا دەستەكەى وى نەكەوتبوو مېراندى، بەلام هەرکە دەستەكە ئە پشتى درا هېرشى كرد، بەو مانايە كە ددانەكانى بريسكەيان دا و بېچووەگورگ قەپى بە دەستى سوورپېستەكەدا كرد. ئەنەكاو زەبرىك ئە لاسەرى درا كە ئەوى گەوزاند و هەر ئەو ساتەدا هەرچى هەستى ئازايەتى و شەركەرى ئە نيھادىدا هەبوو، هەمووى بەجاریك ون بوو. بېچووەگورگ وەك مندالېك كە لىيى درابى، دەستى بە گرېان و نالېن كرد و هەستى بەرفەرمانى و ملكەچى بەسەر هەموو هەستەكانى دىكەىدا زال بوو. وەختىك ئە جىيى خۆى هەستا، وەك سەگ هەل تووتەكا و قرووسكاندى. كابرأى سوورپېست كە خوین ئە دەستى دەچۆرا و هېشتا رەكەى دانەمركابوو، زەبرىكى دىكەى ئە كەللەسەرى بېچووەگورگ دا كە دەنگى وى بلىندتر و دلتهزىنتر كرد.

چوار سوورپېستەكەى دىكە قاقا پىكەنېن و جاربه جار دەنگى پىكەنېنېان بەرزتر دەبوو، تا سەرەنجام هاوا ئە برىندارەكەشيان وەپىكەنېن كەوت. هەموويان ئە جىيى خویمان هەستان و دەورى بېچووەگورگيان دا. هەموو پىيى پىكەنېن و گالتهيان پىدەكرد و بېچووەگورگىش ئەترسان و ئەتاوى دەردى خۆى هەروا دەىنالاند.

له نه کاو حیوان و ناده میزاد هه موویان گوی یان هه ل خست. بیچووهورگ نه و دهنگه ی بیستبووی دهی ناسی و دهی زانی هی کئی ه و له چی دهگه پئی، بویه دهستی له گریان و نالین هه ل گرت و هاواریکی بهرزی کرد که خوشحالی و بویری زیاتر تیدا دیار بوو هه تا ترس و لهرز. بیچووهورگ دوی نه و هاواره بی دهنگ بوو و چاوهروانی هاتنی دایکی، واته پاریزه ری به سام و لهشکان نه هاتووی خوئی بوو. رزگار که ریکی میهره بان که له هیچ شتیک نه ده ترسا و به باشی و کارامه یی شه ری ده کرد و هه رکهس له راستی را هاتبایه، دهی کوشت.

دیله گورگ به غاردان و نه پاندن دههات. له دووره وه گوئی له دهنگی نالهی کوره که ی ببوو و نیستا به هاواری یه وه هاتبوو. له نه کاو حیوانی نیگه ران، به سام و هه بیه تیکه وه که له ودا نیگه رانی دایکیک به دی دهکرا، گه یشته جی و خوئی هاویشته نیو نه لقه ی سوور پیسته کان. قینی رزگاری ده ری وی بوو به هوئی دلگه رمیی بیچووهورگ؛ نه و به هاواریکی پر له دل خوشی یه وه رای کرده کن دایکی، به لام ناده میزاده کان زور به په له چه ندین هه نگاو کشانه وه. دیله گورگ له په نای بیچووهورگه ی که هه روا خوئی به سنگی دایکیه وه ده چه سپاند پاره ستا و پرووی له سوور پیسته کان کرد. مریه کی له سه ره خو و تاریک له گه رووی دههاته در. نیوچاوانی له بهر رق و هه ره شه تیکه دنا و لووتی به قینیکی ناشیرن و بیزاره وه هه تا نزدیک چاوی هه ل ده بری.

له وکاته دا یه کییک له سوور پیسته کان به دهنگیکی تیکه ل به سه رسورمان و هه ر له و کاته دا که یف خوشی یه وه هاواری کرد و بانگی دیله گورگی کرد و گوئی: کیج!... کیج...

بیچووهورگ ههستی کرد که دایکی به بیستنی نه م دهنگه مهست بووه.

کابرا جاریکی دیکه به شیویه کی توندتر و فه رمانده رانه تر بانگی کرد و گوئی: کیج!...

بیچووهورگ دیتی دایکی گورا، هیدی و له سه ره خو داها ته وه و داها ته وه هه تا بهرزی له زهوی خشا، سووکه قرووسکه یه کی ل هات و به نشانهی ناشتی و ته سلیم بوون دهستی به کلکه سووته کرد. بیچووهورگ هیچ سه ری له م کاره ده رنه چوو و به جاریک سه ری سوپ مابوو. جاریکی دیکه ترس له بنیاده م له شیی داگرت. به هه له نه چوو بوو، دیار بوو دایکیشی وه ک خوئی مل راده کیشی و ریز بو نه و حیوانه دوو پی و قسه که ره داده نی.

نه و سوور پیسته که بانگی دیله گورگی کرد بوو، هاته لای و دهستی به سه ر سه ری دا هیئا، به لام نه و، به ره ره کانی یه کی نه کرد و زیاتر له سه ر زهوی پان بووه وه. نیدی نه ی ده مپراند و به ددان هه ره شه ی نه ده کرد. سوور پیسته کانی دیکه ش له دیله گورگ نزدیک ببوونه وه و کوژی لکه یان له دهوری به ستبوو و بی نه وه ی حیوانه که تووره بکه ن ده ستیان به سه ر و گوئی و پشتی دا دینا و دهیان لاوانده وه.

هەر پینجیان وهکەیف هاتبوون و دەنگی چووک و گەورەیان لە دەم دەهاتنە دەر، بەلام چونکە ئەو دەنگانە هیچ بۆنی هەرەشەیان لێ نەدەهات بیچوووەگورگ بریاری دا بێ و ئە تەنیشت دایکی بکەوێ. حەییوان جاروبار مووی پشتی راست دەبوونەوه، بەلام هەوێی دەدا وەک دایکی مل رابکێشی.

ئەو سوورپیستەهی کیچی ناسیبوووە گوتی: ئەم پیشهاته هیچ بۆ سەرسوومان نابێ، بابی "کیچ" گورگ بوو، بەلام دایکی سەگی براکەم بوو. کاتیک سەگەکە وەبا هاتبوو، براکەم سێ شوو و رۆژان لە لیڤه‌واریک ئەوی لە دارێک بەستبوو، پاشان گورگیک هاتبوو و پێیه‌وه روابوو.

یه‌کیک لە سوورپیستەکان رووی لە هاوڕێیه‌کە‌ی کرد و گوتی: کاستووگرێ! ئەو رۆژه‌وه کە "کیچ" رای‌کردووە سائیکی تەواو.

کاستووگرێ گوتی: بەئێ، لانگ دوسووموون! قسە‌ی تۆیه. راست ئەو وەختە بوو کە قاتی‌یه‌کی توند هاتە پیش و ئیمە گۆشتمان نەبوو بی‌دهینه سەگەکان.

سوورپیستیکی دیکە گوتی: ئەو ماوێه‌دا لەگەڵ گورگان ژیاو.

کاستووگرێ لە وەلامی ئەودا دەستی لە پشتی بیچوووەگورگ دا و گوتی:

بەئێ، تەروازەگۆل! دەبێ وا بێ و ئەمەش نیشانه‌کە‌ی.

بیچوووەگورگ کە دەستی سوورپیستەکە‌ی وەپشتی کەوت م‌راندی. سوورپیستەکە دەستی کیشایه‌وه و زەبریکی لە سەری دا. بیچوووەگورگ بەو تەمبێ‌کردنە زاری پیکه‌وه نا و بە نیشانه‌ی تەسلیم‌بوون خۆی بە زه‌وی‌یه‌وه نووساند. دەستەکە جارێکی دیکە هاتەوه خوار و بنانگۆی و پشتی وی بەشێوه‌یه‌کی دۆستانە لاواندەوه.

کاستووگرێ لەسەر قسە‌کانی رۆیشت و گوتی: ئەو‌ودا کە دایکی ئەم حەییوانە کیچه، گومانێک نیه و جگە ئەوه بابیشی گورگە و هەر‌بۆیه گورگ‌ایه‌تی‌یه‌کە‌ی لە سەگ‌ایه‌تی‌یه‌کە‌ی بەهێزتره. ددانه‌کانیشی سپین و دەبێ ناوی بنیین: "دان چەرموو". چما کیچ سەگی براکە‌ی من نەبوو؟... چما براکە‌م نەمردو؟... زۆر باشه، ئەمن لە ئیستاو رادەگە‌یه‌نم کە دان چەرموو سەگی خۆمه.

حەییوانە قسە‌کەرەکان چەند ساتیک هیندی دەنگیان لە دەم هاتە دەر، واتە بە زاراوه‌ی خۆیان پیکه‌وه قسە و وتووێژیان کرد. لە ماوه‌ی ئەم وتووێژەدا بیچوووەگورگ کە ئیستا ناویکی لە جیهان‌دا دەست کەوتبوو، بێ‌دەنگ و ئارام دانیشتبوو. کاستووگرێ لە توورەکە‌یه‌ک کە بە پشتینە‌کە‌یه‌وه هەل‌واسیبوو چەقۆیه‌کی هی‌نایه‌دەر و چوو بۆ‌لای دارەکان و دارێکی درێژ و ئەستووری بری. دان چەرموو تەماشای دەکرد. سوورپیستەکە دوو قایشی لە هەردوو سەری دارەکە

به‌ست، پاشان یه‌کینک له قایشه‌کانی له ملی کیچ خست و نه‌وی بۆلای سنۆبه‌ریک پراکیشا و قایشه‌که‌ی دیکه‌ی توند له داره‌که گری دا.

دان چه‌رموو به‌دوای دایکی‌دا هات و له ته‌نیشتی که‌وت. پاشان دیتی "لانگ دوسووموون" ده‌ستی بۆ دریز ده‌کا، بۆیه دیسان ترس سواری بوو. کیچیش به‌نیگه‌رانی‌یه‌وه ته‌ماشای ده‌کرد. سوورپیست قامکی ده‌ستی لیک‌کردنه‌وه و ویکی‌نانه‌وه و به‌سپایی و له‌سه‌ره‌خۆ و به‌شیوه‌یه‌کی زۆر خوش و دلگه‌ر ده‌ستی به‌ به‌رزگی دان چه‌رموودا هینا. چه‌یوان له‌سه‌ر پشت که‌وت و ده‌ست و لاقی له‌هه‌وا کردن و بی‌نه‌وه‌ی به‌ربه‌ره‌کانی‌یه‌ک بکا، مه‌یدانی دا به‌ کابرای سوورپیست تا به‌ که‌یفی خۆی ده‌ستی ره‌زگی بخا. بیچووه‌گورگ له‌و وه‌زه‌دا ده‌ره‌تانی هیچ به‌ربه‌ره‌کانی‌یه‌کی نه‌بوو، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر سوورپیسته‌که‌ ویستبای نازاریشی بدا، نه‌و بی‌به‌رگری لی‌که‌وتبوو و نه‌ی‌ده‌توانی پابکا.

به‌ناچار ته‌سلیم ببوو و ته‌نیا به‌سپایی م‌ره‌یه‌کی ده‌کرد. دان چه‌رموو ده‌ی‌زانی که‌ کابرای سوورپیست زۆر له‌ خۆی به‌هیزتره، به‌لام وا دیار بوو کابرا خۆی نازانی، هه‌ربۆیه نه‌ک هه‌ر زه‌بریکی له‌ سه‌ری چه‌یوانه‌که‌ نه‌دا و نازاریکی پی‌نه‌گه‌یاند، به‌تکوو به‌ پیچه‌وانه پتری لاوانده‌وه و ده‌ستی به‌ هه‌موو به‌رزگی‌دا هینا. بیچووه‌گورگ سات به‌ سات زیاتر هه‌ستی به‌ خۆشی ده‌کرد و هه‌رکه ده‌ستی کابرا گه‌یشته که‌له‌که‌ی به‌جۆریک سه‌رخۆش و بی‌حال بوو که‌ به‌ته‌واوی م‌ره‌ی لی‌برا. سه‌ره‌نجام قامکی سوورپیسته‌که‌ گه‌یشته ده‌وربه‌ری بنانگویی و نه‌و لاواندنه‌وه‌یه گه‌یشته پله‌یه‌کی نه‌وه‌نده خۆش و له‌به‌ردلان که‌ خۆشحالی و له‌زه‌تی بیچووه‌گورگ له‌پاده ده‌رچوو. سوورپیست پاش دوا لاواندنه‌وه زۆر وه‌ستایانه به‌جیی‌هیشته و لی‌ دوورکه‌وته‌وه و ترس و له‌رزیش به‌ یه‌که‌جاری له‌ دئی بیچووه‌گورگ باری کرد. هه‌رچه‌ند هیندی ترسی دیکه‌ی له‌ که‌میزدا بوون، به‌لام نه‌و رۆژه متمانه‌ی به‌و کۆمه‌له‌ که‌ ده‌بوو له‌ نیوی‌دا بژی، په‌یدا کرد و په‌یمانی دۆستایه‌تی و هاواله‌تی له‌ نیوان نه‌و و بنیاده‌م‌دا به‌سترا.

پاش تاویک، دان چه‌رموو هه‌ستی کرد که‌ ده‌نگه ده‌نگیکی سه‌یری دیته به‌رگوی. ده‌سه‌به‌جی گویی هه‌ل‌خست و میشکی خسته کار و تی‌گه‌یشته که‌ ده‌نگی بنیاده‌مه. له‌راستی‌دا باشی بۆ چوو‌بوو، پاش تاویکی دیکه هه‌موو نه‌ندامانی عه‌شیره‌تی سوورپیسته‌کان له‌ دووره‌وه ده‌رکه‌وتن. له‌نیویان‌دا ژن و پیاو و مندال ده‌بینران و له‌سه‌ریه‌ک چل که‌سیک ده‌بوون که‌ هه‌رکام به‌ پیی توانای خۆی کۆلیکی خوارده‌مه‌نی و قاپ و قاچاخ و که‌لوپه‌لی کاروان له‌سه‌ر شان بوو.

نه‌وان سه‌گیشیان زۆر پی‌بوون که‌ بیجگه له‌ تووتکه چووکه‌له‌کان نه‌وانی دیکه وه‌ک ناده‌میزاده‌کان باریان له‌سه‌ر پشت بوو. باری هه‌ر سه‌گیک ده‌گه‌یشته ده‌ تا پازده کیلو. دان چه‌رموو هه‌رگیز سه‌گی نه‌دیبوو، به‌لام هه‌ر نه‌م یه‌که‌مین چاوپیکه‌وتنه به‌س بوو بۆنه‌وه‌ی تی‌بگا

سه‌گیش حه‌یوانیکه وهک خوی، به‌لام جیاوازی‌یه‌کی که‌می له‌گه‌ل وی هه‌یه. به‌پیچه‌وانه سه‌گه‌کان وه‌ختیک دان چه‌رموو و دایکی‌یان دیت نه‌وانیان له‌ خویان نه‌دیت و ته‌نیا جیاوازی‌یه‌کانیان به‌رچاو که‌وت. بویه هه‌رکه تووشی یه‌ک بوون هه‌نگامه‌یه‌کی سامناک به‌رپا بوو و هه‌موویان داوه‌رینه سه‌ر دان چه‌رموو.

بیچوو‌ه‌گورگ که‌وته سه‌ر پشت و له‌ژیر سه‌گه‌کان‌دا گه‌وزی و له‌به‌ر بارانی زه‌بری جه‌رگ‌بر و بئ‌نه‌مانی ددانه تیژه‌کانیان له‌ گیان جازز بوو، بو‌خوشی له‌ژیر نه‌و توفانه سامناکه‌دا ده‌ی‌م‌راند و هه‌ر سه‌ر و سنگ و ده‌ست و لاقیک وه‌به‌ر زاری هاتبا، هه‌ئ‌ده‌دری. له‌و هه‌نگامه‌یه‌دا گویی له‌ ده‌نگی قرووسکه‌ی دایکیشی ده‌بوو که‌ بو‌ به‌رگری له‌و، له‌گه‌ل سه‌گه‌کان به‌شه‌ر ده‌هات و هه‌روه‌ها هاواری بنیاده‌مه‌کان و ده‌نگی گوپائی وانیشی ده‌بیست که‌ بو‌ پاراستنی گیانی وی له‌ سه‌گه‌کانیان ده‌دا و بلاوه‌یان پئ‌ده‌کردن؛ له‌ پاشان قرووسکه‌ی سه‌گه‌کانی بیست که‌ له‌تاوی نیشی گوپائی پیاوه‌کان ده‌یان‌نالاند و هه‌ل‌ده‌هاتن.

هه‌موو نه‌و هه‌ل‌لا و هه‌نگامه‌یه‌ چه‌ند سانیه‌یه‌ک زیاتری نه‌خایاند. بیچوو‌ه‌گورگ هه‌ستایه‌وه و دیتی که‌ سوورپیسته‌کان به‌ دار و به‌رد که‌وتوونه گیانی سه‌گه‌کان و به‌رامبه‌ر به‌ په‌لاماری ناره‌وای نه‌و بریانه که‌ له‌راستی‌دا براش نه‌بوون، به‌رگری له‌و ده‌کن. هه‌رچه‌ند له‌ میشکی چووکی دان چه‌رموودا جیگایه‌ک بو‌ تیگه‌یشتنی مانای دادپه‌روه‌ری نه‌بوو، به‌وحاله‌ش به‌ نه‌قلی ناته‌واوی خوی دادپه‌روه‌ری ئاده‌میزادی بو‌ ده‌رکه‌وت و تیگه‌یشت که‌ نه‌وان قانون داده‌نین و به‌ ویستی خویان به‌رپه‌وشی ده‌به‌ن.

جگه له‌ شیوه‌ی قانون‌دانانی ئاده‌میزاد، شیوه‌ی به‌رپه‌بردنی قانونه‌کانیش بو‌ بیچوو‌ه‌گورگ سه‌یر و سه‌رسوره‌ینه‌ر بوو، چونکه به‌ پیچه‌وانه‌ی نه‌و حه‌یوانانه که‌ تا نیستا دیتبوونی، نه‌وان گازیان نه‌ده‌گرت و چنگورکیان نه‌ده‌وه‌شاند، به‌لکوو ویست و توانای زیندووی خویان به‌هوی هیندی شتی بئ‌گیانه‌وه داده‌سه‌پاند. نه‌م شته بئ‌گیانانه بو‌وان له‌ جیگای چنگورک و قه‌پائه بوون. بیچوو‌ه‌گورگ نه‌مه‌ی له‌وه‌را بو‌ ده‌رکه‌وت که‌ دیتی بارانیکی دار و به‌رد له‌ هه‌وادا که‌وتوته جوونه، وه‌سه‌ر و گویلاکی سه‌گه‌کان ده‌که‌وی و دووریان ده‌خاته‌وه.

شی کردنه‌وه و تیگه‌یشتنی نه‌م توانا سه‌رسوره‌ینه‌ر و له‌گیرانه‌وه نه‌هاتوه له‌ میشکی لای دان چه‌رموودا نه‌ده‌گونجا. چونکه نه‌وی به‌ شتیکی به‌ره‌ژوورتر له‌ سروشت و به‌ کاری خوا ده‌زانی. نه‌مه ئاشکرا بوو که‌ دان چه‌رموو شتیکی له‌ خوا و خویه‌تی نه‌ده‌زانی. جگه له‌وه، له‌ بوونی نه‌و حه‌یوانانه‌ش که‌ تا نیستا نه‌ی‌دیبوون به‌ته‌واوی بئ‌خه‌به‌ر بوو، به‌لام ترس و سه‌رسوپمانیک که‌ له‌ دیتنی ئاده‌میزاد به‌سه‌ری‌دا زال ببوو به‌ته‌واوی وه‌ک نه‌و ترس و سه‌رسوپمانه ده‌چوو که‌ بنیاده‌میک له‌سه‌ر کیویکی به‌رز و له‌ به‌رامبه‌ر وجودی خویه‌ک‌دا هه‌ست

بکا که نهو خواجه هموو بریسکه‌کانی ناسمانی به هردوو دست گرتوه و خریکه به‌سه‌ر جیهانی داده‌دا.

وهختیک بلاوه‌یان به سه‌گه‌کان کرد، هه‌را و هوریا‌یه‌که دامرکا و دان چه‌رموو ده‌ستی کرد به لستنه‌وه‌ی برینه‌کانی. نه‌وددم له‌بارهی یه‌که‌مین به‌ره‌نگار‌بوون له‌گه‌ل ده‌سته‌یه‌کی زوردار که خویان به برای نهو ده‌زانی و هه‌روه‌ها له‌بارهی گوزه‌رانی دوار‌وژی خوی له‌نیو نه‌وانه‌دا که‌وته بیر و به‌رژه‌وه‌نده‌وه. بیچوه‌گورگ هه‌رگیز به بیریدا نه‌هاتبوو که له‌وانه‌یه له نه‌وعی خوی بیجگه له دایکی و پیره‌گورگی یه‌ک‌چاو، که‌سانی دیکه‌ش هه‌بن؛ بویه پیی وابوو خوی و نهو دوو گورگه له ره‌گه‌زکی تایبه‌تین. به‌لام، نیستا له‌نه‌کاو تی‌ده‌گه‌یشت که زور بوونه‌وه‌ری دیکه‌ش به‌شیک له ده‌سته‌ی نهو و بنه‌ماله‌ی نه‌ون. دان چه‌رموو نه‌ی‌ده‌توانی باوه‌ر بکا که ره‌فتاری نهو هاو‌ره‌گه‌زه به‌روالته بریا‌نه له یه‌که‌مین چاو‌پیک‌که‌وت‌ندا نه‌وه بی که دابارنه سه‌ری و بیانه‌وی بی‌کوژن، هه‌ربویه نهو پیشوازی‌یه خه‌راپه‌ی نه‌وانی به‌شپوه‌یه‌کی لی‌ل و تاریک به ناروه زانی.

خه‌میکی دیکه‌ی دان چه‌رموو که له نازاری دیداری برا‌کانی که‌متر نه‌بوو، نه‌وه‌بوو که ده‌ی‌دی دایکی خوشه‌ویستی به داریکه‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه. به‌تایبه‌تی، کاتیک بیر ده‌کرده‌وه که نه‌قلی ناده‌میزاده‌کان نه‌م چاره‌نووسه‌ی به دایکی ره‌وا دیتوه، زیاتری خه‌فته ده‌خوارد. نه‌م چاره‌نووسه بو‌نی کویله‌تی لی ده‌هات و نه‌ویش به کویله‌تی رانه‌هاتبوو. به نازادی گه‌ران و پاکردن و نوستن، له هه‌ر جیگایه‌ک پیی خوش بو‌وا‌یه، نیعمه‌تیک بوون که تا نهو روزه له به‌ر ده‌ستی دابوو، به‌لام نیستا دیلیک زیاتر نه‌بوو. جموجو‌لی دایکی به‌دریژی نه‌و داره که له ملی خرابوو به‌رتسه‌ک کرابوووه و وهک نه‌وه بوو که خوشی هه‌ر به‌و داره‌وه به‌سترا‌بیتته‌وه، چونکه بیر نه‌وه که له دایکی جیا‌بیتته‌وه و به ته‌نیا بژی، هیشتا به می‌شکی‌دا نه‌هاتبوو.

بیچوه‌گورگ نه‌م به‌ند و زنجیره‌ی پی خوش نه‌بوو و کاتیک دیتی ناده‌میزاده‌کان هه‌ستان و رو‌یشتن، زیاتریش نار‌ه‌حه‌ت بوو. پی‌او‌نکی بی‌هیز و لاواز سه‌ری نه‌و سه‌مه‌ندوکه‌ی کیچی تی‌خرابوو، به‌ده‌سته‌وه گرت و دیله‌گورگی به‌دوای خوی‌دا راکیشا. دان چه‌رموو له‌گه‌ل دنیا‌یه‌ک ترس و نیگه‌رانی له کاره‌ساتیک که چاوه‌روانی بوو، وه‌دوای دایکی که‌وت.

کاروان به دو‌لی‌دا چوو خوار و نه‌و سنوره که بیچوه‌گورگ له ته‌واوی ری پی‌وانه‌کانی خوی‌دا لی تی‌نه‌په‌ریبوو، تی‌په‌ری؛ هه‌تا سه‌ره‌نجام گه‌یشته نه‌و جیگایه که خره‌که ده‌رژایه چومی مه‌که‌نزی. لهو جیگایه هیندی کیلیزه داریان له زه‌وی چه‌قاندبوون که به‌له‌می تایبه‌تی له‌چوم‌په‌رینه‌وه و سه‌وه‌ته‌ی تایبه‌تی ماسی وشک‌کردنیان پیوه هه‌ل‌واسی‌بوون.

کاروان له‌وی راوه‌ستا و چادری هه‌ل‌دا. بالاتربوونی ناده‌میزاد له به‌ر چاوی دان چه‌رموو له جار‌ان زیاتر ده‌رکه‌وت. دیمه‌نی چادره‌ل‌دان زیاتر له ده‌سه‌لاتی وان به‌سه‌ر سه‌گانی

ددان تیژدا توانای نهوانی ناشکرا دهکرد و لهوهرپا که دهیان توانی شته بیگیان و نهجهکانیش بزیوتن، دهردهکهوت که نهوانه دهتوانن سیمای جیهانیش بگورن.

چهقاندن و هه لئدانی دیرهکه چادرهکان سهرنجی بیچووهورگی بولای خوئی راکیشا. نه م کاره بو نهو بوونهوهرانه که دار و بهردیان بو مهوودایهکی دوور له خوئیان هه ل ددا زور گرنگ نه بوو، به لام کاتیک دیرهکهکانیان به چهرم و قوماش داپوشی و چادرهکانیان هه ل دا، دان چهرموو مات و چهیران بوو. نه م چادرانه به سام و شکویهکی بهرچاوهوه، له هه موو لایهک، له تهنیشتی و له دهووربهری، به ژنیان راستکردهوه و وهک پهیکه ریک دهچوون که سات به سات گه ورهتر و به سامتر دیاری بکا. نزیکه ی تهواوی پانایی دهشته که به پهیکه ری وهک غوولی بیابانیان داپوشراو به قه لافه تی تیکه ل به هه ره شهی خوئیان، نهک هه ر ریگای ته ماشای بیابانیان له بیچووهورگ به ست، به لکوو سام و هه بیبه تیشیان به سهر له ش و گیانی وی دا زال کرد. کاتیک گرووه بایهک به توندی رای دهووشاندن، بیچووهورگ له ترسان خوئی له زوی مه لاس ددا و هه ر له وکاته ش دا چاوی لی نه ده ترووکاندن و هه میشه ناماده بوو که نه گه ر په لاماری بیینه سهر، دهرپه ری و له به ریان رابکا.

پاش ماوهیهک ترسی بیچووهورگ له چادرهکان رهوی، چونکه دهی دی ژن و پیانو و گه وره و چووک دهچنه ژووری و دینهوه دهر و نازاریکیان پی ناگا، تهنانهت سه گه کانیش هه وئیان ددا بچنه ژوور، به لام هه موو جارئی به هاواری ناده میزادهکان و به رد و پلاری وان به توندی دهردهکران. زوری پی نه چوو که دان چهرمووش غیره تی وه به رهات و له دایکی جیابوووه و زور به پاریزهوه به رهو نزیکترین چادر خزی. ههستی کون پشکنین تیکه ل به نامادهیی و وشیری و نیازی فیبر بوون و ناسین و هه روهها نه زموونی تایبه تی خوئی، هانیاں دا زیاتر بچینه پیش. بیچووهورگ هه تا لهو دیواره چه رمین و موویینه نزیکتر ده که وتهوه دوورین تر و به پاریزتر ده بوو. نهو پیشهاتانه ی لهو روزه دا هاتبوونه ریگای، نهویان بو رووبه رووبوونه وه له گه ل "نه ناسراو" و کردهوه سهیروسه مه ره و چاوه پروان نه کراوهکانی ناماده کردبوو. سهره نجام گه یشته شوینی مه به ست و لووتی له سووچی چادره که درا و ماوهیهک چاوه ری ما، که چی هیج رووی نه دا. بیچووهورگ بوئیکی بهو شته وه کرد که بوئی بنیاده می لی دههات و سووچیکیشی به ددانی گرت و که میک رای تله کاند، به لام جگه له وهی به شیک له چادره که جوولا، شتیک نه قه وما. نه م جار به ورهیهکی زیاتره وه رای تله کاند و چادره که توندتر جوولا. بیچووهورگ نه م به سه رهاته ی پی خوش بوو و توندتر رای کیشا و نه وهنده ی دریزه به م یاری به دا هه تا تهواوی چادره که جوولا. لهوی دا دهنگی تیژی نه راندنی سوورپیستیک به رز بووهوه که نهوی ترساند؛ به ناچار هه لات و به په له گه رایه وه لای دایکی. لهو روزه به دواوه هیج وهخت بیچووهورگ لهو چادره زل و زه به لاحانه نه ترسا.

به ئی، وهختیک نیگه رانی و دلّه خورپه ی دان چه رموو دامرکا، دیسان له دایکی که له داریک خرابوو و نهی ده توانی له گه ئی بچی- جیا بووه وه و چوو بو گه پان. زۆری پی نه چوو تووشی سه گیک جییل بوو؛ نه م سه گه له و به ته مه نتر و گه وره تر بوو، ئیستاش به هه نگای له سه ره خو و له حالیکدا هه وئی دهدا ههستی دوژمنایه تی خو ی بشاریته وه ئی نزیك ده که وته وه. ناوی نه و سه گه جییله که دوایه دان چه رموو له خاوه نه کانی خو ی بیست و فیری بوو، "لیپلیپ" بوو. لیپلیپ ئیستا چه ریفیکی سامناک بوو و له شه ره کانی خو ی له گه ل سه گانی دیکه دا نه زموونیک زۆری شه ری کو کرد بووه وه.

لیپلیپ بوخوی سه گورگ بوو و خزمایه تی یه کی نزیکی له گه ل دان چه رموو هه بوو. ته مه نی که م بوو، قه لافه تیشی سامناک نه ده هاته بهرچاو، بویه بیچوو ه گورگ خو ی ساز ده کرد که دوستانه به پیشوازی یه وه بچی، به لام کاتیک دیتی چه ریف به هه نگای پاکشاو و لیوی هه لگه راوه وه دینه پیش و که لپه کانی ئی گرکردوون، نه ویش لاقه کانی له به ریه ک کیشانه وه و ددانه سپی یه کانی گرکردن. هه ردووکیان موویان له سه ر پشتی راست بوونه وه و به مره مر به ده وری یه کتردا خو لیان دان. نه م یاری یه چه ند ده قیقه درێژه ی کیشا و دان چه رموو ی وه ده ماخ خست که له نه کاو لیپلیپ به چالاکی یه کی سه رسو په نهر خو ی پیدا دا و قه پیک توندی به شانی دا کرد و دووباره کشایه وه.

ددانه کانی وی شانی بیچوو ه گورگیان راست له و جیگایه وه که وهختی خو ی پلنگه که برینداری کرد بوو و هیشتا ئیسکه که ی له نیوه وه ژانی ده کرد، له به ریه ک هه لدری. بیچوو ه گورگ له م زه بره له نه کاوه و له و غافلگیر بوونه جینگلیکی دا و نالاندی. به لام ساتیک دواتر، به قینه وه خو ی به چه ریفدا دا و قه پیک توندی پی دا کرد. ههروهک گوتمان لیپلیپ له شه ردا نه زموونی زور بوو. ددانه تیژه کانی پینج شه ش جار له نه شی دان چه رموو روچوون و سه ره نجام بیچوو ه گورگ به په ریشانی و تی شکاوی مهیدانی به جی هیشت و به شه ره زاری و چه مباری هه لاته وه کوشی دایکی و په نای بو برد.

نه م شه ره یه که مین تیکه هه لچوونی له گه ل لیپلیپ بوو، که دیاره نه ده بوو دوا تیکه هه لچوونی بی. چونکه له و روژه وه هه ردووکیان بوونه دوژمنی سویند خو ری یه کتر و رق و دوژمنایه تی یه کی توند و هه میشه یی له نیویان دا دروست بوو.

کیچ به نه سپایی کوره که ی لسته وه و هه وئی دا له مه ودوا نه هیلی ئی دوورکه وینته وه، به لام ههستی کون پشکنینی دان چه رموو سات به سات به هیترتر ده بوو. بیچوو ه گورگ به سه ره اته داخو ی یه که ی له بیر چوو وه و دووباره وه دوا ی توژینه وه و لیکۆئینه وه کانی که وت. نه م جاره ری که وته لای یه کیک له بنیاده مه کان، واته کاستوورگری که به هه لئروشکانه وه سهیری نه و ورتکه

دار و خه نه تیلکه وشکانه‌ی دهکرد که له بهر ده‌می له‌سه‌ر زه‌وی که‌وتب‌وون. بیچ‌وو‌ه‌گورگ نزیک که‌وته‌وه و ته‌ماشای کرد. کاستورگری هی‌ندی ده‌نگی له دم ده‌هاتن که ناخوش نه‌هاتنه به‌رگویی دان چه‌رموو و تامی دوزمه‌نایه‌تی‌یان نه‌ده‌دا، بویه دیسان زیاتر چوو‌ه پیش.

ژن و مندال باوه‌ش باوه‌ش داریان دینان و له به‌رده‌م کابرای سوورپیست دایان ده‌نان. بیچ‌وو‌ه‌گورگ نه‌وه‌نده نزیک که‌وته‌وه هه‌تا لووتی گه‌یشته نه‌ژنوی کاستورگری. هه‌ستی کون‌پشکین به‌جوریک له‌ودا به‌هیز ببوو که له‌بیری چوو‌وه نه‌م سوورپیسته بنیاده‌میکی سامناکه. له‌نه‌گاو دان چه‌رموو له‌نیو ده‌سته‌کانی کاستورگری دا شتیکی وه‌ک هه‌ور و مژی دیت که له کوته‌دار و خه‌نه‌تیلکه وشکه‌کان به‌رز ده‌بووه‌وه، پاشان شتیکی زیندوو ده‌رکه‌وت که ده‌ره‌وشا و ده‌سوورا و ره‌نگی وه‌ک ره‌نگی خوره‌تاو له ناسمان بوو.

دان چه‌رموو به‌هیچ جور ناگری نه‌ده‌ناسی. تیشکیک که له‌و ناگره به‌رز ده‌بووه‌وه، وه‌ک رووناکایی پوژ که له سه‌رده‌می مندالی دا نه‌وی بۆلای زارکی نه‌شکه‌وته‌که راده‌کیشا، نه‌وی بۆلای خوی کیشا، به‌ناچار بۆلای شوقه‌که رویشته. دان چه‌رموو گویی له ده‌نگی کاستورگری بوو که له ژوو سه‌ری قاقا پی‌ده‌که‌نی، به‌لام له شیوه‌ی پیکه‌نینه‌که‌شی‌دا نیشانه‌یه‌ک له دوزمه‌نایه‌تی به‌دی نه‌ده‌کرا. نه‌وده‌م بیچ‌وو‌ه‌گورگ لووتی له گرکه‌که نزیک کرده‌وه و هه‌ر له‌و کاته‌دا زمانیشی بۆ نستنه‌وه‌ی ده‌رکیشا.

بیچ‌وو‌ه‌گورگ زمانی له ناگره‌که دا و بو‌ماوه‌ی سانیه‌یه‌ک وه‌ک نیفلیجیک له‌راست خوی وشک بوو. ”نه‌ناسراو“ که له‌نیو دار و خه‌نه‌تیلکه‌کان دا بو‌سه‌ی بۆ دانابوو، به‌شیوه‌یه‌کی درنده‌نه لووتی گرت. حه‌یوانی به‌سته‌زمان به‌ره‌و دوا کشایه‌وه و وه‌ک شیتان ده‌ستی کرد به‌ نا‌ه و هاوار.

وه‌ختیک دایکی گویی له ده‌نگی وی بوو، له‌بن نه‌و داره که پی‌یه‌وه به‌سترابوو‌وه قه‌له‌مبازی دا، به‌لام له‌بهر نه‌وه‌ی نه‌ی‌ده‌توانی به‌هاواری کوره‌که‌ی بگا، زور به‌قینه‌وه ده‌ی‌نه‌راند و دل‌په‌رۆش بوو. کاستورگری له‌بهر پیکه‌نین که‌فه‌زگ بوو. به‌هه‌ردوو ده‌ستان به‌رانی خوی داده‌دا و وه‌ختیک نه‌م داستانه‌ی بۆ چادرنشینه‌کان گپ‌رایه‌وه، هه‌موویان وه‌ک خوی پی‌ده‌که‌نین. ده‌نگی قاقای به‌کۆمه‌ل و به‌ردریژی سوورپیسته‌کان له‌نیو چادران گه‌را، ده‌ت‌گوت قه‌ت بی‌ده‌نگ نابو و ته‌واوبوونی بۆ نیه. دان چه‌رموو هه‌روا هه‌ل‌تووته‌کابوو و به‌دم نازاره‌وه ده‌ی‌قرووسکاند. هه‌موویان نه‌ویان به‌ره‌لا کردبوو و پی‌ی پی‌ده‌که‌نین و نه‌ویش له‌نیو نه‌و هه‌موو بنیاده‌مه‌دا قه‌له‌فته‌تیکی خه‌مبار و دل‌ته‌زینی هه‌بوو.

دان چه‌رموو هیچ وه‌خت به‌لای له‌وه خه‌راپتری به‌سه‌ر نه‌هاتبوو. لووت و زمانی هه‌ردووکیان به‌و شته زیندوو ره‌نگ هه‌تاوی‌یه که له‌نیو ده‌سته‌کانی کاستورگری دا بلیسه‌دارتر و گه‌وره‌تر ده‌بوو، سووتابوو. هاواری ده‌کرد و ده‌ی‌نالاند و هه‌موو قرووسکاندنیکی به‌قاقای

پیکه نینی بنیادهمه کان پیشوازی لی دهکرا. حیوان هه وئی دا به زمانه ئیشاوه که ی برژانه وهی نووتی دامرکینی، به لام برژانه وهی ههردوو ئه ندای تیکه ل بوو و نازاریکی توندتری دروست کرد و ئه م جار ناهومیدتر و داموتر له پیشوو هاواریکی بلندتری لی ههستا.

سه ره نجام شه ره مزاری سه رت پای داگرت و له پیکه نین و نیوه رۆکه که ی حالی بوو. لیکدانه وهی ئه و مه سه له یه له توانای ئیمه دا نیه که چون هیندی حیوان نیوه رۆکی پیکه نینی ئاده میزاد حالی ده بن و چون تی ده گهن که ئیمه به وان پی ده که نین. به لام شتیک که روونه ئه وه یه که بیچوو ه گورگ به ناشکرا ههستی کرد ئاده میزاده کان گائته به و ده که ن و هه ربویه به خویدا شکایه وه.

بیچوو ه گورگ رای کرد، به لام نهک له تاوی ئه و ژان و برژانه وه یه که له نووت و زمانی خویدا ههستی پی ده کرد، به لکوو له بهر ئه وه که دئی ره نجابوو و له وه که ببوو به گائته جار و مایه ی پیکه نینی ئاده میزاده کان، ره گی غیره تی بریندار ببوو. بیچوو ه گورگ که پرایه وه لای دایکی که وهک گیانداریکی هار و وه حشی هه روا به داره که وه به سترابوو وه و ده ی نه راند. چونکه له جیهان دا ته نیا بوونه وه ریک که پی پی نه ده که نی و گائته ی پی نه ده کرد هه ر دایکی بوو.

هه تاو ئاوا بوو و شه و به سه ر ده ستان دا هات. دان چه رموو له په نای دایکی خه وتبوو. نووت و زمانی ده برژانه وه، به لام ژانیکی زۆرتتر و نیگه رانی یه کی له توانا به ده رتر ئه وی نازار ده دا: خه فه تی ئه و لانه ی ده خوارد که تییدا له دایک ببوو، ناواتی بو ئارامی و پاکیی نیو ئه شکه وته که و سه ر ته پۆلکه که و لیواری خه که هه ل ده خواست. ژیان پڕ ببوو له هه را و هۆریا و ژانه سه ر. لی ره بنیاده میکی زۆر له ژن و پیاو و مندا ل و گه و ره هه بوون که هه موویان ده نگه ده نگیکی قیناوی و دله خورپه هی نه ریان ده کرد. لی ره سه گه لیک هه بوو که هه می شه ده وه رین و قه پیا ن به م و به ودا ده کرد و به هه ر بیانوویه ک ده یان نووران د و هه لالا و هه نگامه یه کیان ساز ده کرد ئه وسه ری دیار نه بی.

ئیدی ئه و قوژبنی ئارام و بی ده نگی سه ره تای ژیان له ده ست چوو بوو. لی ره ته نانه ت هه واش دله کوته یه کی ژیان و زیندوو بوونی تییدا بوو و هه می شه ده نگه ده نگ و ورته ورتیکی لی به رز ده بوو که سات به سات ئال و گوپی به سه ردا ده هات و ئاوازه جوړا و جوړه کانی ئه ویان جارز ده کرد و ههستی ده روونی ئه ویان ده هه ژاند. بیچوو ه گورگ له و هه موو هه را و هۆریا یه ناره حه ت و نیگه ران بوو، زۆر ماندوو بوو و هه می شه ده تر سا پیشهاتیکی ناخوش رووبدا.

ده ی دی که ئاده میزاده کان ده جوو ئین، ده چنه لای چادره کان و دینه وه؛ به چاوی ریزیکه وه سه یری ده کردن که مروّف بو خوای خو ئقی نه ری بیر و ئه ندیشه ی داده نی. بنیاده مه کان له می شکی تاریک و بی ری ناته واوی بیچوو ه گورگ دا راست وهک ئه و خوا یانه بوون که مروّف باوه ری پیان

هه‌بوو. واته نهو بوونه‌وه‌ره سه‌رسوپه‌ینه‌ر و به‌هه‌یزانه بوون که به ناره‌زووی خو‌یان که ئکیان نه ته‌واوی تواناکانی "نه‌ناسراو" وهرده‌گرت. نه‌وان خوا و خاوه‌نی هه‌موو بوونه‌وه‌ریکی گیاندار و بی‌گیان بوون، هه‌موو بوونه‌وه‌ریکی زیندوو‌یان ناچار ده‌کرد مل‌که‌چی فه‌رمانیان بی و هه‌رچی‌یه‌کیش بی‌گیان و مردوو بوو، ده‌یان خسته جوولانه‌وه. نه خه‌نه‌تیلکه و داری وشک بلیسه‌یه‌کی نه ره‌نگی هه‌تاویان هه‌ل‌ده‌ستاند، که زمانی راده‌کیشا و ده‌ی‌سووتاند و ده‌ی‌گه‌زی.

نه‌وان ناگرکه‌ره‌وه بوون!... خواکان بوون!...

کۆپلەتى

بو دان چەرموو ھەر رۆژىك دەرفەتتىك بوو بۆنەۋەى نەزمونىكى تازە ۋە دەست بىنى. لەتەۋاۋى ئەو كاتانەدا كە كىچ بە سەمەندۆكەۋە بەسترا بوۋە، ئەو بە تەنيا لەنىو ھەۋارىدا دەگەپا و غارى دەدا و تۆژىنەۋەى دەكرد و شت فېر دەبوو. داب و شوئى بنىادەمەكان زوو فېر بوو و لەبەر ئەۋەى ئاگاداربوون لە ھەر شتىك بە ماناى سەلماندن و قىبۇل كىردن نىە، ھەرچەندى زىاتر خوى بە مرقۇقەۋە دەگرت، پىتر لە بالادەستى و دەسەلاتى وان بىزار دەبوو و زىاتر لە تواناى ئەفسووناۋى وان دەترسا؛ تواناىەك كە ھەتا زىاتر و گەۋرەتر دەبوو، بارى خوايەتى يەكەى پرنھىنى تر و پىرھەشەتر دىارى دەكرد.

زۆر جار رى دەكەۋى ئەو بنىادەمانەى ھەل خەلەتاون كاتىك لە خەۋى نەزانى پادەپەرن خاكانيان سەرنخوون دەكەن و لەنىو مىجرابەكاندا دەيان دەنە بەر پىن لەقە. بەلام بۆ گورگ و سەگى كىۋى كە دەستيان لە چۆل پەرسى ھەل گرتوۋە كە وتوونە بەر پىنى مرقۇقەۋە، ھەرگىز شتى ۋا روونادا. خاكانى ئىمە لە كاتىكدا نادىار و ناسروشتىن، تەم و مژىكى خەيال و گومان ئەۋانى لە پىش چاومان ون كىردوۋە، بە جۆرىك كە ئىمە ۋەك كوتىران لە ملكى بىر و خەياللاتى تارىكى خۆماندا پەل دەكوتىن و تىگەشىتنىكى زۆر تارىك و ناتەۋاومان لە بوونى خواۋەندى مەزن و جوانى مەلەكوتى ئەو ھەيە. گورگ و سەگى كىۋى بە پىچەۋانە، لە بەر ئاگردانى ئىمە دانىشتوون و لە روۋبەرۋى خۆيان خواۋەندانىك دەبىنن كە لە گۆشت و ئىسك دروست بوون و دەرتانى دىتن و تىگەشىتنىان ھەيە؛ لە جىھاندا جىيەكىان ھەيە و لە زەمان و مەكاندا دەژىن، كار و كىردەۋەيەك ئەنجام دەدەن و مەبەست و ئامانجىكىان ھەيە.

باۋەر بە خوايەكى ئاۋا بەرچاۋ پىۋىستى بە ھىچ ماندوۋبوونىكى فىكرى و ۋەكارخستنى ئىمان نىە. ھىچ بەندەيەك ناتوانى سەرىپچى لە فەرمانى بكا، يان حاشا لە بوونى بكا. ئەم خوايە لەسەر دوو لاق راۋەستاۋە و بىچمىش ناگۆرى، گۆپالنىكى بەدەستەۋەيە و زۆر بەھىز و توانايە؛ خاۋەنى مەيل و ئارەزوۋىەكى سەركىشە، بە پىنى كات و جىگا جارىك مېھرەبانە و جارىكى دىكە قەئس و قۇل، توانايەكى ئەفسووناۋىيە كە دەگۆشتەۋە پىچراۋە، گۆشتىك كە ھىندى جار ۋەك جەيۋانەكانى دىكە خويىنى لى ھەل دەرژى و لەو ۋەختانە داىە كە بۆ ھەلدىرىن و قىۋوتدان لە گۆشتى ھەموو جەيۋاننىكى دىكە خۆشترە.

دان چەرموو مى بۆ قانۋونى گشتى راکىشا. ئادەمىزادەكان ھەر لە سەرەتاۋە لە پىش چاۋى خوا بوون و فەرمان بردنىان لەسەر ۋى واجب بوو. ھەرۋەك كىچ يەكەم جار كە گۆپى لە

ناوی خۆی بوو، سه‌ره‌نووی ملی خۆی خسته زنجیره‌وه؛ نه‌ویش ده‌سبه‌جی خوی به‌ده‌سته‌وه‌دا و مل‌که‌چی فه‌رمان بوو، نه‌ویش هه‌نگاو به هه‌نگاو وه‌دوایان که‌وت و توقی نه‌و کۆیله‌تی‌یه شوومه‌ی کرده نه‌ستوی. وه‌ختیک نه‌م خویانه به په‌نای‌دا تی‌ده‌په‌رین، ده‌کشایه‌وه تا ریگیان بو بکاته‌وه. کاتییک بانگیان ده‌کرد به‌غاردان ده‌چوو. هه‌رکات هه‌ره‌شه‌یان تی‌ده‌کرد، ده‌ترسا و ده‌که‌وته به‌ر پی‌یان و نه‌گه‌ر فه‌رمانیان پی‌ده‌دا که بر‌وا، ده‌سبه‌جی ده‌رده‌په‌ری و رای‌ده‌کرد، چونکه هه‌موو نه‌و فه‌رمانه تی‌که‌ل به هه‌وا و هه‌وه‌سانه توانایه‌کیان له پشت بوو که زوو جی‌به‌جی‌بوونییانی ده‌سته‌به‌ر ده‌کرد. به‌ئی، توانایه‌ک بوو که له مست و زله و گۆپال و خرکه‌به‌رد و ویزه‌ی قه‌مچی‌دا خۆی ده‌نواند.

دان چه‌رموو وه‌ک سه‌گه‌کانی دیکه‌ی کاروان هی وان بوو. کار و کرده‌وه‌ی بو وان بوو. له‌شی له‌به‌ر ده‌ستی وان‌دا بوو که لی‌ی‌ده‌ن و بیده‌نه به‌ر پی‌له‌قه و نه‌ویش بی‌هیج په‌خنه و دل‌نیشانیک قبوولی بکا. نه‌مه ده‌رسیک بوو که دان چه‌رموو زوو فی‌ری بوو، له‌به‌ر نه‌وه‌ش که له‌پیش‌دا به‌شی‌وه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ په‌روه‌رده کر‌ابوو و په‌روه‌رده‌کردنه‌که‌ی له‌گه‌ل هی‌زی خۆی و سروشتی توند و زبری خۆی یه‌کی ده‌گرته‌وه، نه‌م ده‌رسه له به‌ر چاوانی زۆر سه‌خت و گران و ناخۆش بوو. به‌لام، نه‌گه‌رچی بی‌چوو‌ه‌گورگ له‌و وه‌زعه و نه‌و ژبان‌ه تازه‌یه‌ی بی‌زار بوو؛ بی‌نه‌وه‌ی بو‌خۆی هه‌ستی پی‌بکا، فی‌ر ده‌بوو خوی پی‌وه بگری و هه‌زی لی بکا. له‌راستی‌دا چاره‌نووسی که‌وتبووه ده‌ستی که‌سانی دیکه و له‌مه‌ودوا خه‌لکی دیکه پارێزه‌ری بوون، واته پشت و په‌نایه‌ک بو به‌رپرسایه‌تی‌یه‌کانی ژبانی وی په‌یدا ببوو. نه‌مه پاداشیک بوو بو نه‌و ته‌سلیم‌بوون و رازی‌بوونه، چونکه هه‌میشه ژبان به پالپشته‌وه ناسانتره له به‌ته‌نیاژبان.

نه‌م ته‌سلیم‌بوون و مل‌که‌چی‌یه گیانی و له‌شی‌یه و لادان له سروشته درپدانه‌که‌ی ره‌گه‌زی خۆی و له‌بیر‌بردنه‌وه‌ی بیره‌وه‌ری‌یه‌کانی بیابان بو دان چه‌رموو بی‌که‌له‌شه‌قی و سه‌رپیچی نه‌بوون. زۆر رۆژان به‌دزی‌یه‌وه ده‌چوو ده‌وری لی‌په‌وار و بی‌هه‌ست و خوست له‌وی ده‌مایه‌وه و گویی بو نه‌و ده‌نگانه راده‌گرت که له دووره‌وه بانگیان ده‌کرد، پاشان په‌ریشان و به‌سته‌زمان ده‌هاته‌وه لای دایکی و له‌سه‌ره‌خۆ و به‌فکر و نه‌ندیشه‌وه له به‌ر پی‌ی‌دا ده‌ی‌نالاند، سه‌ر و چاوی ده‌لسته‌وه و به‌زمانی بی‌زمانی ده‌ردی دئی ده‌رده‌ب‌ری و ریگ‌چاره‌ی لی ده‌ویست.

بی‌چوو‌ه‌گورگ هه‌موو پی‌ویستی و شه‌رته‌کانی ژبانی نیو کاروان به‌زویی فی‌ر بوو. له زۆم و زۆر و زگ‌په‌رستی سه‌گه گه‌وره‌کان به‌تایبه‌تی له کاتی به‌شینه‌وه‌ی گوشت و ماسی‌دا ناگادار بوو. نه‌و راستی‌یه‌ی بو ده‌رکه‌وت که پی‌اوه‌کان به‌ئینساف‌تر و منداله‌کان زالم‌تر و ژنه‌کان له‌سه‌ره‌خۆتر و به‌ده‌ست‌ودل‌ترن و له ده‌ستی ژنان زیاتر ری‌تی تی‌ده‌چی که کوته گوشتیک یان له‌ته ئیسکیکی بو به‌هاو‌یتر‌ی. له دوو سی‌ر پوودای دله‌زین‌را که له شه‌ری دینه‌سه‌گی سه‌ر

تووتکه‌کان‌دا بۆی هاتنه پیش، تی‌گه‌یشت که باشتره وازیان لی بیئی و هه‌تا بۆی بکری لی‌یان دوورکه‌ویته‌وه و نه‌گه‌ر بۆلاشی هاتن له‌سه‌ر ری‌یان وه‌لاکه‌وی.

به‌لام، به‌لای گه‌وره بۆ گیانی وی هه‌ر لی‌پلیپ بوو. نه‌م سه‌گه‌ جیله‌ که نه‌و به‌ته‌مه‌ن‌تر و زه‌لام‌تر و به‌هیتر بوو، نه‌وی کردبووه بن‌ده‌ست و ژیرچه‌پۆکی خۆی. بی‌چوو‌ه‌گورگ به‌وپه‌ری نازیاه‌تی به‌رامبه‌ری راده‌وه‌ستا و به‌رگریی له‌ خۆی ده‌کرد، به‌لام داخی گرانم که کی‌ش و بالای له‌گه‌ل وی نه‌ده‌هاته‌وه.

دوژمنی دان چه‌رموو زۆر له‌ خۆی زیاتر بوو و سه‌ره‌نجام لی‌ی ببوو به‌ موته‌که‌یه‌کی به‌سام. به‌سته‌زمانه هه‌ر کاتیک که‌مه‌ته‌رخه‌می ده‌کرد و له‌ دایکی دوور ده‌که‌وته‌وه، دنیا بوو که نه‌و ناره‌سه‌نه تاوانباره ده‌گاته سه‌ری؛ له‌ راستی‌دا هه‌رواش بوو، ده‌گه‌یشته سه‌ری و به‌ چه‌په‌چه‌پ و هه‌ره‌شه ره‌پیی‌ده‌نا و له‌ ده‌رفه‌تیکی له‌بار ده‌گه‌را، واته نه‌گه‌ر یه‌کیک له‌ پیاوه‌کان دیار نه‌بووایه، خۆی پیدا ده‌دا و شه‌ری به‌سه‌ردا ده‌سه‌پاند. له‌م شه‌ره‌نه‌دا هه‌میشه لی‌پلیپ سه‌رده‌که‌وت که مه‌ست و له‌خۆبایی، خۆی راده‌نا و فیزی لی‌ده‌دا. نه‌م تیک هه‌لچوونانه بۆ نه‌و سه‌یرانیکی شیرن و دلگر و بۆ دان چه‌رموو نازاریکی به‌ژان و کوشنده بوون.

به‌وحاله‌ش، بی‌چوو‌ه‌گورگ نه‌به‌زی. هه‌رچه‌ند تووشی شکانی سه‌خت و ناخۆش ده‌بوو ته‌سلیم نه‌ده‌بوو؛ به‌لام نه‌و نازار و نه‌شکه‌نجه بی‌نه‌ندازه‌یه‌ی ده‌ی‌کی‌شا، شوینه‌واریکی شووم و ناله‌باری له‌سه‌ر ناکار و ره‌فتاری دانا. دان چه‌رموو بوو به‌ چه‌یوانیکی به‌دغه‌ر و به‌زه‌ر و فیلباز و هه‌ستی درنده‌یی و وه‌حشیگه‌ری له‌ هه‌ناوی‌دا په‌ره‌ی گرت. ساویلکه‌یی و دلپاکی‌یه‌که‌ی ده‌ورانی مندالی له‌ودا مرد و ده‌ره‌تانی خۆن‌اندنی نه‌ما. هیچ وه‌خت ده‌ره‌تان و ری‌نگای نه‌وه‌ی بۆ پی‌که‌نه‌هیترا که له‌گه‌ل تووتکه سه‌گه‌کانی کاروانه‌که تی‌که‌ل بی‌ و یاری بکا، چونکه هه‌رکه لی‌یان نزیک ده‌که‌وته‌وه، لی‌پلیپ وه‌ک به‌لای ناگه‌هان ده‌گه‌یشته سه‌ری و ده‌ی‌گه‌وزاند و دان چه‌رموو به‌ترس و دل‌ه‌کوته‌وه رای‌ده‌کرد، یان نه‌گه‌ر ویستبای به‌ربه‌ره‌کانی بکا ده‌بوو له‌جیاتی یاری‌کردن نه‌وه‌نده شه‌ر بکا هه‌تا ده‌شکی و ناچار ده‌بی‌ رابکا.

هه‌ربۆیه دان چه‌رموو له‌ هه‌موو شادی و خۆخافلان‌دنیکی سه‌رده‌می مندالی بی‌به‌ش مایه‌وه و نه‌و بی‌به‌ش‌مانه‌وه‌یه نه‌وی شکانده‌وه و ته‌مه‌نی زیاتر له‌وه که هه‌بوو، نیشان دا. له‌شی نه‌و چه‌یوانه به‌سته‌زمانه شکایه‌وه و دوولا هاته‌وه و فکری کرایه‌وه و هه‌لی دا. سه‌ره‌نجام مه‌کریاز و فیله‌زان له‌ گل‌ده‌ره‌ات و له‌ سه‌عاته‌کانی بی‌کاری‌دا که‌وته بی‌ری نه‌وه که چون به‌ باشترین شیوه هه‌ل‌خه‌له‌تینی و بر‌فینی و بدزی. چونکه له‌ وه‌ختی دابه‌ش‌کردنی خواردنی رۆژانه‌دا نه‌ی‌ده‌توانی به‌ ناسانی به‌شه‌گۆشت و به‌شه‌ماسیی خۆی وه‌ربگری، بوو به‌ دزیکی ته‌رده‌ست و له‌به‌ر نه‌وه‌ی ناچار بوو بۆ درێژه‌دانی ژیا‌نی خۆی خواره‌مه‌نی وه‌ده‌ست بی‌نی، به‌جۆریک له‌ دزینی خواره‌مه‌نی‌دا

کارامه بوو که بوو به به لایه کی گه وره بو ژنه سوورپیسته کان. دان چه رموو فیتر بوو که چون وهک مار خوئی بخزینیته بن چادره کان و چون دووربین و به پاریز بیته و له ههر هل و مهرجیکادا رهفتاریکی گونجاو له خوئی نشان بدا و به چاو و به گوئی له ههر شتیک قازانجی بوئی ههیه ناگادار بی و سهره نجام کاریک بکا که پیوه نه بی و له داو نه که وی. ههروه ها فیتر بوو که چون به ههزار فیله و ته له که خوئی له حه ریفه زالم و سهرسه خته که ی دوور رابگری و نه که ویته داوی.

کاتیگ نازار و نه شکه نه جی دان چه رموو گه یشته نه و په ری، یه که مین نه خسه ی لی زانانه ی خوئی کیشا و به که لکوه رگرتن له سهرچاوه ی له برانه وه نه هاتووی بیر و هوشی خوئی، تامی شیرن و به له زه تی توئه نه ستانده وه ی چیشته. ههر به و جوړه که کیچ وه ختیک له گهل گورگان ده ژیا، سه گه کانی فریو دها و له بنیاده مه کانی دوور ده خسته وه و به خواردنی دها، بیچووه گورگیش به فیلیکی له و بابه ته توانی لیپ لیپ هه له خه ته تینی و بی باته بهر ددانی توئه نه ستینی دایکی. دان چه رموو به قوونه شه ر دوژمنی به داوی خوئی راکیشا و له چه ندین چادری تی په راند. بیچووه گورگ له غاردان دا زور نازا و کارامه بوو و له هه موو سه گه کانی هاوته مه نی توندتر غاری دها و ته نانه ت له لیپ لیپیش چالاکتر بوو.

بی نه وه ی خوئی ماندوو بکا مه داوی پیویستی له نیوان خوئی و حه ریفدا راگرت و هه روا به داوی خوئی به کیشی کرد.

لیپ لیپ که سه رگه رمی پاو و شکار و سه رمه سستی سه رکه وتنی نزیکی خوئی بوو، دووربینی و پاریزی له بیر چوو و ناگای له خوئی نه بوو بو کوئی ده چئ و کاتیکیش به خوئی زانی، کار له کار ترازابوو. له و کاته دا که به خیرایی له ناخرین چادر تی ده په ری له نه کاو خوئی به ره رووی کیچ دیته وه که هه روا به داره که وه به سترابوو وه. هاوارنکی سامناک له گه رووی هاته دهر و ههر له و کاته دا که لپه تیژه کانی کیچ له ملی نه م دیو نه و دیو بوون. هه رچه ند کیچ سه مه ندوک کرابوو، لیپ لیپ نه ی توانی خوئی له چنگان رزگار بکا. دیله گورگ به ره و پشت خستی و بی نه وه ی ریگای راکردنی پی بدا، به ربوووه گیانی.

وه ختیک لیپ لیپ توانی له و ته نگانه یه رزگار بی و به وه زعیکی په ریشانه وه راست بیته وه که زور برینی کاریگر که وتبوونه له ش و گیانی. کوئی له شی له دوولای وهک گلوه ی تهر و جووراو به زهبری ددانه کانی کیچ هه له که ندرابوو و رزابوو سه ر زهوی. لیپ لیپ ههر له و جیگایه که لیی راست ببوووه، ویستا و وهک سه گیکی دارکاری کراو زاری لیکا کرده وه و هه تا تینی تی دابوو دهستی به قرووسکندن کرد. به لام چاره ره شه نه ی توانی نه و موسیقا دلته زینه ش ته واو بکا که له نه کاو دان چه رموو خوئی پیدا دا و که لپه تیژه کانی خوئی له که فه لی گیرکردن.

لیپلیپ ئیدی هیژی شه‌پرکردنی له به‌ردا نه‌مابوو، ناچار به سه‌رلی‌شیناوی و شه‌ره‌زاری رای‌کرد و هه‌لاته‌وه لای چادره‌که‌ی خۆیان. بی‌چیره‌که‌ی جارانی ئیستا پینی‌هه‌ل‌گرتبوون و نه‌وی ره‌پێ دهنه‌ا. کاتی‌ک به‌زیو‌گه‌یشه‌وه جی، ژنه‌کان فریای که‌وتن و به‌ تۆفانیکی دار و به‌رد بی‌چوو‌ه‌گورگیان لێ ته‌که‌نده‌وه که ئیستا ئیدی به‌راستی جانانه بوو.

سه‌ره‌نجام رۆژیک داها‌ت که کاستوو‌رگری تی‌گه‌یشه‌ت کیچ ده‌ستی له خوی کیوی‌بوون هه‌ل‌گرتوه و که‌وی بووه. بۆیه نه‌وی له سه‌مه‌ندۆک کرده‌وه و به‌ره‌لای کرد. دان چه‌رموو له‌وه که فه‌رمانی ئازادبوونی دایکی ده‌رچوو‌بوو، خۆش‌حال بوو و له‌و کاته‌وه له‌گه‌ل دایکی له ده‌ورو‌به‌ری چادره‌کان ده‌ستی کرد به‌ گه‌ران. لیپلیپ کاتی‌ک ده‌ی‌دی چه‌ریفه‌که‌ی شان به‌شانی دایکی ده‌گه‌رێ، مووی لێ نه‌ده‌بزوت و به‌را‌ده‌ی پیویست خۆی دوور را‌ده‌گرت. بی‌چوو‌ه‌گورگ به‌ پی‌چه‌وانه، هه‌رکه له چه‌ریف نزی‌ک ده‌که‌وته‌وه خۆی له‌به‌ریه‌ک ده‌کیشه‌وه و مووی سه‌ر ملی راست ده‌کردنه‌وه، به‌لام لیپلیپ وازی له شه‌ر نه‌بوو و هه‌رچه‌ندی تینووی تۆله‌کردنه‌وه بوو، له‌وه ژیرتر بوو که به‌و حاله‌وه خۆی تووشی شه‌ر بکا. به‌ناچار خۆی ده‌خوارده‌وه و را‌ده‌وه‌ستا بۆ وه‌ختیک که دوو به‌دوو له‌گه‌ل دان چه‌رموو له‌راست یه‌کترا بین.

هه‌ر له‌و رۆژه‌دا بی‌چوو‌ه‌گورگ هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو دایکی خۆی بۆ ده‌ورو‌به‌ری لی‌ره‌واری‌ک که چادره‌کانیان له نزی‌ک هه‌ل‌دابوون، را‌کیش کرد. خره‌که و لانه تاریکه‌که و دارستانه ئارامه‌که له دووره‌وه بانگیان ده‌کرد. نه‌و هه‌وئێ دا دیسانیش زیاتر دایکی به‌دوای خۆی‌دا را‌کیش بکا. بی‌چوو‌ه‌گورگ چه‌ند هه‌نگاو‌یک غاری ده‌دا، پاشان را‌ده‌وه‌ستا و ته‌ماشای دوا‌وه‌ی ده‌کرد، به‌لام دایکی له جیی خۆی نه‌ده‌بزوت. بی‌چوو‌ه‌گورگ نالاندی و به‌ په‌ریشانی به‌ چه‌پ و راستا ده‌ستی کرد به‌ هه‌لبه‌زدا‌به‌ز و خۆی هاویشه‌ نیو می‌شه‌کان، پاشان ها‌ته‌وه لای دایکی و لم‌بۆزی وی لسته‌وه و دووباره دوور که‌وته‌وه. دینه‌گورگ دیسان له جیی خۆی نه‌بزوت. نه‌وده‌م بی‌چوو‌ه‌گورگ گه‌رایه‌وه و به‌ حاله‌تی پارانه‌وه چاوی له دایکی کرد، به‌لام کاتی‌ک دیتی دایکی سه‌ری بۆ‌لای چادره‌کان وه‌رسوو‌رانده‌وه، سه‌ری داخست و کزه‌ی له جه‌رگی ها‌ت.

نه‌و ده‌نگه نه‌ینی‌یه که له قوولایی بیابانی چۆل و هۆله‌وه بانگی وی ده‌کرد، ده‌گه‌یشه‌ گویی دایکیشی، به‌لام ده‌نگی‌کی به‌رزتر و به‌هیزتر نه‌وی بۆ‌لای خۆی بانگ ده‌کرد، نه‌ویش ده‌نگی ئاگر و ئاده‌میزاد بوو، ده‌نگی‌ک که له‌نیو هه‌موو چه‌یوانه‌کان‌دا ته‌نیا دوو برا، وا‌ته گورگ و سه‌گی کیوی بیستوو‌یانه. به‌لێ، کیچ هه‌رکه سه‌ری وه‌رسوو‌راند، بۆ‌لای چادره‌کان ده‌خۆی نووسا. ده‌سه‌لاتی ئاده‌میزاده‌کان زۆر با‌شتر له‌و سه‌مه‌ندۆکه‌ی پینی به‌سه‌ترا‌بووه‌وه نه‌وی به‌سه‌ت‌بووه‌وه. خوا‌کان به‌شی‌وه‌یه‌کی نا‌دی‌ار و نه‌فسووناوی نه‌ویان له ده‌ستی خۆیان گرت‌بوو و به‌ره‌لایان نه‌ده‌کرد.

دان چهرموو له بن سیبهری نه مامیک پراکشا و به سپایی گریا. بونی تیژی دارسنوبه رهکان و عهتری به بونوبه رامه میسه سهرسه وزهکان ههوای پر کردبوو و پوژگاری خوشی نازادی جاران، واته روزهکانی پیش کویله تی یان دهینایه وه بیر بیچووه گورگ؛ به لام نه وینی دایک پتر له بانگ هیشتنی بیابان و زیاتر له دهسه لاتی مروفا نهوی بولای خو پاده کیشا، چونکه هیشتا زور لایو بوو و کاتی سهر به خوئی و نازادی یه نه هاتبوو. دان چهرموو به ناچار به خه مگینی و په شوکاوی ههستا و نهویش به دوای دایکی دا گه رایه وه بولای چادرهکان، به لام له چند جیگا ویستا و دانیشتا تا بو حالی خو بگری و گوی بو نهو دهنگه رادییری که له قوولایی دارستانه وه دههاته بهر گویی.

دهورانی ژبانی دایکان له گه ل بیچووهکانیان له بیابان دا زور دریر نیه و له ناوچهی ژیر دهسه لاتی بنیادهما له وهش که متره. دان چهرمووش به پهیرهوی له م قانونه زور له گه ل دایکی نه ما. کاستوورگری هیندیک دراو به "تهروزه گول" که له سهر سه فهر بوو بو دهوربه ری چومی مه که نزی و گولی گه وری کویلهکان، قهرزدار بوو؛ له جیاتی نه م قهرزه توپیک که تانی نه رخنه وانی و که و له ورچینک و بیست فیشهک و کیچی دایه.

بیچووه گورگ چاوی لی بوو که دایکی یان برده نیو به له مه که ی تهروزه گول و ویستی وه دوای که وی، به لام به پی له قه یه کی توندی کابرای سوورپیست له جیی خو چه قی. به له مه که وه ری که وت. بیچووه گورگ خو به ناوی دا و به دوای دایکی دا دهستی به مه له کرد و هه رچه ندی کاستوورگری بانگی کرد گویی نه دایه. له تاوی دووری دایکی به جوریک سه ری لی شیوابوو که توانا و دهسه لاتی مروفا واته خوی خوشی له بیرچووه وه.

به لام خواکان فییر بوون که فه رمانیان به ریوه بچی، بویه کاستوورگری تووره بوو و به به له میکی دیکه که وته دووی دان چهرموو. سوورپیست هه رکه گه یشته دان چهرموو، پشت ملی گرت و له ناوه که ی هینایه دهر، به لام له پیش دا نه ی خسته نیو به له مه که، به لکوو به دهستی رای گرت و به دهسته که ی دیکه ی دهستی کرد به لیدانی. دهستی کابرای سوورپیست زور قورس بوو و به نیازی ته مبی کردن لیکدا لیکدا مسته کولای توندی لی راده کیشان و به م جوره بیچووه گورگ لیدانیکی توندی خوارد.

مست و شه پلاغهکان جاریک له که له که ی راست و جاریک له لای چه پی دهران و دان چهرموو وهک ته رازوویهک که لینگهکانی میزان نه بن و شایه نه که ی له رزه بکا، بو پیشه وه و پاشه وه و بو سهر و خوار هاتوچووی ده کرد.

بیچووه گورگ ههستی جوراوجوری بو پهیدا بوون. له پیش دا پیی سهیر بوو، له پاشان له وه دهسته که لی ددها، ترسا، به لام زوری پی نه چوو که ترسه که بوو به رق و تووره یی و سروشتی

نژاد و خووی کیوی یانهی وه کار کهوت. بیچووهورگ له ناکامی نه و رقههستانه دا که لپی گر کردن و ویرای بهرورپووی خوی رقههستاوی خوی بمیرتی. خویا کهه ی زیاتر له پیشوو تووره بوو و زهره توندهکانی دهستی توندتر و بن نه مان تر به سهر له شی حیوانه کهه دا بارین.

کاستووورگری هه روا لپی دها و دان چهرموو هه روا دهی مپراندا، به لام نه و هزعه نهی ده توانی هه تا سهر دریزهی هه بی و به ناچار ده بوو یه کییک له و دوو حریفه دوا قسهی خوی بکا. دان چهرموو ته سلیم بوو. ترس سه رانسه ری له شی وی داگرته وه، نیستا بو یه کهم جار به راستی زهبری دهستی مرقفی ده چاشت و ههستی پی ده کرد. نه و دارو به رده که تا نه و روزه لپی درابوون، له چاو نه م زه برانه لاواندنه وه و هیلکه رونی سهر چاوان بوون. حیوانی به سته زمان سهری داخست و دهستی کرد به نالین و گریان. هه تا تاویک له گهل هه ر زه بریک که ویی ده کهوت ناخیک له گهرووی ده هاته دهر، به لام له زه برهکانی دواتردا هاوارکردنه کهی دلته زین تر بوو و بی پسانه وه دریزهی کیشا و وای له هات که ناله ناله کهی له راده ی ته مبی کردنه که زور زیاتر بوو.

سه رهنجام کابرای سوورپیست دهستی راگرت. بیچووهورگ هیشتا به دهسته کهی دیکه یه وه هه ل واسرابوو و دهی نالاند و چونکه کاستووورگری پیی وابوو ته مبی بووه و به سیه تی، به رقه وه دان چهرمووی فری دایه سووچیکی به له مه که. له و چند له حزه یه دا به له مه که ناو بردبووی و هه روا بوخوی ده رپیشت. کاستووورگری چوو ه پیشی که بیله که هه ل گری و به له مه که به ره و شوینی مه به ست لی خوری، به ریکهوت دان چهرموو له سهر ریگای بوو. سوورپیست زور به درنده یی بیله قه یه کی به پشتی دا. سروشتی نازادی دان چهرموو سه رله نوی یاخی بووه وه و له پشته وه را قه پی به کاله ی نه و کابرایه دا کرد.

نه و لیدانه ی تا نیستا ویی که وتبوو، له چاو ته مبی یه ک که بو نه م کاره ی کرا، شتیک نه بوو. رق و تووره یی کاستووورگری هه روه ک ترس و سام گرتووی بیچووهورگ که یشته نه و په ری. نه م جاره نه ک هه ر ده ست، به لکوو بیله که شی بو ته مبی کردنی نه و حیوانه به دبه خسته وه کارکهوت و پاش نه وه ی لیدانیکی جانانه ی لی دا، جاریکی دیکه بیچووهورگی چاره ره شی فری دایه سووچیکی به له مه که. پاشان به نه نقه ست ته مبی کردنه کهی ده ست پی کرده وه و نه م جاره دایه بهر پی له قه. دان چهرموو ئیدی هیرش نه کرد، ده رسیکی تازه له باسی کوپله تی خوی فی ر بوو، نه ویش نه وه بوو که هیج کاتیک و له هیج هه لومه رچیکدا نابی گاز له خوا که خاوه ن و به خیوکه ری خویه تی، بگری. له شی خوا پیروزه و گازل گرتنیشی سووکایه تی یه که بو به خشین نابی و خه یانه تیکی سامناکه.

کاتیک به لاهمه که گه‌یشته قه‌راخ ناوه‌که، بیچووهورگ هه‌روا ده‌نالاند و ده‌قرووسکاند و گوئی بو فهرمانی کاستوورگری هه‌ل‌خستبوو. به فهرمانی کاستوورگری له به لاهمه که دهرکرا و فری درایه وشکایی. هیج که سیش مه‌لجه‌میکی له‌سه‌ر برینه‌کانی دانه‌نا و هیج که س زگی پیی نه‌سووتا. به‌سته‌زمانه له‌ترسان له‌رزی و خزی. لیپ‌لیپ که له‌وی بوو و ته‌واوی نه‌و به‌سه‌ره‌ته‌ی چاو لی‌ببوو، هه‌رکه دوژمنی له‌و رۆژره‌شی و بیچاره‌یی‌یه‌دا دی، هه‌لی به‌درفه‌ت زانی و شالای بو برد و ددانه تیژه‌کانی به‌گۆشتی نه‌ودا بردنه‌ خوار. دان چه‌رموو نه‌ی‌ده‌توانی دیفاع له‌ خوی بکا و نه‌گه‌ر کاستوورگری به‌ فریای نه‌گه‌یشتبا و لیپ‌لیپی به‌ پی‌له‌قه‌ دهرنه‌کردبایه، بی‌گومان به‌لایه‌کی به‌سه‌رده‌هات و به‌دبه‌ختی‌یه‌کی گه‌وره چاوه‌روانی بوو.

دادپه‌روه‌ریی ئاده‌میزاد که ته‌نانه‌ت له وه‌زعیکی ئاوا ناخۆش و دلته‌زین‌دا له‌باره‌ی نه‌ویش‌دا به‌ریسه‌ ده‌چوو، نه‌مه‌ بوو و بیچووهورگ مچورکیکی نه‌مه‌گناسیی به‌ له‌ش‌دا هات. دان چه‌رموو به‌دوای کاستوورگری‌دا هه‌تا دهرگای خیه‌ته‌که‌ی به‌ ئارامی و مل‌که‌چی شه‌لی و به‌ په‌نای چادره‌کان‌دا تی‌په‌ری و له‌م ریگایه‌وه تی‌گه‌یشت که مافی ته‌مبی‌کردن و سزادان زیده مافی‌که که خواکان ته‌نیا بو‌ خویانیان داناوه و به‌ بوونه‌وه‌ره‌کانی دیکه‌ی که له‌ خویانیان به‌ که‌متر ده‌زانن، ره‌وا نابینن.

بو شه‌وی‌را کاتیک هه‌موو چادره‌کان چوو‌بوونه‌ خه‌و، دان چه‌رموو که‌وته بی‌ری دایکی و له‌توان ده‌ستی کرد به‌ نالین و قرووسکاندن. ده‌نگی گریانه‌که‌ی کاستوورگری له‌ خه‌و راپه‌راند و چونکه‌ نا‌ره‌حه‌ت ببوو، هه‌ستا و دان چه‌رموو‌ی دارکاری کرد. شه‌وه‌کانی دیکه‌ حه‌یوانی به‌سته‌زمان هه‌رکه هه‌ستی ده‌کرد له‌وانه‌یه‌ خواکان گوئی‌یان له‌ ده‌نگی بی، به‌سپایی‌تر ده‌ی‌نالاند. به‌لام زۆر وه‌خت که به‌ ته‌نیایی له‌ ده‌وربه‌ری لی‌ره‌وار ده‌سوورایه‌وه، به‌ری خه‌مه‌کانی به‌ره‌لا ده‌کرد و به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌که‌وته شیوه‌ن و گریان.

رۆژه‌کانی دواتریش چونکه‌ هیشتا ئازاد بوو، ده‌ی‌توانی خوی بداته ده‌ستی بی‌ره‌وه‌ری‌یه شیرنه‌کانی کۆنه لان و خره‌که‌ی نزیک و بگه‌ریته‌وه بیابان، به‌لام بی‌ره‌وه‌ریی دایکی له‌ ویژدانی وی‌دا له‌ هه‌موو ئۆگری‌یه‌کی دیکه‌ به‌هینتر بوو. دان چه‌رموو به‌هیوا بوو که وه‌ختیک ئاده‌میزاده‌کان به‌ مه‌به‌ستی راو و شکار له‌ چادره‌کانیان دوور که‌ونه‌وه و سه‌گه‌کان له‌گه‌ل خویان بینن و به‌رن، رۆژیک له‌ رۆژان دایکی ببینیته‌وه و هه‌ر به‌و هیوایه‌ش له‌ کۆیله‌تی‌دا ده‌ژیا و له‌ دووری دایکی‌دا به‌ هه‌ناسه‌ساردی سه‌ری ده‌نایه‌وه.

بیچووهورگ له‌م کۆیله‌تی‌یه‌ش‌دا به‌ته‌واوی به‌دبه‌خت نه‌بوو، چونکه‌ به‌ره‌به‌ره زۆر له‌ شته‌کانی نه‌م کۆیله‌تی‌یه‌ی وه‌به‌ر دل ده‌که‌وت و خووی پیوه‌ ده‌گرتن. پیش هه‌موو شتی‌ک که‌وته بی‌ری نه‌وه که چۆن ره‌فتار له‌گه‌ل کاستوورگری بکا هه‌تا ئۆگری بی و خوشی بوی و به‌م ئاکامه

گه‌یشت که خاوه‌نه‌که‌ی بیجگه له مل‌که‌چی‌یه‌کی روت بو فرمانه‌کانی شتیکی دیکه‌ی لی ناوی؛ به‌رام‌به‌ر به‌و مل‌که‌چی‌یه‌ش له زولم و لی‌دان رزگاری ده‌بی و ژیانی به‌خوشی راده‌بری. جگه‌له‌وه‌ش، هیندی جار کاستوورگری به‌ده‌ستی خوی کوته‌گۆشتیکی بو دان‌چه‌رموو داویش‌ت و کاتی خوارده‌که‌شی به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه راده‌وه‌ستا و پیشی په‌لامار و ده‌ست‌دریژی سه‌گه‌کانی دیکه‌ی ده‌گرت. ئەم کوته‌گۆشته‌ی ده‌ستی خاوه‌نه‌که‌ی بو دان‌چه‌رموو بایه‌خی ده‌ دوازده‌ کوته‌گۆشتی دیکه‌ی هه‌بوو که له ده‌ستی ژنه‌کانی وه‌رده‌گرت. ئەمه شتیکی سه‌یر بوو، به‌لام هه‌رچۆنیک بی، له‌پیش چاوی دان‌چه‌رموو مه‌سه‌له‌که‌ وا بوو.

کاستوورگری هه‌رگیز نه‌ی‌ده‌لاوانده‌وه، به‌حواله‌ش بیچوو‌ه‌گورگ نه‌ی‌ده‌زانی به‌هوی لی‌دانی ده‌سته‌قورسه‌کانی خاوه‌نی، یان توانای له‌را‌ده‌به‌ری، یان به‌چ هۆیه‌کی دیکه‌یه‌که‌ پیوه‌ندی‌یه‌کی توند و له‌پسان‌نه‌هاتوو له‌ نیوان دان‌چه‌رموو و ئەو خاوه‌نه‌ دل‌ره‌قه‌ی‌دا پیک هاتوه و رۆژ به‌ رۆژیش پته‌وتر ده‌بی.

زنجیری دیلی و کۆیله‌تی‌ی دان‌چه‌رموو نه‌ک هه‌ر به‌ زه‌بری توندی به‌رد و دار و گۆپال، به‌لکوو به‌ هیندی شیوه‌ی ئەفسووناوی و فیلبازانه‌ش په‌رچ ده‌درا و رۆژ به‌ رۆژ زیاتر له‌ نه‌ستوی قایم ده‌بوو. به‌ستراوه‌یی و په‌یوه‌ندی به‌ هاوجسنه‌که‌ی خوی، واته‌ سه‌گه‌وه له‌ یه‌که‌م رۆژه‌وه ببوو هوی که‌وی‌بوون و هاتنی بو‌ به‌ر ناگری ئاده‌میزاد، سات به‌ سات زیاتر په‌ره‌ی ده‌ستاند و خوی ده‌گرت. ئەم پیوه‌ندی‌یانه‌ له‌ ژیانی چادرنشینی و له‌نیو به‌دبه‌ختی و چاره‌ره‌شی‌یه‌کانی‌دا زیاتر ره‌گه‌یان داکوتا و بی‌نه‌وه‌ی بیچوو‌ه‌گورگ به‌خوی بزانی به‌ تیپه‌رینی رۆژگار، بوونه‌ به‌شیک له‌ ژیانی. شتیکی که‌ هیشتا خه‌یانی وی به‌خۆیه‌وه خه‌ریک ده‌کرد خه‌می دووری دایکی و هیوای هاتنه‌وه‌ی و هه‌روه‌ها ناواتی وه‌ده‌ست‌هینانه‌وه‌ی ژیانه‌ ئازاد و شیرنه‌که‌ی بیابان له‌گه‌ل دایکی بوو.

دهرکراو

لیپلیپ هر روا به لای گیانی دان چه رموو بوو و همه همیشه ژیانی لی تال ده کرد. نه م دوژمنایه تی یه، نه خلاقى وی خهراپتر کرد و بیچوو ه گورگ شه پانی تر و درنده تریش بوو، به جوریک که نه نیو ناده میزاده کانیش رهش و ناشیرن و بیزراو بوو. هر وهخت هه نگامه یه که نه نیو چادره کان دا به رپا ده بوو، یان شه روکیشه یه که هه ل ده گیرسا، یان هه راوه وریا یه که ساز ده بوو، یان ژنیک شکایه تی ده کرد که کوته گۆشتیکیان لی رفاندوه، هه موو کهس به دلنیایه یه وه پنیان وا بوو دهستی دان چه رموو تی دایه. ناده میزاده کان هه وئیان نه دا بزانه نه خلاقى بیچوو ه گورگ بوچی وا گؤراوه؛ نه وان هه ر ناکامیان ده دی و چونکه ناکامه کهش ناشیرن و دزیو بوو، به ناچار لی ناپازی بوون. دان چه رموو نه پیش چاوی هه مووان دزیکى بی شهرم و حیا، درنده یه کی دل پردهش و به دره فتار و فیتنه یه کی وه حشى و بی چاو وروو بوو. کاتیک به چاویکی فیلبازانه وه ته ماشای ژنای ده کرد، هه موو داده وهرینه سه ری و بارانی خرکه به ردیان به سه ردا ده باراند. هه همیشه ده یان گوت نه مه گورگیکی وه حشى و بی چاو وروویه و ناخره که ی که تیک ده کا. نه مه بوو که دان چه رموو نه بهر چاوی هه موو کاروانی یه کان بیزراو و دهرکراو بوو و هه مووان ناخوشیان ده ویست.

هه موو سه گه گانی کاروانیش چاویان نه لیپلیپ کرد و نه گه ل دان چه رموو بوونه دوژمن. وی ده چی نه وان به شیوه یه کی ناروون ناکوکی بنه رته تی نیوان خویان و بیچوو ه گورگیان هه ست پی کرد بی و زانیبیان که نه وه نه لی پر وهار نه دایک بووه، بویه هه ر نه وه دوژمنایه تی یه سروشتی یه که نه نیوان سه گی که وی و گورگی کیوی دا هه یه، نه نیویان دا دروست بوو. هه ر چونیک بی و هویه که ی هه رچی یه که بووی، وه ختیک هه موو سه گه کان نه دژی دان چه رموو راپه رین، نه م دوژمنایه تی یه بو دواروژ بوو به مه سه نه یه کی توند و جیددی و نیدی هه ست و شعورین به رامبه ر به و، گؤرانی به سه ردا نه هات.

سه گه کان یه که نه دواى یه که تامی گازی ددانی دان چه رموو یان چیشته. بیچوو ه گورگ زیاتر نه وه زه برانه ی لی دهران، زه بری ده وه شانده و نه شه ری یه که به یه که دا هه همیشه سه رکه وتو بوو، هه ربویه حه ریفه گانی هه تا بویان کرابا به ته نیا نه گه لی به ره وروو نه ده بوون و تیکه هه لچوونی نه گه ل یه کیکیان به مانای خه به ردان به وانی دیکه بوو که بین و دابارنه سه ری.

پیویستی خوراگرتن به رامبه ر به و یه کیه تی و گه نه کومه کی یه هیندی شتی به نرخی فیبری دان چه رموو کرد و بیچوو ه گورگ فیبر بوو که بو رپاوه ستان به رامبه ر به لافاوی هیرش که ران چ بکا و چون نه گه رمه ی شه ر نه گه ل حه ریفان دا، نه کورتترین ماوه دا زه بر نه یه که به یه کیان بدا.

دان چهرموو تی گه یشتبوو که به سلامه تی دهرچوون و گیان به دهربردن له نه لقه ی گه ماروی دوزمنانی زوردا شتیکی زور پیویسته، بویه وهک پشیلهی چوست و چالاکی لی هات و یه کجار فیله زان و وشیار له کل دهرهات. بیجگه له سه گه جیله کان، سه گه گه وره کانی عه شیردیش جاریک له پشته وه و جاریک له ته نیشته وه به په یکه ری قورسی خویان پاییان پیوه دهنه و نه ویش چ خوی هه لایشتبا و چ که وتبایه سهر زهوی، به هیچ جور نازاری پی نه ده گه یشت و ههر وهک پشیله له سهر ههر چوار په لان له سهر زهوی ده چه قی. سه گان وا فییر بوون که وه ختیکی بیانه وی شه رییک بکه ن دهمرینن و مووی پشتیان راست ده که نه وه و لاقیان له به ریبه ک ده کیشنه وه، به لام دان چهرموو فییر بوو که نه و پیشه کی و کاردروستایی به بی مانایانه وه لا بنی و راسته و راست دست پی بکا. دهی زانی نه گهر چوو کترین دهرهات به حهریف بدا، مه ترسیی نه وه هه یه که حهریفانی دیکه ش پی بزانی و گه له کومه گیی لی بکه ن؛ بویه ههرکه تووشی یه کییک له حهریفانی ده بوو، بی دهنه گ و بی نه وهی چوو کترین دهرهتان به دوزمن بدا که بکه ویته خوی و ناماده بی، وهک بریسکه خوی پییدا دهنه و هیندی چاو له سهر چاو دانیی، هه لی دهری. ته نانهت رۆژیکیان سه گییک بی نه وهی بزانی چ بووه و چ قه و ماوه شانی هه ل درپا و شلکه ی گویی ریشال ریشال بوو.

سه گییک که بهم جوړه غافلگیر ده کرا، به ناسانی به پشتدا ده کهوت و کاتیک ده کهوت شاره گی ملی ده کهوته بهر ددانی بی به زهی دوزمن و بهو پی به مردنی نزیک بوو. کوشتنی دوزمنان بهم شیوه یه کاریک بوو که دان چهرموو له ره گه زی گورگانی درنده ی بو به جی مابوو. دان چهرموو له بهر نه وهی جارئ سنووی نه هاتبووه وه، ددانه کانی نه وه نده دریز و به هییز نه بوون که به که لک وهرگرتن له م شیوه کاری باپیرانی، کاری دوزمنه کانی یه کلا بکا. به و حاله ش، به شیکی زور له سه گه جیله کانی کاروان که وتبوونه بهر چنگی و به ملی بریندار و هه ل درپا وهوه گه رابوونه وه چادره کانیان. ته نانهت رۆژیکیان له نزیک لییره وار په لاماری یه کییک له دوزمنه کانی دابوو و ههر بهو شیوه یه به پشتی دا خستبوو و چهند له حزه یه ک به سهر خاکدا رای کی شابوو، پاشان شاره گی ملی هه ل دریبوو و حهیوانی به سته زمانی کوشتبوو.

نه و شه وه هه نگامه یه کی سه یر له کارواندا به رپا بوو. نه و که سانه ی چاویان له و که تنه ی دان چهرموو ببوو، خاوه نی سه گه کوژراوه که یان ناگادار کرد. ژنان که وتنه وه بییری دزی یه کانی بیچووه گورگ و یادی کوته گوشته رفیندراوه کانیان زیندوو کرده وه. شکایه ت که ران به هه راوه وریا چادری کاستوورگریان گه مارو دا و به هه لآوه هه نگامه ی خویان جه نجالی یه کی ناخوشیان پییک هیئا، به لام سوورپیست که دان چهرمووی له چادره که ی خوی دا په نا دابوو، به توندی له به رام بهر ویستی وان دا راوه ستا و ناماده نه بوو دان چهرموویان بداته ده ست یان ته مییی بکا.

به ئی، دان چه رموو له پیش چاوی ئاده میزاده کانیس و سه گه کانیس به جارنک بیژرا و هه تا سنووی نه هاته وه، هه رگیز ساتیک له گیانی خوی نه مین نه بوو. هه میشه له مه ترسی زه بری دهسته یهک و ددانی دهسته یهکی دیکه دا ده ژیا و له مره و پرووگرژی هاو په گه زه کانی و تووک و نه فرین و جنیو و لیدان و پیدادانی خواکانی به ولاره بهشی له شتی کدا نه بوو. چاوی وریا و کون پشکنی هه میشه به چواره وری خوی دا ده یروانی و نیگه رانی هیرشه ئه م دهسته یه و سه رکونه و قسه ی سووکی نه و دهسته یه بوو. هه میشه ئاماده بوو که یان به نیشان دانی که ئپه سپی و تۆله ئه ستینه کانی به ره و پیش باز بدا، یان به سووکه مراندن و هه ره شه یه که وه پاشه کشه بکا.

وه ختیگ دان چه رموو ده ی نه راند هیچ کهس له کاروانه که دا نه پیر و نه لاو، نه ی ده توانی به ره به کانیی له گه ل بکا. هه رچی درنده یی و وه حشیگه ری و به دفعه ری له سروشتی دا هه بوو، له نه راند نه که ی دا ده رده که وت؛ به زمانیک که وهک ماری سوووجه ی سوور ده ری ده کیشا و هه ئی ده کیشا یه وه، به و گوئی به پشتا که وتوو و چاوی پر له بریقه و بلیسه ی رق و بیژاری و به لیوه ئاوه ژوو بووه کانی و به قولای که ئپه سپی یه کانی دیمه نیکی نه وه نده درزیو و سامناکی به خوییه وه ده گرت که هه ر په لامارده ریکی ناچار ده کرد له حزه یهک درهنگ هیرشه بکاته سه ر و هه ر له و تاقه له حزه یه ی درهنگ جوولانی حه ریفدا نه و ده ی زانی چون کاری خوی بکا. نه م دوو ئی یه چووکه ته نانه ت له شه ری سه گه زه لامه کانیس دا به جوړیک جیگای که ئکی دان چه رموو بوو که حه ریف ده سه به جی تووشی ترس و سامنیکی کوشنده ده بوو و هیرشه که ی ده بوو به پاشه کشه ی سه رکه وتووانه.

خیلی سه گه جیله کان به رپرسی نه و نه شکه نجه و ئازاره بوون که تا ئیستا ده ره قی دان چه رموو به کار برابر بوون، چونکه نه وان ریگیان نه دابوو بیچوو ه گورگ له گه ئیان بگه ری و بیته ئاوائیان، نه ویش ئیستا ریگای نه ددها هیچ کامیکیان له ئاواله کانی جیا بیته وه و به ته نیا بگه ری. جگه له لیپلیپ، هه موویان ناچار بوون له هه موو جیگایهک له په نای یه کتر بن و پال ویک بدن تا بتوانن له کاتی پیویستا به رامبه ر به دوژمنیکی بی به زهی که بوخویانیان دروست کردبوو، رابوهستن. سه گیکی چووکه ئه که له دووری چادره کان به ته نیایی ده که وته به ر چنگی بیچوو ه گورگ زور چاره ره ش بوو. چونکه ده بوو به ری و یان نه گه ر زیندووش مابایه، به زحمه ت و به نا ئه و قرووسکه ی سامناکه وه له ده ستانی رزگار ده بوو و دان چه رموو هه تا نیو چادره کان ره پیی ده نا و کوئه ئیک مروف و حه یوانیان وه سه ر ده گه ران.

بیچوو ه گورگ وای ئه هات که نهک هه ر سه گه وه تاق که وتوو ه کانی په لامار ددها، به ئکوو هیرشه ده کرده سه ر سه گه ئیکی ته واویش و کاتیگ سه گه له که هیرشه خوی ده ست پی ده کرده وه، نه و به چالاک و کارامه ی یه کی ته واو رای ده کرد و به راده ی پیویست ئیان دوور ده که وته وه؛

به لّام هه رکه یه کیک له وان له خوشیی راو و شکار پیش نهوانی دیکه دهکوت و لّیی نزیک دهبووهوه، دان چهرموو له پیر بای ده دایه وه سه ری و له چاولیکنا نیکدا مشووری ده خوارد و دووباره هه لّ دههات. نه م نه خشه وه ستایانه یه هه همیشه سه ر دهکوت، چونکه سه گه جحیلّه کان هه همیشه دهسه لّاتی خویمان له دهست دهرده چوو، به لّام دان چهرموو هه موو کاتیک به سه ر خویدا زال بوو و خوئی نه ده دؤراند.

نه م ورده شه رانه نیوبویر و برانه وه یان نه بوو؛ بو سه گه چووکه له کان ببووه یاری یه کی مه رگه یین. دان چهرموو که له وان باشتر شاره زای بیابان بوو، که یفی به وه ده کرد که بیان کیشیته نیو میشه کانی ده ور به ری هه وارگه. له وی سه گه کان زوو ریگایان لّی ون ده بوو و به هاوار و هه راوه وریا بانگی وی یان ده کرد و به ناچار ته سلیمی ده بوون. به لّام نهو به هه نگاوی ورد و نارام غاری ده دا و هه روهک دایک و بابی خوئی له چه شنی سیبه ر به نیو داره کان دا تّ ده په ری.

فیلیکی دیکه ی دان چهرموو له سه گه بچووکه کان نه وه بوو که به په رینه وه له چه ند خری چووکه له شوینی خوئی له وان ون ده کرد و هه رکه ده په ری به وه نه و بهر به سپایی له نیو نه مامه کان دا راده کشا و کاتیک هاتوهاواری ترس و ناهومیدی له سه گه ون بووه کان به رز ده بوو، نهو گوئی بو هه لّ ده خستن و که یفی پی دههات.

به لّی، له وه لومه رجه پر شه رو کیشیه و له وه زعی دوژمنایه تی له گه لّ بوونه وه ره زیندوووه کان دا که هه همیشه یان هیرشه ده کرد یان هیرشه ده کرایه سه ر و هه رگیز هیوایه ک به راهاتن و که وی بوونی نه بوو، دان چهرموو هه لّی ده دا و له باری فکری یه وه به خیرایی پیش دهکوت. مه لّ به ندی ژیانی شو ره کاتیک بوو که گو لّ و ریجانه ی لّی نه ده روا و زه وی یه ک بوو که خونچه ی خوشه ویستی و پاکی و نهوین و چاکه ی تیدا نه ده پشکووت. ته نیا قانون که فییری یان کرد بوو نه وه بوو که ملکه چی له خوئی به هیزتر بی و له خوئی بی هیزتر له نیو به ری. کاستوو رگری خواهه کی به هیز بوو و دان چهرموو ده بوو ملکه چی فه رمانی بی، به لّام سه گه چووکه له کان که هیزیان له وه که متر بوو بی دهسه لّات بوون و ده بوو له نیو بچن.

قانونی گشتیی په روه رده کردنی نه وه بوو که ده بی به توانا و به هیز بی، هه ربویه دان چهرموو وای لّ هات که له هه موو سه گه کانی کاروان به را په رتر و چالا کتر بوو و له را کردنیش دا له هه موویان خیراتر بوو. بیچوو هه گورگ به ماسوولکه و ده ماره پؤلایینه کانی خوئی له هه مووان به تین وتاوتر، له هه مووان زالم تر و درنده تر و گونا هکارتر بوو، له هوش و زیره کی و فی لّ و ته لّ که ش دا دهستی له هه مووان نه ستان دبوو. بیچوو هه گورگ ئاوا بوو، ده بوو له ته واوی نهو سروشته نه دا له هه موو حه ریفه کانی له پیشتر بی، بو لّ وه ی بتوانی له مه لّ به ندیکی وا پر له دوژمنایه تی و شه ر و کیشه دا، به رام بهر به ته نگانه و دژواری یه کان رابوه ستی و زیندوو بمینی.

* * *

شوینی پیی خواکان

ئاخري سائڻ کاتيک رڙڙه کان کورت بوونه وه و ته زووی سهرمای شيمال هه ست پي کرا، دان چهرموو دهرقه تيکي له باري وده دست هينا بوئه وهی نه خشه يهک که زور جاري بير لي کردبووه وه جي به جي بکا، واته نازادي خوی وده دست بينيته وه.

چهند رڙڙ بوو له نيو کاروانه که دا جموجوليک دست پي کرابوو. چادره کانينان خستبوون و نه نداماني عه شيرت به بار و چه کوچولوه خويان ساز ده کرد له وي بار بکه ن و بچنه جي راوگه يه کی دیکه. دان چهرموو به چاوی داچراو و نيگه رانه وه ده پوانيه نه م مال گواستنه وه نانساييه و هه رکه ديتي چادره کانينان خستوون و قه ديان کردوون و به له مه کانينان له قه راخ نوا ناماده کردوه و باريان کردوون، تن گه يشت مه سه له چيه.

وه ختيک چهند به له ميک له وشکايي دوور که وتنه وه و چهند به له ميکي دیکه له قورتی چومه که نه ديو بوون، له پر بيچووه گورگ که هيشتا له فکرا بوو، برياري دا که له دواي کاروانه که بمينيته وه. له دهرقه تيک ده گه را که کاروانچي يه کان ناگايان ليی نه بي و له هه وارگه که رابکا و خوی بگه يه نيته وه قوولايي بي شه کان. دان چهرموو بوئه وهی شويی خوی ون بکا، چووه نيو چوميک که تازه خه ریک بوو سه هؤل بي به ستی، ماوه يهک له نزيک لي پر هواره که ي مه له ي کرد و پاشان چووه نيو دارستانيکي چر و چاوه ري ما.

چهند سه عات تن په رين و نه و خه ويکی خوشي لي که وت. له نه کاو له خه و راپه ري و گويي له دهنگي کاستوورگري بوو که به ناوی خوی بانگي ده کا. هيندي دهنگي دیکه ش تيکه ل به دهنگي خاوه ني بوون و تن گه يشت که بيچگه له کاستوورگري، خيزاني و کورده کهي ”ميتسا“ له و که ندوکوژ و گه رانه دا به شدارن.

دان چهرموو له ترسان ده له رزي و هه رچهند هويه کی دهرروني پائي پيوه دنا که له هه شارگه که ي بيته ده ري، به هيچ جور له جيی خوی نه بزوت. به زويی دهنگه کان له دووره وه کپ بوون. پاش چهند سه عاتيکي دیکه چاوه رواني، بيچووه گورگ له نيو نه مامه کان هاته ده ري تا به نازادي به هره له سه رکه وتني نه خشه که ي وه رگري. پاشان به دهوروبه ري داره کاني لي پر هواردا

دهستی کرد به هه ئه زدا به ز. به لام تاریکایی شهویش به به به دهه هات و له نه کاو سه رنجی بۆلای ته نیایی و ته ریکمانه وهی خۆی راکیشرا.

بیچوو هگورگ هه ئه تووته کا و له کاتی کا دا گوئی له به دهنگی مه رگهینی لیپه وار هه ئه خستبوو، کهوته فکروهه. ههستی ده کرد له چواردهوری مه ترسی له هه موو جیگایک له که مین دایه، مه ترسی یه کی نه دیتراو و نادیار که له سیبه ری رهشی قه دی داره زه لامه کان دا خۆی شارده وته وه و هه ره شه ی لی ده کا.

سه رمایه کی سه خت لیپه واری ده هه ژاند و له وی لاپانکه چادرینکی گه رم نه بوو که بیچوو هگورگ په نای بۆ به ری. لاقه کانی سه هو ل دهی به ستن و ناچار بوو یه ک یه ک به نۆره هه ئیان هینی و دایان نیته وه، هیندی جاریش کلکه کوئگنه که ی به سه ردا ده دان تا گه رم بینه وه. دیمه نیک له بیره وه ری یه کانی ژبانی چادرنشینی به میشکی دا تی په ری؛ هه وارگه و خیه وته هه ئه دراوه کانی و ئاگر و بلیسه زیندوو ه کانی ده هاتنه به رچاو؛ دهنگی نه رم و ناسکی ژنان و نه ره نه ری پیاوان و چه په چه پی سه گه کانی به به رگویی دا ده هاتنه وه. برسی بوو و نه و کوته گوشته کالانه و نه و ماسی یه کوئیوانه ی وه بیر ده هاتنه وه که بۆیان داویشتن. لیپه خه به ریک له گوشت نه بوو و بیجگه له به دهنگی پر هه ره شه و له گیرانه وه نه هاتوو لیپه وار شتیکی دیکه ده ست نه ده که وت.

سه رده می کوپله تی نه وی نه رم کردبوو و چونکه هه ست به به رپرسایه تی تیدا نه ما بوو، ئیستا ده سه وه ستان بوو و نه ی ده زانی چۆن خۆی به ری وه به ری. له جیاتی هه راوه وریا و قائمه قائمی ژبانی ئاسایی، به دهنگی و شه وی تاریک ده وره یان دا بوو و ئیفلیجیان کردبوو. به سه ته زمانه نه ی ده زانی چی به سه ر دی.

بیچوو هگورگ له رزی. شتیکی زه لام و به سام به به رچاوی دا تی په ری، نه ویش سیبه ری به سامی دارینکی بلیند بوو که له به ر شو قی مانگه شه و ده رکه وت، چونکه راست له و کاته دا مانگ له هه وران هاته ده ر و له لیپه وار هه کی دا. بیچوو هگورگ وه ختیکی تی گه یشت چ بووه، ئوقره ی گرت و به سپایی نالاندی و پاشان له ترسی نه وه ی نه کا دهنگی نالینه که ی سه رنجی نه و مه ترسی یانه ی له که مین دان رابکیشی، مه ته قی له خۆی بری.

له نه کاو دارینکی دیکه له به ر سه رمای سه ختی شه و ریک هات و له ژوو سه ریه وه قرچه قرچینکی وشک و توندی لی هات. بیچوو هگورگ له ترسان قرووسکاندی و ترسیکی شیتانه سه رتا پای داگرت. به سه ته زمانه، هه تا تینی تیدا بوو به ره و هه وارگه ده خۆی نووسا و ههستی کرد که پیوستی یه کی له توانا به ده ر به پاریزگاری و چاوه دیری کومه ئی ئاده میزاد به سه ری دا زال بووه. بۆنی دوو که ئی ئاگره کان هه ر دوو کونه لووتی وی پر کردبوو و هاتوها واری رۆژان له

گوئی دا دهرزینگایه وه. سهره نجام له لیپره وار و له نیو سیبهر و تاریکایی یه که ی هاته دهر هه تا بگاته بیابانی پان و بهرین و له شوقی بی دریخی مانگه شه و رووناکایی و دل قایمی یه ک وهریگری. وهختیک گه یشته جی، به خوږایی بو چادره کان گه را و رووی له هه رلایه ک کرد شوینه وار یکی چنگ نه که وت. له نه کاو وهبیری هاته وه که کاروان رویشته وه.

بیچوو هه گورگ له خووه راکردنه که ی وهستاند، چونکه نه ی دهرزانی به ره و کوئی هه ئی. به ناله نال و سهرلی شیواوی له زهوی یه کی چولدا که روژی بیشتر چادره کانی لی هه لدرابوون راویچکه ی کردن و بوئی به شوینی کاروانه که وه کرد. ئیستا ئاواتی بو ئه و دار و بهردانه هه لده خواست که ژنانی رقه هه ستا و به سهریان دا دهباراندا و خه فته تی ئه و دهسته قورسه ی کاستوو رگری ده خوارد که بی به زهیی و بی ئه مان ئیی دهدا. ته نانه ت نه گهر لیپ لیب به خوئی و هه موو سه گه کانی کاروانه وه به مره مر گه یشتبانه وی و داباریبانه سهری؛ هیشتا پیان له سهر چاوی بیچوو هه گورگ بوو، گیانی خوئی ده کرده گاوگه ردوونی پی و قه ده می مه باره کیان.

بیچوو هه گورگ به سهرلی شیواوی به ره به ره گه یشته جی چادره که ی کاستوو رگری و راست له نیوه راستی عه رزه که، له و جینگایه که چادری خاوه نه که ی لی هه لدرابوو، دانیش و پاشان لووتی له ئاسمان کرد. له نیو چهند جور نازار و ته شه نابوون دا که گه رووی ئه ویان گرتبوو، له بوژی مات و سه هوئل به ستووی خوئی لیگ کرده وه و ناله یه کی دریز و خه مناکی له دلی پرجه خاری هه لکیشا. ئه م ناله یه ته ریک مانه وه و ترسی وی، نازاری دووری له دایکی، خه م و دهردی کویره وه ری و به دبه ختی یه کانی رابردووی و ترس و نیگه رانی له مه ترسی یه کانی دواروژی تیدا ده خویند رایه وه. بو یه که م جار ئه و لووره ی دریز و شوومی گورگانه ی له بنی گه روویه وه هاته دهر و ههستی ته نیایی و ته ریک مانه وه ی له دیتنی خاکی رووته نی هه وارگه ی جاران، زیاتر کرد. بیچوو هه گورگ به ناچار له و بریاره که بو مانه وه دابووی پاشگه ز بووه وه و خوئی به نیو لیپره واردا کرد و وای به باش زانی که لیواری چومی بگری و له گه ل ئاوی رووباره که به ره و خوار بپرا.

بیچوو هه گورگ ته واوی روژی بی پشوودان غاری دا. ده تگوت ئه و له شه پولا یینه ی نازانی ماندووی چیه و هه ربویه دروست بووه که هه میشه غار بدا. توانا و خوږاگری میراتی باب و باپیرانی ئه و دهره تانه یان بو پیک هی نابوو که هه میشه له هه ول و ته قه لادا بی و زور له له شی کوترا و ماندووی خوئی بکا که دیسان هه ر غار بدا و به ره و پیش بچی. له هه ر جینگایه ک ئه و چومه مه زن و خوړینه خوړین تر ده بوو، دهری ده دایه وه و به سهر لووتکه شاخه کان دا دهرویشته؛ له هه ر شوینی کیش تووشی خر و رووباران ده بوو، یان به مه له یان له بوواره کان ده په ری یه وه. هیئدی جاریش به سهر ئه و له تکه سه هو لانه دا تی ده په ری که له قه راخ ئاوه که خه ریک بوو ده ی به ستن و زور جاریش هه لده خلیسکا و له ئاوی ده که وت و له و کاتانه دا بوئه وه ی نه خنکی

به پیچه وانهای رهوتی ناوه که دهکته مه له و له گه ل شه پوله کان مل به مله ی ده کرد. له هه موو جیگایه ک بیر و هوشی هه ره له سه ره شوین پیی خواکان بوو و ته نیا ترس که بووی، نه وه بوو که نه کا کاروانه که له لیواری چومی لای دای و به ره و بیابان رویشتی.

دان چه ره موو هوش و زیره کی یه کی هه بوو که زور له ژور هاونه وعانی خویه وه بوو، به وحاله ش هیشتا هیزی بیر کردنه وه و تیگه یشتنی نه وه نده پی نه گه یشتبوو که په رینه وه ی به له مه کان له چومی مه که نزی بیته وه بیر و نه ویش په ریته وه نه وه به ری چومه که. نه گه ره بیچوه و گورگ په ربایه وه نه وه ره و له وی وه دوای شوین پیی خواکان که وتبایه چ ده بوو؟ نه م فکره بو تاکه ساتیکش به میسکی دان چه ره موودا نه هات. ره نگه دواتر وه ختیک زیاتر له ناوچه جورا و جوره کانی جیهان دا گه را و ته من و نه زمون و تیگه یشتنی به ره و ژورتر چوو و زیاتر شاره زای شوین پی یه کان و چومه کان بوو، فکری نه و جوره شتانه ی به میسکا داتب و بیر لئ کردبنه وه؛ به لام له م کاته دا کویرانه و بی بیر کردنه وه ده رویشت و بیجگه له لیواری چومی مه که نزی که پی دا ده رویشت هیچ شتیکی دیکه ی به میسکا داتب نه ده هات.

بیچوه و گورگ ته واوی شه وی دواتریشی به غاردان برده سه ره و له تاریکایی دا تووشی هیندیک که ندوکوسپ بوو که تیپه رینه که ی وه دره نگ خست به لام هه رگیز رانه وه ستا. لای نیوه رووی روژی دووه م له شه پولا یینه که ی له گه ل نه و هه موو تین و توانایه که بووی، چه ما و ته نیا نیراهی پته وی بوو که هه روا نه وی به سه ره پیوه راده گرت. سی سه عات بوو غاری ددا و چل سه عات بوو هیچی نه خوارد بوو، هه ربویه هیز و توانای به ره و که مایه سی ده چوو. له به ره نه وه ی چه ند جار ده ناوی سارد که وتبوو، کوککه جوان و پرشکویه که ی وه ک لباده کوئیک شیوا بوو و ببوه سپال.

به ری پیانی که وه ک سه رینی نه رم بوون، سر ببوون و خوینیان لئ ده چورا. به ره به ره که وته شه لین و سه عات به سه عات شه لینه که ی زیاد ی ده کرد. بو نه گبه تی ناسمانیش نیوچاوانی گرژ کرد و دای دایه به فریکی قورس و شلیوه و باکوت. به فر له ژیر پیی دا رو ده چوو و هه ل ده خلیسکا. به ره به ره ولات سپی بوو و دیمه نه کانی ریگا له پیش چاوی بیچوه و گورگ ون بوون و نه م پیشه اته ش رویشتنه که ی وی سست تر کرد.

له و شه وه دا کاستورگری بریاری دابوو که له وه به ری چومی مه که نزی دابه زئی و چادر هه ل دا، به لام لای لیواری گاکئیوی یه ک له وه به ری ناوه که که دان چه ره مووی پی دا ده رویشت بو ناو خواردنه وه چوو بووه گوئی چومی و ”کلوو کووچ“ خیزانی کاستورگری دیتبووی. نه گه ره نه و حه یوانه نه هاتبایه ناو خواردنه وه و نه گه ره میتسای کوری کاستورگری له به ره به فر بارین کاروانه که ی نه هیتابیه قه راخ چومی و نه گه ره کلوو کووچ خیزانی کابرای سوور پیست شووره که ی

نه دیتبایه و نه گهر کاستوورگری زور به نه نگیهویی تفهنگی نه دابایه، داستانه که ی نیمه روتیکی دیکه ی پهیدا ده کرد؛ بیچووه گورگ سوورپیستی نه ده دی و به وی دا تی ده پهری و دوورتر ده ریشته و سهره نجام یان دهمرد، یان ده چووه نیو برا کیوی به کانی و ده بوو به یه کیک له وان و هه تا ناخری ژبانی به گورگایه تی ده ژبا.

شه و تاریک ببوو. به فر هه روا قورس و به کلوی زلزل ده باری. دان چه رموو به ده نگیهویی کز ده ی نالاند و له جاران زیاتر هه ل ده خلیسکا و ده شه لی که له نه کاو له سهر عهرزی سپیی قه راخ چوم چاوی به شوینیکی تازه که وت. شوینه که نه وهنده تازه بوو که گومانیکی له و باره یه وه که خاوه نه که ی کی یه، بو دان چه رموو نه هیشته وه.

له خووشی یان هیزیکی تازه به بهر بیچووه گورگدا کرایه وه و له قه راخ چومی یه وه تا نیو داره کان به دوا ی شوینه که دا ریشته. زوری پی نه چوو که دهنگی چادر نشینه کانی هاته بهر گوی و ده سبه جی چاوی به شوقی ناگر که وت. کلوو کوچ خه ریکی چیشته لیان بوو و کاستوورگری له بهر ناگر هه ل تروشکا بوو قه پالهی له کوته پیویکی کالی که له کیوی ده دا. چادره کان بوئی گوشتی تازه یان له ده هات.

دان چه رموو له سهر زگ خزی و ورده ورده چووه پیش تا گه یشته بهر ناگره که. کاستوورگری هه رکه چاوی به و که وت، ده می له جوینی پیوه که ویستا. دان چه رموو له شه رمان سهری داخست و راسته و راست بو لای چوو، هه تا لیی نزدیکتر ده که وته وه به سپایی تر و به زه حمه تتر بو لای ده خزی. سهره نجام له بهر پیی خاوه نه که ی دریش بوو. خاوه نی بوو، چونکه بیچووه گورگ به ویست و ناره زووی خو ی هاتبوو، که وت بووه بهر پیی و نازادی خو ی ته سلیم به و کرد بوو.

بیچووه گورگ له ترسی سزادانیک که مسوگره ده بوو تووشی بی، ده له رزی. دهستی کاستوورگری به ژور سهریه وه جوولا و بیچووه گورگ له ترسان نه وی بوو و خو ی کوشم هه لیئا. به پیچه وانهی چاوه پروانی یه که ی زه بریک وه سهری نه که وت، نه وده م غیره تی وه بهر خو ی نا و ته ماشای سهره وه ی کرد و دیتی که کاستوورگری نه و کوته پیوه ی به دهستی یه وه یه ده ی کاته دوو به ش. کابرای سوورپیست به شیکانی دا به و. بیچووه گورگ زور به سپایی و بی نه وه ی به ته واوی له و به خشینه دنیا بی، له پیش دا بوئی به کوته پیوه که وه کرد و پاشان خواردی. کاستوورگری فه رمانی دا گوشتی بو بینن و له کاتی که دا دان چه رموو خه ریکی خواردن بوو، بو خو ی له ده ست دریشی سه گه کانی دیکه ی ده پاراست.

دان چه رموو کاتیک تیری خوارد له بن پیی کاستوورگری راکشا و به نوگری یه وه سهری نه و ناگره ی ده کرد که گهرمی ده کرده وه. چاوه کانی ده که وته سهریه ک و بو خووشی ده چووه خه ویکی

شیرنه‌وه. چونکه لیلی روون بوو سبه‌ینی ئیدی له‌نیو لیره‌واری تاریک‌دا سه‌رگه‌ردان نابی، به‌ئکوو
هاورپی بنیاده‌مان و له‌ خزمه‌ت‌ ئه‌و خوایانه‌دا ده‌بی که له‌ش و گیانی خوی ته‌سلیم کردوون و
بووه‌ته‌ ملکبان.

پهیمان

له کونای مانگی کانوونی یه کهم (دیسامبر) دا کاستوورگری بریاری دا له گه ل کلووکووچی خیزانی و میتسای کوری سه فهریک به سهر سه هونله کانی چومی مه که نزی دا بکا. سوورپیست بو خوی و ژنه که ی خیشکیکی گه وره ی هه ل به ست که سه گه زه لاهه کان رایان ده کیشا. خیشکیکی چووکتیش بو میتسا ساز کرا که سه گه بچووکه کانی کاروانیان پیوه به ستن. خیشکی دووهه م پتر وهک قوماری مندالان ده چوو، له گه ل نه وهش، میتسا که لاو بوو و تازه دهیه ویست جیگای خوی له جیهان دا بکاته وه، زوری که یف پی ده هات و ته نانه ت شانازی پیوه ده کرد. له لایه کیش لی خورینی خیشکه که و به ریوه بردن و به خیکردنی سه گه کان له سهر خوی بوو، جگه له وانه نه م خیشکه چووکه بی که نکیش نه بوو، چونکه به شیک له که لویه ل و تویشووی سه فهره که ی هه ل ده گرت.

بیچووهورگ سه گانی دیکه ی کاروانی له ژیر خیشکا دا دیتبوو، بویه کاتیک بو یه که م جار نه ویشیان به خیشکه وه به ست، زوری به دفری نه کرد و نارحمت نه بوو. قه له ده یه کی دوو توئی ناخراو له خه نه تیلکه ی نه رمیان له ملی کرد و دوو قایشی دریزیان له قایشیک خست که راست و چه پ له سنگ و پشتی قایم کرابوو. چه رمه راست و چه په که په تیکی دریزی تی خرابوو که بو راکیشانی خیشکه که به کار ده هات.

شش سه گی دیکه ش هاوونجیری دان چه رموو بوون و له گه ل وی له خیشکه که خران. نه م سه گانه که له سه ره تای سال دا له دایک ببوون نو، یان ده مانگ له ته مه نیان راده برد، له حالیکدا دان چه رموو ته مه نی له هشت مانگ پتر نه بوو. هه ریه ک له سه گه کان به په تیکی جیا له وانی دیکه به خیشکه وه به سترابوو، نه و په ته ش له نه لقه یه ک ده خرا. نه و په تانه دوو دانه شیان به قه د یه کتر نه بوون و جیاواری دریزی هه رکامیکیان به نه ندازه ی دریزی له شی نه و سه گه بوو که پیوه وه به سترابوو. نه م خیشکه جوړه خیشکیکی تایبه تی بوو که له تویکلی داری "قان" دروست کرابوو و نووکه که ی وهک نووکی کاله تی هه ل ببوو وه، بوئه وه ی نه هیلی خیشکه که له به فر رۆبچی. باری خیشکه که به شیوه یه کی وهک یه ک به سهر رووبه ره که ی دا دابه ش کرابوو و له ویوه سه گه کان وهک په ره کانی باوه شینی چینی لیک جیا ده بوونه وه.

کورت و دریزی په ته کان پشی به شه ره اتنی سه گه کانی ده گرت، چونکه به و جوړه هه ر سه گی که ده می ته نیا ده گه یشته سه گه که ی دوا ی خوی و نه گه ریش ویستبای ئاور بداته وه قه مچی خیشک ئازویه که به سهر و چاوی دا ده بارین. به پیچه وانه، نه گه ر ویستبای په لاماری سه گی پیش خوی بدا، به ناچار، ده بوو په تی خیشکه که بکیشی و رویشتنه که ی توندتر بکا؛ سه گی پیشه وهش

بوئنه‌وهی ئازاریکی پئنه‌گا ناچار بوو خیراتر برپا و بهم جوړه خیشکه‌که دهرده‌په‌ری و خیرایی‌یه‌که‌ی پتر ده‌بوو.

میتساش وهک بابی خوئی ناقل بوو و زور جار ئاگای ئی‌بوو که لیپلیپ دان‌چهرمووی ئازار ددها، به‌لام چونکه لیپلیپ سه‌گی سوورپیستیکی دیکه بوو، میتسا نه‌ی‌ده‌توانی رقی خوئی پئ بریژی، نه‌وه‌نده نه‌بی که جاروبار به‌ردیکی پیدا بدا. ئیستا که نه‌و سه‌گه زالمه‌یان نه خیشکه‌که‌ی نه‌و به‌ستبوو، میتسا که‌وته‌خو بوئنه‌وهی ئاگری رقی خوئی به‌ئاوی توله بکوژینیته‌وه و بو نه‌م مه‌به‌سته نه‌وی نه‌ دریزترین په‌تی خیشکه‌که‌ه‌خت. لیپلیپ به‌م کاره بوو به پیشه‌نگی کاروان و نه‌مه به‌روا‌هت به شانازی‌یه‌ک ده‌ژمی‌ردرا، به‌لام نه‌راستی‌دا چونکه ده‌ستی به‌سه‌ر سه‌گه‌کانی دیکه‌دا نه‌ده‌رپوشت، نه‌ی‌ده‌توانی کاریک بکا و به پیچه‌وانه ده‌که‌وته به‌ر رق و قین و بیزاری هی‌موویان.

سه‌گانی کاروان نه‌ لیپلیپ بیجگه نه‌ کلکی قیت و کوئکن و نه‌و لاقانه که به نوره نه زه‌وی دهران و هه‌ل‌ده‌ستانه‌وه و هه‌میشه نه‌ راکردن‌دا بوون، شتیکیان نه‌ده‌دی و نه‌و دیمه‌نه نه‌گه‌ل یائی وهک نه‌شته‌ر راست‌بووه‌وه و نه‌و ددانه تیژانه که جارن لییان دده‌ی، فه‌رقی زور بوو. سه‌گه‌کان که هه‌میشه لیپلیپیان نه‌و وه‌زعه‌دا دده‌ی، نه‌ میشکی خویان‌دا وایان لیک دده‌ایه‌وه که نه‌وان ده‌ترسی و نه‌به‌ریان هه‌ل‌دی.

هه‌رکه خیشک نه‌ جیی خوئی بزووت، سه‌گه‌کانی کاروان به‌دوای لیپلیپ‌دا وه‌ری‌که‌وتن و هه‌تا ئیواری به‌دوای‌دا غاریان دا. لیپلیپ که به‌و راوانه‌ی وان نار‌ه‌حت ببوو و نه‌ ره‌گی غیره‌تی درابوو، ورده ورده تووره ببوو و چهند جار بریاری دابوو با بداته‌وه سه‌ریان و مشووریان بخوا، به‌لام هه‌موو جارئ قه‌مچی دریزی میتسا سه‌ر و چاویی دارووشاندبوو و ناچاری کردبوو بگه‌رپته‌وه جیگای خوئی و توندتر برپا. بو لیپلیپ کیشانی باری زولموزوری سه‌گه‌کان و به‌به‌ره‌کانی نه‌گه‌لیان ئاسان بوو، به‌لام به‌رامبه‌ر به‌و قه‌مچی‌یه سامناکه که وهک مار ده‌ی‌ه‌شاند و ناچاری ده‌کرد بیجگه نه‌ خیشک‌راکیشان و غاردان و قبول‌کردنی ئازاری ئاوا‌نه‌کانی کاریک نه‌کا، نه‌ی‌ده‌توانی خوئی رابگری.

میتسا فیلیکی باشت نه‌ پیشووشی دوزیه‌وه. سوورپیست بوئنه‌وهی راوانی سه‌گه‌کان توندتر بکا و غیره‌تی لیپلیپ زیاتر بشکینی به‌روا‌هت مایه‌ی زیاتر بو‌دانا و به‌م جوړه هه‌ستی رق و قینی سه‌گه‌کانی دهره‌قی نه‌و زیاتر هان دا. میتسا نه‌ پیش چاوی سه‌گه‌کان گوشتیکی زیاتری ددها به لیپلیپ؛ سه‌گه‌کان به‌و کاره زور تووره ده‌بوون و نه‌ کاتیک‌دا لیپلیپ نه‌ژیر پاریزگاری قه‌مچی میتس‌دا خه‌ریکی گوشت‌خواردن بوو، نه‌وان ده‌وره‌یان ددها و به‌رق و قینه‌وه که‌لییان ئی‌گر ده‌کردن. جار‌جاریش که گوشت ده‌ست نه‌ده‌که‌وت میتسا لیپلیپی نه‌ سه‌گانی دیکه جیا ده‌کرده‌وه

و به جوولاندنی دست وای نشان ددها که گوشتی ددهاتی و لهم ریگایه وه سهگهکانی فریو ددها و نهوانی له لیپلیپ تووره دهکرد.

لهولاشه وه دانچهرموو سهری داخستبوو و به ناسوودهیی خهریکی کاری خوئی بوو. نهو ریگایه که بو گهیشتنه وهی لای خواکان بریبووی، چند جار دریزتر لهو ریگایه بوو که نیستا دهبوو بیبری، نهویش له سهگهکانی دیکه باشتر دهی زانی که سهریچی و یاخی بوون سوودیکی نیه. له لایه کیش نهو نهزیهت و نازاری له چنگی سهگهکانی دیتبوو زیاتر له جارن نهوی هاویشتبوووه کوشی ناده میزاده کانه وه. دایکی له بیر چووبووه وه و نیستا بیجگه له وه که خواکان، واته خاوه نهکانی له خوئی رازی بکا، بیری له هیچ نه ده کرده وه. له بهر هه مووی نه مانه، دانچهرموو ملی بو کاری زور گرانش راده کیشا و هه وئی ددها پهیره وی لهم نه زم و نیزامه بکا که بوئی داده نری و هه میشه گوی له مست و نامادهی به ریوه بردنی فه رمان بی. نیازپاکی و به نه مهگی له سروشته بهرچاوهکانی نهو سهگ و گورگه کیوی یانهن که مائی دهبن و بیچوووه گورگ هه ردوو نهو سروشتهی به پلهی هه ره بهرز تیدا هه بوون.

دانچهرموو جگه له وهختی کار پیوهندی و تیکه ئی یهکی له گه ل سهگانی کاروانه که نه بوو. نهو روظانهی هه ره له بیر بوون که لیپلیپ سهگه چووهکانی کاروانی تی به رده دان و نهویان نهزیهت و نازار ددها. نیستا لهم وه زعه ناله باره بو لیپلیپ خوئی پیک هاتبوو، چونکه نهی دهویرا له خواکان جیا بیته وه و هه رکات سیبهری یه کییک له کاستوورگری و میتسا و کلوو کوچی له سه ره نه بووایه ته وای سهگهکان شالویان بو دهبرد. دان چهرموو که یفی به دیتنی لهم دیمه نه دههات و به ناره زووی خوئی له پیانهی توئه سه رخوش دهبوو. هیشتا سهگهکانی دیکه شی نه به خشیبوو و هه رکات دهرفه تیکی له باری بو ره حسابا به خزمه تیان دهگه یشت و قانونی ”لاواز له نیو بهرن و فه رمانی به هیز جی به جی بکه ن“ ی له باری واندا به ریوه دهبرد. هیچ کام له سهگهکانی کاروان ته نانهت نهوی هه ره نازاشیان نهی دهویرا به شه گوشته که ی وی بدزی. به پیچه وانه، هه موویان خواردنه که ی خوئیان زور به په له قووت ددها نه وهک بیچوووه گورگ بگاته سهریان و به زور لییان بستینی. نهویش زور به په له به شه خوراکی خوئی ده خوارد و نه ودهم هاوار به حائی سهگییک که نهی توانیبوو خواردنه که ی ته وای بکا. هه رکات به دبه ختیکی وا پهیدا بووایه مپاندنیک و ددان گرکردنیک بیچوووه گورگ بهس بوو بوئه وهی به سته زمانه وه لا که وی و سکالای خوئی له گه ل نه ستیره بی سه ره و زمانهکانی ناسمان بینیته گوری و بیچوووه گورگ له جیاتی وی گوشته که ی قووت ددها.

بهم جووره دانچهرموو هه ل و مه رجیکی ته ریک به لام قورس و سهنگینی بوخوئی دروست کرد و سهگه سه رکیشهکانی به زوری زورداری هینایه سه ره ریگای راست. نه زم و نیزامیک که نهو

به سهری دا سه پاندهبون، له وه توندتر بوو که خواکان لهویان دهویست. نهو ریژیکی بی نه م لا و نهولای له سه گهکان دهویست و چووکتیرین بیری سهرپیچی و بهر بهرکانی له لایه نهوانه وه به تاوانیکی گه وره ده زانی؛ به کورتی بیچووهورگ ببوو به زورداریکی سهرهرو و فه رمان په وایه کی دل رهق و به دریزی سه فهره که وه زعی وی له نیو سه گهکان دا به گه وره و چووکه وه، جیگای نیره یی و ناره زوی هه مووان بوو.

چهند مانگ تی په پین و کاستوورگری هه روا دریژه ی به سه فهر دا. توانای له شی بیچووهورگ به راکیشانی خیشک و راکردن به سهر به فر و سه هؤل دا زیادی کردبوو و بیر و نه قل و هوشیشی هه ر به و راده یه هه تیان دابوو. دان چه رموو بازنه (دایره) ی نهو جیهانه ی که له نیوه راستی دا ده ژیا، به ته وای پیوابوو و بیر و تیگه یشتنی که له م گه رانه دا هاتبوونه می شکیه وه هه موویان له راسته قینه وه هاتبوون و له خه یال و گومان به دوور بوون. مانای دنیا له بهر چاوی گورابوو و سه ره نجام دنیا یه کی زوردار و وه حشی و بی به زهی له به رامبه ر خوی دا دیتبوو، دنیا یه کی به تال له میهره بانی و خوشه ویستی که گه رمای به دلان نه ده به خشی و پاکی و سه فای نه ده دا به گیانیان.

دان چه رموو له دلی خوی دا خوشه ویستی یه کی به رامبه ر به کاستوورگری هه ست پی نه ده کرد. چونکه هه رچهند کاستوورگری خوی وی بوو، به لام جیا له هه موو شتیکی دیکه، خویه کی وه حشی و بی هه ست و سوز بوو که هه رگیز دهستی لاواندنه وه ی به سهری دا نه ده هیئا و باسی میهره بانی و وه فای به زمان دا نه ده هات. دان چه رموو له و باره یه وه خوشه خت بوو که دهی زانی له بهر نه وه ی ماوه یه که له بیابان ژیاوه، له باری هیزی جیسمی یه وه له هه موو هاوړی و هاوته مه نه کانی به ره ژوورتره، به لام له سروشتی و له قوولایی دهروونی دا هیندئ ههستی نه ناسراو هه بوون که کاستوورگری لیان بی خه بهر بوو. کابرای سوورپیست داد په روه ری به زهبری گوپال به ریوه ده برد، به لام هه رگیز پاداشی چاکه و لی وه شاوه یی و خزمه ته کانی به لاواندنه وه نه ده دایه وه، به لکوو پیی وا بوو لی نه دانه که به سه.

دهستی مروفا که دهی توانی بلاوینیته وه و نهرم و میهره بان بی، له بهر چاوی بیچووهورگ نه ندامیک بوو که هه ر بو به ردهاویشتن و کوتان و کوهک و قه مچی وه شانندن و نقورچکاگرتن و گوشت و مووی جهیوان کیشان و نازاردان دروست کرابوو. زوردارتر له دهستی پیوان دهستی مندالان بوو، دان چه رموو هه روه خت کومه لیک له وانی له دهوری چادره کان ده دی، گیانی ده له رزی. جاریکیشیان زوری نه مابوو یه کی که له و منداله کز و لاوازه سوورپیستانه چاویکی کویر بکا، له و کاته وه نیدی دان چه رموو نهی توانی ده ره قی مندالان لی بووردن و چاوپوشینی هه بی.

بیچووہ گورگ ہر وہ ختیک دەدی مندالان بە دەستی راستکراوہ و پەر ہر شہوہ بۆلای دین، دەزانی مەسەلە چیہ و دەسبەجی رای دەکرد.

ماوہیەک دواى ئەوہ، رۆژیکیان ئە دەوربەری ئەو چادرانہ کہ ئە نزیک گۆلی گەورەى کۆیلەکان هەئیان دابوون، بیچووہ گورگ بۆ یەکەم جار قانونیکی شکاند کہ بۆخۆی ئە کاستوورگری فیر ببوو. بە پیتی ئەو قانونە گەورەترین تاوان کہ هەرگیز بۆ ئی خوشبوون نەدەبوو، ئەوہ بوو کہ سەگیک خاویەک بگری. دان چەرموو بە پیتی ئیزنیک کہ بە هەموو سەگەکان درابوو، ئەنیو چادرەکاندا پیاسەى دەکرد و ئە خواردەمەنى دەگەرا. کوریکى میرمندال بە تەور گۆشتى سەھۆل بەستووى کہ ئەکیویى ورد ورد دەکرد و ئەگەل لیدانى بیورەکە هیئدی وردەگۆشت دەپەرژانە نیو بەفرەکە. دان چەرموو راوہستا و دەستی کرد بە هەلگرتنەوہ و خواردنی ئەو وردەگۆشتانە. ئەنەکاو دیتی میرمندالەکە بیورەکەى دانا و گۆپالیکى تاو دایە و بۆى هات. دان چەرموو بۆ خۆدەربازکردن ئە لیدانى بەناھەق، دەسبەجی کشایەوہ و هەلات. کورەکە وەدواى کەوت و ئەبەر ئەوہى بیچووہ گورگ نیو چادرەکانى ئەو عەشیرەتە شارەزا نەبوو و نەى دەزانى پەنا بۆ کوئ بەرى، ئەنەکاو ئەنیو دوو چادراندا کہ ئەبن کۆگلیکی گەورە هەل درابوون گیرى کرد.

بیچووہ گورگ بیجگە ئە مەوداى تەنگى نیوان دوو چادرەکە، واتە ئەو جیگایە کہ پیتی دا هاتبوو، رینگایەکی دەربازبوونی نەبوو، ئەویش میرمندالە سوورپینستەکە گرتبووی. میرمندالەکە گۆپالئى هەئینابووہوہ و دەویست ئە دان چەرموو راکیشی. بیچووہ گورگ چاکى رق هەستابوو. دیارە ئاگای ئەو قانونە هەبوو کہ دەئى ”خواردەمەنى ئە قەدەر تیخواردن حەلالە“ و دەزانی بە پیتی ئەو قانونە سەگان هەقیان هەیە ئە هەر کوئ یەک وردەگۆشت و ئیسکیان دی، کوئ بکەنەوہ و بیخۆن. کەوابوو تاوانیکى نەکردبوو و تووشى قانون شکاندنیک نەببوو، کەچى ئەو میرمندالە بئویژدانە دەیەویست لئی بەدا. ئیدی بیچووہ گورگ بۆخۆشى نەى زانى چ بووہ و ئە رقان بەشیوہیەکی سامناک خۆی بە جەللادەکەى دا. کورەکەش نەى زانى چ قەوماوہ، بەلام، وەختیک بەخۆى زانى کہ ئە بەفر گەوزیوہ و ئەو دەستەى گۆپالەکەى پئى گرتبوو بەتوندی بریندار بووہ.

دان چەرموو نەى دەزانى بەو کارەى خۆى قانونى خواکانى شکاندوہ و ددانى ئە گۆشتى پیروزی یەکیک ئەوان رۆکردوہ و ناچار دەبئى چاوەروانى سزایەکی زۆر توند بئى، رای کرد خۆى گەیاندەوہ چادری خاوەنى و ئە بەر پیتی کاستوورگری دریز بوو. ئە پەر دیتی کورەکە و بنەمالەکەى هاتوون و داواى تۆلە دەکن.

شکایه‌تکه‌ره‌کان ناچار بوون بی‌ئه‌وه‌ی ناکام‌یکیان ده‌ستکه‌وی برؤنه‌وه، چونکه کاستوورگری و میتسا و کلووکووچ به‌رگری‌یان له بیچوو‌ه‌گورگ کرد. حیوان گویی ده‌دایه شه‌ره جنیوی نه‌وه دوو ده‌سته‌یه و سه‌رنجی ده‌دایه جموجۆئی تیکه‌ل به‌رق و قینیان. دان‌چه‌رموو تی‌گه‌یشت که نه‌ک هر کاره‌که‌ی به‌جی و ره‌وا بووه، به‌لکوو له‌جی‌دا له‌نیو خواکانیش‌دا فەرق و جیاوازی زۆره. ئەمانه‌ی ئیره‌خوای نه‌وه بوون و نه‌وانی نه‌وی خوایانیکی دیکه که هیچ پیوه‌ندی‌یه‌کیان به‌مانه‌وه نه‌بوو. بیچوو‌ه‌گورگ ده‌بوو له‌ده‌سته‌ی یه‌که‌م هه‌موو شتی‌ک، هه‌ق و ناهه‌ق و زۆلم یان دادپه‌روه‌ری قبول‌بکا، به‌لام به‌هیچ جور ناچار نه‌بوو زۆلم و زۆری ده‌سته‌ی دووه‌م قبول‌بکا. که‌وايه بیچوو‌ه‌گورگ هه‌قی هه‌بوو که نه‌گه‌ر ده‌سته‌ی دووه‌م زۆلم‌یان لی‌کرد، به‌زه‌بری ددان وه‌لامیان بداته‌وه. ئەمه‌ش قانونیکی دیکه‌ی خواکان بوو.

هیشتا شه‌وه دانه‌هاتبوو که دان‌چه‌رموو هیندی شتی تازه‌تر له‌م قانونه‌ نو‌ی‌یه‌ش فی‌ر بوو. میتسا چوو‌بووه لی‌ره‌وار و خه‌ریک بوو داری سووتاندنی کو‌ ده‌کردنه‌وه که له‌گه‌ل کوره‌ مندا‌له‌که‌ی عه‌شیره‌تی دراوسی تووشی یه‌ک بوون. هیندی قسه‌ی سووک و ناشیرنیان به‌یه‌کتر گوت و زۆری پئ‌نه‌چوو که چهند می‌رمندا‌ئی دیکه‌ی عه‌شیره‌ته‌که‌ش په‌یدا بوون و به‌هه‌مووان په‌لاماری میتسایان دا. شه‌ریکی توند هه‌ل‌گیرسا و له‌چه‌پ و راسته‌وه کوته‌ک به‌سه‌ر میتسادا بارین. دان‌چه‌رموو له‌پیش‌دا وه‌ک ته‌ماشای‌یه‌ک تی‌یانه‌وه رام‌ا. پی‌ی وابوو مه‌سه‌له‌که پیوه‌ندی به‌خواکانه‌وه هه‌یه و نه‌وه هه‌قی نیه‌خوی تی‌هه‌ل‌قوتینی؛ له‌پاشان بی‌ری کرده‌وه که میتسا یه‌کی‌ک له‌خوایانی تایبه‌تی خۆیه‌تی و ئیستاش خواکانی دیکه‌ی نازاری ده‌دن. له‌نه‌کاو بیچوو‌ه‌گورگ خوی به‌نیو شه‌ره‌که‌ره‌کان‌دا دا. چهند ده‌قیقه‌یه‌ک دواتر مندا‌له‌کان هر یه‌که‌ی به‌لایه‌ک‌دا هه‌لاتن و خۆینی‌ک که له‌برینه‌کانیان چۆرا‌بوو و به‌فره‌که‌ی سوور هه‌ل‌گیر‌ابوو نیشانی ده‌دا که ددانه‌کانی بیچوو‌ه‌گورگ کاری خۆیان کرده‌وه.

پاش گه‌رانه‌وه کاتیک میتسا به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی بو‌بابی گێ‌پ‌رایه‌وه، کاستوورگری فه‌رمانی دا گۆشتیکی زۆریان بو‌دان‌چه‌رموو هی‌نا. بیچوو‌ه‌گورگ وه‌ختیک به‌چاکی تی‌ر بوو له‌به‌ر ناگه‌ره‌که‌ پاکشا و تی‌گه‌یشت نه‌وه قانونه‌ی چهند سه‌عات پی‌شتر فی‌ری بووه، خواکان په‌سندیان کرده‌وه. ئەم قانونه‌ هیندی ناکامی دیکه‌شی هه‌بوون: پاراستنی گیانی خواکان و پاراستنی ماله‌که‌یان هه‌نگاو‌یک زیاتریان به‌ین نه‌بوو که بیچوو‌ه‌گورگ ئەمه‌شیان زوو تی‌گه‌یشت. ده‌بوو به‌رگری له‌هر شتی‌ک بکا که ده‌زان‌ی هی‌خواکانی خۆیه‌تی، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر ناچار بی‌بو‌نه‌وه کاره‌ خواکانی دیکه‌ی بش‌گری و نه‌گه‌رچی نه‌وه کاره‌ له‌خوی‌دا کاریکی دزیو و ناشیرن و ته‌نانه‌ت کفریش بی‌خواکان هه‌موویان به‌هیز و توانان و هه‌رگیز سه‌گی‌ک ری‌ی ناکه‌وی له‌گه‌لیان به‌شه‌ر بی‌به‌لام دان‌چه‌رموو فی‌ر ببوو به‌فیزه‌وه به‌رامبه‌ریان راوه‌ستی و بی‌ترس و دل‌ه‌خو‌ریه شه‌ریان له‌گه‌ل بکا، چونکه به‌جی‌هینانی نه‌رک له‌ترس به‌ره‌ژوورتر بوو.

له لایه کی دیکه هیندی خوی ترسه نوک و بی غیره تیش هه بوون، یهک له وان نه و خویانه بوون که ده هاتن داره کانی خاوه نی بدزن. بیچووهورگ پینان دهوهری و نه و ماوهیهی هه لدهسه نگاند که له هاواری ویرا هه تا هاتنی کاستورگری دریره ی ده کیشا. کاستورگری درهنگتر ده هات و بیچووهورگ ههستی ده کرد که درهنگهاتنی خاوه نه که ی له ترسانه و هه ر نه و ترسه ش دزه کانی رزگار ده کرد. له و جوره وه ختانه دا بیچووهورگ له سه ر هاتنی خاوه نه که ی رانه ده وه ستا و بی په روا خوی به نیو دزه کان دا دها و ددانی گه یشتبایه هه ر جیهک ده ی گرت و هه ئی ده دری. له بهر نه وه ی زوری چه ز به گوشه گیری ده کرد و خوی له سه گه کانی دیکه ده پاراست، له خوو نه رکی پاراستنی دارایی کاستورگری به و سپیدرا و به ره سمی بو نه و نه رکه هه ل بریدرا. دان چه رموو به و کاره تازه یه ی نه وه نده ی دیکه ش سه رکیش و نه سازاو و وه حشی بوو.

به ئی، به م هویه وه په یمانیکی پته و له نیوان دان چه رموو و کابرای سوورپیستدا ریک خرا و مور کرا. به پیی نه م په یمانه، بیچووهورگ نازادی خوی دها و له جیاتی نه وه ده بوو به خاوه نی خویه کی زیندوی به توانا که له پله ی یه که دا نه وی ده کرده شهریکی ناگر و خوراک و هه قی ژیان له نیو کو مه ل دا؛ له به رامبه ردا، نه ویش ناگای له دارایی نه م خویه ده بوو و به رگری له خویشی ده کرد، کاری بو نه و ده کرد و هه میسه به رامبه ر به و، مل که چ و گوئی له مست ده مایه وه.

ته نانه ت دایکیشی بو وی له بیره وه ری یهک زیاتر نه بوو. نه م بیره وه ری یه ش هی رابردوو بوو و پیوه ندی یه کی له گه ل نیستا نه بوو. بیچووهورگ بو نه وه ی به ته واوی بکه ویته به ر ده ستی مروفا، بو هه تاهه تایه ده ستی له نازادی خوی هه ل گرتبوو و ره گه زی خوی و بیابانی له بیر خوی بردبوونه وه. ته نانه ت نه گه ر رۆژیک تووشی دایکیشی بووایه، به پیی په یمان هه قی نه بوو ره گه ئی که وئ و له گه ئی بچی. نه م نه رکیک بوو که دان چه رموو به رامبه ر به خویه ک که خاوه نی بوو، به جیی ده گه یانند. به لام، نه م نه رکه دا به هیچ جور نه وین و خوشه ویستی نه خشی نه بوو، چونکه نه وین هه ستیک بوو که هیشتا بیچووهورگ له گه ئی بیگانه بوو.

قاتی

پیش نهوهی به هار دابئ کاستورگری سه فهره که ی کۆتایی پی هینا. مانگی نیسان (نوریل) بوو، کاتیک دان چه رموو گه یشته وه هوارگه ی جارن و میتسا پت و قه نه دهی له ملی دهره هینان، سالیکی ته واو له ته مه نی تی ده په ری. بیچووهورگ نه گهرچی هیشتا سنووی نه هاتبووه وه، له نیو سه گه جیله کانی هواردا جگه له لیپلیپ له هه مووان گه وره تر و به خووه تر بوو. بیچووهورگ هیزی جیسمی و په یکه ری درشتی خوئی له دایک و بابی به میرات بو به جی مابوو، له باری به ژن و بالاشه وه به ره به ره له ته واوی سه گه کانی کاروان به رزتر ده بوو. له چاو نه و به ژن و بالایی کردبووی، هیشتا به جوړیک که له گه ل نه ندای دریز و پراکشای ریک بکه وی، پان و پور نه ببوو و هه روا باریک و دریز مابوو. هیز و توانای له شیشی زیاتر، له پته ویی دهماره کانی دا بوو. رهنگی مووی دان چه رموو وهک گورگان، شینیکی ته واو بوو و به روا ته ته واو وهک گورگ ده چوو. چواریه کیکی خوینی سه گایه تی که له دایکیه وه بوئی هاتبوو، نه گهریش شوینه واریکی له سه ر میشک و بیری وی دانابوو، شوینه واریکی وا بهرچاوی له روا ته تی دهره وهی له شی دا به جی نه هیشتبوو.

بیچووهورگ له دهوروبه ری چادره کان ده گه را و به دیتنه وهی نه و خویانه که پیش سه فهره که ناسیبوونی که یفی ده کرد. پاش دیتنه وهی خویانه کان سه گه کانی به سه رکردنه وه. تووتکه کان وهک خوئی گه وره ببوون و سه گه گه وره کانیس وهک جارن له بهر چاوی گه وره و به سام نه بوون؛ بویه بیچووهورگ ئیدی وهک پیشوو لیان نه ترسا و به سه نگینی و له خو بایی بوونیک ته واوه وه له نیویان دا دهستی کرد به گه ران و که یفی به و نه ترسان و بی موبالاتی یه ش ده هات.

سه گه کان پیره سه گیکی خو له پوتینه یان له نیودا بوو به ناوی "بازیک" که جارن به چاومورکردنه وه یه ک و که ئپاگرکردنیک بیچووهورگی ده توفاند و ناچاری ده کرد له به ری هه ئی. بیچووهورگ له سه رده می مندالی دا چووکه له یی و نابووتیی خوئی له هه ئسه نگاندنی هیز و توانای بازیک دا بو دهرکه وتبوو و نیستاش نه و ئالوگوره ی به سه ر هیز و توانا و قه لافه تی دا هاتبوو، له ورا ده زانی، له حالیک دا بازیک پیر ببوو و به تیپه رینی رۆژگار تین و توانی لاوه تیی له ده ست چوو بوو.

یه که مین تیک هه لچوونی نه م دووانه له سه ر گوشتی که له کیوی یه ک بوو که تازه کوشتبویان و ده یانه ویست له توپه تی که ن. به شی دان چه رموو یه کیک له سه مه کانی حه یوانه که و نیسکه ئوولاکیک بوو که نه ختیک گوشتی پیوه بوو. دان چه رموو له قوژبنیک به خاترجه می و

دوور له هه‌رای سه‌گه‌کانی دیکه خه‌ریکی خواردنی جیره‌که‌ی بوو که له‌نه‌کاو بازیگ په‌لاماری دا. بیچووه‌گورگیش به‌نوره‌ی خو‌ی، خو‌ی به‌و میوانه ناوه‌خته‌دا دا و برینیکی تی‌کرد و پاشان له‌ به‌ر ده‌ستی کشایه‌وه. ”بازیگ“ که له‌ وره و نازایه‌تی و هی‌رش‌ی له‌نه‌کاو‌ی بیچووه‌گورگ سه‌ری سو‌ر مابوو، مات و چه‌یران ده‌ چه‌ریفه‌وه رام‌ا. ئی‌سکه سو‌ور و خو‌یناو‌ی‌یه‌که له‌نیو هه‌ر دوو چه‌ریفه‌که‌دا مابوو‌وه.

”بازیگ“ که توانا و شه‌خسیه‌تی روژ له‌ روژ زیاتری نه‌و سه‌گه جحیلانه‌ی تاقی کردبووه‌وه که پیشتر لی‌ی دابوون، به‌ نه‌قلی دوورینی خو‌ی گوت که باشتره نه‌و بی‌حورمه‌تی‌یه قبول بکا. پیشتر نه‌گه‌ر بی‌نه‌ده‌بی‌یه‌کی وای دیتبایه بی‌گومان رقی هه‌ل‌ده‌ستا و ده‌سبه‌جی هی‌رش‌ی ده‌کرده سه‌ر دان‌چه‌رموو، به‌لام ئی‌ستا که لاوازی و بی‌هی‌زی خو‌ی ده‌دی، هه‌ر به‌وه‌نده وازی هی‌نا که به‌فیز و ده‌ماره‌وه مووی پشتی راست بکاته‌وه و به‌ بی‌موبالاتی و سووکایه‌تی‌یه‌وه چاو‌یک له‌ بیچووه‌گورگ بکا. له‌ولاشه‌وه دان‌چه‌رموو هی‌شتا هه‌ستیکی به‌ ترسه‌که‌ی جارانی ده‌کرد، بو‌یه چووکه‌له‌ بووه‌وه و خو‌ی خر کرده‌وه و له‌ می‌شکی خو‌ی‌دا خه‌ریکی نه‌خشه‌یه‌ک بوو که بتوانی بی‌نه‌وه‌ی زور تووشی نابروو‌چوون بی‌، پاشه‌کشه بکا.

به‌لام ”بازیگ“ مه‌یدانه‌که‌ی جو‌ریکی دیکه ده‌دی. پیره سه‌گ پی‌ی وا بوو به‌و به‌سووکی چاولی‌کردنه به‌را‌ده‌ی پی‌ویست غیره‌تی بیچووه‌گورگی شکانده‌وه. دان‌چه‌رموو ده‌یه‌ویست پابکا و گو‌شته‌که‌ی بو‌به‌جی به‌ی‌لی، به‌لام نه‌و چه‌وسه‌له‌ی نه‌بوو پاره‌وستی و به‌خه‌یالی نه‌وه‌ی سه‌رکه‌وتنی مسوگه‌ره بو‌لای گو‌شته‌که‌ی چوو‌ه پیش. هه‌ر له‌وکاته‌دا که بازیگ بی‌سه‌رنجدان و پاریز سه‌ری دانواندبوو که بو‌ن به‌ گو‌شته‌که‌وه بکا، له‌سه‌ره‌خو‌ موو له‌سه‌ر پشتی بیچووه‌گورگ راست ده‌بوونه‌وه. هه‌تا نه‌و وه‌خته‌ش هی‌شتا پیره‌سه‌گ یاری‌یه‌که‌ی نه‌دو‌راندبوو و هی‌چی له‌ده‌ست نه‌چوو‌وو، نه‌گه‌ر به‌ ئیراده‌یه‌کی پته‌وه‌وه له‌ جیی خو‌ی مابایه‌وه و سه‌ری هه‌ئینابایه و به‌ چاو و ددان هه‌ره‌شه‌ی له‌ بیچووه‌گورگ کردبایه، دان‌چه‌رموو به‌ سه‌رشو‌ری و به‌زیوی پاشه‌کشی ده‌کرد، به‌لام بو‌نی گو‌شتی تازه و به‌تام و له‌زت به‌جو‌ریک به‌ به‌ر لووتی هه‌لا‌هات که به‌ده‌ست خو‌ی نه‌بوو ده‌سبه‌جی سه‌ری برده پیش.

دان‌چه‌رموو چی دیکه‌ی پی‌ قبول نه‌کرا. له‌می‌ژ بوو سه‌روک و فه‌رمانده‌ی بی‌به‌ره‌ئستی سه‌گانی هاوسه‌فه‌ری خو‌ی بوو و ئی‌ستا نه‌ی‌ده‌توانی له‌ به‌رامبه‌ر سه‌گیک‌دا که ده‌یه‌ویست به‌زور به‌شه‌گو‌شته‌که‌ی لی‌ بستینی و بی‌خوا، سه‌بر و سیکه‌دانه به‌کار بی‌نی. دان‌چه‌رموو به‌عاده‌تی خو‌ی بی‌نه‌وه‌ی خه‌به‌ر بدا، ده‌ستی له‌ چه‌ریفی خو‌ی وه‌شاند و به‌ یه‌که‌م زه‌بری ددانه‌کانی گو‌شتی بازیگ ریشال ریشال بوو. هی‌شتا پیره‌سه‌گ تاساوی زه‌بری یه‌که‌م بوو که چه‌ند زه‌بری دیکه‌ی توندتر و کاریگه‌رت‌ری لی‌‌دران. ئی‌ستا بازیگ له‌ عه‌رزی گه‌وزی‌بوو و گه‌رووی هه‌ل‌درا‌بوو و له‌

کاتیکدا هه‌وئی دهدا راست بیته‌وه هه‌ردوو شانیشی به زه‌بری ددانی بیچووه گورگ له‌به‌ریه‌ک هه‌ل‌دران. پیره‌سه‌گ ته‌قه‌لایه‌کی بیهووده‌ی کرد و چهند جار قه‌پی به هه‌وادا کرد، به‌لام تاوینک دواتر له‌مبوزیشی بریندار بوو. به‌ناچار مه‌یدانی چۆل کرد و گوشته‌که‌ی بو حه‌ریف به‌جی‌هیشته.

وه‌زه‌که به‌ته‌واوی گۆرا‌بوو. دان‌چه‌رموو به‌قه‌لافه‌تینکی پره‌ه‌ر‌شه و مووی گرز‌کراوه‌وه له‌سه‌ر ئیسکه‌که راوه‌ستابوو، به‌لام بازیگ ده‌کشایه‌وه و خوی بو هه‌لاتن ناماده ده‌کرد. پیره‌سه‌گ ئیدی نه‌ی‌ده‌ویرا خوی بخاته مه‌ترسی‌یه‌وه و دووباره هیش بکا، چونکه ده‌ی‌زانی په‌لاماریکی له‌نه‌کاوی بیچووه‌گورگ سه‌ره‌ونخوونی ده‌کا؛ له‌لایه‌کی دیکه له‌بن‌هیزی و پیری خوشی ناگادار بوو، بویه په‌له‌قازیه‌کی قاره‌مانانه‌ی کرد تا نابرووی خوی رزگار بکا و هه‌روه‌ک له‌پیش‌داش ته‌مایه‌کی له‌جیره‌گوشته‌که‌ی دان‌چه‌رموو نه‌کردب، پرووی وه‌رگیرا و به‌ره‌فتاریکی سه‌نگین و ماقووله‌وه له‌مه‌یدانی شه‌ر دوور که‌وته‌وه. هه‌تا له‌چاوی بیچووه‌گورگ نه‌دیو نه‌بوو، رانه‌وه‌ستا و برینه خویناوی‌یه‌کانی خوی نه‌لستنه‌وه.

به‌م سه‌ره‌که‌وتنه تازه‌یه دان‌چه‌رموو زیاتر پشتی به‌خوی به‌ست و فیز و له‌خوبایی‌بوونه‌که‌ی پتر بوو. له‌وه به‌دوا، سه‌نگین و ماقوول له‌نیو چادره‌کان‌دا ده‌گه‌را، موبالاتی به‌که‌س نه‌ده‌کرد و ترسی نازاری هیچ سه‌گیکی له‌دل‌دا نه‌بوو، به‌پیچه‌وانه هه‌موویان له‌وی ده‌ترسان. بیچووه‌گورگ هه‌روه‌ک جارن ته‌نیا و به‌دنه‌خلاق و نامۆ بوو و به‌زه‌حه‌مت ناوری وه‌راست و چه‌پی خوی دهدا. سه‌گه گه‌وره‌کان نه‌ویان به‌حه‌ریفینکی به‌هیز و شه‌رکه‌ریکی لی‌وه‌شاوه ده‌زانی. بیچووه‌گورگ نه‌ک هه‌ر ره‌فتاری دوژمانانه‌ی نه‌وانی قبول نه‌ده‌کرد، به‌لکوو ریگای ناشتی و دوستانه‌تیبیشی به‌که‌س نه‌ده‌دا و ده‌یه‌ویست که‌س تخوونی نه‌که‌وی و لی‌گه‌رین ناسووده بی. هیندی سه‌گی چاوقایم گوئی‌یان نه‌ده‌دایه نه‌و مه‌سه‌له‌یه، به‌لام پاش چهند تیکه‌هه‌لچوونی دیکه له‌نیوان نه‌وان و دان‌چه‌رموودا، بیچووه‌گورگ ویستی خوی به‌سه‌ردا سه‌پاندن.

له‌نیوه‌راست مانگی هاوینی‌دا ریکه‌وتینکی دیکه بو دان‌چه‌رموو پیش‌هات. رۆژیکیان که به‌عه‌ده‌تی خوی بن‌ده‌نگ و ته‌نیا پیاسه‌ی ده‌کرد و ده‌ی‌روانیه چادریک که له‌وه‌ختی سه‌فه‌ره‌که‌ی‌دا له‌په‌نا چادره‌کان هه‌نیان دابوو، له‌نه‌کاو چاوی به‌کیج که‌وت.

بیچووه‌گورگ راوه‌ستا و ته‌ماشای کرد. یادی دایکی به‌شیوه‌یه‌کی لی‌ل و تاریک له‌میشکی‌دا مابوو و هیشته به‌ته‌واوی له‌نیو نه‌چووبوو. دینه‌گورگ به‌دیتنی وی لی‌وه‌کانی ناوه‌ژوو کردنه‌وه و هه‌روه‌ک پیشوو به‌هه‌ره‌شه‌وه مړاندی. نه‌وددم بیره‌وه‌ری‌یه‌کانی رابردوو به‌شیوه‌یه‌کی پرووتتر به‌میشکی بیچووه‌گورگ‌دا هاتنه‌وه. سه‌رده‌می مندالی و نه‌و یادگارانه که پیوه‌ندی‌یان به‌م مړاندنه ناشنایه‌وه هه‌بوو، هه‌مووی وه‌بیر هاتنه‌وه. دان‌چه‌رموو پیش نه‌وه‌ی خواکان بناسی، کیچی به‌ته‌وه‌ری نه‌م جیهانه ده‌زانی. شه‌پۆلی هه‌ستی له‌میژینه و خوشه‌ویستی‌یه‌کانی رابردوو له‌

هه‌ناوی‌دا که‌وته جۆش و خړۆش و له‌خۆش‌ییان غاری دایه لای دایکی. دیله‌گورگ به ددانه تیزه‌کانی پیشوازیی لئ کرد و زور له‌گه‌ئیی پروگرتژ بوو. بیچوووه‌گورگ له‌م ره‌فتاره هیچ تی‌نه‌گه‌یشت و به سه‌رسورماوی و نیگه‌رانی‌یه‌وه کشایه‌وه.

به‌وحاله‌ش کیچ گونا‌هیک‌ی نه‌بوو. دیله‌گورگ بۆ‌نه‌وه دروست نه‌کراوه که بیچووی یه‌ک سانه و گه‌وره‌تری له‌بیر بمینن و هه‌ربۆیه دان‌چه‌رمووی نه‌ناسیه‌وه. دان‌چه‌رمووش وه‌ک هه‌موو حه‌یوانیکی دیکه بۆ وی بینگانه بوو و بوونی بیچووی ساوای دیله‌گورگ رینگای نه‌ده‌دا که به‌چاوی لئ‌خۆش‌بوونه‌وه سه‌یری نزیکه‌وته‌وه‌ی حه‌یوانیکی دیکه بکا.

یه‌کیک له‌ تووتکه‌کانی کیچ به‌ ده‌وری دان‌چه‌رموودا که‌وته هه‌لبه‌زدا‌به‌ز. نه‌م دووانه زپرا بوون، به‌لام هیچیان نه‌یان‌ده‌زانی. دان‌چه‌رموو زور به‌وردی بۆنی به‌ تووتکه‌که‌وه کرد، به‌لام زوو که‌وته به‌ر په‌لاماری کیچ و جاریکی دیکه دم و چاوی بریندار بوون. دان‌چه‌رموو دیسانیش زیاتر کشایه‌وه.

بیره‌وه‌ری‌یه‌ کۆنه‌کان و هه‌رچی پیوه‌ندیی له‌گه‌ئیان هه‌بوو دووباره مردنه‌وه و چوونه‌وه نیو نه‌و خاکه که سه‌ریان لئ‌ ده‌ره‌ینابوو. دان‌چه‌رموو ته‌ماشایه‌کی کیچی کرد که تووتکه‌که‌ی ده‌لسته‌وه و جاروبار ده‌ی‌مراند و هه‌ره‌ش‌ه‌ی ده‌کرد، ئیدی دایکی بۆ نه‌و سوودیکی نه‌بوو. له‌و ماوه‌یه‌دا فیر ببوو که به‌بی نه‌و بژی، بۆیه به‌ته‌واوی له‌بیر خۆی برده‌وه. ئیدی جینگایه‌ک بۆ کیچ له‌ میشکی‌دا نه‌مایه‌وه، هه‌ره‌وک کیچیش جینگایه‌کی بۆ نه‌و له‌ میشکی خۆی‌دا نه‌ه‌یشتبووه‌وه.

دان‌چه‌رموو مات و بی‌جووته له‌وی‌راوه‌ستا و بۆ‌دوچار له‌گه‌ئ بیره‌وه‌ری‌یه‌ تیکه‌ئ پیکه‌ئ و شیواوه‌کانی ده‌سته‌ویه‌خه‌ بوو که له‌نه‌کاو کیچ بۆ سیه‌ه‌مین جار هی‌رش‌ی خۆی تازه کرده‌وه تا نه‌و میمه‌له‌ چاوقایمه‌ له‌ ده‌وری خۆی و مندا‌له‌کانی ده‌ربکا. دان‌چه‌رموو ته‌سلیم بوو و به‌خۆشیی خۆی له‌وی‌ دوور که‌وته‌وه. په‌گه‌زی وی قانوونیکی هه‌بوو که به‌پی‌ی نه‌و قانوونه‌ نیه‌ره‌کان هه‌قیان نه‌بوو له‌گه‌ئ می‌یه‌کان به‌شه‌ر بین و کیچیش یه‌کیک له‌ می‌یه‌کان بوو. دنیا و ژیان نه‌مه‌یان فیر نه‌کردبوو، نه‌و بۆخۆی هه‌ر به‌هۆی نه‌و هه‌سته‌ سروشتی‌یه‌ که ترس له‌ ”نه‌ناسراو” و نیگه‌رانی له‌ مردنی له‌ نیهادی‌دا پیک هینابوو، نه‌مه‌ش فیر ببوو.

چهند مانگ تی‌په‌رین و دان‌چه‌رموو رۆژبه‌رۆژ به‌هیزتر و به‌خۆوه‌تر ده‌بوو. کردار و ره‌فتاریشی به‌پی‌ی خوو و خده‌ی میراتی و به‌شیوه‌یه‌کی گونجاو له‌گه‌ئ نه‌و هه‌لومه‌رجه‌ی تی‌ی‌دا ده‌ژیا، به‌ره‌و کامل‌بوون ده‌چوو. سروشته‌ په‌گه‌زی‌یه‌که‌ی وه‌ک گله‌جان له‌بارانی‌دا هه‌بوو که به‌ گویره‌ی هه‌لومه‌رج شکی جوراوجور وه‌رگری. مه‌لبه‌ندی ژیان نه‌و سروشته‌ په‌گه‌زی و میراتی‌یانه‌ی وه‌ک میو نه‌رم کردبوون و بۆخۆشی ببوو نه‌مونه‌ی نه‌و شکلا‌نه‌ که به‌پی‌ی هه‌لومه‌رج ده‌بوو بدرین به‌ بیچوووه‌گورگ. نه‌گه‌ر دان‌چه‌رموو نه‌هاتبایه‌ به‌ر ناگری ئاده‌میزاد، بیابان نه‌وی

دهکرده گورگیکی ته‌او، که چی خواکان هه‌ل‌ومه‌رجیکیان بۆ وی پیک هینابوو که نه‌وی کردبوو به سه‌گیکی که ره‌گیکی گورگایه‌تی تی‌دا مابوو، به‌لام ئیدی گورگ نه‌بوو، سه‌گ بوو. ناکاری ویش له ناکامی نه‌و ته‌وژمه مه‌عنه‌وی‌یه‌دا که هاتبووه سه‌ر سروشتی وی، له تابله‌مه‌ی مه‌ل‌به‌ندی ژیان‌دا توابوووه و نه‌رم ببوو. نه‌م مه‌سه‌له‌یه ناکامی قانونیکی بی‌نه‌م‌لاونه‌ولا بوو که بیچوووه‌گورگ نه‌ی‌ده‌توانی له ژیری ده‌ریچی. به‌هه‌رحال، له کاتیک‌دا بیچوووه‌گورگ رۆژبه‌رۆژ زیاتر ده‌ره‌قی سه‌گه‌کانی کاروان درنده و بیگانه ده‌بوو، کاستووورگری زیاتری قه‌در ده‌زانی و پتری خوش‌ده‌ویست.

له‌گه‌ل نه‌وه‌ی هیزی ماددی و مه‌عنه‌ویی دان‌چه‌رموو به‌ره‌و کامل‌بوون ده‌رؤیشت، بۆخوی له به‌دنه‌خلاقیه‌کی له‌چاره‌نه‌هاتوو که تووشی ببوو، نار‌ه‌ه‌ت بوو. نه‌ی‌ده‌توانی پی‌پیکه‌نینی بنیاده‌مه‌کان قبوول بکا. پیکه‌نینی ناده‌میزاد له به‌ر چاوی شتیکی دزیو و بیزه‌ستین بوو. نه‌گه‌ر خواکان له‌نیو خویان‌دا به شتیک پی‌ده‌که‌نین که پیوه‌ندی‌یه‌کی به بیچوووه‌گورگه‌وه نه‌بوو، گوئی نه‌ده‌دایه و بۆی گرنگ نه‌بوو، به‌لام نه‌گه‌ر پیکه‌نینه‌که رووی له‌و بوو، یان هه‌ستی ده‌کرد که پیکه‌نینه‌که له‌باره‌ی نه‌و دایه، رق و قینیکی سامناک سه‌رتاپای له‌شیی داده‌گرت و حه‌یوانیک که چه‌ند ده‌قیقه پی‌شتر سه‌نگین و نارام پاوه‌ستا بوو، به‌جاریک ده‌گۆرا؛ پیی وا بوو سووکایه‌تی پی‌ده‌که‌ن و شیتی‌یه‌کی سه‌رسوره‌ین که له‌م فکروه‌وه به‌سه‌ری‌دا ده‌هات چه‌ندین سه‌عات ده‌مایه‌وه. له‌و کاتانه‌دا هاوار به‌حالی سه‌گیکی که نه‌جه‌ل ریگای لی‌ده‌گۆری و ده‌ی‌نارده‌ نزیکی وی. بیچوووه‌گورگ باش له‌م قانونه‌ شاره‌زا بوو که نابی رقه‌که‌ی به کاستووورگری بریژی، چونکه نه‌و گۆپال و قه‌مچی به‌ده‌سته‌وه بوون، به‌لام سه‌گه‌کان جگه له بۆشایی فه‌زا شتیکیان له پشت نه‌بوو و هه‌روه‌خت ده‌یان‌دی که دان‌چه‌رموو له پی‌پیکه‌نینی خواکان تووره‌ بووه و بۆلایان دی، له‌و بۆشایی‌یه‌دا رایان ده‌کرد.

دان‌چه‌رموو پیی نابوووه سیه‌مه‌ین سالی ته‌مه‌نی خوی که سوورپیسته‌کانی مه‌که‌نزی تووشی قاتی‌یه‌کی سه‌خت بوون. له هاوینی‌دا ماسی ده‌ست نه‌که‌وت و له زستانیش‌دا گاکییوی‌یه‌کانی قوتب وه‌ک سالان گه‌رمین و کویستانیان نه‌کرد. شوور که‌م بوون و که‌رویشک ون بوون و هه‌موو حه‌یوانه‌کان، چ نه‌وانه‌ی به‌راو و شکار ده‌ژیان و چ نه‌وانه که بۆخویان ده‌بوونه نیچیر له‌نیو ده‌چوون. گیانداران که بزئویان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت له‌برسان هار ده‌بوون و شالوویان بۆ یه‌کتر ده‌برد و یه‌کتریان له‌توپه‌ت ده‌کرد و له‌و بگه‌روه‌به‌رده‌یه‌دا هه‌ر نه‌وانه به زیندوویی ده‌رده‌چوون که به‌هیز بوون.

خواکانی دان‌چه‌رموو به‌دوای نیچیردا ده‌گه‌ران و هیچیان چنگ نه‌ده‌که‌وت. نه‌وانی له هه‌موویان پیرتر و بی‌هیزتر بوون له‌برسان ده‌مردن. له هه‌وارگه‌دا جگه له ناله و شیوه‌نی

برسیه‌کانی دهستی قاتی شتیک نه‌ده‌بیسترا. ژنان و مندالان له‌برسان ده‌که‌وتن و خواردنیکی که‌م‌تاکورتیکیش که ده‌ست ده‌که‌وت، ده‌چوو زگی راوچی‌یه‌کانه‌وه که به چاوی له‌قوول‌که‌وتوووه، له‌نیو لی‌په‌واردا بی ده‌سکه‌وت به‌دوای نی‌چیردا ده‌گه‌ران.

له کاتی‌کدا کاری خواکان گه‌یشتبووه جی‌گایه‌ک که چهرمی کاله و ده‌سته‌وانه‌کانی خویانیان ده‌خوارد، سه‌گه‌کانیش که‌وتنه خواردنی چهرمی زین و ره‌ختی خیشکه‌کانیان و ته‌نانه‌ت له خواردنی چهرمی قه‌مچی‌یه‌کانیش نه‌ده‌پیرینگانه‌وه. له‌دوای نه‌وه، سه‌گه‌کان به‌ربوونه گیانی یه‌کتر و یه‌کتریان له‌توپه‌ت کرد و خواکانیش به‌ناچار سه‌گه‌کانی خویانیان خوارد. له‌پیش‌دا کزترین و ناشیرن‌ترین سه‌گه‌کانیان ده‌کوشت و نه‌وانه که ده‌مان، ته‌ماشایان ده‌کرد و ده‌یان‌زانی چ باسه. له‌نیو سه‌گه‌کان‌دا نه‌وانه که له هم‌موان نازاتر بوون به‌و خه‌یاله که کاریکی ناقلا‌نه ده‌کن، به‌ر ناوری خواکانیان به‌جی‌هیشت و هه‌لاتن بو‌نیو لی‌په‌وار، به‌لام له‌وی یان له‌برسان مردن یان گورگان له‌به‌ریه‌کیان هه‌ل‌درین.

دان‌چهر‌مووش له‌و به‌دبه‌ختی و پوژره‌شی‌یه‌دا ملی لی‌په‌واری گرت. نه‌زموونی سه‌رده‌می مندالی نه‌وی بو‌ژیانی کیوی له سه‌گه‌کانی دیکه زیاتر ناماده کردبو و کردار و ره‌فتاری وی ری‌نوینی ده‌کرد. دان‌چهر‌موو له‌پیش هه‌مووان‌دا دهستی به‌گرتنی حه‌یوانه بچووکه‌کان کرد. دووباره له حه‌شارگه‌یه‌کدا خوی ده‌شارده‌وه و چاوی ده‌برییه جموجوئی سمۆری زوربلی له‌سه‌ر داره‌کان و به‌بی‌سه‌بری و چاوه‌روانی‌یه‌کی بی‌پرانه‌وته‌تر له برس‌یایه‌تی‌یه‌که‌ی چاوه‌ری هاتنه‌خواری نه‌م حه‌یوانه به‌پاریزه ده‌بوو. هه‌رکه سمۆره ده‌هاته خوار دان‌چهر‌موو به‌خیرایی‌یه‌کی باوه‌ری‌نه‌کراو له حه‌شارگه‌که‌ی ده‌رده‌په‌ری و خوی پیدا ده‌دا؛ ده‌کری بلین قه‌تیش له دهستی رزگار نه‌ده‌بوون و هه‌رچه‌ند سمۆره زور چالاک بوو، له‌چاو چالاکیی بی‌چوو‌ه‌گورگ هیچ نه‌بوو.

به‌لام نه‌گه‌رچی دان‌چهر‌موو له راوه سمۆره‌دا سه‌رکه‌وتوو بوو، نه‌وه‌نده سمۆره چنگ نه‌ده‌که‌وت که پی‌تیر بخوا، یان هه‌رنه‌بی گوزه‌رانی پی‌بکا. به‌ناچار که‌وته راوی حه‌یوانی چووکت‌ر و دووباره جرج‌مشکه‌کانی له‌بن خاک ده‌ردینا و ده‌ی‌خواردن. ته‌نانه‌ت جاریکیش له‌گه‌ل مشکه‌رویشکیکی برسی و سامناک که له خوی وه‌حشی‌تر و درنده‌تر بوو که‌وته شه‌ر و نه‌ویشی کوشت و خواری.

له‌و وه‌خته‌دا که قاتی‌یه‌که له‌وپه‌ری خوی‌دا بوو دان‌چهر‌موو جاریکی دیکه هاته‌وه به‌ر ناگری خواکان. بی‌چوو‌ه‌گورگ که‌میک دوور له چادره‌کان له‌نیو داره‌کانی لی‌په‌واردا خوی حه‌شار دا و به‌جوړیک که نه‌بینری، دهستی به‌ته‌ماشای هه‌وارگه‌که کرد. له پاشان سه‌ری نه‌و ته‌له و داوانه‌ی دا که سووری‌سته‌کان بو‌گرتنی که‌رویشک دایان‌نابوون و نی‌چیره‌کانی به‌تالان برد. ته‌نانه‌ت داویکی کاستوو‌رگری خاوه‌نی‌شی که‌رویشکیکی پی‌وه بوو، نه‌ویشی تالان کرد،

له حائیکدا سوورپینستی بهسته زمان سه رگه ردان و ناهومید به نیو لیره وار هکاندا بو نیچیریک دهگه را. دان چه رموو جاری وا بوو نه وهنده کز و بی هیز ده بوو که وهک مردوو له سه ر زهوی ده که وت و هه ناسه ی نه ده هات.

رۆژنکیان تووشی گورگیکي جوان عومری له پری نیوه مردوو بوو، نه گه ر بوخوشی هه روهک نه و گورگه برسی نه بووايه له وانه بوو ره گه ئی که وی و بچینه وه نیو براکیوی به کانی، به لام به وه زعی نیستایه وه ناچار بوو هیش بکاته سه ر نه و گورگه جینله و بی کوژی و بی خوا.

به خت و ئیقبال به ره به ره رووی تی ده کرد. بیچوهه گورگ هه میشه وه ختیک برسیایه تی به که ی ده گه یشته نه و په ری، شتیکی بو خواردن چنگ ده که وت، به تایبه تی کاتیکی له برسان کز و بی هیز ده بوو، هه رگیز تووشی حه ریفیکي له خوی به هیزتر نه ده بوو. رۆژنکیان گه له گورگیکي برسی ره پینان نا، به ریکه وت دوو رۆژ پیشتەر دان چه رموو نیچیریکي باشی ده ست که وتبوو و زور تیر و پر بوو. گورگان بی به زه یی و بی نه مان دابارینه سه ری، به لام چونکه وه زعی وی باشتر بوو سه ره نجام هه موویانی ماندوو کرد و گیانی ده برد. له وهش باشتر نه وه بوو گورگیکي برسی که بی پاریزی کردبوو و زیاتر له هه مووان لینگی دابوو، له ره وه که هه ل برا و دان چه رموو بی ترس و دلّه خورپه بوی گه رایه وه و له به ریه کی هه ل دری.

دان چه رموو له و مه لبه نه ده ی لیبی ده ژیا رۆیشت و چوهه شوینی له دایک بوونی، واته ده ورو به ری لانه که و نه و دۆله سه وز و جوانه. له وی سه ریکي لانه کۆنه که ی خوی دا و کیچی دیت که وهک خوی به ر ئاوری خواکانی به جی هیشتوه و بو تره کین گه راوه ته وه په ناگه ی جارانی. کاتیکی دان چه رموو گه یشته به ر ده رکی نه شکه وته که له بیچوهه تازه کانی کیچ یه کییک نه بی، نه مابوو، نه ویش له وه زعی کدا بوو که به و قاتی و قری به نه ی ده توانی زور بمینی.

پیشوازی کیچ له کوره گه وره که ی له چاوپیکه وتنه که ی جاری پیشووی باشتر نه بوو، به لام دان چه رموو گوپی پی نه دا. نیستا نه و له دایکی به هیزتر بوو، بویه وهک فه یله سووفان پشتی تی کرد و هاته خوارئ بۆلای خره که. له وی چوهه کۆنه لانی دینه پلنگیک که به مندالی له گه ل دایکی شه ریان له گه ل کردبوو و رۆژیکي ته واو له و نه شکه وته چۆله دا نووست.

له ناخری هاوینی دا که دوا رۆژه کانی قاتی و قری بوون، دان چه رموو له گه ل لیبلیپ که نه ویش رووی له بیابان کردبوو و تووشی رۆژیکي رهش هاتبوو، تیکه هه ل نه نگوت؛ به سه ر ته خته به ردیکدا که به سه ر خره که ی دا ده روانی، هه ریه که ی بۆلایه ک ده رۆیشتن. دوو حه ریف به وه زعیکی چاوه روان نه کراو له قورتی په نای به رده که دا گه یشتنه یه کتر. هه ردووکیان راوه ستان و ده سه جی نامه ده بوون و به ساردی و بی موبالاتی ته ماشایه کی یه کتریان کرد.

دان چهرموو له وهزعیکی زۆر باشدا بوو. ههشت رۆژ بوو که نیچیری قه لهوقه لهوی گرتبوون و ههتا توانیبوو له وهپابوو، بهجۆریک که دوا نیچیری هیشتا ههزم نهبوو. بیچووهورگ به دیتنی لیپلیپ بهخوی نهبوو ههروهک رۆژهکانی نیو ههوارگه مووی پشتی راست بوونهوه و مراندی. لیپلیپ ویستی رابکا، بهلام دان چهرموو به پائیکی توند له عهرزیی دا و پاشان قورقورواکهی گرت. له کاتیکیدا دوزمنه له میژینهکهی له گیانه لادا بوو، دان چهرموو به خۆله بهریه کیشانهوه به دهوری دا دهسوورا و تهماشای گیاندهرچوونهکهی دهکرد. وهختیک کاری وی یهکالا کرد، بهسهر تهخته بهردهکهدا ملی ریگای خوی گرت و رۆیشت.

که میک دواي نهو پیشهاته به ته نیشتی لیپهواردا چوو بۆلای دهشتیکی پان که دهچوووهو لیواری مهکه نزی و پیشتر چادریکانی و نهو دهنگانهی لیپانهوه دههات و نهو بۆنانهی لیپان ههله دهستا، هه موویان بۆ نهو ناشنا بوون. نهو چادری ههر نهو چادری جارانی کاستووورگری بوو که نیستا هاتبووه نیپه.

گوتمان که دیمهن و دهنگ و بۆنی چادریکه بۆ وی ناشنا بوو، بهلام له گهله نهو چادری ماوهیهک له مهوه بهر دیتبووی و له بیری ماوو فهرقی ههبوو. نیستا نیدی دهنگی نا له و دردی دلی لیپ نه دههات و دهنگی تیکهله به خوشحالیی لیپه دههاتنه بهرگوی. له نهکاو دهنگی تووره بوونی ژنیکیشی بهرگوی کهوت، بهلام تیگه یشت که نهو تووریهی یه له گه دهیهکی پرهوه دیته ده.

بۆنی ماسیی پیشاو له ههوادا بلاو بووهوه. دیار بوو که خوارده مهنی زۆره و دهورانی قاتی و قری بهسهر چوووه. نهو دهه دان چهرموو غیرهتی وه بهر خوی نا، له لیپه وار هاته ده و راسته ری چوو بۆلای چادری کاستووورگری.

کاستووورگری له مال نه بوو، بهلام کلوو کووچی خیزانی زۆر به خوشحالیی پیشوازیی لیپ کرد و ماسیهکی زهلامی تازهی بۆ هاویشته. دان چهرموو لهسهر زهوی راکشا و به هیوای هاتنه وهی خاوهنی دهستی به خواردن کرد.

دوژمنی رهگه‌زی خو

نه‌گه‌ر به‌ه‌ؤی پینه‌ندی‌یه‌کی زور دووری ره‌گه‌زی‌یه‌وه ناماده‌یی بو خوویپوه‌گرتن و هاواله‌تیی هاوړه‌گه‌زه‌کان له سروشتی دان‌چهرموودا هه‌بوو، له‌و رۆژه‌وه که نه‌ویان کرده پیشه‌نگی کاروان و به‌ خیشکیانه‌وه به‌ست، شوینه‌واریک له‌م ناماده‌یی‌یه نه‌ما، چونکه له‌و وه‌خته‌وه هه‌موو سه‌گه‌کانی کاروان لیلی بیزار بوون؛ به‌ه‌ؤی نه‌و گوشته‌ زیادی‌یانه‌وه که له‌ ده‌ستی میتسای وهرده‌گرتن هه‌مووان ناخویشیان ده‌ویست و سهره‌نجام له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌میشه له‌ پیشیان‌ه‌وه ده‌رؤیشت و چه‌تری کلکه کولکنه‌که‌ی به‌ فیز و خوړانانیکی له‌توانابه‌ده‌روه پی‌نیشان ده‌دان، سه‌گه‌کان تیکرا به‌توندی لیلی بیزار بوون و بیزیان لیلی ده‌هاته‌وه.

دان‌چهرموو به‌ه‌ؤی دژکرده‌وه‌یه‌کی له‌چارنه‌هاتوو وه‌لامی رق و قینی به‌ رق و قین ده‌دایه‌وه. نه‌خشیک به‌ویان سپاردبوو، واته‌ پیشه‌نگی کاروان نه‌وه‌نده‌ دل‌گر و شادی‌به‌خش نه‌بوو. نه‌و ناچاری‌یه که رۆژ و شه‌و غاردا و کومه‌لیک سه‌گی هه‌وسارپچراو و قین له‌زگ که سی سالی ته‌واو نه‌زیه‌ت و نازاری نه‌ویان چاشتوه به‌ لووره و هاواری له‌گویی‌گرانه‌وه سه‌ری ده‌دوو نین، شتیکی له‌ توانابه‌ده‌ر بوو که نه‌وی ناره‌ح‌ت ده‌کرد و هانی ده‌دا بو‌یاخی‌بوون؛ به‌وحاله‌ش دان‌چهرموو ناچار بوو بو‌دریژه‌دانی ژیان مل بو‌نهم وه‌زعه‌ راکیشی، چونکه نه‌وینی ژیان له‌ودا له‌ هیزی یاخی‌بوون و سه‌رکیشی به‌هیتر بوو. له‌و له‌حزیه‌دا که میتسا فه‌رمانی رؤیشتنی خیشکه‌که‌ی ده‌دا دان‌چهرموو ده‌که‌وته ری و له‌گه‌ل یه‌که‌مین هه‌نگاوی، ته‌واوی سه‌گه‌کانی خیشکیش به‌ لووره و هاواری قین‌له‌زگانه‌وه به‌ره‌و پیش‌را‌ده‌په‌رین و داده‌بارینه سه‌ری. نه‌و ده‌ره‌تانی به‌ره‌ره‌کانییشی نه‌بوو؛ چونکه هه‌رکه ده‌ویست بگه‌رپته‌وه و نه‌وانه‌ی ره‌پیی ده‌نین ته‌مبی بکا، میتسا به‌ قه‌مچی‌یه دریژه‌که‌ی سه‌ر و چاوی داده‌رووشاند و نه‌ویش چاره‌یه‌کی بو‌ نه‌ده‌ما جگه‌ له‌وه که هه‌نگاو توند بکا و وه‌ک با بفری. خو‌ش‌رؤیشتنی دان‌چهرموو به‌رواله‌ت وه‌ک نه‌وه ده‌چوو که له‌به‌ر سه‌گه‌کانی دیکه هه‌ل‌دی؛ هه‌ر به‌ کلک و که‌فه‌لیش نه‌ده‌کرا نه‌وان له‌و هه‌له‌یه بینیته‌ ده‌ر؛ نهم کاره به‌ چنگ و ددان ده‌کرا و نه‌ویش له‌ترسی قه‌مچی میتسا نه‌ی‌ده‌ویرا. بازیک که دان‌چهرموو به‌ره‌و پیشی داویشت، سووکایه‌تی‌یه‌ک بوو که به‌ شه‌خسیه‌ت و ماقوویی خو‌ی ده‌کرد، به‌وحاله‌ش به‌ناچاری رۆژ تا نیواری غاری ده‌دا و هه‌ل‌ده‌به‌زی.

شه‌خسیه‌ت و سه‌نگینی دان‌چهرموو ته‌سلیمی ویستی خواکان کرابوو و هه‌ر له‌به‌ر خاتری وانیش بوو که ددانی به‌ جه‌رگی خو‌ی‌دا ده‌گرت و له‌ نام‌بازبوونی نه‌و سه‌گانه که زور به‌ بی‌شه‌رمی راویان ده‌نا، په‌ژیوان ده‌بووه‌وه و له‌غاوی به‌ ده‌می سروشتی یاخی و ناره‌ح‌تی خو‌ی‌دا

دهدایه وه. ویستی خواکان که قانون و قایدی هه بوو، قه مچی یه کی له ریخۆله ی شووری به دریزایی ده میتر له پشت بوو که وهک مار پی یه وه دهدا، نهم قه مچی یه جی به جی بوونی قانونی دهسته بهر ده کرد. دان چه رموو چونکه کاریکی له دهست نه ده هات به ناچار له رقان له غاوه که ی ده جوی و یاخی بوونیکی دهروونی ژبانی پی تال ده کرد و رقه که ی خوی قووت دهدایه وه.

هیج بوونه وه ریک له جیهان دا به نه ندازه ی وی نه بوو به دوژمنی ره گه زی خوی. هیج وهخت له بهر سه گان نه ده پارایه وه و هیج کاتیکیش نه مانی نه دهدان. دان چه رموو به پیچه وانه ی هه موو پیشه نگه کانی خیشک که پاش برینی هه ر قوناخیک وهختیک له خیشک ده کرینه وه له دوری ناگری خواکان گرمووله ده بهستن و خویان له په نا ده خزینن، نهو جوړه رهفتارانه ی به خویریگری دهزانی و به وپه ری نازایه تی و بویری یه وه، به تاقی ته نیا له دهووبه ری چادره کان ده خولایه وه و هه موو داخی دلی خوی بهو سه گانه ده رشت که به روژ ناره حه تیان کردبوو.

پیش نه وه ی دان چه رموو بکریته پیشه نگی کاروان، سه گه کان خویان لی لاده دا و هه رگیز له گه لی به رهو روو نه ده بوون، به لام نیستا وا نه بوو. سه گه کان به ره پی نانی روژانه ی نهو وه غیرهت که وتبوون و چونکه هه میسه دهیان دی له بهریان هه لدی و له میشکی خویان دا، خویان نهو به زیاتر و به ده سه لاتر دهزانی، نیدی حازر نه بوون خوی لی لادهن و پاشه کشه ی له بهر بکه ن. بویه هه رکه دان چه رموو له نیویان پهیدا ده بوو هه را و کیسه ساز ده بوو و مره و قرووسکه و گازگرتن و پال پیوه نان برهوی پهیدا ده کرد. نهو هه وایه که دان چه رموو هه لی ده مژی پر بوو له بوئی دوژمنایه تی و رق و قین.

کاتیک میتسا فه رمانی راوه ستانی به خیشکه که دهدا، دان چه رموو ده سه جی به قسه ی ده کرد و سه گه کانی دیکه ده یانه ویست دابارنه سه ری، به لام قه مچی میتسا حازر بوو و نه ی ده هیشت. بهم جوړه سه گه کان تی گه یشتبوون که هه رکاتیک خیشک به فه رمانی میتسا راوه ستی، ده بی واز له دان چه رموو بینن و به پیچه وانه، هه روهخت دان چه رموو له خووه راوه ستی، هه قیان هه یه دابارنه سه ری و نه گه ر بتوانن له نیوی بهرن. له لایه کی دیکه وه، دان چه رموو ش له م مه سه لیه حالی ببوو و هه رگیز له خووه رانه ده وه ستا.

نهم قانونه له کاتی سه فه ردا به رپوه ده چوو، به لام له هه وارگه هه رگیز سه گه کان نه یان ده هیشت دان چه رموو ناسووده بی. هه موو شهوی به چهق و لوور په لاماریان ده برده سه ر و گه له کۆمه گیان لی ده کرد و نهو ده رسه ی شهوی پیشتر لی فی ر ببوون له بیر خویان ده برده وه و دووباره ده رسیکی دیکه فی ر ده بوون که نهویشیان شهوی دواتر له بیر ده چوو وه. نهو قینه ی نهوان ده رهق به دان چه رموو له دلی خویان دا هه ستیان پی ده کرد ریشه یه کی قوولتری هه بوو و نهو

ویک نه چوونه دههات که نهوان له نیوان خویمان و بیچووه گورگدا دهیان دی، هر نه هویه ش بوخوی بو دروست بوونی رق و بیزاری بهس بوو. بیگومان نهوانیش ههروهک نهو گورگیک ببوون که مائی ببوون. بهلام نهو که وی بوونه چهنه دین پشت له مهو پیش بوو و نیستا هه موو عادهت و قانونیکی بیابانیان له بیر چوو بوو و له بیابان بیجگه له ترسیکی سروشتی و نهفسووناوی له "نه ناسراو" ه بهسام و هه ره شه که ی، بیره وه ری یه کیان نه بوو. رقیک که نهوان له هاوړی یه که ی خوینیان هه بوو، له راستی دا هر نهو رقه بوو که له بیابانیان هه بوو؛ نهو بیابانه نیستا له روخساری بیچووه گورگدا خو دی ده نواند و لهوان نزیک ببوووه. بیچووه گورگ بو نهوان نمونه ی بیابان بوو، قالبیک بوو که بیابانیان به هه موو شته سامناکه کانیه وه تیدا دارشتبوو، کاتیکی سه گه کان به قینه وه که نییان لی گر ده کردن، له راستی دا به خه یائی خویمان به رامبه ر بهو دهسه لاته تیکدر و نهفسووناوی یانه راده وه ستان که له پشت سیبه ری داره کانی لی ره وار نهوانیان گه مارو دابوو و به شیوه یه کی فیل بازانه، له دووری سنووری ناگره کانی هه وارگه بو سه یان بو دانابوون.

یه که م دهرس که سه گه کان له شه ری خویمان له گه ل دان چه رموودا وه ریان گرت نه وه بوو که نهو گورگه جحینه له وه سامناکتره که یه ک به یه ک له گه لی به ره وروو بن، بویه به کومه ل نه بایه هیرشیان بو نه ده کرد، نه گینا نهو ده ی توانی به یه ک شهو هه موویان یه ک یه ک و به نوره له به ری هک هه ل درئ.

سه گه کان به له به رچاوگرتنی نه م نه خشه یه هه میسه گیانیان ده رباز ده کرد. دان چه رموو ده ی توانی هه رکام لهوان له خو ل بگه وزینئ، به لام پیش نه وه ی زهبری کوشنده ی خو ی له قورقوراوکه ی بدا له نه کاو خیالی سه گه کان ده رژانه سه ری. هه رکه ده بوو به شه ر، ته واوی سه گه کان و ته نانه ت نه وان هه ش که ده گژیه کرا چوو بوون لی ک ده بوونه وه و بو به ره ره کانی له گه ل وی ریزیکی یه ک گرتوویان پیک دینا.

به وحاله ش، له گه ل هه موو ته فه لایه ک که ده یان دا سه گه کان دان چه رموویان بو نه ده کوژرا. دان چه رموو هه ری فیک زور چوست و چالاک و به هیز و به سام و به پاریز بوو. هه میسه خو ی له جیگای به رته سک و ته نگه بهر ده پاراست و هه رکه هه سته ده کرد ده یانه وی له قورژبنیکدا به گیری بینن به شیوه یه کی کاتی رای ده کرد. له عه رزی دانی وی له توانای هیج سه گیکدا نه بوو و هیج سه گیک لهو هه وارگه یه شتی وای له خو ی را نه ده دی. لاقه کانی بیچووه گورگ هر بهو قورسی و قایمی یه که بوخوی به ژبان وه چه سپابوو، له زهوی گیر ده بوون؛ چونکه پایه داربوون و له سه ری پراوه ستان نیسانه ی مان بوون و که وتن و سه ره ونخوون بوون له مردن به ولاره مانه یه کیان نه بوو. دان چه رمووش نه مه ی له هه موو که س باشته ر ده زانی.

بهه جوره دان چهرموو بهرامبهه به براکانی که ناگری خواکان نهوانی بی هیژ کردبوو و سیبهری خواکان سروشته رهگهزی بهکانی لی نهستاندبوونهوه، راوهستانبوو و لهگه ل تهواوی سهگهکانی ههوارگه ته پئی شهری لی دابوو. نهه ته پئی شه رلیدانه، نهوهنده خویناوی و وهحشیانه بوو که تهنانهت کاستوورگری بهه هه موو دل رهشی و وهحشیگه ری بهی خو بهوه نهی توانی سه ری لی سوپ نه مینئ. سوورپیست به نیمانیکی پتهوهوه سویندی دهخوارد که نهوهتا دنیا دنیا به هیوانی وهک دان چهرمووی تییدا هه ل نه که وتوه.

به لی، دان چهرموو پیی نابوو پینجه مین سائی ته مهنی که کاستوورگری جاریکی دیکه برده سه فه ریکی دوور و دریز. دانیش توانی گوندهکانی دهوور به ری مه که نزی که کاروانه که به وی دا تی په ری بوو و چوو بووه کیوهکانی ”رووشوز“ که که وتوونه نیوان دوو لقی چومی مه که نزی — ”یووکون“ و ”پورکووپین“ — ماوه به کی زور هه ر باسی نهه کوشت و کوشتاریان ده کرد که دان چهرموو له نیو سه گهکان دا خستبوویه ری. دهتگوت بریاری داوه تو لهی هه موو هاونه وعانی خو ی له سه گان بستینیتته وه. لهه مه لبه نده هیندیک سه گی ساویلکه و بهسته زمان هه بوون که ناگیان له فیلبازی و زورزانی دان چهرموو نه بوو و نه یان ده زانی چون خو یان له زهبری کاریگه ر و په لاماری له نه کاوی نهه و بپاریزن. له کاتیکیا بهسته زمانانه وهختی خو یان به پیشه کی و کاردروستایی شه ره وه به فیرو ددها، نهه بی نه وهی چه په ی له بهر بیته ده ری، وهک بریسکه خو ی پییدا ده دان و بی نه وهی ده ره تانیان پی بدا وه خو که ون، کاره که یانی به کلا ده کرد.

له راستی دا، دان چهرموو چه ری فیکه گه وره و قاره مانیکی بی وینه بوو. دهی زانی چون ده ست به هیژ و توانای خو به وه بگری و هیچ کاتیکی له به کارهینانی هیژی خو ی دا هه بله خه رجیی نه ده کرد. هیچ وهخت له شه ریکی دوورودریژدا خو ی نه ده دو پاندا و وه بن نه ده که وت. نه گه ر نهه و زه بره خیرایه ی له چه ری فی ددها کاریگه ر نه بووا به، خیرا ده کشایه وه و وهک هه موو گورگیکی چه زی به شه ری تهن به تهن و به دردیژ نه ده کرد. بیابان وای فییر کردبوو که تییکه هه لچوونی به دردیژ داویکی سامناک و مه ترسی به کی نه فسووناوی به و به ردی بناخه ی مه سه له له وه دایه که ده ست و لاقی شه رکه ر نازاد بن و گه مارو نه درئ بو نه وهی بتوانی به ناره زووی خو ی هیرش بکاته سه ر چه ری ف و غافلگیری بکا، بی کوژی و له مه ودایه کی دیاری کراوه وه بیته داوه ری یاری به که و بینه ری کاره ساته که.

دان چهرموو له شه ری نهه و سه گانه دا که به که م جاریان بوو له گه لی به ره وروو بن، له ریگای به کارهینانی نهه شیوه به وه سه رکه وتینیکی ناسانی چنگ ده که وت. دیاره جاری واش هه بوو که نهه قایده به نهیه ته جئ. ری ده که وت دهسته به که له سه گهکان داده بارینه سه ری و پیش نه وهی بتوانی رابکا زه بریکیان له له شی ددها. جاریکیش سه گیکی له گه لی تییکه به ربوو و

برینیکی قوونئی ده له‌شی کرد. به‌لام به‌روالتهت نهم پیشهاتانه به ده‌گهمن ری‌ده‌که‌وتن و به‌گشتی دان‌چه‌رموو له هه‌موو شه‌ره‌کان دا ساغ و سلامهت دهرده‌چوو.

یه‌کی دیکه له سروشته‌کانی دان‌چه‌رموو نه‌وه بوو که تیگه‌یشتنیکی زۆر دروست و پوونی له وهخت و مه‌وداکان، یان به‌شیوه‌یه‌کی گشتی‌تر بلین له زه‌مان و مه‌کان هه‌بوو. نهم تیگه‌یشتنه دروسته له نیهادی وی‌دا به چه‌شینیکی سروشتی و له‌خۆوه پیک ده‌هات. نه‌و بی‌نه‌وه‌ی فکر بکاته‌وه یان حیساب بکا، چاوی که له‌چاو هاو‌ره‌گه‌زه‌کانی تیژتر و به‌حوکه‌تر بوو، به‌شیوه‌یه‌کی راست میزان ده‌بوو؛ ههر به‌و وردی و ورده‌کاری‌یه‌ش، می‌شکی، نه‌وه‌ی به‌چاو دیتبوی وهری ده‌گرت و به کارکردن و کارت‌کرانیکی زۆر ریک‌وپیک که سروشت له هه‌ناوی نه‌ودا دای‌نابوو، ده‌سبه‌جی ده‌گه‌یشته ناکام. به‌دوای نه‌وه‌دا ده‌سبه‌جی ده‌ست‌به‌کار ده‌بوو و کاره‌که‌ی خوشی به‌شیوه‌یه‌کی زۆر دروست له‌گه‌ن کات و جیگا ریک ده‌خست، به‌جۆریک که زۆر جار له یه‌ک له هه‌زاری سانیه بو دیتتی حه‌ریف که‌لکی وهرده‌گرت و ههر نه‌مه‌ش سه‌رکه‌وتنی وی ده‌سته‌به‌ر ده‌کرد.

له هاوینی‌دا کاروان گه‌یشته “فیرت یووکۆن”. کاستوورگری دوا‌ی که‌ل‌کوهرگرتن له سه‌هۆتبه‌ندانی زستان بو پهرینه‌وه له روبراره‌کانی نیوان دوو چۆمی گه‌وره‌ی مه‌که‌نزی و یووکۆن، به‌هاری له کیوه‌کانی “رووشوز” دا رابوارد‌بوو. کاتیک توانه‌وه‌ی سه‌هۆتبه‌کان ده‌ستی پێ‌کرد سوورپیست به‌له‌میکی بو‌خۆی دروست کرد و به‌سواری نه‌و به‌له‌مه هه‌تا گه‌یشته چۆمی “یووکۆن” به‌نیو چۆمی “پۆرکووپین” دا رۆیشته‌خوار. نهم نوخته‌یه راست که‌وتووه‌ته سه‌ر مه‌داری شیمالی و “فیرتیووکۆن” قه‌لای دیرینی کۆمپانیای “هوود سوونس‌بی” له‌وی هه‌ل‌که‌وتوه.

له‌و قه‌لایه‌دا سوورپیست زۆر بوون. نه‌ر‌زاق به‌پاده‌ی پیویست هه‌بوو و قه‌له‌باغی‌یه‌کی بی‌ویته ده‌دیترا. هاوینی سالی ۱۸۹۸ بوو. هه‌زاران که‌س له‌وانه‌ی به‌دوای زی‌ردا ده‌گه‌رین هاتبوونه وی که بچنه “داو‌سوون” و “کلون‌دیک”. هیشتا سه‌دان کیلۆمیتەر رینگایان له‌پیش بوو تا بگه‌نه شوینی خۆی، به‌وحاله‌ش ژماره‌یه‌کیان تیدا هه‌بوون که سالیک زیاتر بوو به‌رپوه بوون. نه‌مانه زیاتر له پینج هه‌زار کیلۆمیتەر رینگایان بریبوو و زۆریان له نیوه‌کوره‌ی جنووبی‌یه‌وه هاتبوون.

کاستوورگری له‌و قه‌لایه‌ راوه‌ستا. ورده ده‌نگ‌وباسیکی زی‌ری به‌رگۆی که‌وتبوو. سوورپیست هه‌ریر و ناو‌ریشم و چه‌رم و پینستیکی زۆری پێ‌بوو. به‌هیوای قازانجیکی زۆر نهم سه‌فه‌ره دوور و درێژ‌ی کردبوو، نیستاش ده‌دی که قازانجه‌که زۆر له‌وه زیاتره که نه‌و به‌ته‌ما بووه. شیرن‌ترین ئاواتی کاستوورگری نه‌وه بوو که پۆژیک له بازرگانی‌دا سه‌دی سه‌ت قازانج بکا و نیستا نه‌ی‌ده‌توانی باوهر بکا که قازانجه‌که سه‌دی هه‌زاره. کاستوورگری که سوورپیستیکی ئاقل بوو

هه‌رکه وه‌زعه‌که‌ی وا دی، بریاری دا ده‌ست به کاسبی بکا و ته‌واوی هاوینی و زستانی دادی له‌وی به‌ریتته‌ سه‌ر، بوئه‌وه‌ی هه‌رچه‌ندی بکری زیاتری قازانج له شتوومه‌که‌که‌ی ده‌ست که‌وی.

دان‌چهرموو بو یه‌که‌م جار سپی‌پیستی له فی‌رتیوو‌کوئن دیتن. کاتیگ ئه‌وانی له‌گه‌ل خوا سوورپیسته‌کانی خوی به‌راورد ده‌کرد، وای ده‌هاته به‌رچاو که ئه‌وان له ره‌گه‌زه‌ خویه‌کی به‌رزتر و زیاترن. یه‌که‌مین هه‌ستی ئه‌وه بوو که ئه‌و خویانه‌ توانایه‌کی زیاتریان هه‌یه و خویه‌تی خواکانیش له توانا‌که‌یان‌دایه.

دان‌چهرموو وای هه‌ست کردبوو، به‌لام بو ئه‌و هه‌سته ئه‌قل و بیری به‌کار نه‌هینابوو. هه‌روه‌ک به‌ مندالی گه‌وره‌یی ئه‌و چادرانه که خواکانی ئه‌وده‌می هه‌ئیان‌دابوون، سه‌رنجی وی راکیشا و ئه‌وه‌ی به‌ نمونه و نوینگه‌یه‌ک له توانای وان زانی، ئیستاش گه‌وره‌یی قه‌لاکه و ئه‌و خانووانه‌ی تیی‌دا دروست کرابوون سه‌یرتر و زیاتر فکری وی به‌خویه‌وه‌ خه‌ریک کرد و ئه‌وی به‌ نمونه‌یه‌ک له هیز و توانای خوا سپی‌یه‌کان زانی. توانای خوا سپی‌یه‌کان به‌ره‌ژوورتر له توانای ئه‌و خویانه بوو که تا ئیستا په‌رستبوونی و ته‌نانه‌ت له توانای کاستوورگریش که له هه‌موو خواکانی به‌هیزتر بوو، زیاتر بوو. ئیستا کاستوورگری له‌پیش چاوی له‌راست خواسپی‌یه‌کان نیمچه‌ خویه‌ک زیاتر نه‌بوو.

دان‌چهرموو له‌پیش‌دا له خواسپی‌یه‌کان به‌دگومان بوو و یه‌که‌م جار که هاتبوونه قه‌لاکه زور به‌وردی سه‌رنجی ده‌دانی و زور له‌وه‌ ده‌ترسا که سه‌رنجیان بو‌لای ئه‌و رابکش و زور به‌پاریزه‌وه‌ ئیان دوور ده‌که‌وته‌وه. پاشان وه‌ختیک دیتی له‌نزیگ بوونه‌وه‌ی وان نازاریک به‌ سه‌گان ناگا، نزیکتر که‌وته‌وه.

له‌ولاوه سپی‌پیسته‌کانیش زور به‌وردی ته‌ماشای دان‌چهرموویان ده‌کرد. رواله‌تی سه‌یر و قه‌واره‌ی تایبه‌تی وی سه‌رنجی وان راکیشابوو و هه‌مووان به‌ قامک به‌ یه‌کتریان نیشان ده‌دا. دان‌چهرموو که‌یفی به‌و پیک نیشان‌دانه نه‌ده‌هات و کاتیگ خوا سپی‌یه‌کان ده‌یان‌ه‌ویست لپی نزیگ ببنه‌وه‌ به‌قینه‌وه‌ که‌لپی گر ده‌کردن و ده‌کشایه‌وه. هیچ که‌س نه‌ی‌ده‌توانی ده‌ست بخاته سه‌ر پشتی و هه‌رکه‌س زوری ده‌ست هینایه‌ پیش، به‌ساغی ده‌رنه‌چوو.

دان‌چهرموو زور زوو‌تی‌گه‌یشت که ژماره‌یه‌کی که‌م له خوا سپی‌پیسته‌کان —ده‌وری ده‌ دوازه‌ که‌س— هه‌میشه له‌و قه‌لایه‌ ده‌ژین. هه‌ر به‌ دوو سی رۆژ جاریک گه‌می‌یه‌کی هه‌لم که ئه‌ویش نیشان‌یه‌کی مه‌زینی توانای سپی‌پیسته‌کان بوو، ده‌هاته لی‌واری وشکایی و چهنده‌ سه‌عاتیک ده‌مایه‌وه. هیندی سپی‌پیستی دیکه‌ی لی‌ داده‌به‌زین و دووباره‌ ده‌رۆیشت. ژماره‌ی ئه‌مانه‌ یه‌کجار زور بوو و رۆژیکیان دان‌چهرموو ئه‌وه‌نده‌ی سپی‌پیست له‌و گه‌می‌یه‌دا دیتن که له ته‌واوی ژیان‌دا ئه‌وه‌نده‌ی سوورپیست نه‌دیتبوون. رۆژه‌کانی دواتریش دان‌چهرموو سپی‌پیسته‌کانی ده‌دی که

له گه می داده بیزین و ماوهیهک له قه لا دهمانه وه و دووباره سواری گه می ده بوونه وه و له سه ر
ئاوی چومه که له بهر چاو ون ده بوون. به لام هر چه ندی خوا سپی یه کان له بهر چاوی دان چهرموو
به هیژ دیار بوون، به پیچه وانه سه گه کانیاں هیج نه بوون.

دان چهرموو کاتیک نه مهی بو دهرکه وت که له گه ل ژماره یه ک له وه سه گانه که له گه ل
خاوه نه کانیاں له گه می دابه زیبوون، تیکه ل بوو. شکلی نه م سه گانه جوړاوجوړ و نه اندازه ی
گه وره یی و چووکه له ییشیاں هر جوړاوجوړ بوو. هیندیکیاں لاقی کورت و هیندیکیاں دیکه یان
به له کی دریزیاں هه بوون. کوئکی هیج کامیکیاں وهک کوئکی خوئی نه ده چوو. مووی هیندیکیاں زور
نهرم بوو، مووی هیندیکیشیاں نه وه نده کورت کرابوو وه دتگوت له جی دا موویان نیه. له وهش
زیاتر هیج کام له وانه شهر و کیشه یان نه ده زانی.

دان چهرموو له بهر نه وهی رقی له هه موو تیره و تایه فه کانی ره گه زی خوئی بوو، رقی
له وانیش بووه وه و نه گهر شهریک له نیویان دا رووی دابا، نه وه سه گانه چاره نووسیکی شوومیان
ده بوو. به ریکه وت زوری پی نه چوو که له گه ل وانیش سه روکه لله ی لیک دا و هه موویان زور بی هیژ
و که مده سه لات هاتنه بهرچاو.

دیاره نه م سه گانه ساویلکه و بی نازار بوون. له کاتی شهردا هه راوهوړیا یه کی زوریان ساز
ده کرد و به دوری حه ریفا دا ده سووران و نه وه سه رکه وتنه ی به کارامه یی و فیله زانی به ده ست دی،
له هیژی له شی خوینیاں داوا ده کرد. به حه په حه پ و هه راوهوړیا داده ورینه سه ر دان چهرموو و
نه ویش لیان ده کشایه وه، هه رکه پشتیاں تی ده کرد قه پی به سه ر شانیان دا ده کرد و له عه رزی
ده کوتان و زهبری کاریگه ری خوئی له قورقوراوکه ی ده دان. پاش نه وه شاکاره دان چهرموو ده کشایه وه
و قوربانی یه که ی ده دایه دهستی سه گه کانی دیکه ی سوورپیسته کان هه تا کاره که ی یه کلا بکه ن.

دان چهرموو نائل بوو، له میژ بوو ده ی زانی هه رکه س سه گی خواکان بکوژی ده که وینته بهر
رق و قینی نه وان و بی گومان خوا سپی پیسته کانیش له م قایده یه جیا نه بوون. بویه دان چهرموو
ته نیا کاردرووستایی یه که ی پیشی ده کرد، دوایه خوئی ده خزنده په نایه ک و زور به نارامی
سهیری ده کرد که بارانی دار و بهرد و گوپال و گولله و چه که کوشنده کانی دیکه به سه ر
ئاواله کانی دا ده باری. به راستی دان چهرموو کارزانیکی گه وره بوو.

هیندی جار توئه ی خوا سپی پیسته کان ده گه یشته قوناخیکی مه ترسی دار. یه کییک له وان
کاتیک دیتی تازی یه که ی یان له پیش چاوی له توپه ت کرد، دهستی دایه دهمانچه و شهش گولله ی
به دوا ی یه کدا هاویشتن. شهش کهس له هیرش که ران کوژران و بریندار بوون و دهمانچه ش وهک
نموونه یه کی دیکه ی توانای خویانی سپی پیست هاته بهرچاوی دان چهرموو و شوینه واریکی قوولی
له سه ر میشکی دانا.

له ودهش بگوزهری، نه م پروداوه داخواوی یانه زوریش بو دان چهرموو گرنگ نه بوون، چونکه نه و نه و نه کارزان و کارامه بوو که هه موو جاری دهی توانی به ساغی دهریچی. له پیشدا کوشتاری سه گه کانی سپی پیستان بو وی سهیرانیکی ساکار بوو، به لام پاشان بوو به تنیا کاری وی. دان چهرموو کاتی خوی تنیا به کوشتاری سه گانه وه راده بوارد و له و کاته دا خاوه نه که شی، کاستووورگری، سه رگه رمی کاسبی و وه سه ریه کانی سامان و مال بوو. دان چهرموو له گه ل سه گه لی سوورپیسته کان چاوه رپی هاتنی گه می هه لمی ده کرد و هه رکه یه کیک له و گه می یانه ده گه یشته لیوار، یاری یه که دهستی پی ده کرد. ناواله کانی شی به ره به ره فیر بیوون که ناقل و به پاریز بن، به جوریک که هه روه خت هه ستیان ده کرد سپی پیسته کان له په لاماری وان ناگادار بوون و به فیتوو سه گه کانی خویان بانگ ده که نه وه تا له هیرش که رانیان جیا بکه نه وه و دوایه مشووری هیرش که ران بخون، ده سه جی تی ده گه یشتن و به غار هه ل ده هاتن. به م جوره یاری یه که ته واو ده بوو و سه بریان ده کرد هه تا گه می یه کی دیکه ده هات.

دان چهرموو هه می شه به رپرسی نه وه بوو که ناگری شه ر له گه ل نه و سه گانه ی تازه هاتوون هه ل گیرسینی و نه و نه م کاره ی زور به نسانی جی به جی ده کرد. چونکه دان چهرموو بو وانیش و بو ناواله کانی خوی نمونه ی گورگی کیوی بوو. رژیکی نه وان خه یانه تیان پی کرد بوو و نه ویان به جی هیشتبوو، نیستاش ده ترسان که نه و دووباره بیان گریته وه. نه م سه گانه چونکه له مه لبه نه سازگاره کانی جنووبه وه هاتبوونه لیواره کانی یوو کون و خاکی تاریک و سامناکی شیمال؛ نه یان ده توانی پیشی ناره زوی هه وسارچی راوی خویان بگرن که ده یه ویست هیرش بکه نه سه ر دان چهرموو. هه رچه ند له گه ل داب و شوینی شاره کان راهاتبوون و نه رم بیوون، نه گه رچی ریوشوینی باب و باپیرانی خویان له بیر چوو بووه وه و له گه ل نه وه ی بیره وه دری یه کی زور دوور و تاریکیان له بیابان هه بوو، به لام هه رکه له گه ل دان چهرموو به ره وروو ده بوون له نه کاو ته واوی نه و بیره وه دری یانه له قوولایی هه ناویان دا زیندوو ده بوونه وه و به رامبه ر به باری گورگایه تی یه ک که له دان چهرموودا هه بوو و نیستا به رژی پووناک ده هاته به رچاویان، ده که وتنه وه یادی دوژمنی له میژینه.

دان چهرموو بو وان نیچیریکی هه لال بوو، هه روه ک نه وانیش بو نه و هه ر وا بوون.

خوای شیت

نُه و چهند سپی پیستهی له یووکون بوون، زور له میژ بوو لهوی دهژیان. نُه مانه زور به فیز و خورانانوهه ناسنای ”هه ویرترش“ یان دابوو به خویان، چونکه که نانیان دهکرد هه ویرترشیان له گه ل هه ویره که نه دهکرد و هه ربویه نانه که یان هه میسه ترش و فه تیر بوو. نُه م دهسته یه، له سپی پیسته کانی دیکه که به گه میی هه تم دههاتنه قه لا بیزار بوون و رهنگه هه ره له بهر نُه وه بووی که نُه وان هه ویری نانی خویان هه ل دینا و هه ویرترشیان له دهدا.

به و کاره دوو به ره کی و دوژمنایه تی یه که له نیوان نُه م دوو دهسته یه دا دروست ببوو. دانیشتوانی قه لا به هه ره به لایه ک که به سه ره تازه هاتوو هکان هاتبایه که یفخوش ده بوون، به تایبه تی له و ره قتاره خهراپه که دان چه رموو و هاوپی یه کانی له گه ل سه گه کانی نُه وان یان دهکرد، زور خوشحال بوون. هه تا گه می یه کی هه تم له نیوار له نگه ری راده گرت، نُه مانیش له قه لا دههاتنه در و سهیری نُه و شه ره سه گه یان دهکرد که حه تمه ن ساز ده بوو. نُه مانه که یفیان به و نه خشه له زانانه و فیلبازانه یه دههات که به هوئی دان چه رموو و سه گه کانی سوور پیستانه وه به ربویه ده چوو و له خوشی یان قاقا پی ده که نین

له نیو نُه م دهسته یه دا کابرایه ک هه بوو که زوری حه ز له و ته ماشا و سه ره گه رمی یانه دهکرد. هه ره که گه میی هه تم هوپنی له دهدا، به غاردان و پیکه نین، خوئی ده گه یاننده دم چوم و کاتی که ناخرین شه ره سه گ ته واو ده بوو، له خه فه تی نُه وه که کوشتاره که زوو ته واو بووه نیوچاوانی تیک ده نا و ده گه رایه وه لای قه لا. هه روه خت یه کی که له سه گه بی نازار و به دبه خته کانی جنووب له پی ده که وت و له ژیر که لپی خیلئی دوژمنان دا ناویلکه ی ده دان؛ نُه و کابرایه که نه ی ده توانی خوشحالیی خوئی له دیتنی نُه و دیمه نه بشاریته وه، دهستی دهکرد به خوه لاویشتن و له خوشی یان له ناخی دله وه هاواری دهکرد و هه موو جاریش چاویکی پر له داخ و که سه ری له دان چه رموو دهکرد که هوئی بنه ره تی ته واوی نُه و که تنانه بوو.

پیوانی دیکه ی قه لا نُه م کابرا دریزو و خوین تانه یان ناو نابوو ”بیووتی“، واته ”جوان چاک“ و هیندی جاریش پیان دهگوت ”بیووتی سمیت“ و له و مه لبه نده هیج که س نه وی به هیج ناویکی دیکه نه ده ناسی. نُه م ناوه، راست به پیچه وانیه نیوه روک بوو، چونکه خاوه نه که ی هیج به شیکه به جوان چاکی یه وه نه بوو. سروشت له دروست کردنی نُه و دا زوری له چه ری به کار هینا بوو. بیووتی کابرایه ک بوو قوله بنه و له ر و لاواز، سه ریکی پیوه بوو کزتر له له شی و ده تگوت نوخته یه که له کوتایی هیلیکا دا دانراوه. هه ربویه به مندائی و پیش نُه وه ی به بیووتی ناوبانگ

دهربکا، پئیان دهگوت "پین هیّد" واته "سهر سنجاخ". نهم سهره بچووکه له پشته ودهرا راسته و خو یهک پارچه دههاته خوار بو سهر ملی، به لام له پیشه ودهرا که لله سهری وهک نانه بسته دههاته سهر نیوچاوانیکی قویبو که له نه کاو پان دهبووه وه، دهتگوت له وی دا سروشت له نه کاو له له چهری یه که ی په ژبوان بووه ته وه و قهره بووی بو کردوه ته وه؛ پاشان بوئه وهی دل فره وانوی یه که ی بگه یه نیته نه و په ری، دوو چاوی زور زهلامی پی به خشیون و مه و دای نیوان چاوه کانیشی زور له راده ی ناسایی زیاتر کردبوو. له چاوانی به ره و خوار دم و چاوی به شیوه یه کی زور ناشیرن پان ببوونه وه و شه ویلاکه کانی شکلیکی سامناکیان به خووه گرتبوو. نهم شه ویلاکه قورس و زه لامانه له روخساری دا زور زهق دیار بوون و وا دههاتنه بهرچاو که له خواره وه پائیان به سنگیه وه داوه. دهتگوت ملی توانای هه لگرتنی نه و باره قورسه ی نیه.

نهم شه ویلاکه یه به و وه زعه وه که باسی کرا، شایه تی ده دا که خاوه نی توانایه کی چالاکه و هیژیکی بی برانه وهی هه یه، به لام نه و شایه تی یه درو یه ک زیاتر نه بوو و بیووتی له لای هه موو که س به قاره مانی بی غیره تی و بی عاری و بی وره یی به ناوبانگ بوو. بو ته واوکردنی تاریفی بیووتی به جی یه نه وه شی لی زیاد بکه یین که ددانه کانی زهره و دریتز و به تایبه تی که لپه کانی دریتز تر بوون. چاوه رپیوقاوی یه کانیشی وهک ددانه کانی زهره بوون، دهتگوت سروشت هه رچی چلک و چه په ل له کونه کانی دم و چاوی نه ودا هه یه، به چاوه کانی دا ده ری رشتوه. مووی سهری که تیکه لاویک له زه لکاو و خاکی زهره بوو، ته نک و بی سهره و به ره له سهر که له لای روابوو و له پیشه سهری دا پرت ر ببوو و کاکو لیک دزیو و ناشیرنی دروست کردبوو. به کورتی، بیووتی جانه وه ریکی سهر و سه م ره بوو و چونکه بوخوشی دهستی له شیلانی قوری دروست کردنی خو ی دا نه بوو، بو یه نه ده بوو سه رکونه بکری.

بیووتی له قه لا دا چیشتی بو پیاوه کانی دیکه لی دهنه و قاپ و قاچاغی ده شوت و کاری قورسی پی ده سپیران. هیج که س به چاوی سووک ته ماشای نه ده کرد؛ چونکه نه ندایم یکی به که لک بوو، هه موو که س له رووی ئینسانه تی یه وه چاوپوشی لی ده کرد. هه ر له و کاته دا لیی ده ترسان و بو لی ترسانیش ده بوو، چونکه جاری وا بوو نه خوشی بی عاری ده گرت و له وانه بوو له پشته ودهرا به تفهنگ یه کی بکوژی، یان ژهر له قاره ی یه کی دیکه بکا. هیج که س نه ی ده زانی وهک بیووتی قاورمه ساز بکا و له گه ل نه وهی ترسی ده خسته دلی خه لکه وه، ناشپه زیکی چاک بوو.

به لی، نهمه بوو پیاو یک که زور به تامه زرویی سهیری نازایه تی وه حشیانه ی دان چه ره مووی ده کرد و سه ره نجام ناره زوویه ک زیاتر له دلی دا نه ما و نه ویش نه وه بوو که به هه ر نرخیک بووه بیته خاوه نی نهم سه گه. بیووتی نه خشه که ی خو ی، به خونزیک کردنه وه له دان چه ره موو ده ست پی کرد، به لام نه و خو ی لی نه دا. دیسان زیاتر چووه پیش. نهم جار

بیچووهورگ مووی پشتی راست کردنه وه و بهرقه وه که لپی گر کردن و کشایه وه. دان چهرموو نه وه کابرایه ی خوش نه ویست چونکه بوئیکی ناخوشی لی دههات. جهیوانه که ههستی دهکرد خهراپییه که له گهل سروشتی نه وه کابرایه تیکه نه، بویه له جوولاندنی نارامی دهستی و له زمان لووسییه کانی دهترسا و له خوشی بیزار بوو.

له لای بوونه وه ره ساکاره کان ههستی چاکه و خهراپه له وپه ری ساکاری دایه. چاک نه وه شتهیه که خوشی و خوشحالی پیک دیتی و دهرد و نازاری لی پهیدا نابی. به پیچه وانه، خهراپ نه وه شتهیه که لی ددها و هه ره شه دهکا و ده بیته هوی نه زیهت و نازار. دان چهرموو به دل دهی زانی که بیووتی سمیت خهراپه و بویه نه وه بیزارییه ی لهوی هه بوو نأقلانه بوو. له وه قه لافه ته زه لامه و له و گیانه شیواوه هه تمیکی نه دیتراو و نه فسوونای وهک مژ و هه لمی باتلاغه کان هه ل دهستا که بیچووهورگ ههستی پی دهکرد.

دان چهرموو له چادره که ی کاستوورگری بوو که روظئیکیان له نه کاو بیووتی سمیت بو یه که م جار چوو وه ی. پیش نه وه ی بیووتی بدیتری و هه ره له وه له حزه یه دا که دهنگی پیی له دووره وه دههات، دان چهرموو زانی نه وه ههسته هی کییه و ده سه جی مووی پشتی راست بوونه وه. هه رچه ند جهیوانه که ره حهت دریز ببوو، خیرا هه ستایه سه ره پی و راست له وه کاته دا که کابرا نزیک ده که وته وه، وهک گورگان له چادره که چووهر. دان چهرموو نه ی ده زانی نه وه دوو پیواوه ده لین چی، به لام دهی دی پیکه وه قسه ده که ن. هیندی جار که کابرا له نیو قسان دا قامکی بو راده داشت، دان چهرموو دهی مراند، ده تگوت نه وه دهسته په نجا هه نگاو نه ولاتر، نه وه ونده نزیک بووه ته وه که له سه ره سهری راگیراوه. کابرا به و مراند نه پی ده که نی و دان چهرموو زیاتر ده کشایه وه و به زگه خشکه خوی ده کشایه په نای چادره که.

کاستوورگری به بیانوی نه وه که قازانجیکی زوری له بازرگانی دهست که وتوه و نیستا پیویستی به هیچ نیه، حازر نه بوو بیچووهورگ بفروشی. له لایه کیش دهی گوت دان چهرموو جهیوانیکی به قیبهت و به نرخه که له هه موو سه گه کانی خیشک به هیزتره و به پینشهنگی کاروان ده ژمیردری و له سه رانه ری ناوچه ی مه که نزی و یوو کون دا لینگی پهیدا نابی. له شه ردا کارامه و به توانیه؛ مروف، چه ند به نسانی می شو له یه که ده کوژی؛ نه وه به و نسانی یه سه گانی دیکه له نیو ده با (به بیستنی نه م قسه یه چاوی بیووتی سمیت بریسکه ی دا و به زمانه سووره که ی لیوه ته نکه کانی خوی لستنه وه)، که وابوو ناشکرایه که دان چهرموو مائی فروش نیه.

به لام بیووتی سمیت دهی زانی له گهل سوور پیستان ده بی چون خوی ریک بخا. له وه روزه به دواوه زور جار ده چووهر سهردانی کاستوورگری و هه موو جاریش بتلیکی رهش له بن جله کانیه وه شارد را بووه وه. یه کی که تاییه تمه ندی یه کانی ویسکی نه وه یه که نارزه زوی خوار دنه وه له

بنیادهما توندتر دهکا و کاستوورگریش نهو ناره زووهی تیدا وهکار کهوتبوو، دیواره سووتاوهکانی گهدهی ناگریان گرت و زور به نیشتیا و تامه زرویی داوای نهو ناره سووتینه‌ره‌یان ده‌کرد. هر نهو کاته‌دا می‌شکی کابرای سوورپیستیش تیک چوو و هیژیکی شووم پائی پیوه دهنه که نهو ناره زووه ناگرینه دامرکینی. نهو قازانجه زور و زه‌بنده که نه فروشتنی چهرم و ههریر و ناوریشم دهستی کهوتبوو، بهره بهره بایی گرت و چوو نیو بتله‌که‌وه. ورده ورده که کیسه‌کان ده‌پووکانه‌وه، هیژی خوراگری کاستوورگریش بهره که‌مایه‌سی ده‌رویشت.

سهره‌نجام دراو و شتوومه‌ک و نیراده، ههرسیکیان پیکه‌وه رویشتن و جگه نه تینوایه‌تی نیو برانه‌وه‌نه‌هاتووی ویسکی شتیک بو کاستوورگری نه‌مایه‌وه. نه‌م تینوایه‌تی‌یه به چه‌شنیکی نه‌فسانه‌یی به‌سهر هه‌موو گیانی‌دا زال ببوو و بی‌نه‌وهی شتیک بخواته‌وه نه‌گه‌ل هه‌موو هه‌ناسه‌یه‌ک هیژی نهو تینوایه‌تی‌یه زیادی ده‌کرد.

نهو کاته‌دا بیووتی سمیث هه‌لی به‌ده‌رفه‌ت زانی و هاته‌وه بو کپینی دان‌چهرموو. کاستوورگری نه به‌رام‌بهر نرخی حه‌یوانه‌که‌دا داوای خواردنه‌وهی کرد و نیستا گویی بو پیشنیاره‌کانی کپیار کراوه‌تر ببوو. سهره‌نجام پووی نه کپیار کرد و گوتی: زور باشه، سه‌گه‌که بو تو، نه‌گه‌ر بو تو ده‌چی بیبه.

بتله‌کان درانه دهستی کاستوورگری و پاش دوو روظان بیووتی سمیث هات و گوتی: نه‌من ناتوانم، نه‌تو بوخوت سه‌گه‌که‌م بو بگره.

شه‌ویکیان دان‌چهرموو چووو ژووری چادری خاوه‌نه‌که‌ی و زور به سهرسورمانه‌وه دیتی نهو خوا سپی‌یه سامناکه به‌پیچه‌وانه‌ی هه‌موو جاره‌کانی دیکه نه‌وی نیه. حه‌یوان زور به شادی و خوشحالی نه‌سهر زه‌وی دریز بوو، ده‌تگوت باریکی قورسیان نه‌سهر شانی هه‌ل‌گرتوه، به‌لام شادی‌یه‌که‌ی زوری نه‌کی‌شا. حه‌یوان هیشتا به‌ته‌واوی رانه‌کشابوو که دیتی کاستوورگری به نه‌رزه نه‌رز نه جیی خوی هه‌ستا و هاته‌لای و قایشیکی ده‌لی خست، پاشان به ده‌ستیکی قایشه‌که و به ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی بتلیکی ره‌شی گرت و نه‌ته‌نیشته حه‌یوانه‌که‌ دانیشته، سوورپیست جار به جار بتله‌که‌ی هه‌ل‌دینا و نهو ناره ناگرینه‌ی به‌گه‌رووی‌دا ده‌کرد.

سه‌عاتیک به‌م جوهره رابرد که نه‌نه‌کاو سووکه نه‌رزه‌یه‌کی زه‌وی خه‌به‌ری نزیک بوونه‌وه‌ی که‌سیکی‌دا. دان‌چهرموو ته‌کانیکی دایه‌ خوی و مووی پشتی راست بوونه‌وه و نه‌حالی‌که‌دا سوورپیسته‌که‌ به‌بی‌وازی و سهرخوشی‌یه‌کی ته‌واوه‌وه سهری راده‌وه‌شان‌د، بی‌چوو‌ه‌گورگ هه‌وتی‌دا به‌سپایی قایشه‌که‌ نه‌ ده‌ستی خاوه‌نی ده‌رینی، به‌لام قامکه‌کانی که تاویک شلی کردبوون دووباره وی‌ک‌هاتنه‌وه و کاستوورگری نه جیی خوی هه‌ستا.

بیووتی هاته ژووری چادری و بهرامبهر به دان چهرموو که لئی دهمراند و ناگای له جوولاندنی دهستی بوو، راوهستا. پاشان دهستی دریژ کرد و بۆلای سهری حیوانهکهی برد. دهنگی مړاندنی دان چهرموو توندتر و ناخوشتر بوو. دهستهکه دیسان بهسپایی نهوی دهبوو، بهلام حیوانهکه له حایکدا ههروا به رقهوه تهماشای دهکرد بهره بهره چه می. دهتگوت نامادهی راپه رینه. له نه کاو زاری دان چهرموو بلیند بوو که دهستهکه بگهزی، بهلام دهستهکه به توندی و خیرا کشایه وه و ددانهکانی بیچووهورگ وهک ماریک که قهپ به ههوادا بکا، کهوتنه سهریهک و دهنگیان لی هات. بیووتی ترساو و رقههستاو بوو. بهلام کاستوورگری زللهیهکی توندی له دان چهرموو دا و حیوان به فرمان بردنیکي تیکه ل به ریزه وه دوولا هاته وه و له سهر زهوی دریژ بوو.

له و نیوه دا بیووتی سمیث که بیچووهورگ ههروا وریای نهو بوو، رویشت و تاویک دواتر به گوپالیکی نهستووره وه هاته وه. کاستوورگری سهری قایشه کهی دایه دهستی و بیووتی وه پیش کهوت که پروا، قایشه که کیشرا بهلام دان چهرموو پینی چه قاند. کاستوورگری سی چوار مستی له قه پرغهی راست و چه پی سره واندن بۆنه وهی ههستی و وه دوای بیووتی بکه وی. حیوان راست بووه وه و ویستی خوی به و بیگانه یه دا که به زور رای ده کیشا، بهلام بیووتی چه کدار بوو و له مهیدان دهر نه چوو و ههتا تینی تیدا بوو گوپاله کهی له سهری راکیشا. حیوانی به دبه خت مه لاسی زهوی بوو. کاستوورگری پی ده که نی و بیووتی هان ده دا. بیووتی دووباره قایشه کهی راکیشا و نه م جار ه دان چهرموو ته سلیم بوو و به ناله و قرووسکه وه دوای کهوت.

بیچووهورگی به سته زمان نیدی هیرشی نه کرد. زهبریکی گوپال بهس بوو بۆنه وهی تی بگا که خوی سپییش ده توانی که لک لهو چه که وه ربرگری و نهویش له وه ناقل تر بوو که له بهرامبهر خوییه کی وادا دیسان سهر پیچی بکا. به ناچار به قه لافه تیکی خه مگینه وه کهوته دووی بیووتی سمیث، بهلام ههروا به دهنگیکی نووساو دهی مړاند و کلکی له گه لۆزی گرتبوو. بیووتی زور به پاریزه وه به سیلهی چاو تهماشای ده کرد و گوپاله کهشی ههروا به دهسته وه بوو.

وهختیک گه یشتنه قه لا، بیووتی توند به سته وه و بۆ خهوتن چوو ژووره کهی خوی. دان چهرموو نزیک سه عاتیک راوهستا، پاشان به ددانی وه رگه رایه قایشه که و له ماوهی ده سانیه دا خوی کرده وه. وهخت به خورایی به فیرو نه چوو بوو، بیچووهورگ نه وه ننده به لی زانی قایشه کهی لهت کردبوو دهتگوت به چه قو بریویانه. دان چهرموو دهسبه جی له قه لا وه دهر کهوت و راسته ری هاته وه چادره کهی کاستوورگری. حیوان به هیچ جور خوی به قه رزداری نهو خوا سهریر و سامناکه نه ده زانی که نهوی به زور بردبوو. نهو خوی دابوو دهستی کاستوورگری و ته نیا هی نهو بوو.

به سهرهاته که دوپاته کرایه وه. کاستورگری قایشیکی قایمتری له ملی خست و وهسبهینی را هینایه وه لای بیووتی. بیووتی سمیث دارکارییه کی باشی دان چه رمووی کرد. بیچووهورگ له بهر نه وهی به سترابوووه جگه له وه که رقی خوی بخواته وه و لیدانه که قبول بکا، کاریکی له دست نه هات. قه مچی و گوپال به نوره له سهری دهران، له ژیانی خوی دا تا نیستا هرگیز نه و جوره به دره فتاری و نازاری نه دیبوو، ته نانه ت نه و لیدانه ش که به مندالی له دهستی کاستورگری خواردبوو له چاو نه و وحشیگه رییه هیلکه رونی سه رچاوان بوو.

بیووتی سمیث لئی دها و که یفی ده کرد و له و کارهی خوی زور خوشحال بوو. له کاتی که دا قه مچی و گوپال که هی جهوا ده خران و ده هاتنه وه خوار و دان چه رمووش له تاوان هاواری ده کرد و به خورایی دهی مراند، چاوه زه لانه کانی بریسکه یان دها. نه و کابرایه وه ک مرؤقیکی بیعار و بی غیره ت دل رهق و بی به زهی بوو. چونکه بوخوی له هه ره شه و لیدانی خه لکی دیکه ده ترسا و ده له رزی، تو له ی له بوونه وه ره کانی لاوا تر له خوی ده کرده وه. هه موو بوونه وه ریکی زیندوو پیی خوشه به سهر بوونه وه ریکی دیکه دا زال بی و بیووتییش له م قایده یه به در نه بوو. چونکه له ناستی هاوهرگه زه کانی خوی دا کز و بی ده سه لات بوو، داخی دلی خوی به ره گه زه کانی که متر له خوی ده رشت. سروشتی نرمی نه و کابرایه نه مه بوو و ههروه ک گوتمان بوخوشی نه خشیکی له دروست کردنی خوی دا نه بوو.

بیچووهورگ له هو ی نه و سزا سه خته که له باره ی دا به ریوه ده چوو بی ناگا نه بوو. وه ختیک کاستورگری قایشی له ملی نه و خستبوو و سهری قایشه که ی دابوو دهستی بیووتی سمیث، دان چه رموو دهی زانی که خوییه که ی ویستوو یه تی له گه ل بیووتی بچی، وه ختیکیش بیووتی نه وی له جهوشی قه لادا به سترابوووه، دیسان دهی زانی که سپی پیسته که ده یه وی نه وی بمینیتته وه. که و ابوو دان چه رموو سه ریچی له ویستی ههردوو خواکه کردبوو و شیای نه وه بوو که نه و سزایه بچیژی. له رۆژگاری کونیش دا دیتبووی که سه گه کان خاوه نیان گوپابوو و هه ره سه گیکیش رای کردبایه، وه ک نیستای وی لیدانی به رده که وت.

به لام هه رچه ند نه مانه ی ده زانی، هیژیکی شاره وی دیکه له هه ناوی بیچووهورگ دا هه بوو که له نه قل و زانینه که ی زیاتر بوو. نه و هیزه هیژی نه مه گناسین بوو. دان چه رموو کاستورگری خوش نه ده ویست و به و حاله ش ده ره قی وی ته نانه ت له کاتی رق و تووهرییش دا وه فادار دها و نه ی ده توانی پیشی نه و هه سته ی خوی بگری. نه مه گناسین یه کیک له سروشته دیاره کانی ره گه زی وی بوو، هه ره نه م سروشته ش نه وعی وی له نه وعه کانی دیکه جیا ده کرده وه و نیشانی دها که گورگ و سه گی کیوی ده توانن ده ست له ژیانی بیابانی خویان هه ل گرن و ببنه هاوړتی ناده میزاد.

پاش نهوهی زوریان لئ دا، نهه جار له جیاتی قایش، ملیان له بنه داریک خست، به لام دیسانیش نههه گناسیی نهو دهرهه ق به کاستوورگری کهمی نه کرد. کاستوورگری خوی تایبه تی و خاوهنی وی بوو و به پیچه وانهی ویستی نهو خوایه، بیچووهورگ نهی ده توانی دهستی لئ هه لگری. خواکهی، نهوی دابوو به که سیکی دیکه و خه یانه تی پی کردبوو، به لام گرنه نهو بوو که نهو بی دریح لهش و گیانی خوی بهو خوایه به خشیبوو و په یمانیکی له گه ل به ستبوو که له خووه هه ل نه ده وه شا.

شهوئی دووباره دان چه رموو ته قه لای شهوی پیشتری تازه کرده وه و هه رکه دانیش تووانی قه لا نوستن دیسان وه رگه رایه داره کهی ملی. داره که نه وهنده نزیک و چه سپاو له ملی خرابوو که به رواهت جوین و شکاندنی له توانا نه بوو و تا نیستاش کهس نهی بیستبوو سه گیک نهه کاری له دهست هاتبی. به و حالهش دان چه رموو نه وهندهی هه ول دا و تینی بو ماسوولکه کانی هینا تا سه رکه وت و نهه کارهشی تا نیستا نه بینرابوو. دان چه رموو به یانی زوو له کاتیکدا نیوهی داره جوورا وه کهی له نه ستودا بوو قه لای به جی هیشت و هاته دهر.

نهه قه ل فرمانی پی ده دا که جاریکی دیکه نه چیته وه لای کاستوورگری، نهو خوا بی وه فایه که دوو جاری خه یانه تی پی کردبوو، به لام زال بوونی ههستی وه فاداری یه کهی نهوی برده وه وی هه تا بو سیهه مین جار بگیری و بدریته دهستی خوی سپی پیست. سوور پیسته که دیسان به ستیه وه و کاتیک بیووتی سمیث به دوای سه گه کهی دا هات ته سلیمی کرده وه.

تهه بی کردن ده سه جی و توندتر له جارن دهستی پی کرا. کاستوورگری نارام و خوش حال سهیری ده کرد و کابرای سپی پیست گو پاله وه حشی یه کهی وه کار خستبوو. سوور پیست ئیدی پاریزگاری له بیچووهورگ نه ده کرد، چونکه ئیدی سهگی وی نه بوو. وه ختیک لیدانه که بهس کرا، دان چه رموو نیوه گیان بوو. نهه گهر نهه لیدانه وه سه گیکی جنوب بکه وتایه بی گومان دهمرد، که چی نهو به یه کجاری نه مرد، چونکه قوماشه کهی قایم تر و هیزی ژبانی سه سه ختتر و به رده وام تر بوو. به لام به سه ته زمانه وای لئ هات که خوی به سه ری وه رانه گرت و بیووتی سمیث ناچار بوو ماوه یه ک چاوه روان بی هه تا هه یوانه که وه خو که ویته وه و نهو بتوانی له گه ل خوی به ری. بیچووهورگ وه ختیک توانی له جیی خوی ببزوی، هه ستا و کویرانه وه دوای جه لاده کهی که وت.

نهه جار هه دان چه رموو یان به زنجیریکی نه ستوو به سه ته وه و سه ری زنجیره که شیان له کوئه که یه کی ناسن قایم کرد. ئیدی په له قازه کهی دادی نه دا و نهی توانی رابکا.

چه ند روژ دواتر کاستوورگری که ببوو ناره ق خوریکی ته و او و به جاریک نابوت ببوو، نهو قه لایه ی به جی هیشت و به نیازی گه رانه وه بو نیشتمان سه فهره دریزه کهی به سه ر چومی مه که نزی دا دهست پی کرده وه. دان چه رموو له قه لای یوو کون دا به جی مابوو و ببوو به ملکی که سیک

که دهکرا بلیی شیتته و به نمونهیهکی تهواوی بنیادهمیکی کیوی دهژمیردرا. به لام له جی دا گورگ
له کوئی دهی زانی شیتتی چیه؟ راسته بیووتی خوایهکی شووم و خوایهکی به دنه خلاق بوو، به لام
هه رچی بی، خوا بوو. دان چه رموو ته نیا نه وهندهی ده زانی که پیویسته مل که چی ویست و
ناره زووی نهو خوایه بی و مل بو هه وهس و ناره زووی شیتانهی وی پابکیشی.

توانای بیزاری

دان چهرمووش به نورهی خوی له ژیر سه رپه رستی خوی شیتدا، بوو به جانه وهریکی خه تهرناک. له پشته وهی قه لا له شوینیکی تهنگ و له نیو قه وه زیکا دا زنجیریان کردبوو و بیووتیش بو نازاردانی و بوئه وهی همیشه ناره حهت و توورهی بکا و بی باته وه سهر خوی وه حشیگه ری یه که ی پیشووی، هه موو روژی سهری ده دا. بیووتی تی گه یشتبوو که سووکایه تی و پی که نین نه و حه یوانه تووره ده کا، بویه له گائته پی کردن و نه زیهت و نازاری وی ته نه خیی نه ده کرد. پیکه نینه که ی پر هه راوه وریا و تی که ل به سووکایه تی بوو، له وه ختی پیکه نین دا قامکیشی وه ک گائته پی کردن بولای دان چهرموو راده داشت. له و وه زعه دا دان چهرموو به راستی شیت ده بوو و به و دهمارگرژبوون و رق و تووره یی یه، شیتی یه که ی ویش وه ک هی بیووتی ده گه یشته نه و په ری.

دان چهرموو جاران دوژمنی ره گه زی خوی بوو، به لام نیستا به وه حشیگه ری و درنده یی یه کی زیاتره وه ده بوو به دوژمنی ده وره ری خوی. له ههستی کویرانه و بی لیکدانه وهی تووره یی و بیزاری نی نه ودا تو سقا لیک نه قل نه ده دره وشا. بیچوه و گورگ له و زنجیره ی له ملی دا بوو، له ریباریک که له پشتی میله کانی قه وه که ی راده وه ستا، له سه گیک که له گه ل نه و ریباره ده هات و دهی مراند و له خوشی چاره ریشی نه م هاواری ده کرد و به کورتی له هه موو شتیک بیزار بوو. رقی له و که ره سه یه بوو که قه وه زه که ی وی لی دروست کرابوو و له پشته وهی قه وه زه که ش رقی له بیووتی سمیث خوی بوو.

به لام بیووتی له و به دره فتاری یه مه به سستی هه بوو. روژیکیان ژماره یه ک له سپی پیستان له دهوری قه وه زی دان چهرموو خر بوونه وه و بیووتی به گوپالنه وه چوه ژووری قه وه زه که و زنجیره که ی له نه ستوی بیچوه و گورگ کرده وه. دان چهرموو هه رکه خوی نازاد دی له نیو قه وه زه که دا دهستی کرد به هاتوچو و خه ریک بوو هیرش بکاته سهر نه و سپی پیستانه که له ده ره وهی قه وه زه که بوون. حه یوان قه لافه تیکی به سامی هه بوو. دریز و راکشاو بوو و به رزایی نیوان پیی هه تا سهر شانی ناسایی نه بوو. ریک و پیک نی ندای و قورسای له شی له دایکیه وه بو هاتبوو، بی نه وهی پیو یان گوشتی زیادی هه بی، کیشی له نه وه د کیلو به ره و ژوور بوو. له شی سه رانسه ر ماسوولکه و دهمار بوو، نه مه ش باشتین خه سلته که ده بی شه رکه ریک هه بی.

دهرگای قه وه ز دووباره کرایه وه. دان چهرموو چاوه ری بوو. ده تگوت رووداویکی سهیر خه ریکه روو بدا. پاشان دهرگای کراوه وهی قه وه ز له سهر سه گیک زه لام پیوه درا.

دان چهرموو هه‌رگیز سه‌گی وای نه‌دیبوو، به‌لام به هیج جور له په‌یکه‌ری به‌هیز و قه‌لافه‌تی قه‌ئس و قوئی نه‌ترسا و وره‌ی به‌رنه‌دا. له‌پیش چاوی دان چهرموو میوانه‌که‌ی شتیک نه‌بوو له دار یان ئاسن دروست کرابی، به‌ئکوو گوشتیکی زیندوو بوو که نه‌و ده‌ی‌توانی داخی دئی خوی پی بریژی.

دان چهرموو خوی پیدا دا و به‌زه‌بریکی ددانی لا ملی هه‌ل‌دری. سه‌گ به‌م‌راندنیکی سامناکه‌وه سه‌ری راوه‌شاند و نه‌ویش هیترشی کرده سه‌ر دان چهرموو. بیچوه‌گورگ که چاوه‌ریی نه‌م هیترشه نه‌بوو به‌شیوه‌ی هه‌میشه‌ی له‌راست و چه‌پی، ده‌ستی به‌هه‌لبه‌زدا به‌ز کرد و چه‌ند جاری دیکه‌گازی له‌سه‌گه‌که‌گرت. پاشان بی‌نه‌وه‌ی به‌ره‌لای بکا، ده‌مه‌ساتیک کشایه‌وه.

خه‌ئک له‌ده‌ری هاواریان ده‌کرد و چه‌پله‌یان له‌ده‌دا و بیووتی سمیش که له‌ناکامی زه‌حمه‌ت و عاملانن و راهینانه‌که‌ی رازی بوو، له‌خوشی‌یان له‌که‌وئی خوی‌دا نه‌ده‌گونجا. له‌و ده‌قیقه‌یه به‌دواوه ئیدی هیوایه‌ک به‌سه‌رکه‌وتنی نه‌و سه‌گه‌زه‌لامه نه‌بوو، چونکه له‌شیوه‌ی شه‌رکردن‌دا کارامه و وشیار نه‌بوو و له‌جموئول و راپه‌ریشی‌دا چوستی و چالاک‌ی نه‌ده‌دیترا. سه‌ره‌نجام بیووتی سمیت به‌گوپاله‌که‌ی له‌پشتی دان چهرموو راکیشا تا گیراوه‌که به‌ره‌لا بکا و خاوه‌نی نه‌و سه‌گه‌ش، سه‌گه به‌زیوه‌که‌ی خوی له‌قه‌وه‌ز برده ده‌ری. بیووتی سمیت گره‌وه‌که‌ی بردبووه‌وه و هه‌ر له‌وی دراوه‌که‌ی وه‌رگرت.

له‌و رۆژه به‌دواوه هه‌موو خوشی و شادمانی دان چهرموو له‌وه‌دا بوو که کۆبوونه‌وه‌ی خه‌ئکی له‌پشت میله‌کانی قه‌وه‌زه‌که‌ی ببینی، چونکه نه‌و کۆبوونه‌وه‌یه شه‌ریکی بو نه‌و به‌دواوه بوو و نه‌ویش ته‌نیا به‌وه ده‌ی‌توانی توانای خوی نیشان بدا و نه‌و رق و بیزارییه دامرکینی که بیووتی سمیت به‌نه‌نقه‌ست فیری کردبوو. بیووتی سمیت له‌ناسینی ناماده‌یی شه‌رکردن و به‌ره‌ره‌کانی دان چهرموودا به‌هه‌له نه‌چوو بوو، چونکه له‌هه‌ر شه‌ریک‌دا که رووی ده‌دا بی‌گومان سه‌رکه‌وتن هی نه‌و بوو.

له‌شه‌ریکیان‌دا دان چهرموو سی سه‌گی یه‌ک له‌دوای یه‌ک به‌زانن؛ له‌شه‌ریکی دیکه‌دا گورگیکی جینی که تازه له‌بیابان گرتبوویان، به‌پال پیوه‌نانیکی توند به‌جوری که له‌مه‌یدان ده‌رکرد که له‌قه‌وه‌زه‌که‌چوو ده‌ری؛ جاریکی دیکه به‌یه‌کجار له‌گه‌ل دوو سه‌گ به‌شه‌ر هات و هه‌رچه‌ند نه‌و شه‌ره بو نه‌و زور قورس و سه‌خت بوو، به‌لام سه‌ره‌نجام هه‌ردووکیانی کوشته و بو‌خوشی ماوه‌یه‌کی زور که‌وت.

وه‌ختیک یه‌که‌م به‌فری پاییز باری، بیووتی سمیت له‌گه‌ل دان چهرموو به‌گه‌می‌یه‌کی هه‌ئم که به‌چۆمی یووکۆن‌دا ده‌رۆشته سه‌ری، چوو بو "داوسۆن". ناوبانگی دان چهرموو له‌ته‌واوی نه‌و

مه‌ئەندانه گەپ‌ابوو و هەموو کەس ئەوی بە ناوی "گورگی شەپەرکەر" دەناسی و ئەنێو گەمی‌یە‌کە‌ش‌دا هەمیشە دەوری قەووە‌زە‌کە‌ی پێ بوو ئە سەیرکەر.

ئەو کاتانە‌دا دان‌چەر‌موو یان رقی هە‌ل‌دە‌ستا و دە‌ی‌م‌ر‌اند یان ئارام و رە‌حە‌ت پادە‌ک‌شا و بە چاوی بی‌زاری و رقی‌کی قوولە‌و‌هە که دەر‌هە‌قی هە‌مووانی هە‌بوو، تە‌ماشای دە‌کردن. ئاخر بۆ دە‌بوو ئی‌یان بی‌زار نە‌بێ؟ بی‌زاری و رقی‌بوونە‌و‌هە ئە‌وینی ئە‌و بوو و ئە‌و ئە‌ دەر‌ی‌ای ئە‌و ئە‌وینە جە‌هە‌ننە‌می‌یە‌دا نوقم ببوو. ژیان بۆ وی جە‌هە‌ننە‌می‌کی گە‌رم زیاتر نە‌بوو. ئە‌و بۆیە دروست کرابوو که بە نازادی ئە‌ کێو و بیابان بژی و ئیستا دە‌بوو کۆتی دیلی و کۆیلە‌تی ئە‌ دە‌ست و پێی خۆ‌ی‌دا ببینێ. خە‌ئک تە‌ماشایان دە‌کرد و بە‌ئێ‌و می‌لە‌کان‌دا داریان ئی پادە‌و‌ه‌شان‌دا هە‌تا توورە‌ی بکە‌ن و وە‌دە‌نگ بێ و پاشان قاقا پێ‌دە‌کە‌نین.

کاتی‌ک گە‌می‌یە‌کە گە‌یشتە داوسۆن، قە‌و‌ه‌زی دان‌چەر‌موویان دا‌بە‌زاند و خە‌ئک هە‌روا تە‌ماشایان دە‌کرد. هە‌رکە‌س دە‌ی‌توانی پە‌نج‌ا سە‌نت (نیو دۆ‌لار) خاکە‌زێ‌ر بە‌دا و سە‌یری بکا. بۆ‌ئە‌و‌ی سە‌یرکەر‌ان بتوانن کە‌ئک ئە‌ دراو‌ه‌کە‌یان وە‌ر‌ب‌گرن و شانۆیە‌کە‌ش قازانجی‌کی بۆ بی‌ووتی سمیث هە‌بێ، دەر‌ه‌تانی جە‌سانە‌و‌ه‌یان بە‌ دان‌چەر‌موو نە‌دە‌دا. هە‌رکە جە‌یوانە‌کە ئە‌بەر شە‌کە‌تی و ماندوویی دە‌یە‌و‌یست بخە‌وێ، بە‌ کۆتە‌ک وە‌خە‌بە‌ریان دینایە‌و‌ه.

هیندی‌ک جار که شە‌پ‌ر‌یک دە‌هاتە پێش، ئە‌ویان ئە‌ قە‌و‌ه‌ز دینایە‌ دەر و چە‌ند کی‌لۆ‌م‌ی‌تر دوور ئە‌ شار دە‌یان برده قە‌راخ لی‌رە‌وار. ئە‌م کارە ئە‌ ترسی پێ‌ش‌گیری سوارە‌ی پۆ‌لیس، زۆ‌تر بە‌ شە‌و دە‌کرا و ئە‌ وی چە‌ند سە‌عات چا‌و‌ه‌روان دە‌بوون. بە‌ری بە‌یانی ئە‌و سە‌گە‌یان دینا که دە‌بوو بە‌ حە‌ریفی دان‌چەر‌موو و بە‌دوای ویش‌دا خە‌ئکە‌کە دە‌گە‌یشتنە جی.

حە‌ریفە‌کانی دان‌چەر‌موو ئە‌ رە‌گە‌زی جۆ‌را‌و‌جۆ‌ری سە‌گان و ئە‌ قە‌ل‌افە‌ت و پە‌یکە‌ری جۆ‌را‌و‌جۆ‌ر هە‌ل‌دە‌ب‌ژێ‌ران. ئە‌وی و لا‌تی کی‌وی‌یان بوو و خە‌ئکە‌کە‌شی هە‌موو کی‌وی بوون. بۆیە بە‌شی زۆ‌ری ئە‌و شە‌پ‌انە ئاکامە‌کە‌یان مردن بوو. مردنە‌کە‌ش بە‌شی سە‌گە‌کان بوو چونکە دیارە دان‌چەر‌موو حە‌ریفی‌کی بە‌توانا بوو و هە‌ر‌گی‌ز نە‌دە‌بە‌زی. ئە‌و شە‌پ‌انە‌ی بە‌ مندالی ئە‌گە‌ئ لی‌پ‌لی‌پ و سە‌گە‌کانی دیکە‌ی کاروانی کرد‌بوون، ئە‌م پۆ‌ژانە بە‌ کە‌ئکی دە‌هاتن. هیچ کام ئە‌ حە‌ریفە‌کان نە‌یان دە‌توانی پستی ئە‌ عە‌رزی بە‌دن. سە‌گە‌کانی مە‌کە‌نزی و سە‌گە‌کانی ئی‌س‌کیمۆ و لا‌ب‌رادوور و "م‌اس‌تووک" ه‌کان و "م‌المووت" ه‌کان و سە‌گانی بێ‌دە‌نگ و ئە‌وانە‌ی دە‌و‌ه‌رین، هە‌موویان ئە‌ بە‌رمبە‌ری‌دا بێ دە‌سە‌لات بوون. دان‌چەر‌موو هە‌ر‌گی‌ز هە‌ل‌دە‌خ‌لیس‌کا. خە‌ئک ئە‌ هە‌موو شە‌پ‌ر‌یک‌دا

١ - ئە‌ ئە‌مریکای شیمالی دوو جۆ‌رە سە‌گ بۆ پاکیشانی خیشک بە‌کار دە‌برین، یە‌کیان سە‌گی لا‌ب‌رادوور و ئە‌وی دیکە سە‌گی م‌المووت یان سە‌گورگی‌ک که وە‌ک سە‌گانی دیکە ناو‌ه‌ری، بە‌ئک‌وو وە‌ک گورگ دە‌نە‌رینێ و دە‌لوورینێ. دان‌چەر‌موو ئە‌و رە‌گە‌زە سە‌گە‌ی دوایی‌یە.

ناره زوویان شتیکی دیکه بوو، به لام نهو همیشه نواته که یانی ده کرده بلقی سهر ناو. په لاماره کانی نه و نه خیرا و نه نه کاو بوون که له نو له دهی شه په کانی خویدا پیش نه وهی حریف نامادهی دیفاع بی، نهوی به چوکدا دینا. وای لی هات که ده سبه جی زنجیره که یان نه ده کرده وه، به نکوو موته تی حریفه که یان ددها که کار دروستایی شه په که بکا و خوئی بو دیفاع ناماده بکا.

بهره بهره ژماره یی نه م شه پانه که م بووه، چونکه حریفی کیان بو دان چه رموو ده ست نه ده که وت؛ بویه به شدارانی مل به مله که دل سارد ده بوون. بیووتی سمیث بو نه وهی نه یه تی سه گه که ی بی کار بی، گورگی په ییدا ده کردن و نه گه تی به شه پ ددان. نه م گورگانه سوور پیسته کان به ته نه ده یان گرتن و هه رکاتی که خه به ری شه ریکی وا بلاو ده بووه وه، خه لگیکی زور ده هاتنه سهیری مل ملانی یه که.

روژبکیان دینه پلنگی کیان له گه ل به شه پ دا و نه م جاره دان چه رموو بو پاراستنی گیانی خوئی شه ری ده کرد، نه ک بو سه رکه وتن. دینه پلنگه که له باری چوستی و چالاکی یه وه حریفی وی بوو و له باری درنده بی شه وه نه و که متر نه بوو. چه کی دان چه رموو ته نیا ددانی بوو، به لام پلنگ له قولای نی نو که کانی هه ر چوار قامکی و له ددانه تیره کانی شی که لکی و ه رده گرت. به و حاله ش، دان چه رموو سه رکه وت و هه تا ماوه یه ک له کوئی بوونه وه. بیچووه گورگ حریفی جورا و جو ری له نیو برد بوون و نیدی حریفی کی نه بوو.

نه م جاره نه ویان ته نیا بو ته ماشا کردن داده نا و نه و پیشانگایه هه تا به هاری دریره یی هه بوو. نیوه راستی به هاری پی او یی که به ناوی ”تیم کینان“ که به ریوه به ری یاری یه کانی سیرک بوو، نه و مه لبه نده په ییدا بوو، سه گیکی پی بوو له نه وعی ”بوول داگ“ که یه که م جار بوو له ناوچه ی کلون دیک ده دیترا. دیار بوو ده بی شه ری که له نیوان نه و سه گه و دان چه رموو دا روو بدا. حه وتوویه ک پیش شه په که، له هه موو جیگایه ک له مه جلیس و کوپ و کو مه له تایبه تی یه کان و له گه ره که کانی شاردا باسیان ده کرد و هه موو که س به بی سه بری چاوه پروانی سهیری نه و شه په بوو.

مه‌رگی هه ئواسراو

هه‌رکه وه‌ختی شه‌رکه هات، بیووتی زنجیره‌که‌ی دان‌چه‌رمووی کرده‌وه و بو‌خوی کشایه‌وه. دان‌چه‌رموو بو‌یه‌که‌م جار له ژبانی خوی‌دا خیرا هیرشی نه‌کرد، به‌ئکوو گویی تیرژ کردن و زور به‌وردی له‌وه‌ حیوانه سه‌یره‌وه راما که له به‌رامبه‌ری‌دا سه‌وز ببوو، له ژبانی خوی‌دا تا ئیستا سه‌گی وای نه‌دی‌بوو. له‌ولاشه‌وه تیم کینان "بوول داگ"ی به‌ره‌وپیش هان دا و به‌سپایی به‌ گویی‌دا چیاندا: ده‌ی؛ یانلا! بوول داگ به‌لاجه‌لاج به‌ره‌وه ناوه‌ندی نه‌وه بازنه‌یه که سه‌یرکه‌ران ده‌وریان دابوو چوو به‌پیش. هه‌نگاوی کورت و ره‌فتاری سه‌نگین و قه‌لافه‌تی گیز و حۆل دیار بوو. پاش چه‌ند هه‌نگاو له‌پر پاره‌وستا و به‌مۆره‌مۆره‌وه سه‌یری دان‌چه‌رمووی کرد.

هاواریک له ئاپۆرایه‌که به‌رز بووه‌وه و نه‌م ده‌نگه بیسترا که ده‌یان گوت: یانلا چیرووکی، یانلا، بی‌گره، بی‌کوژه، ده‌ی گیانم بی!...

به‌لام چیرووکی (بوول داگ ناوی چیرووکی بوو) ده‌ت‌گوت ناماده‌ی شه‌ر نیه. حیوان به‌ بیستنی نه‌م ده‌نگه سه‌ری بۆلای نه‌وه ئاپۆرایه که هاواریان ده‌کرد وهرسووراندا و له کاتیکدا کلکه کورته‌که‌ی زور به‌ رووخۆشی‌یه‌وه پاده‌وه‌شاند، چه‌ند جار چاوی ئی داگرتن. نه‌م له‌سه‌ره‌خۆیی‌یه‌ی له ترسی دان‌چه‌رموو نه‌بوو، به‌ئکوو هه‌ر له‌به‌ر ته‌مه‌ئی و قورسیی خوی بوو. بی‌جگه له‌وه هیچ پیی و نه‌بوو ناچار بی له‌گه‌ل نه‌وه سه‌گه‌ی به‌رامبه‌ری پاره‌وستاوه به‌شه‌ر بی. چیرووکی تا ئیستا نه‌وه نه‌وعه سه‌گه‌ی به‌رچاو نه‌که‌وتبوو و له پیرستی نه‌وه سه‌گانه‌دا که له‌گه‌لیان به‌شه‌ر ده‌هات و ئیستا چاوه‌روانی رووبه‌رووبوون له‌گه‌ل یه‌کیک له‌ وان بوو، سه‌گیکی وه‌ک نه‌مه‌ی ئیستا نه‌بوو.

تیم‌کینان هاته نیو مه‌یدانه‌که و له‌حالی‌کدا داها‌ت‌بووه‌وه سه‌ر سه‌گه‌که، هه‌ر دوو شانی خوراندن و به‌لای به‌راوه‌ژووی مووه‌کان‌دا ده‌ستی به‌ پشتیدا هی‌نا هه‌تا هانی بدا و به‌ره‌وپیشی به‌ری. ئاکامی نه‌م کاره نه‌وه بوو که چیرووکی به‌ره‌به‌ره له جیی خوی بزووت و به‌ ده‌نگیکی نووساو و گیراوه‌وه م‌راندی، پاشان نه‌م م‌راندنه له‌ گه‌رووی‌دا ده‌نگی دایه‌وه و پ‌اویژتیکی توندوتیژی به‌خۆیه‌وه گرت. ئاوازی م‌راندنه‌که له‌گه‌ل ده‌ست‌به‌پشت‌دا هی‌نانه‌که ریک که‌وت و هه‌تا جوولانی ده‌سته‌که توندتر ده‌بوو، ده‌نگی م‌راندنه‌که‌ش به‌رزتر ده‌بوو تا سه‌ره‌نجام بوو به‌ وه‌رینیکی سامناک و له‌گویی‌گران.

نه‌م فیله، کاری له‌ دان‌چه‌رمووش کرد و مووی پشت و ملی نه‌ویش راست بوونه‌وه. تیم‌کینان پاش نه‌وه‌ی بو‌دو‌جار ده‌ستی به‌ پشتی سه‌گه‌که‌ی‌دا هی‌نا و به‌ته‌واوی ناماده‌ی کرد،

به جی هیشت و بوول داگ خوی بو هیرش حازر کرد؛ به لام پیش نه وهی بیزوی دان چه رموو زهبری خوی وه شاندبوو. هاواری نافه رین و سه رسورمان به رز بووه وه. بیچوو ده گورگ به چوستی و چالاکتی و نه رمیی پیشله که له سهگ به دوور ده زانری، مه ودا ی نیوان خوی و هریفی بریبوو، زهبری خوی وه شاندبوو و دوا ی بریندارکردنی وی دووباره کشابوو وه.

به و زهبره گوی یه کی بوول داگ هه ل که ندرا و برینیکی گه وره شی که وته نه ستوی و هه ردوو برینه که ی خوی نیان لی ده چورا. بوول داگ بی نه وهی بنالینی یان گوی بداته برینه کانی، راست به ره و دان چه رموو چوو پیش. چوستی و چالاکتی یه کیان و نارامی و بی موبالاتی نه وی دیکه یان خه لکی هی نابوو جوش و خروش. گره وه کانی پیشوو به دراویکی زیاتر تازه کرانه وه و هی ندی که سی دیکه ش گره ویان کرد، هی رشی دان چه رموو و نارامی و چوو نه پیشی بوول داگ چه ندین جار دوویات کرایه وه.

دان چه رموو جاریکی دیکه به ره و پیش چوو، زهبریکی دیکه ی وه شاند و بی نه وهی زاری هریفی وی که وی کشایه وه. به لام نه و دوژمنه سهیره هه روا به نارامی و سه تگینی و زیپک و زا کوونه وه، بی نه وهی په له بکا، وه دوا ی ده که وت، ده تگوت فه رمانه بریکه که زور به ناسانی وه دوا ی کاریکی چوو که له که وتوه. بی گومان بوول داگ له و ره فتاره ی خوی دا مه به ستیکی هه بوو و بو گه یشتن به و مه به سته شیوه یه کی ره چاو کردبوو. نه و هه ر بیری له نامانجه که ی و ریگای گه یشتن به نامانجه که ی ده کرده وه و شته کانی دیکه بو نه و بایه خیان نه بوو.

دان چه رموو نه م مه به سته تی گه یشت و به جو ریک سه ری لی شیوا و دوودل بوو که ده ست پیش خه ری یه که ی نه ما و که وته پاشه کشه. نه م سه گه له پیش چاوی به راستی سهیر بوو. کو لکی له شیان له بنی را هه ل پاچیوو و موویه ک که له شی بپاریزی به نه ندانی له شیوه وه دیار نه بوو. دان به ناسانی به گوشتی دا ده چوو خوار و جگه له پیوی له شی قه نه وی قه نغانیکی نه بوو. به و حاله وه چاوه پروان نه ده کرا که هه یوانیکی وا توانای به رگری له خوی هه بی. که چی سهیر نه وه بوو که به هه یج جو ر نه ده شله ژا و بی نه وهی بنالینی و هاوار بکا، خوین له له شی ده چورا. نه م مه سه له یه دان چه رموی تاساندبوو.

چیروو کیش نه وه نده بی را په ر و سست نه بوو. بی را وه ستان ده گه را و ده سوورا و دوودل و سه رلی شیوا و بوو. بوول داگ هه رگیز له ژبانی دا له گه ل سه گیک به شه ر نه هاتبوو که به زه حمه ت بو ی بگیری و هریفیکی نه دیبوو که له جیاتی نامبازبوون به ده وری دا بسووری و هه لپه ری و خواره پیچه ی له ده وه بکا.

له لایه کی دیکه، دان چه رموو ش نه ی ده توانی نه و جیگایه ی دهیه وی، واته قورقورا و که ی هریف بگری.

بوول داگ نهستوی شوږ کړدبووهوه، شهویلاکهی گهوره و سامناکی به پاریزهر و پاسهوانیکی زور کاریگهري گهرووی دهژمیردرا. لهشی چیرووکی ههروا خوینی له بهر دهپویشته. نهستوی و لای پشتهوهی سهری هلډرابوون، کهچی ههر بهو سهسهختی و کهلهشهقیی خوینهوه دانچهرمووی رهپې دهنه که هیشتا ساغ و سهلیم بوو. چیرووکی جاریک راوهستا و خیرا لهبنهوه چاویکی له تیمکینان کرد و کلکه کورتهکهی به نیشانهی نهبهزین و راوهستان بو راوهشانده. پاشان به هوول و تهغه لایهکی تهواوهوه له کاتیکدا بهدوای دانچهرموودا چواردهوری مهیدانهکه دهگهرا، دریزهی به راوانانی ههریف دا. لهنهکاو نهو بازنهیهی نیوقه دبر کرد که ههردووکیان لهسهری دهسووران و خوئی هاویشته گهرووی دانچهرموو. نهه خوهاویشتنه نهوهنده به کارامهیی بوو له موویهکی زیاتر نه مابوو بگاته نیشانه. دانچهرموو ههر بهو تاقه مووه خوئی نهجات دا و دهنگی چه پلهریزانی سهیرکه ران به شانازی وی له ههوادا دهنگی دایهوه.

وهخت تی پهری. دانچهرموو هه لبه زدابزه سهیرهکانی خوئی ههروا دوویات دهکردنهوه و چیرووکی به دنئیاییهکی دوور و ناروونهوه لهوه که زوو یان درهنگ به نامانجهکهی دهگا، له سهسهختییهکهی خوئی دا مابوهوه. گوئییهکانی بوول داگ وهک په پویهکی ریشال ریشال ههل و اسرابوون. سهه برین زیاتر به لهشییهوه بوون و لیویشی هلډرابوون و خوینی لی دهچوړا. هیندی جار دانچهرموو ههولئ دهه بی خاته سهه عهرز و لهسهه سنگی راوهستی. بهلام چونکه شانی وی له شانی ههریف بهرزتر بوو نهو کارهی بو نهکرا. بهوحالتهش دانچهرموو چهند جار نهه نهخشهیهی دوویات کردهوه و لهو خووه لایویشتنه ی دا که دهی کرد جاریکیان بهسهه لهشی چیرووکی دا تی پهری. بو یه کهم جار له ژیانیی دانچهرموودا لاقی ههل خلیسکا و دهمیکی زور کورت له ههوا سوورا، پاشان وهک پشیله به چالاکي ودرسوورا، بهلام خوئی لهسهه لاق رانهگرت و به ههموو گرانیی خوینهوه بهسهه ته نیشته ی دا کهوت و کاتیک ویستی راست بیتهوه، ددانهکانی بوول داگ له گهرووی گیر ببوون.

ددانهکانی بوول داگ شوینی خهته ریان نهگرتبوو و کهمیگ بهره ژیرتر له قورقوراوکهی له نزیک سنگی گیر ببوون، بهلام ههرچونی بی، قایم ببوون. دانچهرموو به لهرزهیهکی تیکه ل به ناهومییدی سهری راوهشانده و ههولئ دا نهو ددانه گووشراوانه لیک بکاتهوه و نهو باره قورسهی به نهستویهوه ههل و اسراوه فری بدا. نییدی به نازادی و ناسانی خوئی بو نه ده جوولا. وای دههاته بهر چاو که نهستوی کهوتوته ته لیهکی ناسینهوه و بهسته زمانه و تیک چووبوو خهریک بوو شیته بی. ترسی مردن، لهنهکاو له ههناوی دا سهری هلډا و ترسیکی پر له ناهومییدی سهرانسهری گیانی داگرت.

دان چهرموو دهستی کرد به سووران و غاردان و بادانهوه بۆ چهپ و راست، دهتگوت نهو په له قازهیهی بۆ نهوه نیه که خوی له ژیر نهو باره قورسهی به ملیهوه رزگار بکا، به لکوو ههر بۆ نهوهیه دنیا بۆ که ماوه.

بوول داگ به پیچهوانه، نارام و هیدی بوو و په له قازهیه کی نه ده کرد، ته نیا له فکری نه وه دا بوو گیراوه که به ره لا نه کا. هیندی جار هه وئی دها هه ستیته وه سه ر پی و نه ویش دان چهرمووی راوه شینی به لام ده سبه جی دان چهرموو نهوی بلیند ده کرد و له په له قازه و هه لسوورانی خوی دا نه ویشی راده کیشا. چیرووکی به نه نقه ست خوی دابوو دهستی سروشتی خوی. نهو دهی زانی کاری بنه رتهی نه وهیه که گیراوه که توند راگری و له خوشی نه وهش که نه م کاری به باشی نه انجام داوه، جار جار له رزهیه کی خوش و شادی بزویی به له ش دا ده هات. نهو به دقه ره شلوی نه ده بوو، چاوی له سه ریه ک دانابوون و خوی مراندبوو، بی نه وهی خوی خرکاته وه، خوی شل کردبوو تا حریف بۆ ههر کوئی یه ک ده چی به دوا ی خوی دا رای کیشی و له ههر کوئی یه کیش بدرابایه باکی نه بوو. دان چهرموو کاتیک له بهر شه که تی و ماندوویی بی حال که وت، دهستی له جموجول و په له قازه هه لگرت، نهی ده توانی هیج کاریک له گه ل حریفه که ی بکا. هه رگیز له ژسانی دا به لای وای به سه ر نه هاتبوو. جاریکی دیکه له سه ر زهوی دریز بوو تا هه ناسه یه کی بیته وه بهر.

بوول داگ بی نه وهی گیره ی ددانه پۆلایینه کانی لیک بکاته وه هه وئی دا دان چهرموو به ته وای وه رگپرته سه ر پشت. دان چهرموو به رامبه ر به م هه و له به ربه ره کانی کرد، به لام ههستی کرد نهو دوو شه ویلاکه به هیزه هه روا به دهم جوینه وه پی هه لا ده چن و خه ریکه بگه نه شاده ماری ملی.

دان چهرمووش به ته کانیکی پرنازاری تایبه تی که له ترسی گیانه وه سه رچاوه ی گرتبوو، توانی نه ستوی قه له و و نه ستووری چیرووکی له نزیک شانیه وه بگری، به لام ده سبه جی ناچار بوو به ره لای بکا و ته نیا به هه لدرین وازی هینا، چونکه نهی ده زانی بی جوئ و شه ویلاکه ی فیری نهو کاره نه بوون.

له م کاته دا ناوگۆریک به سه ر وه زعی هه ردوولادا هات. بوول داگ توانیبووی دان چهرمووی به ره و پشت بخا و له کاتیک دا توند به گه روویه وه نووسابوو سواری زگی بوو. دان چهرموو ده ست و لاقی خوی کوگردنه وه و وهک پشیله دهستی کرد به رووشاندن و هه لدرینی زگی حریف. چیرووکی له سه ر ته وه ره ی ددانه کانی خوی که چه قیبوون سوورا و له سه ر زگی دان چهرموو که وته خوار، نه گینا له و هیرشه چاوه پروان نه کراوه دا زگی هه لده درا.

به لّام چاره‌نوس هه‌روهك نه‌و شه‌ويلاكه كه به گه‌رووی دان چه‌رموووه هه‌ل‌واسرابوو و نه هه‌ر ده‌رفه‌تییكدا به‌ره‌و شاده‌ماری ملی ده‌چوو پيش، بی‌به‌زه‌یی و دل‌ره‌ق بوو. ته‌نیاشت كه مردنی نه‌و گورگه‌ جیله‌ی وه‌د‌ره‌نگ خستبوو، چه‌رمی قایمی نه‌ستوی و كوئکی پر و به‌پشتی ملی بوو. نه‌م كوئكه‌ نه‌ زاری بوول‌داگدا ببوو به‌ گئۆله‌یه‌کی گه‌وره‌ كه‌ نه‌ی‌ده‌هیشته‌ ددانه‌کانی زور به‌ گۆشتی دان چه‌رموودا بچنه‌ خوار. نه‌گه‌ل نه‌وه‌ش‌دا، چیرووکی جار به‌ جار به‌شیک‌ی زیاتر له‌و پیست و كوئکه‌ی نه‌ زاری خو‌ی‌دا خر ده‌کرده‌وه‌ و به‌م جو‌ره‌ دان چه‌رمووی كه‌ سات به‌ سات گرانتری هه‌ناسه‌ بو‌ هه‌ل‌ده‌کیشرا، به‌ره‌و خنکاندن ده‌برد.

شه‌ره‌كه‌ به‌رواته‌ت ته‌واو ببوو، نه‌وانه‌ی گه‌رویان له‌سه‌ر چیرووکی کردبوو هه‌ژده‌ هه‌ژده‌ قسه‌یان ده‌کرد و نرخ‌ی گه‌روه‌که‌یان ده‌برده‌ سه‌ری. نه‌وانه‌ش كه‌ دان چه‌رموویان هه‌ل‌بژاردبوو به‌ پیچه‌وانه‌، دل‌سارد بوون و حازر بوون گه‌روه‌که‌یان به‌ ده‌ یه‌ك و ته‌نانه‌ت به‌ بیست یه‌کی نرخه‌که‌ی بفرۆشنه‌وه‌. له‌ پر دیتیان پیاویک له‌نیو ئاپۆراکه‌ هاته‌ پيشی و چوو نه‌یوه‌راستی مه‌یدانه‌که‌. نه‌و پیاوه‌ بیووتی سمیث بوو. بیووتی قامکی بو‌لای نه‌و حه‌یوانه‌ كه‌ له‌ گیانه‌لادا بوو دریش کرد و به‌شیوه‌ی گائته‌ و سووکایه‌تی پێ‌کردن قاقا پێ‌که‌نی.

نه‌م کاره‌ ده‌سه‌جی شوینه‌واری خو‌ی‌ دانا. دان چه‌رموو كه‌ تووشی رق و قینیکی سامناک ببوو، هه‌رچی هیز و توانای له‌ نه‌شی‌دا بوو کوی کرده‌وه‌ و له‌ جیی خو‌ی‌ راست بووه‌وه‌، به‌ لّام پاش نه‌وه‌ی نه‌و مه‌رگه‌ هه‌ل‌واسراوه‌ی جاریکی دیکه‌ نه‌گه‌ل خو‌ی‌ به‌ ده‌وری مه‌یدانه‌که‌دا گیرا، رق و تووره‌یی‌یه‌که‌ی بوو به‌ ترسینکی له‌توانابه‌ده‌ر. چاوی جگه‌ له‌ مردنیک‌ی مسۆگه‌ر كه‌ گه‌رووی گرتبوو، هیچی نه‌ده‌دی و له‌ حالیک‌دا ده‌له‌رزی و ده‌ی‌م‌راند و ده‌که‌وت و هه‌ل‌ده‌ستایه‌وه‌ و دوژمنی نه‌گه‌ل خو‌ی‌ له‌ زه‌وی هه‌ل‌ده‌بری، چه‌ند له‌زه‌یه‌ك به‌خو‌رای شه‌ری کرد، به‌ لّام نه‌ك له‌به‌ر نه‌وه‌ كه‌ نیازی سه‌رکه‌وتنی هه‌ب، به‌ لکوو بو‌نه‌وه‌ كه‌ به‌شکم خو‌ی‌ رزگار بکا. دان چه‌رموو دیسان له‌ پێ‌ که‌وت و که‌وته‌ سه‌ر پشت. بوول‌داگ له‌م ده‌رفه‌ته‌ که‌ئکی وه‌رگرت و دیسان راده‌یه‌کی زیاتری له‌ پیست و مووی نه‌ستوی ده‌ زاری خو‌ی‌ راکرد. خنکانی ته‌واو نزیک بوو. هاوار و چه‌پله‌ریزانی ئاپۆرایه‌که‌ به‌ شانازی سه‌رکه‌وتوو ده‌ست پێ‌کرا و ده‌نگی ”چیرووکی!... چیرووکی!...” له‌نیو خه‌لکه‌که‌ هه‌ستا. چیرووکی بی‌نه‌وه‌ی ساتیک له‌ کاری خو‌ی‌ خافل بی، به‌ راوه‌شاندنی کلکه‌ چووکه‌که‌ی وه‌لامی ئاپۆرایه‌که‌ی دایه‌وه‌. له‌نیوان کلکی کورت و نابووت و شه‌ويلاکه‌ی به‌هیز و پۆلایینی نه‌ودا هیچ لیک‌وه‌شانه‌وه‌یه‌ك نه‌بوو. یه‌کیان به‌ که‌یضی ته‌واوه‌وه‌ راده‌وه‌شا و سه‌مای ده‌کرد و نه‌وی دیکه‌ بی‌به‌زه‌یی و بی‌نه‌مان له‌ گه‌رووی حه‌ریف چه‌قیبوو و نه‌ده‌کرایه‌وه‌.

له‌و نیوه‌دا پشوویه‌ك که‌وته‌ نیو کاری ته‌ماشای خه‌لکه‌که‌ و ده‌نگی زه‌نگۆله‌ی تیکه‌ل به‌ حه‌په‌ه‌پی سه‌گانی خیشک ده‌نگی دایه‌وه‌. سه‌یرکه‌ران به‌فکری نه‌وه‌ی پۆلیس هاتوه‌، هه‌موویان

سهریان بۆلای دهنگه که ودرسووراند، به لام پۆلیس نه بوو. خیشک زۆر به خیرایی له لای پیچه وانهی قه لارا دههات و نهو دوو پیاوهی تیتی دا دانیشتبوون، بی گومان له سه فه ری لیکۆئینه وه یان چاولی کردنی جیگایه ک دهگه پانه وه. موسافیره کان وهختیک نهو ئاپۆرایه یان دی، بۆنه وهی بزانی هۆی نه م قه له باغی و کۆبوونه وهیه چییه، سه گه کانیا ن راگرت و به رهو خه لکه که هاتن.

نهو پیاوهی سه گه کانی ئه ده خوپی سمیلی هه بوون. پیاوه که ی دیکه ش که لایکی چوارشانه بوو ریشی پاک پاک تاشیبوو. روخساری پیاوه گه نجه که له خوینی ساغ و هه وای سارد و خیرایی رۆیشتنی خیشکه که سوور هه ل گه پابوو و گوئی کردبوو.

دان چه ره موو هه روا له حالی گیان کیشان دا بوو و ئیدی توانای شه ری نه بوو، ته نیا جار جار له تاوی ده ری خۆی هه ل ده ستا و ده که وته وه و وهک نه وه ده چوو که به رگری له خۆی بکا، به لام دیار بوو نه وه ش له گه ل دوا هه ناسه به رهو کووژانه وه ده روا. بیووتی سمیث ساتیک چاوی ئه وه نه گێرپابوو و ته نانه ت هاتنی دوو موسافیره که ش ناوری پی نه دا بووه وه. بیووتی کاتیک دیتی که چاوی قاره مانه که ی تاریک بوون و خه ریکه چا و لیک ده نی و ئیدی چوو کترین هیوا به سه رکه وتنی نه ماوه، شه پۆلی درنده یی و وه حشیگه ری یه ک که میشکی نه خوشی وی داگرتبوو، هه ستا و نهو تۆزه نه قله ش که لهو میشکه دا ما بوو له گه ل خۆی برد. نهو وه حشی یه چونکه نه ی ده توانی خۆی به خه لگی دیکه دا بدا به وه پهری دل ره قی و بی به زه یی به رهو دان چه ره موو ده رپهری و بو لیدانی نهو حه یوانه مه زلومه چوو په یش. هاواری ره خنه و فیتوولیدان له سه یرکه ران به رز بوو، به لام هه یج که س له جیی خۆی نه بزووت.

بیووتی سمیث به پاژنه ی پۆتینه بزمارداره کانی پشتی حه یوانه که ی وه بهر پی له قه دا بوو که له نه کاو جموجۆلیک که وته نیو ئاپۆرایه که و هه مووان دریا ن دا. نه م جموجۆله کاری نهو لاره چوارشانه یه بوو که بی په روا له چه پ و راسته وه خه لگی ده کشانده وه و ریگای بو خۆی ده کرده وه. لاره که وهختیک گه یشته مه یدان که بیووتی سمیث خه ریکی کوتانی دان چه ره موو بوو و لهو وهخته دا لاقیکی بلیند کردبوو که به سه ری حه یوانه که یه ی دا بدا. وهخته که ی له بار بوو و کابرای لاره که لکی ئه وه رگرت و مستیکی وا توندی له ده می بیووتی کوتا که به ده بخته وهک پوو شکه کا له عه رزی بلیند بوو، له هه وا سه ره مه قولاتیکی دا و زۆر به توندی به رهو پشت که وته سه ر به فره که. نهو ده م لاره که رووی له ئاپۆرایه که کرد و هاواری کرد: هه ی بی غیره تینه! ... هه ی نائینسانینه! ...

رقیکی له راده به ده ر به لام به جی و پیروژ نه وی داگرتبوو. بریسکه یه کی سه یر وهک درهوشانه وهی پۆلا له چاوه خاکی یه کانی هه ل ده ستا و به رهو ئاپۆرایه که ده چوو. بیووتی سمیث که هه ستا بووه وه به ترس و له رزه وه هاته لای نهو تازه هاتوو. لاره که نه ی ده زانی مه به ستی وی چییه

و ناگای له شه خسیه تی چه پهل و نزمی نه بوو، به فکری نه وه که بو شهر هاتوه، دهستی ره پیش خست و مستیکی توندتری له سه روچاوی دا و گوتی: هه ی وه حشی، ناجسن!...

بیووتی سمیث که جاریکی دیکه مه لاسی زهوی ببوو، تی گه یشت که جاری سهر عه رزه که بو نه و بی خه ته رترین جیگایه و بویه بی نه وه ی نیازی هه ستانه وه ی هه بی، هه ر له وی درپژ بوو.

لاوه که بانگی هاوړی یه که ی، که هه تا نیوه راستی مه یدان به دوا ی دا هاتبوو، کرد و گوتی: مات، وهره ئیره! یارمه تیم بده!...

دوو پیاوه سه فهری یه که دا هاتنه وه بولای شهر که ره کان. "مات" دانچه مووی راگرت و لاهه که هه وئی دا ددانه کانی چیرو وکی لیک بکاته وه، به لام هه رچه ندی به و دهسته به هیژانه ی هه وئی دا سوودی نه بوو. ناروق به سهر و چاوی دا دهاته خوار و هه ناسه برکه ی وی که وتبوو، جار جاریش له بن لیوانه وه ده ی بولاند و ده ی گوت: هه ی نائینسانینه!...

حه شامات دهستی کرد به ورته ورت و بولاندن. نه وانه ی نازاتر بوون ره خنه یان گرت و گوتیان: نه م میوانه بانگ نه کراوانه سه یران و سه رگه رمی یه که یان لی تیک داین. به لام، کاتیک لاهه که دهستی له کاری خوی ده کیشایه وه و چاوه پر بریسکه کانی ده وانه وه ده بری و پیی ده گوتن: هه ی نائینسانینه، هه ی نائینسانی ده بی شه ره ف؛ هه موویان بی ده نگ ده بوون.

سه ره نجام مات وه قسه هات و گوتی: ببووره، مستهر سکا ت! زه حمه ته که ت به خورایی یه و مه حاله بتوانی نه مانه به م جوړه لیک بکه یه وه.

هه ردوو پیاوه که هه ستانه سهر پی و ته ماشای نه م دوو حه یوانه شهر که ره یان کرد که هه روا پیکه وه چه سپا بوون. مات گوتی: هیشتا خوین له ملی نه هاتوه و به م زووانه نامری.

سکا ت وه لامی دایه وه: هه تا چند له حزه ی دیکه ده مری. چاوت لی نیه بوول داگ نه ختیک ددانی هه ورازتر بر دوه؟

سکا ت چند جاری به توندی له سهری چیرو وکی را کیشا، به لام دیسان ددانه کانی نه و حه یوانه سه رسه خته لیک نه بوونه وه. بوول داگ له وه لام دا کلکه کورته که ی راده وه شاندا، واته ده یه ویست بللی دهرانی نه م لی دانه مانای چیه، به لام نه ویش خاوه نی مافیک و نه رکیکه و بو به جی گه یاندنی نه و نه رکه یه که ناتوانی ددانه کانی لیک بکاته وه.

سکا ت رووی له حه شیمه ته که کرد و گوتی: ده ی، یا لالا، چما که س نیازی نیه یارمه تیمان

بدا؟

به لّام هاواره‌کە‌ی بئ‌ناکام مایه‌وه. هه‌مووان گائته‌یان پئ‌کرد و فه‌رمانی سه‌یر و سه‌مه‌ریان پئ‌دان و به گائته‌یه‌کی تئ‌که‌لّ به رق و قینه‌وه پئ‌ی پئ‌که‌نین.

سکات قایش پشتینه‌کە‌ی گه‌را و ده‌مانچه‌یه‌کی ئی‌ ده‌هینا، پاشان ئووله‌ی ده‌مانچه‌کە‌ی نه شه‌ویلاکە‌ی چیرووکی رۆ کرد و ئه‌وه‌نده توند بای دا و سووراندی که ته‌قه‌ی وئ‌که‌وتنی پۆلا و ددانه‌کانی بوول‌داگ به روونی هاته به‌رگویی. هه‌ردوو پیاوه‌که له‌سه‌ر چۆک دانیشتبوون و داهاتبوونه‌وه سه‌ر دوو چه‌یوانه‌که. تیم‌کینان هاته لای مه‌یدانه‌که، له‌پیش سکات پراوه‌ستا و ده‌ستی له‌سه‌ر شانی دانا و گوتی: ها، مامه، وریا به ددانه‌کانی نه‌شکینی!...

سکات له‌حائیکدا ئووله‌ی ده‌مانچه‌کە‌ی له زاری بوول‌داگدا ده‌هینا و ده‌برد گوتی: ئه‌گه‌ر ددانه‌کانی نه‌شکینم ناچارم ده‌بئ‌ ملی بشکینم.

خاوه‌نی چیرووکی به‌شیوه‌یه‌کی فه‌رمانده‌رانه دووپاتی کرده‌وه و گوتی: له‌گه‌لّ تۆمه، مامه ددانه‌کانی نه‌شکینی!...

به لّام چاووراوی وی ئاکامی نه‌بوو و سکات موبالاتی پئ‌نه‌کرد. ته‌نیا سه‌ری هه‌ئینا، چاوئ‌کی ئی‌کرد و زۆر به ئارامی گوتی: سه‌گه‌که هی تۆیه؟

تیم‌کینان به سووکه بۆله‌یه‌که‌وه وه‌لامی ”ئه‌ری“ی دایه‌وه و سکات گوتی: زۆر باشه، که‌وايه ئه‌تۆ له‌جیاتی من زاری ئیک بکه‌وه!

تیم‌کینان تووره‌ بوو و گوتی: مامه، ئه‌من فئ‌ر نه‌بووم کارئ‌یک که نای‌زانم ده‌ستی تئ‌وه‌رده‌م. ئه‌من هیج کاتئ‌یک ناتوانم ئه‌م قفله‌ بکه‌مه‌وه.

سکات گوتی: که‌وايه برۆ لاجۆ له‌پیش چاوم، به‌خۆرای ئه‌زیه‌تم مه‌که.

له‌وه‌ نیوه‌دا سکات توانیبووی ئووله‌ی ده‌مانچه‌که له فه‌راخی شه‌ویلاکە‌ی خواره‌وه‌ی بوول‌داگ گیر بکا. سه‌ره‌نجام ئه‌وه‌نده‌ی هه‌ولّ دا و تینی تئ‌کرد هه‌تا ئووله ده‌مانچه‌که له‌لای ئه‌ولای زاری سه‌گه‌که هاته ده‌ر. کاتئ‌یک ئه‌م کاره جئ‌به‌جئ‌ کرا، سکات وه‌ک ئۆسه‌یه‌ک به‌کار بئینی، ئووله‌ی به‌ره‌وژوور هه‌ئینا و ئه‌مجار ددانه‌کانی بوول‌داگ ورده ورده ئیک‌بوونه‌وه.

ماتیش به‌ره به‌ره گۆله‌ی چه‌رم و کوئ‌کی دان‌چه‌رمووی له زاری نیوه‌کراوه‌وه‌ی چیرووکی هئینایه ده‌ر.

سکات رووی کرده تیم‌کینان که هئیشتا هه‌ر له‌وئ‌ پراوه‌ستا‌بوو و به شیوه‌یه‌کی ئی‌براوانه فه‌رمانی پئ‌دا و گوتی: وده سه‌گه‌که‌ت بگره.

تیم‌کینان به قسه‌ی کرد و داهاته‌وه و چیرووکی توند گرت، نه‌مه له‌حالی‌کدا بوو که زاری چیرووکی به دوا پال‌پینه‌نانی نووله ده‌مانچه‌که به‌ته‌واوی لیک ببوووه‌وه. ببول‌داگ به‌توندی خو‌ی راده‌پسکاووت و ده‌یه‌ویست دیسان خو‌ی به نیچیره‌که‌ی‌دا بدا.
سکات دووباره فه‌رمانی دا و گوتی: بیبه، بیبه ده‌ری!...

تیم‌کینان و چیرووکی له کاتیک‌دا هه‌ردووکیان یه‌کتریان راده‌کی‌شا، چوونه نیو ئاپو‌رای جه‌شیمه‌ته‌که.

دان‌چهرموو هه‌وئیکی بی‌هووده‌ی دا که راست بیته‌وه و راست له‌و وه‌خته‌دا که خه‌ریک بوو هه‌ستی، لاقه بی‌هیزه‌کانی له‌رزین و به‌سپایی که‌وته‌وه سه‌ر زه‌وی. چاوه‌کانی نیوه داخراو و گلینه‌کانی تاریک و لیل بوون. ده‌می کراوه‌وه و ره‌ق و زمانی هه‌لاوه‌سراو و له‌شی بی‌هه‌ست و ئاوساو بوو. قه‌لافه‌تی وه‌ک سه‌گیک ده‌چوو که به نیازی کوشتن گه‌روویان ریک‌گوشی‌بی. مات به باشی لیلی وردبووه‌وه و گوتی: حالی زور شره، به‌لام هیشتا هه‌ناسه‌ی دی.

له‌و کاته‌دا بیووتی سمیث که له جیی خو‌ی هه‌ستا‌بوو نزیک ده‌که‌وته‌وه.

سکات پرسی: مات! سه‌گیکی باشی خیشک قیমে‌تی چه‌نده؟

خیشک لی‌خوره‌که که هیشتا له په‌نای دان‌چهرموو چوکی دادابوو، تاویک حیسابی کرد و گوتی: سی سه‌د دۆلار.

سکات دووباره پرسی: نه‌دی بو سه‌گیکی ئاوا نیوه‌گیان و له‌کارکه‌وتوو ده‌بی چه‌ند بده‌ی؟

مات گوتی: نیوه.

سکات سه‌ری بۆلای بیووتی سمیث وه‌رگی‌را و گوتی: ها، جه‌نابی وه‌حشی، گویت لی‌یه؟ نه‌من سه‌گه‌که‌ت هه‌ل‌ده‌گرم و سه‌د و په‌نجا دۆلارت ده‌ده‌می!

سکات کیسه باخه‌له‌که‌ی ده‌ره‌ینا و دراوه‌که‌ی ژمارد، به‌لام بیووتی سمیث هه‌ردوو ده‌ستی له پشته‌وه گرتن و دراوه‌که‌ی وه‌رنه‌گرت و گوتی: نه‌من نای‌فرۆشم.

سکات به گائته پی‌کردنه‌وه گوتی: ها! نای فرۆشی؟ ... به‌لام ده‌بی بی‌فرۆشی چونکه من ده‌مه‌وی بی‌کرم. وه‌ره نه‌مه پاره‌که‌ت! ... سه‌گه‌که‌ش هی منه.

بیووتی سمیث که هه‌روا ده‌ستی له پشت خو‌ی گرتبوون کشایه‌وه. سکات به‌تووره‌یی چووه پیش و مستی لی راست کرده‌وه که لیلی بدا. بیووتی داهاته‌وه و ناله‌یه‌کی لی هات و گوتی: ناخر نه‌منیش ما‌فیکم هه‌یه.

: ئەتۆ شەقت لەو مافە ھەڵداو و دەستت ئی ھەلگرتو. ئیستا دراوھکەت ھەل دەگری

یان ناچارم دیسان ئیت بدەم؟

بیووتی سمیث کە لەترسان تەسلیم ببوو گوتی: زۆر باشە، ئەمن دراوھکە ھەل دەگرم، بەلام رازی نیم، ئەم سەگە ھی منە و وەک ئەوھیه کە تۆ دەتەوی ئیم بدزی. ئاخر بنیادەم بۆخوی مافیکی ھەیه.

سکات لە کاتیکیدا پارەکە ی لە مستی دەنا گوتی: ئافەریم، زۆر راستە، بنیادەم بۆخوی مافیکی ھەیه، بەلام خۆ تۆ بنیادەم نی. ئەتۆ وەحشییەکی چەپە ئی، ئەتۆ حەیانی!

بیووتی ھەرەشە ی کرد و گوتی: ھەتا دیمە داوسۆن، ئاخر قانونینکیش ھەیه کە لە من بپرسیتەو. لەوی شکایەت دەکەم.

سکات گوتی: ئەگەر لە داوسۆن زمانت بگەرئ، دە ئیم دوورت بخەنەو، تی گەیشتی؟

بیووتی لە وەلامدا تەنیا بۆئەیهکی ئی ھات کە دیار نەبوو دە ئی چی.

سکات بەتوورەیییەکی کاتی و تازەو نەرانندی و گوتی: لەگە ئ تۆمە، حالی بووی؟

بیووتی دووبارە بۆئەیهکی ئی ھات و کشایەو و گوتی: بە ئی.

: بە ئی چی؟

: بە ئی گەرەم.

لەو کاتەدا دەنگیک لە نیو ئاپۆرایەکە ھەستا کە دەی گوت: کورینە وریا بن، نەتان گری!

بەدوای ئەم قسەییەشدا قاقای پیکە نینیکی درێژ لە بۆشایی گەرا.

سکات پشتی لە خە ئکە کە کرد و چوو یاری دە ی ھاوپی یە کە ی کە دان چەرمووی بۆلای خیشکە کە رادە کیشا.

ژمارە یە ک لە سەیرکە ران دوور کە وتبوونەو؛ ژمارە یە ک دی کە دەستە دەستە ببوون، قسە یان دە کرد و دە یان روانی. تیم کینان لە گە ئ دەستە یە ک کە وت و پرسى: ئەم سە گبابە کی یە؟

یە کیک گوتی: وایدن سکات.

: بە زیادە نە کرد، وایدن سکات چ جانە وەر ی کە؟

کابرا گوتی: یە کیک لە ئەندازیارە کە لێ شە قە کانی کانگایە کە لە گە ئ ھە موو سەرزە کانی داوسۆن نیوانی خۆشە. ئەتۆ ئەگەر ژانە سەرت نیە، باشتەرە خۆ ی ئی نە دە ی. ئیدی

خۆتزانى، لەسەر من پىگوتنه كه يه. ئەم پياوه له گەڤ هەموو مووچە خۆرانى دەوڵەت رىكە و بەرپوهبەرى دايرەى زىرپىش يەككە له دۆستانى نزيكەتى.

تيم كينان گوتى: ئەمنيش فكرم كردهوه كه ئەم كابرايه دەبى شتيك بى، هەربۆيهش بوو كه به خزمەتى نەگەيشتم.

تهربیهت هه ئه گه

وایدن سكات گوتی: ئه من خه ریکه ناهومید بم!

سكات له بهر ده رگای مائه دارینهیهک که له نزیک داوسۆن بو دانیشتنی خوی هه ئی بژاردبوو، دانیشتبوو؛ چاوی له ”مات“ ی لیخوری سه گه کانی ده کرد که ئه ویش به نیشانه ی ناهومیدی و دلساردی شانی هه لده ته کاند. هه ردووکیان وریای دان چه رموو بوون. گورگی جحیل که به زنجیر به سترابوووه، مووی له سه ر پشتی راست کردبوونه وه و زۆر به درنده یی ده یه ویست خوی به ره لا بکا و په لامار به ریته سه ر سه گه کانی خاوه نی تازه ی. به لام سه گه کانی خیشک بی هه ست دانیشتبوون، چونکه ”مات“ به چه ند کوته کییک ده رسی دادابوون و تییه گه یانده بوون که واز له هاوړی رووگرژ و به دنه خلاقه یان هه بی، راکشابوون و سه ریان وه سه ر ده ستیان کردبوو. وایدن سكات دووباره وه قسه هات و گوتی: ئه مه گورگه و هیچ رینگیه کیش بو رام کردنی نیه.

مات به رپه رچی دایه وه و گوتی: له و باره یه وه نابئ توند برۆین. هه رچه ند برۆای تو ئه مه یه، به لام شتیکی روون و ئاشکرایه که ئه م چه یوانه ره گیکی سه گی تیدایه و ئه من به وه په ری بویری یه وه عه رزت ده که م که ...

مات لیرده دا قسه ی خوی بری و به حالته تی باوه رپه خو بوونه وه سه ری پاوه شانده و چاوی له ”کیوی گاکیوی یان“ کرد که له و به ریانده وه به لووتکه ی پر له به فره وه گه ردنی هه لکیشابوو، ده تگوت ده یه وی ئه یینی خوی ته نیا بو کیو بدرکیئن.

سكات پاش چه ند له حزه بیر کردنه وه به نه ختییک رووگرژی یه وه گوتی: باشه، بو بی ده نگ بووی، بوچی له گوتنی زانیاری یه کانت درینخ ده که ی؟ باوه ری تو چییه؟ زوو بیلی. گیانت ده رچی!
مات قامکی بۆلای دان چه رموو پاداشت و گوتی: گورگ بی یان سه گ، فه رق ناکا، ئه م چه یوانه له پیش دا که وی بووه.

: نا.

: به ئی که وی بووه و خیشکیشی پاکیشاوه. ته ماشایه کی بهر سینگی بکه! شوینی په ت و قایشه کانی ده بیینی!

: مات! قسه ی تویه. ئه م چه یوانه پیش ئه وه ی بییته هی بیووتی سمیث سه گی خیشک

بووه.

: نُهمنیش هیج به دووری نازانم دووباره بیتهوه سهگی خیشک.

سکات بهتوورپی و تیک چوونهوه گوتی: نُهتۆ نُه قسهیه له کوئوه دینی؟

بهلام ههرکه ناوری دایهوه سهر دانچهرموو، خهم دایگرت و به راویژئیکی خهفتهبارانهوه لهسهر قسهکهی رۆیشت و گوتی: لهم دوو ههوتووهدا ههیوانهکه لهجیاتی نُهوهی باش بی، وهحشیتر بووه.

مات گوتی: به باوهپی من وا باشتره نُهه ههیوانه بهرهلا بکهین، دهبی تاقیی بکهینهوه و بزانی چ دهبی، نُهمن دهرانم ئیوه خۆتان دهتانهویست نُهه کاره بکهن بهلام نهتان توانی لیی نزیك بنهوه، چونکه گۆپالتان پی نهبوو.

: زۆر باشه، نُهتۆ تاقیی بکهوه!

لیخوری سهگانی خیشک گۆپالیکی دریژی بهدهستهوه گرت و رۆیشت بۆلای دانچهرموو که به زنجیر بهسترابوووه. ههیوان دهسهجی قووت بوو و وهک شیریک که له پشت میلهی قهوهزهکهیهوه بروانیته قههچیی عاملینهرهکهی، چاوی بریه گۆپالی دهستی مات.

مات گوتی: بروانه، چاوی نهبریوته من، نُههمش باشترین نیشانهی نُهوهیه که نُهه ههیوانه هینده وهحشی نیه و نیازی نیه خۆی به من دا. نهخهیر، نهخهیر، هیندهش وهحشی نیه.

له کاتیگدا دهستهکهی دیکهی مات له ملی دانچهرموو نزیك دهبووهوه، گورگی ججیل مراندی و مووی پشتی راست بوونهوه بهلام لهسه رهخۆ لهسهر زهوی دریژ بوو. ههیوانهکه تهماشای نُهه دهستهی دهکرد و ههر لهو کاتهدا به سیلهی چاو ناگاشی لهو دهسته بوو که گۆپالی پیبوو و به ههپهشهوه لهسهر سهری ههلاوهسرابوو. مات زنجیری قه لهدهکهی کردهوه و کشایهوه.

دانچهرموو نهی دهتوانی باوهر بکا که نازاد بووه. چهند مانگ بوو که ببوووه هی بیووتی سمیث و لهو ماوهیهدا ههرگیز له حزهیهکی نازادی نه دیبوو. ته نیا نُهه وهخته که دهیانهویست بهشهری بدن، زنجیرهکهیان ده کردهوه و پاش تهواوبوونی شهپهکه دووباره زنجیریان ده کردهوه.

دانچهرموو نهی دهزانی دهیانهوی چیی لی بکهن، لهوانه بوو بیر بکاتهوه که خواکان خهریکن پهندیکی تازهی بهسهر بینن. ههیوانهکه وریای خۆی بوو. لهسه رهخۆ وهپی کهوت. له نهکاو لهو دوو پیاوهی تهماشایان دهکرد لای دا و به ورده ههنگاو چوو بۆلای ماله که و چوووه ژووری. هیج شتیک رووی نهدا و گومان و دوودئی یه کهی پتر بوو. دانچهرموو له ماله که هاته دهی، چهند ههنگاو به رهو پیش رۆیشت و تهماشای خواکانی کرد.

سکات پرسی: تو بلئی رانه کا؟

مات به شان هه لته کاندن وه لامي دايه وه: کهس نازانی. به لام هه رچونیک بی ریگایه کی دیکه مان بو تاقی کردنه وه نیه.

سکات له رووی به زیی و دلسۆزی یه وه له به رخۆیه وه گوئی: حه یوانی به سته زمان! نه وه ته نیا پیویستی به خوشه ویستی و میهره بانینی ئاده میزاد هه یه و هیچی دی.

سکات نه مهی گوت و چوو بو لای مائه که و کوته گۆشتیکی هیئا و بوو دان چه رمووی هاویشته. حه یوان زور به وردی و به دگومانی یه وه ته ماشای کرد.

له وه نیوه دا یه کییک له سه گه کان گۆشته که ی دی و به غار بو ی چوو. سکات به سه ری دا گوراندا: ئاهای، ماژوور، وه ره ئیره!

به لام حه یوانه که درهنگ ئاگادار بوو. دان چه رموو خۆی پیدا دابوو و زهبری خۆی وه شان دابوو. سه گه که گه وزی. وه ختیک هه ستایه وه دئوپ دئوپ خوین له گه رووی ده چورا و هیلیکی سووری به سه ره به فره که دا ده کیشا.

سکات گوئی: نه م کاره ی زور وه حشیانه بوو، به لام ده رسیکی باش بوو.

مات غاری دا پیشه وه که دان چه رمووی ته مبی بکا. حه یوان خۆی هاویشته لاقی و ددانه کانی بریسکه یان دا و دهنگیک هه ستا.

دان چه رموو له حالیکدا هه روا دهی مراند، چه ندین میتر کشایه وه و مات که راوه ستابوو، چاوئیکی له لاقی خۆی کرد و گوئی: ناجسن، باشی گرت.

پاشان دراوایی پانتۆل و ده رپی یه که ی و په له خوینیکی که هه ره دهات و بلاو ده بووه وه نیشان دا.

سکات به ناره حه تی یه وه گوئی: نه من راستم ده کرد که دم گوت هیوایه ک به راهینانی نه م حه یوانه نیه. له گه ل نه وه هه موو هه وئه ی دامان و نه وه هه موو زه حمه ته ی کیشامان، ئاکامه که نه وه بوو که ده یینی.

سکات له حالیکدا قسه ی ده کرد و خه فه تی ده خوارد ده مانچه که ی ده رهینابوو و ته ماشای عه مباره که ی ده کرد تا بزانی پره یان نا. مات نه ی هیشت و گوئی: مسته ر سکات، نه م سه گه له جه هه ننه دا ژیاوه و ئیمه نابئ چاوه پروان بین ده سه به جی بیته فریشته یه کی بی گوناح. باشتره دیسان مۆته تی بدین.

: ناخر نه تو بروانه ماژوور، حه یوانی به سته زمان!

مات ناوری دایه‌وه و چاویکی له‌وه سه‌گه‌هه ژاره‌که له‌نیو به‌فری‌دا له‌خوینی خوئی گه‌وزیبوو و دوا‌هه‌ناسه‌ی ژبانی هه‌ل‌ده‌هینا- کرد و گوتی: راسته، مسته‌ر سکا‌تا! به‌لام نه‌تو خوت فه‌رمووت که نه‌م کاره‌ ده‌رسیکی باش بوو. ماژووور ده‌یه‌ویست به‌شه‌ گوشتی دان‌چه‌رمووی بخوا، به‌لام به‌سزای کرده‌وه‌ی ناشیرنی خوئی گه‌یشت و کوژرا. دیاره‌ نه‌م رووداو‌ه جیگای داخه، به‌لام نه‌من بو سه‌گیگ که له‌کاتی وادا ده‌ست له‌هه‌قی خوئی هه‌ل‌ده‌گری بایه‌خیک دانانیم.

: به‌ئێ، که‌س نابێ له‌هه‌قی خوئی خو‌ش بێ، به‌لام هه‌قی‌ش سنووریکی هه‌یه.

مات له‌سه‌ر قسه‌ی خوئی سوور بوو و گوتی: نه‌منیش شی‌اوای نه‌م ته‌مبێ‌یه بووم؛ ناخ‌ر چ پی‌ویست بوو لێ‌ده‌م! ریگا‌ بده‌ با بمینێ، نه‌گه‌ر چاتر نه‌بوو بوخوم ده‌ی‌کوژم.

سکا‌ت ده‌مانچه‌که‌ی له‌ولا دانا و گوتی: زور باشه، نه‌وه ریگام دا. خوا بوخوئی ده‌زانی که من چه‌ز ناکه‌م نه‌خوم و نه‌هیچ که‌س بی‌کوژی، به‌لام ناخ‌ر چ ده‌کری، نه‌م چه‌یوانه‌ ته‌ریبه‌ته‌ه‌نگر نیه. نیستا با نازاد بێ بزانی‌ن چون ده‌بێ؟ ده‌بێ تا‌قیی بکه‌ینه‌وه.

سکا‌ت چوو بو‌لای دان‌چه‌رموو و به‌زمانی خو‌ش دو‌اندی.

مات گوتی: نه‌م کاره‌ی تو دروست نیه، به‌بێ گو‌پا‌ل نابێ له‌مه‌ترسی نزی‌ک بیه‌وه.

به‌لام سکا‌ت سه‌ری راوه‌شان‌د و بریاری دا‌بوو متمانه‌ی دان‌چه‌رموو که هیشتا به‌دگومان و دوودل بوو، بو‌لای خوئی پاکیشی.

دان‌چه‌رموو به‌دگومان بوو و پی‌ی وابوو خه‌ریکه‌ کاره‌ساتیک روو‌بدا. نه‌وه سه‌گی‌خوای کوشتبوو و لاقی هاو‌ری‌خوای گرتبوو و بی‌گومان سزایه‌کی سه‌ختی بو‌دا‌ده‌نرا. چه‌یوان مووی پشتی راست کردبوونه‌وه و ددانه‌کانی نشان‌ده‌دان، چاوی بریسه‌که‌ی د‌هدا و سه‌رانسه‌ری گیانی ناماده و وشیار بوو. خوا گو‌پا‌لی به‌ده‌سته‌وه نه‌بوو. دان‌چه‌رموو نزی‌ک‌بوونه‌وه‌ی وی قبوول کرد. ده‌ستی خوا هاته‌پیش و له‌ژووور سه‌ریه‌وه‌دا‌هاته‌وه. دان‌چه‌رموو خوئی مات کرد و هه‌رواش وشیار بوو. پی‌ی وا بوو نه‌م ده‌سته‌مه‌ترسی‌یه‌که‌گیانی هاتوه‌ته‌به‌ر و خه‌یانه‌تیکه‌پی‌ی ده‌کری. نه‌وه ده‌ستی خواکانی ده‌ناسی و ده‌ی‌زانی چ توانا و کارامه‌یی‌یه‌کیان له‌لێ‌دان‌دا هه‌یه. له‌لایه‌کیش قه‌ت پی‌ی خو‌ش نه‌بوو یه‌کیک ده‌ستی لێ‌بدا، بو‌یه به‌هه‌ره‌شه‌یه‌کی زیاتره‌وه‌مراندی، به‌لام ده‌سته‌که‌هه‌روا ده‌هاته‌خوار. دان‌چه‌رموو چه‌زی نه‌ده‌کرد بی‌گری و به‌وحاله‌ش ریگای دا نه‌وه مه‌ترسی‌یه نه‌ناسراوه‌دیسان نزی‌ک‌تر بیته‌وه؛ به‌لام هه‌ستی سروشتی پاراستنی گیان به‌توانایه‌کی زیاتر له‌توانای ویستی خوئی له‌هه‌ناوای سه‌ری هه‌ل‌دا و به‌سه‌ری‌دا زال بوو.

وایدن سکا‌ت پی‌ی وا بوو ده‌توانی به‌چوستی و چالاکی ده‌ستی خوئی بکیشیته‌دواوه و له‌گه‌زین به‌دووور بمینێ. به‌لام نه‌ی‌ده‌زانی دان‌چه‌رموو له‌مار خیراتر خوئی داوی و زه‌بری خوئی

دهوشینتی. سكات ههركه ههستی کرد بریندار بووه هاواریکی کرد و دهسته خونناوییهکهی به دهستهوه گرت.

مات به پهله چوووه ژووری مائهکهه و تفهنگهکههی هیئا. سكات هاواری کرد و گوتی: ناهای، مات، چ دهکههی؟ ... نیازی چیت ههیه؟ ... وهره ئیره!

مات به ساردی وهلامی دایهوه: نهمن ئیستا به ئینیکم به تو داوه و دهمهوی به ئینهکهه بهرمه سهه. پیم گوتی: نهگهر جاریکی دیکه کاریکی خهراپی کرد دهی کوژم.

: نا، نا، نهی کوژی.

: پیت ناخوش نهبی! نهمن دهی کوژم، دهشبینی بی کوژم باشتره.

ئیستا نۆرهی سكات بوو که دیضاع له دان چهرموو بکا. حهیوان چۆن دهی توانی لهم دهرفهته کورتهدا باش بی و تهربیهت ههنگری. لهو ماوهیهدا بیوریک له دهسک نهدهنرا، ههتا دهگا بهوهی سهگیک تهربیهت بکری. نهمن پیشهاتهش خهتای سكات بوو، نهو بوخوی پاریزی نهکردبوو و گوناچهکه له نهستوی خوی بوو.

لهماوهی نهمن وتووێژهدا دان چهرموو ههروا تووره بوو، دهیهویست بهرامبهه به تهمییهکه که پیی وا بوو مسوگههه، رابوهستی. حهیوان دنیا بوو که رهفتاریکی وهک رهفتاری بیووتی سمیشی لهگهڵ دهکری. نهمن جار رووگرژی و ههپهشهکههی رووی له سكات نهبوو، بهئکوو رووی له مات بوو.

مات گوتی: مستهه سكات، نهگهر به قسهی تو بکهه، نهمن جار دهمخوا.

: به هیچ جوور وا نیهه، نهو رقی له تو نیهه، رقی له تفهنگهکهتهه. بزانه چهند بههوشه!... نهویش وهک من و تو چهکی گهرم دهناسی. تفهنگهکهت بینه خوار!

مات به قسهی کرد و پاشان گوتی: بهراستی سهیره. ئیستا ئیدی قسهی نیهه. باش وایه دووباره تاقیی بکهینهوه.

مات که تفهنگهکههی به دیواری مائهکههوه ههنگهسه ساردبوو، ههنگهتهوه و دان چهرموو دیسان دهستی کردهوه به مراندن. دووباره تفهنگهکههی دانایهوهه و لپی دوور کهوتهوه و دیتی دان چهرمووش لیوی پیکهوهنان.

سكات گوتی: مات، ئیستا تفهنگهکهت ههنگهروهه و سیرهی لی بگره.

مات هاتهوه لای تفهنگهکهه و ههنگرت و بهسپایی هیئایه سهه شانی. کاتیک قونداخی تفهنگهکهه به لاچاوی ماتهوه نووسا، مراندن و توورهی دان چهرموو لهراده چوووه دهه. ههركه

ناماده بوو تهقه‌ی لی بکا، دان‌چهرموو خو‌ی هه‌ل‌دا و چووو ژوو‌ری مائه‌کهه. مات ده‌ستی له
تاقی‌کردنه‌وه هه‌ل‌گرت. پاشان تفه‌نگه‌که‌ی وه‌لانا و پرووی له ناغای خو‌ی کرد و گوتی: مسته‌ر
سکاتا! نه‌منیش هاتمه‌ سهر بر‌وای تو. نه‌م حیوانه‌ زور له‌وه به‌هوش‌تره‌ که بکوژری. به‌پاستی
حه‌یفه‌ بمری!

خوای خوشه‌ویستی

بیست و چوار ساعات به‌سهر نازادی دان چه‌رموودا تی‌په‌ریبوو. نه‌و ده‌سته‌ی نازادی دابووه‌وه به‌و، نیستا بریندار بوو و به‌که‌تانیگ پیچرابوو و به‌نه‌ستوی برینداره‌که‌وه هه‌ل‌واسرابوو.

هه‌رکه سکات له‌دان‌چه‌رموو نزیگ بووه‌وه، حه‌یوان مراندی و مانای نه‌و مراندنه‌ش نه‌وه بوو که حازر نیه‌مل بو‌سزای کرده‌وه‌ی خو‌ی راکیشی. ده‌رکه‌وت که‌دان‌چه‌رموو له‌شه‌وی رابردووه‌وه تا نیستا له‌فکری سزای کاره‌ناشیرنه‌که‌ی خو‌ی‌دا بووه. له‌رابردوودا زور جار ری‌که‌وتبوو که‌سزاکه‌ی وه‌دوا بکه‌وی، نیستاش باش‌ده‌ی‌زانی که‌تاوانیکی گه‌وره‌ی کرده‌و و ددانی به‌لاقی خوای سپی‌دا بردووته‌خوار که‌له‌ژوورووی هه‌موو خواکانه‌وه‌یه. که‌وابوو له‌قانونی خواکان‌دا روون و ناشکرابوو که‌نه‌و تاوانه‌ناب‌بی‌سزا بمینیته‌وه.

خوای سپی نزیگ که‌وته‌وه و چهند هه‌نگاو دوورتر له‌و دانیش‌ت، به‌لام به‌و کاره مه‌ترسی‌یه‌ک تووشی دان‌چه‌رموو نه‌بوو. به‌پیی عاده‌ت وه‌ختیک خواکان ده‌یانه‌وی ته‌مب‌بکه‌ن هه‌میشه به‌پیوه راده‌وه‌ستن، له‌لایه‌کی دیکه‌ش نه‌م‌خوایه گۆپال یان قه‌مچی یان چه‌کیکی گه‌رمی به‌ده‌سته‌وه نه‌بوو؛ بیجگه‌له‌هه‌مووی نه‌وانه‌دان‌چه‌رموو خوشی نازاد بوو و نه‌گه‌ر پیویست بایه‌ده‌ی‌توانی رابکا و خو‌ی بگه‌یه‌نیتته‌ج‌یه‌کی بی‌خه‌ته‌ر.

خوای سپی نارام دانیش‌تبوو و له‌به‌ر نه‌وه‌ی جوو‌ته‌یه‌کی لی‌نه‌دیترا، مراندنه‌که‌ی دان‌چه‌رموش برایه‌وه و له‌سنگی‌دا بی‌ده‌نگ بوو. نه‌وده‌م‌خوا وه‌قسه‌هات. مووی ملی دان‌چه‌رموو راست بوونه‌وه و دیسان ده‌ستی کرده‌وه به‌مراندن. خوا هه‌روا به‌نه‌رمی و خوشی قسه‌ی ده‌کرد و چووکتیرین کرده‌وه‌ی دوژمنانه و توند و تیژی نه‌بوو. قسه‌کانی نه‌رم و خوش و دوور له‌هه‌ل‌چوون و تووره‌یی بوون. هه‌تا نیستا هیج‌که‌س به‌و زمان‌شیرنی و دلگری‌یه و به‌و رابو‌یژه نه‌رم و به‌ناهه‌نگه‌وه قسه‌ی له‌گه‌ل‌دان‌چه‌رموو نه‌کردبوو. حه‌یوان هه‌ستی به‌شتیکی وه‌ک له‌زه‌ت ده‌کرد، به‌لام نه‌ی‌ده‌زانی نه‌م‌هسته‌چیه و له‌کوئوه هاتوه. به‌پیچه‌وانه‌ی سروشتی وه‌حشی و سه‌رکیشتی دان‌چه‌رموو، هه‌ستی متمانه‌یه‌کی تایبه‌تی نه‌وی بۆلای نه‌م‌خوایه پال پیوه‌ده‌نا، ده‌ت‌گوت‌وا هه‌ست‌ده‌کا که‌له‌په‌نای وی‌دا له‌نه‌من و نه‌مان‌دا ده‌بی.

پاش ماوه‌یه‌ک خوا له‌جیی خو‌ی هه‌ستا و چوو‌ه ژووری ماله‌که. کاتیک گه‌رایه‌وه دان‌چه‌رموو زور به‌وردی ته‌ماشای ده‌کرد و دووباره ترسی ری‌نیشته‌وه. به‌لام خوا نه‌م‌جاریش

گۆپال و قه‌مچیی پی‌نه‌بوو و به‌دهسته برینداره‌ک‌ه‌ی شتیکی له پاش خۆی نه‌گرتبوو، ته‌نیا کوته‌گۆشتیکی به‌دهسته ساغه‌که‌یه‌وه بوو و هیچی دیکه.

خوا دووباره هات و ههر له جیی جاره‌ک‌ه‌ی دیکه له نزیک دان‌چهرموو دانیشته. حیوان گۆیی قوت کردن و به‌به‌دگومانی‌یه‌وه له‌خوا و له‌و گۆشته‌وه که به‌دهسته‌وه بوو، راما و خۆی ساز کرد که له‌گه‌ل دیتنی چووکتترین کرده‌وی دوژمانانه به‌ره‌و پاش بکشیتته‌وه. سزایه‌ک‌ه‌ی دیسان وه‌دره‌نگ که‌وتبوو. خوا گۆشته‌ک‌ه‌ی هه‌تا نزیک له‌بۆزی وی برده پیش و واش دیار نه‌بوو که نه‌م به‌خشینه مه‌ترسی‌یه‌کی تیدا شاردرابیتته‌وه. به‌حواله‌ش، دان‌چهرموو ده‌ی‌زانی خواکان زۆرزان و به‌توانان و له‌وانه‌یه له‌پشته‌وه‌ی نه‌و کوته‌گۆشته‌ی بن‌نازار و به‌روا‌ته‌ت باشه‌دا به‌نه‌خشه‌یه‌کی وه‌ستایانه ناهه‌قی و خه‌یانه‌تیکی سامناک شاردرابیتته‌وه. هه‌رچه‌ند گۆشت‌پی‌دانه‌که به‌شیوه‌یه‌کی دۆستانه و تیکه‌ل به‌خۆشه‌ویستی بوو، به‌لام دان‌چهرموو له‌وه‌ ناقل‌تر بوو که ده‌سه‌جی ته‌سلیم بی و ده‌می لی‌بدا. نه‌زموونی رۆژگاری پیشوو به‌تایبه‌تی له‌باره‌ی ژنانی سوورپیتته‌وه نیشانی دابوو که زۆر جار ته‌م‌بی‌کردن و میهره‌بانی به‌شیوه‌یه‌کی د‌لت‌ه‌زین تیکه‌ل بوون و گۆشت و به‌رد پیکه‌وه به‌سه‌ری‌دا باریون.

سه‌ره‌نجام خ‌وای سپی گۆشته‌ک‌ه‌ی له‌به‌ر پیی دان‌چهرموو له‌سه‌ر به‌فری، فری‌دا و حیوانه‌که بی‌نه‌وه‌ی ته‌ماشای بکا، زۆر به‌وردی بۆنی پیوه کرد. دان‌چهرموو هه‌روا چاوی ده‌خواوه بریبوون. دیسان پیشهاتیکی خه‌راپ‌رووی نه‌دا. خوا کوته‌گۆشتیکی دیکه‌ی بۆ‌هاویشته. دان‌چهرموو دیسان له‌خواردنی خۆی پاراست و خوا کوته‌گۆشتی سیه‌می بۆ‌فری‌دا. نه‌م کرده‌ویه چه‌ندین جار دووپات کرایه‌وه، به‌لام وه‌ختیک هات که خوا ئیدی گۆشته‌ک‌ه‌ی بۆ‌ناویشته، به‌لکوو به‌دهسته‌وه‌گرت و به‌دهستی خۆی برديه به‌ر ده‌می دان‌چهرموو.

دان‌چهرموو برسی و گۆشته‌ک‌ه‌ش تازه و به‌تام بوو. حیوان زۆر به‌پاریزه‌وه هه‌نگاو به‌هه‌نگاو هاته پیش. ده‌ت‌گوت بریاری داوه دیاری‌یه‌که قبوول بکا. بی‌نه‌وه‌ی چاو له‌خوا وه‌رگیرئ، گۆیه‌کانی خه‌واندن و مووه دریزه‌کانی ملی بی‌نه‌وه‌ی بۆ‌خۆی بی‌هه‌وی، راست بوونه‌وه. م‌پ‌یه‌کی سووک و بی‌هه‌ست له‌گه‌رووی گه‌را، ده‌ت‌گوت ده‌یه‌وی نیشان بدا که ئاماده و وشیاره و به‌فریو ناچئ. دان‌چهرموو به‌م وه‌زعه‌وه ملی دریز کرد و کوته‌گۆشته‌ک‌ه‌ی وه‌رگرت و خواردی. دیسان رووداویکی ناخۆش‌رووی نه‌دا. سزایه‌ک‌ه‌ی هه‌روا وه‌دره‌نگ که‌وتبوو، حیوان لیوه‌کانی نستنه‌وه و چاوه‌ری‌ما. خوا جاریکی دیکه هاته پیش و به‌نه‌رمی و میهره‌بانی قسه‌ی له‌گه‌ل کرد و پاشان له‌سه‌ره‌خۆ‌ده‌ستی دریز کرد. له‌ده‌نگی‌دا خۆشه‌ویستی هه‌ست پی‌ده‌کرا و ده‌سته‌ک‌ه‌شی مه‌ترسیی لی‌ده‌کرا و دان‌چهرموو له‌نیو نه‌م دوو هیزه دژبه‌یه‌که‌دا زۆر توند سه‌ری لی‌شیا بوو.

برياری حیوانه که بوو به ووه که بمړینې و گوی یه کانی به نیشانه ی وشیارکردنه ووه بخه وینې، به لّام گاز نه گری. دهسته که هه روا هاته خواری تا گه یشته سهر مووه گرژبووه کانی.

دان چهرموو کشایه ووه به لّام دهسته که نارام تر و نزیک تر به دوا ی دا هات. حیوان ده له رزی و دهیه ویست مل بو لاواندنه ووه رابکیشی، به لّام نهی ده توانی نه و هه موو به لّا و نه زیه ت و نازاری نه دست خواکانی دیکه ی دیوه، به رۆژیک له بیر خوی به ریتته ووه. پاشان دهسته که هه لگیرا و جار به جار به نهرمی و به لاواندنه ووه هاته ووه خوار. دان چهرموو له حالیکدا جاروبار دهی مړاند و بی دهنگ ده بووه ووه، وریای جموجوئی نه و دهسته بوو. حیوان هیشتا نهی ده توانی نیازی راسته قینه ی خوی سپی تی بگا. لاواندنه ووه که نهرم تر بوو و دهسته که گه یشته بنانگویی و حیوان ههستی به نه زه تیکی زیاتر کرد. له م کاته دا مات له ژورره که هاته دهر تا قاپیکی پر له چلپاو که به ده سته ووه بوو بریژی. کاتیک چاوی به سكات كهوت هاواری کرد و گوتی: به راستی نه من سهرم له کاری تو دهرناچی.

له بهر نه ووهش که سكات هه روا دان چهرمووی ده لاواندنه ووه و وه لامیکی نه دایه ووه؛ له سهر قسه که ی رۆیشت و گوتی: دهرانم نه تو نه ندازیاریکی لی وه شاهوی، به لّام خوا هه قه زهوق و لی هاتووی مندالیی خوت به فیرو داوه. بریا ههر له سهره تاوه چووبایته یه کیگ له و سیرکانه و خه ریکی رام کردنی حیواناتی کیوی بووایه ی!...

دان چهرموو کاتیک گویی له دهنگی مات بوو ده سبه چی کشایه ووه و لیی مړاند، به لّام نیدی بو سكات نهی ده مړاند. دووباره سكات لیی نزیک بووه ووه و دهستی له سهر سهری حیوانه که دانا و لاواندیه ووه.

بو دان چهرموو نیدی نه و ژیا نه پر نه گبه ته ی پیشوو کوتایی پی هاتبوو و خه ریک بوو به ره به یانی رۆژیک زور رووناک و خوش دهنگوت. وایدن سكات ده بوو سه بر و هه وسه له و ته قه لایه کی زور به کار بینی بو نه ووهی نه و رۆژه خوشه بینیتته دی، چونکه دان چهرموو نیدی نه و بیچووه گورگه ساویلکه یه ی بیابان نه بوو که لهش و گیانی ته سلیمی کاستوورگری بی و وهک میوی نهرم هه موو شکل و شیوه یه کی لی ساز بکری. نه و له هه لومه رچیکی پر له قین و بیزاری دا له کل دهرهاتبوو و تیکه لاویکی ناسنین بوو له دووربینی و پاریز و فیل و ته له که. نیستا هیزیک تازه به ناوی خوشه ویستی نهوی ریک دهگوشی و دان چهرموو ده بوو له ژیر ته وژمی نه و هیزه دا ته سلیم بی و سهر دانه وینې. وایدن سكاتیش وهختی خوی بو نه ووه ته رخان کردبوو که نابرووی دان چهرموو بو نه و بگیریتته ووه، یان باشتره بلین نابرووی مرقایه تی له تاوانیکی دهره قی نه م حیوانه کرابوو، بینیتته ووه جیگای خوی. نه م مه سه له یه بو وایدن سكات مه سه له یه کی ویزدانی بوو، قهرزی شریف بوو، قهرزیک بوو که ناده میزاد به حیوان قهرزدار بوو و ده بوو بدریتته ووه.

یه که مین بۆچوون که دان چه رموو له خوا تازه که ی هه یبوو، نه وه بوو که له بیووتی سمیث باشتره؛ هه ربۆیه ش وه ختیک په ته که یان لی کرده وه مایه وه و رای نه کرد. له پاشان، بۆنه وه ی نه مه گناسیی خۆی ده ربخا، بوو به پاریزه ری مال و دارایی یه که ی خاوه نی. نه و کاته ی سه گانی دیکه ی خیشک ده خه وتن، نه و وریا بوو و به ده وری مائی دا ده گه را. یه که مین میوان که به شه و هاته سه ردانی سکا، ناچار بوو به گۆپالیکی دریزه وه له گه ل دان چه رموو به شه ربی؛ هه تا خاوه نه که ی هات و دهنگی دا. دان چه رموو زوو فییر بوو چون له باره ی خه لکه وه داوه ری بکا. که سیک که راسته ری و بی ترس ده هاته بهر ده رگا، هه قی هه بوو بیته ژووری، به لام حه یوان نه وه نده ی لی وریا ده بوو هه تا خاوه نه که ی ده هات و به گه رمی وه ری ده گرت. که سیکیش که به بی دهنگی و به هه نگای دوودلانه و گومان لی کراوه وه ده هات و به پاریزه وه ته ماشای ده ورو به ری خۆی ده کرد و دیار بوو به دوا ی شتیکی نهینی دا ده گه ری، ته کلیفی روون بوو و دان چه رموو ده ی زانی چیی لی بکا.

سکا ته هموو رۆژی لاواندنه وه ی دان چه رموو ی دریزه پی ده دا و حه یوانه که جار له جار زیاتر که یفی ده کرد و له زه تی ده برد. وه ختیک دهستی خاوه نی له له شی ده درا دیسان ده ی مراند، به لام حه یوان بیجگه له مراندن دهنگیکی دیکه ی له گه روو نه ده هات و زمانیکی دیکه ی بو سو پاس کردن نه بوو.

دان چه رموو زوری هه ول دابوو راونیزی نه م مراندنه نه رمتر بکا به لام نه ی توانیبوو، به و حاله ش، گوئی له سه ره ههستی سکا ته توانیبوو له م مراندنه وشک و زیره دا دهنگیکی وه ک مرخه مرخی پشیله بیسی. وه ختیک خوا ی دان چه رموو له په نای بوو حه یوان ههستی به له زه ت و ده ماخیکی له راده به ده ر ده کرد و کاتیک دوور ده که وته وه، ترس و نیگه رانی یه کی له توانا به ده ر دای ده گرت و روونا کایی له دل دا نه ده ما، ده تگوت له نه کاو هه لدیریکی به سام و ترس له پیش پیی، ده می لی ک کرده ته وه. له رابردو دا ئامانج و مه بهستی نه وه بوو که گیانی خۆشه ویستی هه میشه سلامه ت بی و ئازار و نه زیه تیکی تووش نه بی، به لام نیستا وه زعیکی دیکه ی بو پیکه هاتبوو. حه یوان له به یانی را له جیاتی نه وه ی له په ناگای گه رم و نه رمی شه وانه ی خۆی دا بمیئی، ده هاته بهر ده رگای ساردی ماله که و چهند سه عات چاوه ری ده بوو هه تا به ختیاریی دیتنی خوا خۆشه ویسته که ی خۆی ده سته که وی و سه ره قامکی میهره بان و پر لاواندنه وه ی وی له له ش بدری و قسه یه کی دل خۆش که ر له زمانی نه رم و شرینی بیسی. ئیدی رهنج و کویره وه ری بو نه و گرنگ نه بوو و ته نانه ت گۆشتیش بو نه و له په ی دووه م دا بوو. به لی، گۆشتیش بو نه و گرنگ نه بوو، به جوړیک که زور جار وه ختیک دهیدی خاوه نی به نیازی چوونه شار له مال ده رده که وی، خواردنه که ی به نیوه چلی به جی ده هیشت و وه دوا ی ده که وت.

خوای دان چهرموو خوییه کی راسته قینه بوو، خوای خوشه ویستی بوو، خوییه ک بوو که به ریگه وت هاتبووه سهر ریگای گورگی ججیل، ههتا خونچه ی هیوای له بهر تیشکی گیان به خشی نه ودا پیشکوی و دم بکاته وه. دان چهرموو دهره قی نه م خوا خوشه ویسته ی په رستنیکی دهروونی و بی دهنگی پهیدا کرد، بی نه وهی دیمه نیکی ناشکرای هه بی. حه یوان زور له میژ بوو به به دبه ختی و په ژاره و کویره وهری رای بوارد بوو و نیستا نه ی ده زانی به چ جوریک شادمانی و به خته وهری خوی دهر بپرئ. زور له میژ بوو که خه مناک و په شیواو، نازاری گیان و له شی ده کیشا و نیستا نه ی ده زانی چون پی بکه نی و پیشکوی. زور جار که خواکه ی ته ماشای ده کرد و له گه لی ددوا، له وه که نه ی ده توانی نهوین و ههستی دهروونی خوی دهر بپرئ و بی هیئیته سهر زمانی، جوړه کوئه گروویه کی تایبه تی له نه وکی دهما.

زوری پی نه چوو دان چهرموو تی گه یشت که ده بی واز له سه گه کانی خاوه نی بیئی و هه ربویه پاش نه وهی ده سه لاتی خوی وهک نه و روژانه که پیشهنگی کاروان بوو، به وان نیشان دا، نیدی نازاریکی پی نه گه یانندن؛ به لام سه گه کانیش نه رکی سهر شانیان بوو که پی له به رهی خویان زیاتر رانه کیشن و له سهر ریگای وی وهلا که ون و هه موو کاتیک گوی به فهرمانی بن.

دان چهرموو ههر به و شیویه ”مات“ یشی وهک به شیک له دارایی خاوه نی چاو لی ده کرد و کاری پیی نه بوو. هه میسه مات خواردنی بو دان چهرموو دینا، به لام حه یوان ههستی ده کرد که نه م خواردنه له لایهن خاوه نی را بوی دهنی دردی. یه که م جاریش مات نه وی له خیشک به ست، به لام دان چهرموو له پیشدا به قسه ی نه و سهری نه کرد و ههتا خاوه نی فهرمانی پی نه دا، حازر نه بوو پهت و قایش وهرگری. دان چهرموو قانونی کاریش که به پیی ویستی خاوه نی به سهری دا سه پابوو، ههر له مات فیتر بوو و له بهر نه وهی مات له پیشدا ناگای له کارامه یی و لی وه شاوه یی دان چهرموو نه بوو، ههتا نه ی کرده پیشهنگی کاروان، به و جوړهی پیویسته ملی نه دایه کار.

روژنکیان مات رووی کرده ناغای و گوتی: مستهر سکا تا! نه گهر ریگام بده ی ههرچی له دلهم دایه بیلیم، عه رزت ده که م زور باش بوو نه م سه گه ت له بیووتی سمیث کری. به راستی، بیجگه له و لی دانه ی له و به سته زمانه ت دا، به کرینی نه م سه گه جه رگت به کوچکه وه دا.

له جیاتی وه لام بریسکه ی رق و قینیکی کون له چاوی سکا تا دره وشا و له خووه نه م وشه یه ی به سهر زمان دا هات: نه ی وه حشی!...

به هاری دواتر نیگه رانی یه کی سهخت به سهر دلی دان چهرموودا زال بوو. خوای خوشه ویستی ون ببوو. له پیش رویشتنی دا جانتا و به سته یه کی زوریان بردبوو و سکا تا به دوای واندا رویشتبوو، به لام دان چهرموو هیچی له و شتانه و له و هاتوچویانه نه ده زانی، ههتا دوایه به ره به ره روون بووه وه و زانی چ باسه.

شەوی دواتر، حەییوان لە بەر دەرگای مائەکە چاوەڕوانیەکی درێژ و خۆرای کیشا، بەلام خاوەنی دیار نەبوو. نیووشەوی، بایەکی ساردی دەهات و ناچار بوو بخزیتە پەناگایەکی خۆی. حەییوان کەمیک نووست بەلام دوو سەعات پاش نیووشەو جارێکی دیکە ناپەرەتی دووری خاوەنەکی دایگرت و ناچار گەرایەو بەر دەرگای سارد و سەهۆڵ بەستوو مائەکە و گۆیی بۆ بیستنی هەستی پێی ناشنا هەلخست. بەیانی زوو دەرگا کرایەو و مات هاتە دەری. حەییوان بە روخساریکی خەمگینەو تەماشای کرد.

مات بە هیچ رینگایەکی نەیتوانی مەسەلەکە لە دان چەرموو حائی بکا. رۆژ لە دوای رۆژ تێدەپەڕین و خوای دان چەرموو نەدەهاتەو. گورگی لاو کە تا نەودەم هەرگیز نەیزانیبوو نەخۆشی چیه، نەخۆشییەکی وا سەختی تووش بوو کە مات ناچار بوو بیباتە ژووری مائەکە. مات لە نامەی دوایی دا کە بۆ سکاتی نووسی، ئەم مەسەلەیهشی ئی زیاد کرد و خەبەری نەخۆشی دان چەرمووی پێی راگیاندا.

وایدن سکات لە شاری "سیرکل سیتی" نامەی ماتی خویندەو. مات نووسیبووی: ئەم گورگە نەحەتییه ئیدی کارێک ناکا و خواردن ناخوا. ئەم نازانم چیی ئی بکەم. حەییوان دەیهوی بزانی ئەتۆ چیت بەسەرھاتو و بۆ کوی چووی. بەلام ئەم نازانم چۆنی ئەم مەبەستە تێبگەینەم. پێم وایە خەریکە لەتاوی تۆ دەمەری.

لەراستی دا قسەکانی مات راست بوون. دان چەرموو نەووندا بیحالی ببوو کە ئەگەر لە ژووری هاتبایە دەر، سەگەکانی خێشکیش دەیان توانی لەبەر یەکی هەلدرن. بەدبەختە هەمیشە لە ژووری لە بەر ناگردان دەکەوت و خواردنیشی نەبوو. نەجیبی و بەدبەری مات لە بەر چاوی وەک یەک بوون و هەرچۆنیک بووایە چاوە بێشۆق و خەماوی یەکانی بۆلای ئەو هەلدەبەری، پاشان سەری دەکەوتەو سەر دەستەکانی و ئیدی جووتەیی نەدەکرد.

شەویکیان کە مات بەسپایی رۆژنامەی دەخویندەو و لەبن لیوانەو ورتەیی دەهات، لەنەکاو دەرپەری. دان چەرموو بەسپایی نالاندی و پاشان هەستا گۆیی بە دەرگاوە نا و زۆر بە تامەزرۆیی گۆیی هەلخست. لەحزەیهک دواتر هەستی پێیەکی هاتە بەرگۆی و دەرگا کرایەو. وایدن سکات وەژوور کەوت. هەردوو پیاوێک دەستی یەکتریان گۆشی، پاشان سکات تەماشای دەرووبەری خۆی کرد و گۆتی: گورگەکەم لە کوی یە؟

دان چەرموو دووبارە چووبوووە پەنای ناگردان و وەک سەگانی ئاسایی بە دەوری خاوەنی دا هەتەبەزدا بەزی نەدەکرد.

مات گۆتی: بروانە چۆن کلکی رادەووشین!

وایدن سكات دان چه رموی بانگ كرد. حەيوان بە رەفتاریکی ساكار و ناسایی هاته پیش، بەلام شادی و دەماخیکی زۆر له چاوه گەشهکانی دا دەخویندرایهوه. سكات بەرامبەری هەڵتروشکا و زۆر بە لیزانی و کارامهیی دەستی بە گۆی و مل و پشتی دا هیئا و لاواندیهوه. دان چه رموو مپاندنه شیرن و دنگرهکەى خۆی دەست پئ کردهوه، پاشان لەنهکاو سەری برده پیش و لەبن باخەلی خواوهنی دا شارديهوه، دەتگوت دەیهوی بەختەوهری و خوشحالیی خۆی له پیش چاوی خەنک بشاریتتهوه.

بە گەپانهوهی خواوهنی خوشهویست، نه خوشیی دان چه رموو خیرا بەرهو چاکبوونهوه چوو. حەيوان دوو شهو و رۆژیک له ماڵ نه چوووه دەر. وهختیک هاته دەر، سهگهکان که هیزی سروشتی ئەویان لهبیر چوو بووهوه و تهنیا بی هیزی و لاوازی رۆژهکانی دواييیان لهبیر مابوو، شالایان بو برد. زۆری پئنه چوو هەموویان شکان و بە قرووسکه و هاوارکردن هەلاتن و هەتا شهوی نه هاتنهوه. شهوی هەموویان سەر شۆر و مەزئووم کهوتنه بەرپیی و ری و شوینی مل که چی و گۆی له مستی خویان به جی هیئا.

پاش ماوهیهکی درێژ شهویکیان مات و سكات رووبهرووی یهکتر دانیشتبوون و وهک باو بوو، پیش خهوتن قوماریان دهکرد. لەنهکاو دەنگی هاواریک بلیند بوو و نەرپیهکی وهحشیانهیان گۆی لی بوو.

مات به ناغای خۆی گوت: وا دیاره گورگهکه که سیک رهپی دەنی.

هەردووکیان چرایان هەلگرت و دەرپهڕین. له حەوشهی پیاویکیان دی که له سەر به فری بەرهو پشت کهوتبوو. هەردوو قۆلی له سەر دەم و چاوی نوشتان دبوونهوه هەتا دەم و چاو و گەرووی له چنگ و ددانی گورگی زۆردار پپاریزی. رقیکی سەرسورھین دان چه رموی داگرتبوو و زۆر به بەدەفەری و بی رەحمی هیرشى ده کرده سەر ئەندامانی جیی هەتەری کابرا. قۆلی له شانی را هەتا جمگەى هەل دپابوو و کراسه خوری یه شینهکەى ببوو کۆنه په رۆیهک. هەردوو باسکیشی به سهختی بریندار بوون و خوین فیچقهی لی ده کردن.

وایدن سكات ئەستۆی دان چه رموی گرت و له حالیکدا به توندی په له قازهی دهکره، دووری خستهوه. لهو کاته دا مات یاریدهی کابرای برینداری دەدا که راست بیتهوه. کابرا قۆلهکانی بەردانهوه و روخساری دزیو و حەيوانیی بیووتی سمیث دەرکهوت. مات وهک که سیک که دەستی له پۆلوی سوور دابی، کشایهوه. چاوی بیووتی سمیث له بهر رووناکایی چرایه بریسکهیهکی جههه ننه میی دا و ته ماشای دهوروبهری خۆی کرد. هەرکه دان چه رموی له دەستی سكات دا دی، دووباره شوینهواری ترس له روخساری دزیو و بیزاراوی دا دەرکهوت.

هەر لهو کاته دا مات چاوی به دوو شت کهوت که له سهر به فری رهش دهچوون. مات
لئیان ورد بووهوه و دیتی زنجیریکی پۆلا و گۆپالیکی لهوی کهوتوون. مات نهوانی به وایدن
سکات نیشان دا. سکات بئ نهوهی هیچ بلئ سهری راوهشاندا، پاشان دهستی له سهر شانی بیووتی
سمیث که ههروا ده له رزی، دانا و نهوهندهی تین دایه که ناپیاوه وهک خول خوله به دهوری خوی دا
سوورا.

ته نانهت یهک وشهش قسه یان بیکهوه نه کرد.

وهختیک خوی نهگهت له پیش چاو ون بوو، خوی خوشه ویستی دان چه رموی لاواندهوه و
دهستی له گه ل کرد به قسه و گوتی: باشه، دهیانه ویست تو بدزن، ها؟ ... ئافه ریم، ئافه ریم،
ئهو به دبه خته به هه له چوو بوو، وا نیه؟ ...

مات به بیکه نینهوه گوتی: حه تمن لهو پیشوازی یه ی لئی کراوه، پیی وا بووه فه وجیک
جنۆکه هیرشیان بو کردوه.

دان چه رموو ههروا تووره و تیکچوو مووی پشتی گرژ کردبوون و دهی پراند. پاشان به سپایی
مووهکانی خهوتنهوه و دهنگیکی نهرم و خوشی وهک مرخه مرخی پشیله له گهرووی هات.

سەفەری دوور و درێژ

پیش نهوهی پیشهاتیک روو بدا، دان چهرموو ههستی دهکرد که بهدبهختییهکی گهوره خهریکه روو دهدا. خواکانی بی نهوهی بیانهوی نهه نهیتهیهیان بو ناشکرا دهکرد. گورگی جعیل له بهر دهرگاوه رازی دنیانی له ههناویاندا دهخویندهوه.

شهویکیان که مات له گهه ل سکات شیوی دهخوارد، له نهکاو کهوته قسه و گوتی: مستهر سکات، گوی بدیهه، ناگات لیه؟

سکات گویی هه ل خست. له پشت دهرگاوه دهنگی نالهیهکی کز و بهسۆزی وهک گریان دههات. قرخهیهکی درێژ جیگای نهو نالهیهی گرتهوه و پاشان بی دهنگ بوو. دان چهرموو دنیابوو چونکه هیشتا خواکهی هه ل نه فریبوو.

مات گوتی: نه من پییم وایه نهه گورگه له مه بهستی تو حالی بووه.

سکات له حالیکدا مات و چهیران ته ماشای هاورییه کهی دهکرد و دیار بوو دل و زمانی یهک نین، وهلامی دایهوه: باشه، با وابی! ناخر به فکری تو نه من له کالیفورنیا چ لهه گورگه بکهه؟

مات بیرورای خوی دهبرپی و گوتی: نه منیش وا ده نییم، گورگ له کالیفورنیا به که لکی چیی تو دی؟

سکات درێژهی به قسهی خوی دا و گوتی: سهگانی سپی پیستان له گه لی هه ل ناکه ن و هه رکه له گه می دابهزی، هه مووان دهکوژی. نه گه ر قه رار بی نهو هه موو سهگه ببه ژیرمه وه نابووت ده بهم. جگه له وه پو لیسیش له گورگیکی وا خوش نابی و به کاره با دهی کوژی.

مات بوی سه لماند و گوتی: ده زانم، نهه گورگه نه حله تییه قاتلیکی سهیره.

له ده ری دیسان دهنگی نالین بهرز بووه وه و دیسان قرخهیهکی پرمانا و پرپرسیار جیگای گرته وه.

مات گوتی: نه مه ناشکرایه که نهه حیوانه بییر و نه ندیشه یهکی هه یه که نیمه لیی بی خه بهرین، به لام نه من نازانم نهو له چ را زانیویه که تو ده ته وی برۆی. به راستی نه قلم بوی ناچی.

سکات به ناره‌ه‌تی‌یه‌وه وه‌لامی دایه‌وه: نه‌منیش هیچی تی‌ناگه‌م.

کاتیک نه‌و سه‌عاته شوومه گه‌یشت، دان‌چهرموو نه‌ دهرگای مائه‌که‌ه‌ی مائه‌که‌پرا چاوی به‌ خوی خوشه‌ویستی که‌وت که‌ جانتاکه‌ی نه‌ عهرزی داناوه و شتی جوراوجوری تی‌ده‌خا. نه‌ مائی‌دا هاتوچویه‌ک هه‌بوو، وه‌زعی نارام و بی‌ده‌نگی مائه‌که‌ تیک چوو‌بوو. ئیدی دان‌چهرموو گومان‌ی نه‌ما که‌ خواکه‌ی خوی ساز ده‌کا وه‌ک جاری پیشوو له‌وی بر‌وا و نه‌وی تووشی دووری خوی بکا.

شهو‌ی دواتر دان‌چهرموو دیسان وه‌ک گورگ لووران‌دی. هه‌روه‌ک به‌ مندائی کاتیک رای‌ کردبووه بیابان و پاشان هاتبووه چادری کابرای سوورپیست و شوینی کاروانه‌ رویشتووه‌که‌ی دیبوو، نه‌ جیی چادری کاستوورگری لووتی نه‌ ناسمان کردبوو و لووران‌دبووی. نه‌و شه‌وه‌ش هه‌روه‌ک نه‌و روژانه‌ لمبوزی به‌ره‌و نه‌ستیره‌ سارد و بی‌موبالاته‌کان بلیند ده‌کرد و به‌ لوورده‌ی دریز دریز باسی به‌دبه‌ختیی خوی بو‌ ده‌گیرانه‌وه.

دوو پیاوه‌که‌ نه‌ ژووری مائی چوو‌بوونه‌ سهر‌ جیگا و ده‌یانه‌ویست بخه‌ون. مات نه‌ پشت‌ په‌رده‌که‌ی خویه‌وه‌ به‌ سکاتی گوت: نه‌م نه‌حله‌تی‌یه‌ دیسان ده‌ستی کرده‌ته‌وه‌ به‌ نه‌خواردن.

سکات جوولیه‌کی کرد و بو‌له‌یه‌کی لی‌هات. مات نه‌سهر‌ قسه‌که‌ی رویشت و گوتی: کاتیک وه‌زعی ئیستای له‌گه‌ل‌ جارن به‌راورد ده‌که‌م ده‌ئیم نه‌گه‌ر تا به‌یانی نه‌مری مؤجیزه‌ی کرده‌.

سکات نه‌ تاریکایی‌دا هاواری کرد و گوتی: وست به‌ ئیدی! چهند زور ده‌ئیی؟ نه‌تو‌ نه‌ ژنانیش زور‌بلی‌تری.

وه‌سبه‌ینی‌پرا دان‌چهرموو بریاری دا پی‌ به‌ پیی‌ خاوه‌نه‌که‌ی بر‌وا و یه‌ک نه‌حزه‌ش به‌جیی‌ نه‌هی‌لی. له‌و نیوه‌دا حه‌یوان ته‌ماشای نه‌و که‌لوپه‌له‌ی ده‌کرد که‌ له‌سهر‌ زه‌وی بلاو ببوونه‌وه‌. سندوو‌فتیکی بلیند و دوو تووره‌که‌ی گه‌وره‌ نه‌ که‌لوپه‌له‌که‌ زیاد ببوون. مات نوین و بالتو‌ چهرمه‌کانی سکاتی ده‌خسته‌ موشه‌ممایه‌کی گه‌وره‌. له‌وکاته‌دا دوو که‌سی سوورپیست هاتن و به‌ ری‌نوینی‌ی مات بارگه‌ و بنه‌ی سکاتیان هه‌ل‌گرت. مات خوشی ده‌سته‌نوینه‌که‌ی هه‌ل‌گرت.

وه‌ختیک مات گه‌پایه‌وه‌، سکات نه‌ به‌ر دهرگای مائه‌که‌ دهرکه‌وت و دان‌چهرمووی بانگ‌ کرد و بردیه‌ ژووری. پاشان به‌ نه‌سپایی گویی‌ حه‌یوانه‌که‌ی لاوانده‌وه‌ و قسه‌ی له‌گه‌ل‌ کرد. سکات گوتی: نه‌ی حه‌یوانی مه‌زلوومی‌ من، بزانه‌ که‌ نه‌من ده‌چمه‌ سه‌فه‌ریکی دوورودریژ و ناتوانم تو‌ له‌گه‌ل‌ خوم‌ به‌رم. وه‌ره‌ دیسان بو‌ مال‌ناوایی‌ مره‌مریکی دنگرم بو‌ بکه‌. نه‌مه‌ دواجاره‌ که‌ من گویم‌ نه‌ مره‌ی تو‌ ده‌بی.

به‌لام دان‌چهرموو نه‌ی‌مراند، به‌لکوو به‌ خه‌فه‌ته‌وه‌ چاویکی‌ نه‌ چاوی خواکه‌ی کرد و سهری‌ هاویشته‌ نیو‌ باسکه‌کانی.

مات گوتی: زووبه، ناغا، گهمی هۆرن لئ دهدا.

له راستی دا هۆرنی گهمی هه ئم له یووگۆن بهرز بوو.

مات دووباره گوتی: مستهر سكات په له بکه و ئهم خواحافیزییه دریزه بیرهوه. وهره له دهرگای پیشهوه بچۆ دهر و توند دای خه. منیش دهرگای پشتهوه داده خه.

ههر دوو دهرگا له یهک کاتدا داخران و دهنگیکی وشکیان لئ هات. پاشان ناله و قرخه یهکی به سۆز هاته بهرگۆی.

وهختیک سكات له سه رهوژیری ته پۆنکه که به رهو به ندهر ده هاته خوار به ئاوانه که ی گوت: مات! نه تو ده بی باشت ناگا لئی بی و وهزعی ویم بۆ بنووسی.

: به چاوان، ئهمر ده که ی... نا، گۆی بگره!

ههر دووکیان پاره وستان. دان چه رموو وهک نهو سه گانه که خواهنیان مردبی، دهی نووراند و به هاواریکی تییکه ل به قین دهرد و ئازار و بی به شیی خۆی دهرده بری. دهنگی هه روا تیژتر و بهرتر و جهرگبتر ده بوو، پاشان له رزه یهکی دلته زینی پهیدا ده کرد و بی دهنگ ده بوو و دووباره بهرز ده بووهوه.

”کازیوه“ یه که مین گهمی بوو که نهو سانه له کلوندی که وه ده پویشته. چه شیمه تیکی یه کجار زۆری نهو که سانه تیدا سوار ببوو که وه دوای زیر که وتبوون و نیستا ده گه رانه وه ولاتی خویان. هیندیکیان سامانیکی بی نه ندازه یان وه چنگ که وتبوو و هیندیکیان تووشی هه ژاری و دهسته تهنگی یهکی سهخت هاتبوون. هه موویان ههر بهو نیشتیا یه وه که هاتبوون ناماده ی گه رانه وه بۆ نیشتمانی خویان بوون.

له نزیک په یژه ی پرده که، سكات دهستی ماتى دهگوشی و مات ناماده بوو که بیته وه خوار. له نه کاو دوو ههنگاو له ولای خۆی و له پشته وه ی سكات چاوی به شتیک کهوت و لئی ورد بووهوه. سكاتیش ناوری دایه وه دوای خۆی. دان چه رموو له سه ر پرده که دانیشتبوو و چاوه پروان بوو.

دوو پیاوه که چه ند قسه یه کیان پیکه وه کرد و چونکه ههر دووکیان دهرگاکیان باش داخستبوو نافه ریمیان به یه کتر گوت. دان چه رموو هه روا بی نه وه ی بجوونئ گۆی یه کانی مات کردبوون و ته ماشای ده کرد.

مات گوتی: با بچم له گه ل خۆم بی هینمه خوار.

به لām هه رکه بۆلای دان چه رموو چوو، چه یوانه که ده سه به جئ رای کرد. مات وه دوای کهوت به لām دان چه رموو له نیو چه شیمه ته که دا ون بوو و دهوړیکی پرده که ی دا، جاریکی دیکه

دهرکه و تهوه و خولیکی دیکه‌ی دا، به‌لام هه‌رچونیک بوو نه‌که‌وته به‌ر دهستی مات. نه‌ودهم سکات بانگی کرد. هه‌یوانه‌که ده‌سبه‌جی به‌ قسه‌ی کرد و هات.

سکات دهستی کرد به‌ لاواندنه‌وه‌ی. نه‌نه‌کاو دیتی برینیکی تازه له‌سه‌ر لووتی هه‌یه و نیوان هه‌ردوو چاوانیشی رووشالیکی تی‌که‌وتوو. مات دهستی به‌ژیر زگی هه‌یوانه‌که‌دا هینا و گوتی: نیمه له‌بیرمان چوو‌بوو په‌نجه‌ره‌که دابخه‌ین. ناجسنه شووشه‌که‌ی شکاندوه و به‌ که‌لینی په‌نجه‌رده‌دا هاتوته‌ده‌ر، به‌رزگیشی بریندار بووه.

به‌لام وایدن سکات گویی بو‌ قسه‌ی نه‌و رانه‌گرت و له‌فکره‌وه چوو‌بوو. هورنی “کازیوه” رای‌گه‌یاند که‌ گه‌می‌یه‌که‌ وه‌رئ ده‌که‌وی. خه‌ک له‌ پرده‌کانی قه‌راخی چومه‌که‌وه ده‌هاتنه‌ خوار. مات کراواته‌که‌ی (بوینباخ) له‌ ملی کرده‌وه و چوو بو‌لای دان‌چه‌رموو که‌ له‌ ملی بخا و بی‌هینیتته خوار.

سکات گوتی: نا، هاوړئ، پیویست نیه، ئیی‌گه‌رئ، کارت پیی نه‌بی. خوا حافیز، نه‌تو ئیدی ده‌توانی برؤی. له‌باره‌ی گورگه‌که‌شه‌وه پیویست نیه شتیکم بو‌ بنووسی، نه‌من له‌گه‌ل خومی ده‌بهم.

مات به‌ سه‌رسورمانه‌وه گوتی: چۆن؟ ... ده‌ته‌وی بفرمووی که‌...!...

: هه‌ر نه‌وه‌یه که‌ گوتم!... وه‌ره کراواته‌که‌ت هه‌ل‌گره. نه‌من وه‌زع و حالی ویت بو‌ ده‌نووسم.

مات هاته‌ خوارئ، به‌لام له‌ نیوه‌پاستی په‌یژه‌که‌ راوه‌ستا و گوتی: دننیام که‌ نه‌م سه‌گه ناتوانئ له‌گه‌ل ناو و هه‌وای وی بسازی. کاتیک گه‌رما داها، کولکه‌که‌ی له‌بن‌را بو‌ بپرته‌وه.

په‌یژه‌که‌یان هه‌ل‌کیشا. “کازیوه” وه‌رئ که‌وت و له‌ لیوار دوور که‌وته‌وه. وایدن سکات به‌نیشانه‌ی مال‌ئاوایی دهستی بو‌ مات راوه‌شاند، پاشان هاته‌وه لای دان‌چه‌رموو و گوتی: باشه، شیتی نه‌حله‌تی، چونی پیتا خوشه‌ وا بکه‌!

خاکی جنوب

دان چهرموو له سانفرانسیسکو له گهمی دابه‌زی و مات و حه‌یران بوو. هه‌تا ئیستا هه‌میشه به‌سه‌ر خوی‌دا زال بوو و ده‌ی‌توانی جله‌وی ده‌سه‌لاتی له ده‌ستی خوی‌دا بی، به‌لام له‌و ده‌قیقه‌یه‌دا خوی لی ون ببوو. له‌و کاته‌وه که به‌سه‌ر شه‌قامه به‌ردرپژره لووس و بریقه‌داره‌کانی نه‌و شاره گه‌وره‌یه‌دا ده‌رپویشته، سپی‌پیسته‌کان له‌پیش چاوی ببوونه خواجه‌کی زور سه‌یر و سه‌مه‌ره و نه‌فسووناوی. نه‌و ماله‌ دارینانه که تا ئیستا دیتبوونی، ون ببوون و نه‌و خانوبه‌ره گه‌وره و بلندانه جیگایان گرتبوونه‌وه. شه‌قامه‌کان به‌چه‌ندین مه‌ترسی نه‌ناسراو و نه‌فسووناوی وه‌ک لوری و ترؤمبیل و فایتوون دا‌پوشرا‌بوون. نه‌سپی گه‌وره گه‌وره و به‌هیز عاره‌بان‌هی گه‌وره‌یان به‌دوای خویان‌دا راده‌کیشان. به‌ژیر نه‌و ته‌له نه‌ستوور و درپژرانه‌دا که به‌ه‌وادا راکشابوون، قه‌تاری کاره‌بایی به‌توندی تی‌ده‌په‌رین و وه‌ک پلنگه‌کانی لی‌ره‌واری شیمال نه‌ره و لووره‌یه‌کی پره‌ره‌شه‌یان له‌ پشتی مژ و دووکه‌له‌وه لی به‌رز ده‌بوو.

نه‌م شتانه هه‌موو نمونه و دیارده‌ی ده‌سه‌لاته گه‌وره‌کان بوون. ناده‌میزاده‌کان له‌ پشت نه‌وانه‌وه و له‌نیو نه‌وان‌دا وریا بوون و به‌رپوه‌یان ده‌بردن و فه‌رمانیان ده‌دا. شاریکی گه‌وره و به‌سام بوو. دان چهرموو هه‌روه‌ک نه‌و رۆژانه که تازه له‌ بیابانه‌وه رووی له‌ چادری کاستوورگری کردبوو، چووکه‌له‌یی و نابووتی خوی به‌رامبه‌ر به‌یه‌که‌مین شوینه‌واره‌کانی خویان هه‌ست پی‌کردبوو، ئیستاش هه‌ستی پی‌کرد و ترسا. حه‌شیمه‌تی له‌نه‌ژماربه‌ده‌ری خواکان و قه‌له‌بالغی پرجمو‌جۆلی وان نه‌وی گیز کرد. ده‌نگی وه‌ک هه‌وره تریشقه‌ی شه‌قامه‌کانی شار گویچکه‌ی که‌ر کرد و هاتوچۆی له‌ چه‌شنی لافاو و بی‌برانه‌وه‌ی نامرازه‌کان حالی وی تیک دا. حه‌یوان هیچ وه‌خت پی‌نویستی پی‌وه‌ندی و ژیر فه‌رمانی خوی ده‌ره‌ق به‌ خوی خوشه‌ویستی به‌و نه‌ندازه‌یه هه‌ست پی‌نه‌کردبوو، به‌جۆریک بوو که له‌ترسان شان به‌ شانی وی ده‌رپویشته و بو به‌ره‌وروو‌بوونه‌وه له‌گه‌ل هه‌ر پیشه‌اتی‌ک حازر و ناماده بوو.

ریکه‌وتیکی تازه‌ی هاته‌پیش که هه‌تا ماوه‌یه‌کی یه‌کجار درپژر یادی وه‌ک مؤته‌یه‌کی سامناک له‌ میشکی و له‌ خه‌ونه‌کانی‌دا مایه‌وه. کاتی‌ک هه‌ردووکیان له‌ شار تی‌په‌رین، گه‌یشته‌نه ئیزگه‌یه‌کی پر له‌ قه‌تار. له‌وی سکا‌ت دان چهرمووی به‌جی‌هیشته‌(یان دان چهرموو وا حالی بوو که نه‌وی به‌جی‌هیشته) و حه‌یوانه‌که له‌نیو عاره‌بان‌یه‌کی بارکیشان‌دا له‌ په‌نای کومه‌ئیکی گه‌وره سندووق و جانتا زنجیر کرا. له‌وی خواجه‌کی به‌هیز و به‌توانا فه‌رمانی ده‌دا و خواکانی دیکه به‌سته و جانتا‌کانیان ده‌برد و دایان ده‌به‌زاندن. دان چهرموو له‌و جه‌ه‌نه‌مه پره‌ه‌راوه‌ریا و

جهنجائییه دا ههتا کاتیک که لوپه له که ی خاوهنی نه ناسییه وه و له په نا خوی نه دیتن، نه هاته وه سه ره خو. چه یوان زور به وردی وریای که لوپه له که بوو.

سه عاتیک پی چوو، وایدن سکات هاته وه. خوی چوارشانه ی بارکیشه کان بۆله یه کی لی هات و گوتی: باش بوو هاتیه وه، سه گه کهت نه ی ده هیشته ته نانه ت قامکیش له که لوپه له که ت بدهم.

دان چه رموو یان له عاره بانه که هینایه خوار و چه یوانه که زور سه ری سو پر ما. شاره نه فسووناوی یه که له بهر چاوی ون ببوو. نه ویان له نیو ژووریکی وهک ژووری مالان دا به ند کردبوو و دیسانیش شاره که دهوری دابوو. دان چه رموو چه ند له حزه یه ک له و ئالوگۆره سهیره سه ری سو پر ما و پاشان نه ویشی وهک نمونه یه کی دیکه ی توانای نه فسووناوی و نه ناسراوی خواکان دانا. نه مهش شتیکی تایبه ت به خواکان بوو و دان چه رموو توانای ده ستتی وه ردانی نه بوو.

فایتوونیک له وی راوه ستا بوو. ژن و پیایونیک نزیک بوونه وه. ژنه که باوه شی کرده وه و توند ده ستی ده ستوی خوی دان چه رموو کرد. نه م کاره له بهر چاوی دان چه رموو کرده وه یه کی خهراپ و دوژمنانه بوو و چه یوان زور به رقه وه ده ستی کرد به مراندن. سکات باوه شی کرده وه و چوو بۆلای دان چه رموو و رای گرت و به دایکی گوت: شتیکی نیه، دایه، مه ترسه، نه م چه یوانه پیی وا بوو نه تو نیازی نازاردانی منت هیه. هیج وه ختیکی شتی وا قبول ناکا.

ژنه که هه روا له ترسان رهنگی بزركابوو و سه روپۆته لاکی تیک چوو بوو، پی که نی و گوتی: به و پییه، رۆله گیان، ههتا نه م سه گه دیار بی، نه من ناتوانم تو له باوهش بگرم و ماچت بکه م.

: دایه گیان، وا نیه، زور زوو فییری ده که یین رهفتاری خوی باش بکا.

به لام له بهر نه وهی دان چه رموو به چاوی ده رپه رپه وه هه روا ده ی مراند و نارامی نه ده گرت، سکات دووباره ده ستی به پشتی دا هینا و گوتی: بکه وه، ناغا، بکه وه، نارام به! ... چه یوان به نابه دتی به قسه ی کرد.

سکات بی نه وهی چاو له دان چه رموو وه رگی پری، باوه شی بۆ دایکی کرده وه و گوتی: دایه گیان، نیستا وه ره! ...

به لام چه یوان هه روا مووی له سه ر پشتی راست ببوونه وه و ده یه ویست راست بیته وه. سکات به سه ری دا نه راند و گوتی: بکه وه، بکه وه! ...

دان چهرموو دیسان کهوت، بهلام زور به نیگه رانی وریای هه موو رهفتاریکی دوژمنانه ی پیشوازی کهران بوو. لهو رهفتارانه رووداویتی خهراپ دروست نه بوو.

ئهو دهم کهل و په له کهیان له نیو فایتوونه که هاویش و خوی خوشه ویستی و خواکانی بیگانه سوار بوون. دان چهرموو به وشیاری به دوای فایتوونه که دا غاری دا و مووهکانی پشتی هه روا گرژ بوون؛ دهتگوت دهبه وی له ئه سپهکان حالی بکا که له حالی بکا بهو خیرایی به خواکه ی وی له گه ل خویان دهبه ن، وریای هه موو ناکار و کرده ویه کیانه.

چاره گه سه عاتیکی دواتر فایتوونه که له ده رگایه کی به ردینی گه وره چووو ژوور و به نیو شه قامیتی جوان دا که هه ردوو بهری داره گوئیز بوو و دارهکانی وهک گومبه ز سهریان ویک هینابوو، چووو پیش. له چهپ و راست چیمه نی سهوز و به رین راخرابوون و له نیو وانیش دا داره پروو به لکوپویی پر و نه ستوره وه چوو بوونه ناسمان. که میک نه ولاتر دیمه نیکی پیچه وانیه دیمه نه سهوز و جوانه که ی چیمه ن ده هاته بهر چاو. نهو سهوزه گیا پیگه یشتووانه که هه تاو زهردی کردبوون هه تا چاو هه تهر دهکا، دیاربوون. ته پۆلکه ی رهنگ قاوهیی داپوشراو به له وه رگه ی پان و به رینیش له ناسو ده رکه وتبوون. له وسه ری شه قامه جوانه که خانوو به ریه کی رازاوه به چه ندین په نجه ره و پیش ده رگایه کی سه ردا پوشراوه وه ده هاته بهر چاو.

دان چهرموو ده رته تانی نه بوو نهو هه موو دیمه نه جوانه ته ماشا بکا، چونکه هیشتا فایتوونه که نه چوو بووه ژووری باخه که که سه گیکی زهلام له نهوعی سه گانی بهر میگهل به لمبۆزی تیژ و چاوی داگیر ساوه وه، رق نه ستوور و بی باک هی رشی کرده سه ر. سه گی هی رشکه ر کهوته نیوان دان چهرموو و خاوه نی و دهبه ویست له باخه که ی ده ربکا. مووی پشتی دان چهرموو گرژ بوون و خه ریک بوو زهبری کاریگه ر و مه رگه یینی خوی له سه ری سه گی میگهل بدا که له نه کاو لاقی رهق بوون و حالی تیک چوو و دهستی له شه ر هه ل گرت. سه گی سه ر میگهل می بوو و قانونی ره گه زی دان چهرموو ش ریگای نه ددها هی رش بکاته سه ر سه گی می. ههستی سه ر و شتی گورگی جعیل ده بوو ژایه وه و نهویش چاره یه کی بیجگه له مل که چی بو فهرمانی نهو ههسته سه ر و شتی به نه بوو. بهلام سه گی سه ر میگهل وا نه بوو. سه ر و شتی نهو بیزاری به کی توند له بیابان و هه موو شتهکانی بیابان بوو. دان چهرموو له پیش چاوی وی گورگی بکا بوو که پشتا و پشت خواردنی خوی له میگه له مه ران دابین کردبوو و چه ندین سه ده بوو که له گه ل وی دوژمن بوو.

له کاتیک دا دان چهرموو بو خوپاراستن له شه ری حه ریف ده کشایه وه، سه گی سه ر میگهل خوی پیدا دا و ددانی به شانی دا برده خوار. حه یوان به خوی نه بوو مه راندی و هه وئی دا دیسان خوی لهو سه گه به نازاره پیا ریژی. سه گی سه ر میگهل هه روا بی به زهیی و بی په روا وه دوای ده کهوت و ساتیک نه ی ده هیشتا ناسوده بی.

پیاویکی نه ناسیواو که له فایتوونه که دا بوو، سه‌گه‌که‌ی خوی بانگ کرد و گوتی: کوولی، کوولی، وهره نییره!

وایدن سکات پی‌که‌نی و گوتی: بابا، زوری گوی مه‌دهیه، ناخر نه‌م گورگه‌ش ده‌بی به ری‌وشوینی نییره رابی و چ باشتر که هر له نیستاره دست پی‌بکا.

فایتوونه که هر اوا ده‌رؤیشت و کوولی هر اوا ریگای دان‌چهرمووی به‌ستبوو و له‌گه‌ل هه‌موو فیل و ته‌له‌که‌یه‌ک که گورگی زورزان به‌کاری دینا، نه‌و نه‌ی‌ده‌هیشت به‌نیو باخه‌که‌دا بر‌وا. خوی خوشه‌ویستی به‌ره به‌ره نه‌دیو ده‌بوو. دان‌چهرموو که جازب ببوو، یه‌کیک له فیله‌کانی شهری وه‌بیر هاته‌وه و پالیکی توندی به‌سه‌گی به‌نازاره‌وه نا. دینه‌سه‌گ له عهرزی گه‌وزی و له‌حایی‌کدا ناله‌ی دلته‌زینی وی ده‌نگی ده‌دایه‌وه، دان‌چهرموو به‌دوای فایتوونه‌که‌دا رای‌کرد. فایتوون له به‌ر خانووبه‌ره‌که راوه‌ستا.

له‌وی دووباره رووداویکی ناخوش هاته پیش. توله‌یه‌کی راوی له حه‌شارگه‌یه‌ک ده‌رپه‌ری و بی‌نه‌وه‌ی ببینری له‌نه‌کاو خوی به‌دان‌چهرموودا دا. زه‌بره‌که هیند توند بوو که گورگی ججیل خوی نه‌گرت و که‌وت. رفیکی زور دای‌گرت و خیرا راست بووه‌وه تا مشووری نه‌و سه‌گه بی‌شهرمه بخوا. راست له‌و کاته‌دا کوولی که وه‌دوای نیچیری خوی که‌وتبوو به‌رق و قینیکی زیاتره‌وه گه‌یشته جی و ریگای به‌چه‌ته‌ی بیابان گرت. بی‌گومان نه‌گه‌ر کوولی نه‌هاتبایه، توله‌ی راوی له‌نیو ده‌چوو، به‌لام دینه‌سه‌گ مؤله‌تی به‌دان‌چهرموو نه‌دا و بی‌په‌روا خوی پی‌دا دا. دان‌چهرموو بو دووه‌مین جار مه‌لاسی زه‌وی بوو. له‌و کاته‌دا وایدن سکات بوو به‌نیو‌بژی‌که‌ر و دان‌چهرمووی گرت‌ه‌وه. بابیشی سه‌گه‌کانی دیکه‌ی بانگ کرد. سکات گوتی: میوانداری‌یه‌کی چ گه‌رمیان له‌م گورگه به‌سته‌زمانه‌ی شیمال کرد! نه‌م حه‌یوانه له‌ته‌واوی ژبانی‌دا تاقه جاریک پشتی له‌ زه‌وی درابوو، به‌لام نه‌م نارسه‌نانه له‌ ماوه‌ی نیو ده‌قیقه‌دا دوو جاریان پشتی وی له‌ زه‌وی دا.

هیندای خوی نه‌ناسی دیکه له‌ مائخ هاتبوونه‌ ده‌ر. هیندیکیان به‌ریز و نه‌ده‌به‌وه له‌وانی دیکه دوور راده‌وه‌ستان، به‌لام دوو خوی ژن هه‌رنه‌و نا‌کاری دوژمنانه‌ی ژنه‌که‌ی پیشوویان دووپاته کرده‌وه و ده‌ستیان له‌ نه‌ستوی خاوه‌نی کرد. چونکه وی‌ده‌چوو دیسان له‌م نا‌کاری خواکان وه‌زنده‌ی‌یه‌ک به‌ خوی دان‌چهرموو نه‌گا و ده‌نگیشیان راویژی هه‌ره‌شه و په‌لاماری نه‌بوو؛ حه‌یوانه‌که چاوپوشی کرد و نه‌ی‌م‌راند. له‌ پاشان هه‌موو نه‌و خویانه‌ی له‌وی بوون، به‌ نه‌رمی و میهره‌بانی ده‌ستیان کرد به‌ لاواندنه‌وه‌ی دان‌چهرموو، به‌لام نه‌و به‌ م‌راندنیکی نه‌رم له‌وانی تی‌گه‌یاند که باشتر وایه خه‌ریکی کاری خویان بن. خوی دان‌چهرمووش ده‌ستی به‌ دلخوشی دانه‌وه‌ی وی کرد و له‌سه‌ره‌خو چهند جار ده‌ستی له‌ سه‌ری دا و لاواندیه‌وه.

خواکان له پليکانه کانی پيش خانووبه ره که سهر که وتن و چوونه ژووری. یه کیک له خواکانی ژن دهستی له ملی کوولی کردبو و دهیه ویست به نهرمی و لاواندنه وه نارامی بکاته وه. به لام کوولی هه دای نه ددها و هه روا دهی مپاند؛ وا دیار بوو چاوپوشی خواکان له هاتنه ژووری نه م گورگه کیوی یه ی بوخوی به سووکایه تی ده زانی و به دله وه لهو باوهره دا بوو که خواکان له باره ی نهو چاوپوشی به بی مانایه دا خه تابارن. ”دیک“ تو له ی راوی خاوه ن مال نیستا له سهر پليکانی دالانی راکشابوو، کاتیک دان چه رموو پی به پیی خاوه نه که ی به وی دا رابوورد، لیی مپاند. سگات ده رگای ژووره که ی کرده وه و پاشان رووی کرده گورگه که و گوتی: وهره، گورگی من، له پیش دا نه تو بچوو ژوور.

دان چه رموو به کلکی هه لکراو و لاقی راکشاه وه بی نه وه ی چاو له دیک وهر بگپری، به ناز و خورانانه وه چوو ژوور. حیوان وریا بوو که نه کا تو له راوی یه که له ته نیشتی را له نه کاو هیرشیکی دیکه ی بو بکا و بو به ره نگار بوونه وه ی ههر مه ترسی یه ک که له ژووری ماله که دا په ییدا بی حازر و ناماده بوو. له نیو ژووره که دا شتیک نه بینرا که بو لی ترسان ببی و ریکه وتیک رووی نه دا. دان چه رموو زور به وردی ده وروبه ری خوی به تاقی کرده وه و پاشان به مپاند نیکی نیشانه ی ره زامه ندی یه وه له بهر پیی خاوه نه که ی راکشا. به لام له هه موو حالیکه دا گوچکه کانی قوت و وشیار، وریای ههر چه شنه مه ترسی یه کی شاراوه بوون. کی دهی زانی؟ له وانه بوو له نیو میچی بلیند و به رینی نهو خانوو جوانه دا که وهک میچی ته له یه کی گه وره له ژوور سهری قورسای ده کرد، مه ترسی یه کی سامناک بو ی له بوسه دا بی و نهو ناگای لی نه بی.

به لی، کی دهی زانی؟!

هەریمی دەسلاتی خوا

دان چەرموو بە پێی سروشتی تایبەتی خۆی نەك هەر دەیتوانی لەگەڵ كەسانی جۆراوجۆر و شتی جۆراوجۆر رابن، بە لكوو پینووستیی ئەو رهااتنەشی هەست پندەکرد و تەدەگەشت، بە جۆریك كە ئە "سییراویستا" (ملکی سكات قازی، باوکی وایدن سكات) بە زوویی لەگەڵ هەموو شتیك رهاات و هەروای دەزانی ئە مائی خۆیەتی.

دیك، تۆلە ی پائ، پاش چەند جار زویربوون و نازکردن حازر ببوو ئەبەر خاتری خاوەنەکانی چاو ئە چارە ی ئەو گورگە بكا و لەگەڵی هەلكا، تەنانەت بی مهیل نەبوو دۆستایەتییشی لەگەڵ بكا، بەلام دان چەرموو گوئی نەدەدایە دۆستایەتی هیچ كام ئە هاونوعانی خۆی. ئەو هەمیشە دوور ئە كۆری هاوڕەسەنانی خۆی ژیا بوو، ئیستاش دەیهووست هەروا بمینی. بۆیە دەستی پێشخەری یەکانی "دیك" ی بۆ دۆستایەتی بی وەلام هیشتەو و هەموویانی رەت كردهو. سەگی نەجیب دەستی ئە نیازەكە ی خۆی هەلگرت و ئەو بەدوا موبالاتیكی بە دان چەرموو نەكرد، هەروەك ئەویش گوئی نەدەدایە دیك.

بەلام رەفتاری كوولی لەگەڵ دان چەرموو وا نەبوو، هەرچەند بەهۆی پشتیوانیی خاكانەو ناپار بوو، بوونی وی ئەو مائەدا قبوول بكا، بەلام ئەیتوانی دەستی ئە نازار و ئەزیەتی هەلگیری. گورگان ئەو نەندەیان میگە ئە مەر تالان كرددبوون و لەگەڵ باب و باپیرانی بەشەر هاتبوون كە ئەو ئەیتوانی ئەو هەموو رابردوو ئەبیر خۆی بەریتەو. كوولی بە كە لكوو رگرتن ئەو كە چونكە دیل بوو دان چەرموو شەری لەگەڵ نەدەكرد؛ بۆ نازار و ئەزیەتی وی هیچ دەر فەتیكی ئەکیس خۆی نەدەدا. دان چەرموو بە ناپار كوئی ئەستووری پشتی خۆی دەكردە سپەری ددانە تیژەکانی و پاشان ئارام و سەنگین بە ریی خۆی دا دەرویشت. هەركاتیك بی شەرمیی كوولی ئە ئەندازە دەچوو دەر و بە دل رەقی یەکی زیاترەو ددانی ئە گوشتی وی رۆ دەكرد، دان چەرموو بەتوورەیی، بەلام بی موبالات سەری وەر دەسووراند و ئەسەر هیلیكی بازنەیی دەستی دەكرد بە غاردان. بەلام سەرەنجام فیڕ بوو هەركاتیك دیتی نزیك دەبیتەو، هەستی و جیگایەكە ی خۆی بۆ بە جی بیلی.

دان چەرموو ئە ژیانی تازە ی زۆر مەبەستی تازە فیڕ بوو. مەسە ئە گرنگەکانی ژیا ن لیڕە زۆر ئە هی مەملەكەتی شیمال ئالۆزتر بوون. خاوەنەكە ی ئیستاشی هەروەك كاستوورگری بنەمائەیهکی هەبوو كە ئە جلوبەرگ و خواردن و خانووبەرەدا لەگەڵی شەریك بوون و دەبوایە هەروەك خۆی، جیگای ریزی دان چەرموو بن. ژمارە ی ئەندامانی ئەم خیزانە ئە هی بنەمائە ی

کاستورگری زیتر بوو. خاوهنی و دایکی و باوکی، سکات قازی و دوو پووری و ژنه‌که‌ی "نالیس" و دوو مندالی بچووکی، کوپه چوارساله‌که‌ی و کچه شه‌ش ساله‌که‌ی، نه‌ندامانی نه‌و خیزانه‌یان پی‌ک دینا. دان‌چهرموو بی‌نه‌وه‌ی بزانی چ خزمایه‌تی‌یه‌ک له‌نیوان خاوهنی و نه‌مانه‌دا هه‌یه، ریگای ده‌دا هه‌رکام له‌ وان بی‌لاوینیته‌وه و ده‌ستی خوشه‌ویستی به‌سه‌ردا بی‌نی. یاری‌کردن له‌گه‌ل منداله خوشه‌ویسته‌کانی خاوه‌ن‌مالیش زوو فی‌ر بوو و به‌میهره‌بانینی وان به‌دغه‌ری و نه‌زیه‌ت و نازاری منداله سووریسته‌کانی له‌بیر چوووه‌وه. دان‌چهرموو به‌ نه‌نقه‌ست هیندی ده‌ست‌بزیوی شیتانه‌ی منداله‌کانیشی قبول‌ده‌کرد و هه‌رکاتی‌ک له‌پاده‌به‌ده‌ر نه‌زیه‌تیان ده‌کرد، لی‌یان دوور ده‌که‌وته‌وه. به‌وحاله‌ش هیچ که‌س نه‌ی‌توانی نه‌و مراندنه خوشه‌ی وه‌ک مرخه‌مرخی پشیله له‌ زاری وی بیسی، چونکه دان‌چهرموو نه‌و ده‌نگه‌ی ته‌نیا له‌خوشیی خوا خوشه‌ویسته‌که‌ی له‌ گه‌روو ده‌هات و به‌س.

ره‌فتاری دان‌چهرموو له‌گه‌ل خزمه‌تکاره‌کان ده‌بوو جوړیکی دیکه بی. له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌وانیش ملکی خاوه‌نه خوشه‌ویسته‌که‌ی بوون، چاوی لی‌ ده‌پوشین و کاریکی به‌ کاریان نه‌بوو. نه‌مانه وه‌ک "مات" که له‌ کلون‌دیک خزمه‌تی خاوه‌نی وی ده‌کرد، به‌رپرسی چیش‌ت‌لی‌نان و قاپ‌شوتن و کاره‌کانی دیکه‌ی نیوما‌ل بوون؛ دان‌چهرموو ریگای نه‌ده‌دا نه‌مانه بی‌لاوینه‌وه و هیچ ئوگ‌ریشیان نه‌بوو.

هه‌ریمی ده‌سه‌لاتی خوا خوشه‌ویسته‌که‌ی هه‌تا ده‌ره‌وه‌ی مالیش ده‌رپویش‌ت و به‌پاده‌ی پی‌ویست به‌رین بوو، به‌لام بی‌برانه‌وه نه‌بوو. میله‌یان به‌ ده‌وری نه‌و هه‌ریمه‌دا کیش‌ابوون و خاکی پشت میله‌کان ملکی تاییه‌تی خواکانی دیکه بوو. له‌ مه‌مه‌که‌تی شیمال ته‌نیا حه‌یوانی که‌وی که‌ له‌گه‌ل مرو‌ف ده‌ژیا، سه‌گ بوو و هه‌موو حه‌یوانه‌کانی دیکه له‌ بیابان ده‌ژیان. سه‌گه‌کان هه‌قیان هه‌بوو نه‌گه‌ر نه‌و حه‌یوانانه‌یان ده‌ست‌که‌وی به‌ هی‌خو‌یانیان بزنان. به‌پی‌ی نه‌م قانونه، دان‌چهرموو گه‌یش‌ت‌بووه هه‌ر گیان‌داریک، له‌به‌ریه‌کی هه‌ل‌دری‌بوو و خوار‌د‌بووی و هه‌رگیز به‌بیری‌دا نه‌ده‌هات که له‌ مه‌مه‌که‌تی جنوب وه‌زعه‌که جوړیکی دیکه بی. روژ‌کیان ده‌مه‌و خو‌ره‌لات له‌ کاتی‌ک‌دا هه‌روا بو‌خوی ده‌گه‌را، به‌لای جووچکه مریش‌کی‌ک‌دا تی‌په‌ری که له‌ کولانه مریشک هات‌بووه ده‌ری و گه‌یش‌ت‌بووه حه‌وشی مائی. دان‌چهرموو له‌ چاو‌ت‌روو‌کان‌د‌نی‌ک‌دا جووچکه‌ی گرت. جوو‌جیله‌ی به‌سته‌زمان له‌ترسان قیراندی و با‌ئه‌فره‌ی کرد به‌لام ده‌سه‌به‌جی خورا. گوشتی جوو‌جیله‌که به‌هوی دان‌یکی زوره‌وه که له‌میژ بوو ده‌ی‌خوارد، زور‌قه‌نه‌و و ناسک بوو و دان‌چهرموو پاش نه‌وه‌ی لی‌وه به‌خوینه‌کانی لسته‌وه، هه‌ستی کرد زور به‌له‌زه‌ت بووه و هه‌تا نی‌ستا خواردنی وا به‌له‌زه‌ت و خوشی نه‌خواردوه.

لای نیوه‌پویه به‌خت یار بوو و دان‌چهرموو تووشی جووجیله‌یه‌کی دیکه بوو که له‌هوشی ته‌ویله‌ی‌دا له‌دانی ده‌گه‌را. یه‌کیک له‌مه‌یته‌ره‌کان هاته‌ یاریده‌ی جووجه‌له‌که. مه‌یته‌ر که له‌مه‌ترسیی گورگی زائم‌ بئ‌خه‌به‌ر بوو له‌جیاتی گۆپال، قه‌مچی باریکی فایتوونیکی هه‌ل‌گرت و چوو پینش. دان‌چهرموو که له‌وانه بوو به‌گۆپال بکشیتته‌وه له‌وه‌قه‌مچی‌یه باریکه نه‌ترسا و به‌زه‌بری یه‌که‌م جووجیله‌که‌ی به‌ره‌لا کرد و هی‌رش‌ی کرده‌ سهر مه‌یته‌ره‌که. ههر له‌وکاته‌دا که قه‌مچی‌یه‌که بؤ دووه‌مین جار ده‌هاته‌خوار گورگ بئ‌ده‌نگ و نارام خو‌ی هاویشته و به‌گه‌رووی کابرای مه‌یته‌ره‌وه هه‌ل‌واسرا. کابرای به‌سته‌زمان که‌وت و هاواری "ئه‌ی خوا هاوار، به‌فریام بگه‌ن!..." ی لئ‌هه‌ستا. پاشان قه‌مچی‌یه‌که‌ی فری‌دا و هه‌ردوو باسکی وه‌ک خاچ کردنه سپه‌ری گه‌رووی. گوشتی باسکی هه‌تا سهر ئی‌سک هه‌ل‌پیشا و له‌حالی‌کدا خوینیکی زوری له‌به‌ر ده‌رپیشته، هه‌ستایه‌وه و هه‌لات بؤ‌لای ته‌ویله. نه‌گه‌ر له‌وه‌ده‌مه‌دا کوولی نه‌هاتبایه و نه‌که‌وتبایه نیو کاره‌ساته‌که، جیسابی کابرای مه‌یته‌ر ته‌واو بوو. دینه‌سه‌گ تووره و بئ‌ئه‌مان خو‌ی به‌دان‌چهرموو‌دا دا. ده‌رکه‌وت به‌دگومانیی وی ده‌ره‌ق به‌و گورگه وه‌حشی‌یه زور راست و به‌جئ بووه و به‌سه‌ره‌اتی نه‌و رۆژه، به‌پی‌چه‌وانه‌ی هه‌له‌ی خواکان، بؤ‌چوونه‌که‌ی وی به‌ته‌واوی ئی‌سبات کرده. ده‌رکه‌وت که چه‌ته‌ی بیابان ره‌سه‌نی خو‌ی ده‌رخستوه و تاوانه‌کانی پی‌شووی ده‌ست پی‌کردوونه‌وه.

مه‌یته‌ره‌که هه‌لاتبووه په‌نایه‌ک و دان‌چهرمووش له‌به‌رامبه‌ر ددانه پر پق و قین و هه‌ره‌شه‌کانی کوولی‌دا ده‌کشایه‌وه. سه‌رنجام وه‌ره‌ز بوو و شانی خو‌ی له‌پیش ده‌می وی راگرت و پاشان بؤ‌ئه‌وه‌ی دینه‌سه‌گه‌که ماندوو بکا به‌سه‌ر هی‌لی بازنه‌یی‌دا رای کرد، به‌لام کوولی ئاماده نه‌بوو ده‌ست له‌ته‌مبئی تاوانبار هه‌ل‌بگری و وای لئ‌هات که ئاخه‌ره‌که‌ی دان‌چهرموو ماقوولی و سه‌نگینی‌یه‌که‌ی وه‌لانا و به‌ره‌و بیابان رای کرد.

کاتی‌ک سکا‌ت له‌مه‌سه‌له‌که ئاگادار بوو گوتی: خه‌راپ نه‌بوو، ئه‌مه فی‌ری ده‌کا که له‌مه‌ودوا کاری به‌جووجیله‌کان نه‌بئ، به‌لام ئه‌منیش نه‌گه‌ر جارینکی دیکه کاری وای لئ‌ببینم، ده‌رسیکی باشی داده‌دم.

دوو شه‌و دواتر، باشتر له‌وه که سکا‌ت ده‌یه‌ویست، هه‌ل‌که‌وت. دان‌چهرموو له‌نزیکه‌وه له‌کولانه‌ی مریشکه‌کان ورد ببوووه و شاره‌زای عاده‌تیان ببوو. کاتی‌ک دنیا به‌ته‌واوی تاریک بوو و مریشکه‌کان هه‌ریه‌که له‌جیی خو‌یان هه‌ل‌نیشتن، به‌سپایی و نارام، به‌داری‌کدا که له‌وه‌نزیکانه بوو، سه‌رکه‌وت و خو‌ی هاویشته سه‌ریانی کولانه‌که. له‌وی‌را به‌سه‌ر عه‌رز‌ی‌دا خزی و چوو زووری کولانه‌که. له‌هاواری مریشکه‌کان هه‌نگامه‌یه‌کی سه‌یر به‌ریا بوو و کوشترینکی سامناک وه‌ری

کهوت. بهیانی وهختیک سكات له هۆدهکهی خۆی هاته دهری، مهیته رهکهی که لاکسی په نجا مریشکی سپی له رهگزه رهسه نه کانی له سه ر پلیکانه کان و له بهر چاوی وی به ریز دانابوو.

سكات له سهیران و به ئافه ریمی ئه م شاکاره بی وینه یه ی کوشتار، فیتوویه کی دریزی ئادا. ههر له و کاته دا دان چه رموو هات و بی ترس و شه رمه زاری له چاوه کانی خاوه نیه وه پاما. حه یوان چونکه له دزیوی ئه م تاوانه ئاگادار نه بوو، وهک که سیک که کاریکی شیایوی ئافه ریم و ستایشی کردبی، ههر به و به خونازین و له خۆبایی بوونی جارانیه وه به ریگادا ده رۆیشت. سكات لیوی خۆی به ددانی گرت و زۆر به تووره یی له گه ل دان چه رموو قسه ی کرد. تووره یی یه که ی له راویژی قسه کانی دا ده رده کهوت. پاشان پشت ملی گرت و لمبۆزی برده پیش که لاکسی مریشکه کان و ههر له و حاله دا زلله یه کی توندی له لاچاوی پاکیشا.

جاران وهختیک کاستوورگری یان بیووتی سمیث زلله یان ئاوه دا حه یوانه که ته نیا ئیشی له شی هه ست پی ده کرد، به لام ئیستا به ته مبیی خوی خۆشه ویستی ئه گه رچی سووکتیش بوو، زۆر نارچه ت ده بوو و زه بره که کاری ده کرده سه ر ناخی ده روونی. ئیشی زلله یه کی زۆر سووکی خاوه نی ئیستای چه ندین جار زیاتر له دارکاری یه کانی رۆژگاری پیشوو بوو، چونکه ئه م زله سووکه نیشانه ی ئه وه بوو که خوی خۆشه ویستی لی تووره یه و ئه ویش هه رگیز توانای هه لگرتنی باری به دبه ختی یه کی وا گه وره ی نه بوو. دان چه رموو له و رۆژه به دواوه هه رگیز وه دوا ی جووجیله کان نه کهوت.

پاش ئه و وهخته دیسان سكات ئه وی برده کن کولانه ی مریشکه کان و له نیو وان دا به ره لای کرد. دان چه رموو کاتیکی ئه و گۆشته به تام و زیندووه ی له پیش ده می خۆی هه ست پی کرد، خه ریک بوو ته سلیمی سروشتی بیابانی خۆی بی و ئامبازیان بی، به لام خاوه نی به فه رمانیکی قایم ئه وی له و کاره گپرایه وه و له غاوی به زاری نهوسی سه رکیشی دا دایه وه. له وه به دوا دان چه رموو هه ریمی جووجیله کانی نه شکاند و ئه وانی له بیر خۆی برده وه، به لام چونکه هیشتا بابی سكات له ته مبی و ته ربیه تی وی دنیا نه بوو، رۆژیکیان دوا ی نیوه رۆیه به فه رمانی سكات دان چه رموو یان له کولانه ی مریشکه کان دا چه بس کرد و هه یج شتیکی پرووی نه دا. حه یوان له وی دا راکشا و خه وی ئا کهوت. کاتیکی وه خه به رهات له قاپی ئاوی مریشکه کان ئاوی خواره وه، پاشان له دیلیی خۆی وه رز بوو، به ناچار خۆی هه لاویشت و چووه سه ربانی کولانه که و له وی را بازی دا. پاشان به ئارامی گه پرایه وه لای ئه ندامانی بنه ماله که هه موویان له سه ر پلیکانه کانی بهر ده رگا کو بیوونه وه و وریای ئا کاره کانی وی بوون. سكات قازی، باوکی سكات له روخساریه وه پاما و چه ندین جار ئه م رسته یه ی دووپاته کرده وه: دان چه رموو، به راستی ئه تو زۆر له وه به نرخ تری که ئه من بیرم ئا ده کرده وه.

دان چهرموو فیر بوو که دهبی کاری به جووچکه مریشکی خواکائی دیکهش نه بی. له مائدا بیجگه له مریشک، پشیله و کهرویشک و قهله موونهش هه بوون و نه وانیش ده بوو له نه من و نه ماندا بن و به گشتی ده بوو هه رچی بوونه وهری زیندووویه له په لاماری نه و به دوور بی. ته نانهت له چیمه نه دوور و چوله کانیشدا هه ویرده دهی توانی به دنئیایی به بن لووتی دا بفری و ساغیش ده رچی. دان چهرموو له تاوان ده له رزی، به لام به سهر سروشتی سه رکیشی خویدا زال ده بوو و جوو لهی نه ده کرد، چونکه ویستی خواکان نه مه بوو.

به وحالتهش روژیکیان له قهراخ میسه چاوی به ”دیک“ کهوت که که رویشکیکی دیتبووه و ره پیی دنا، خاوهن له وی بوو، که چی نهک هه ر دیکی دهنگ نه دا، به لکوو نه ویشی هان دا که له گه ل نه و سه گه راوکه ره وه دوای نیچیره که بکه وی. له وهره قانونیکی دیکه ی بو درکهوت نه ویش نه وه بوو که: که رویشکی میسه ی وهک حیوانه مائی یه کان له ”په نا“ دا نین و سموره و هه ویرده و که ویش هه روان. نه مانه جانه وهری بیابان که پاریزگاری خواکان نایان گریته وه و نه و مافانه یان نیه که حیوانه مائی یه کان هه یانه و سه گان نازادن و ده توانن راویان بکه ن.

نه م قانونانه هه موویان ناروون و پیچه لپوچ بوون و لیک جیا کردنه وهی کات و جیگای جی به جی کردنی دروستی هه رگام له وان دژوار بوو. ری وشوین و داب و ده ستووری نه م شارستانه تی یه تیکه ل پیکه نه که وهک گل لوی نائوز تیک با هه ل درابوو و هه میسه پیشی به ده رختنی شوینه وارده کانی سروشتی سه رکیشی دان چهرموو ده گرت، نه و حیوانه ی زور جارز کرد بوو.

دان چهرموو روژیکیان به دوای فایتوونی خاوهنه خوشه ویسته که ی دا چووه شاری ”سان ژووزه“ نزدیکترین ناوه دانیی کوستان. له وی چاوی به دوکانی قه سابه کان کهوت که گوشتی سوور و خویناوی، بی هیج له مپه ریک هه لاهه سرابوو، به لام نه و هه قی نه بوو ده می لی دا. خه لک که نه ویان دهی، راده وهستان و زور به وردی ته ماشایان ده کرد و له وهش خهراپتر، ته نانهت دهستی میهره بانی و لاواندنه وهشیان به سه ری دا دینا و نه و ده بوو مه ترسیی وی که وتنی نه و هه موو دهسته نه ناسیاوانه قبول بکا و دهنگی ده رنه یه. پاشان خه لکه که وهک نه وهی له بویری و نازایه تیی خویان رازی بن، به کاوه خو و بی باکانه نه ویان به جی ده هیشت و به ری خویان دا ده رویشتن.

سه رگه رمیی زوربه ی مندال له کان له سه ر جاده ی ”سیراویستا“ نه وه بوو که وه ختیک دان چهرموو به وی دا ده رویشتن، به ردی پیدا بدن. حیوان دهی زانی که هه قی نیه وه دوایان که وی، به لام گیانی دادخوازی وی له م حوکه زوره ملی یه به نازار بوو. روژیک خاوهنی له فایتوون دابهزی و به قه مچی یه ک که به ده ستیه وه بوو مندال له کانی ته مبی کرد، به جو ریک که له وه به دوا به ردیان به دان چهرموودا نه ده دا. حیوان له م مه سه له یه زور خوشحال بوو.

سی سەگی زەبەلاح کە هەمیشە لەسەر چوارپێیەکان و لە بەر دەرگای مەیخانەکان دەخولانەوه، فێر ببوون کە هەروەخت دانچەرموویان لەسەر پێگای "سان ژووزە" دی، شالای بو بەرن. حەییوان ئەو شالوانەیی قبوول دەکرد و بو دوورخستنه‌وه‌ییان تەنیا لێی دەمپاندن و ئەگەر برینداریشیان کردبایە، شەپی ئەگەڵ نەدەکردن. جارێکیان خاوەنەکانی ئەو سەگانه ئەوانیان لە دانچەرموو بەردا؛ سکات فایتوونەکەیی راگرت و دەستووری بە سەگەکەیی دا: کس، کس، کس، بیانگره!

دانچەرموو دووڤۆل بوو. لە پێشدا چاوی لە خاوەنی کرد و پاشان تەماشای سەگەکانی کرد، بە چاوی خۆی دەیی پرسی داخوا باش حالی بووه یان نا. خاوەنی بە سەرلەقاندن وەلامی "ئەری" ی دایه‌وه و پاشان دووپاتی کردەوه: یاڤا، بیانگره، دەیی!... کس، کس، کس!...

دانچەرموو بەم فەرمانە هیترشی کردە سەر دوژمنانی خۆی. هەنگامەیه‌کی سەیر بەرپا بوو، هاوار و مپاندن و دەنگی ددانان بەرز بووه‌وه. هەوریکی تۆز و غومار لە جاده‌کە بلیند بوو و مەیدانی تاریک کرد. چەند لە حەزیه‌ک پێچوو دوو سەگیان کەوتن و ئەوی دیکەش رای کرد، هەلاتووه‌کە ئە سەتتیریک پەریه‌وه و بەسەر پەرزینیکدا بازی دا و ملی بیابانی گرت. دانچەرموو بە هەنگاوی بی‌هەست و گورگانه‌یی خۆی ئەوه‌نده‌یی وەدوا کەوت هەتا پێی‌گە‌یشتەوه و کوشتی.

پاش ئەو سەرکەوتنه ئیدی شەپ‌سەگیک بو دانچەرموو نەهاته پێش. لە تەواوی ئەو ناوچه‌یه‌دا ناوبانگی دەرکرد و خەنک نەیان‌ه‌یشت سەگەکانیان نازاری بەدن.

هه‌وه‌سی جینسی

چهند مانگ تیپه‌ر بوون، خواردن له "سیپراوئستا" زۆر بوو و کاریگیش نه‌بوو. دان‌چهرموو قه‌له‌و ببوو و به‌به‌ختیاری ده‌ژیا. له‌مه‌له‌که‌تی جنووب نه‌ک هه‌ر وه‌زعی له‌ش‌ساغی‌یه‌که‌ی باش ببوو، به‌ئکوو گوئی وجوودی وه‌ک هاوینی سه‌وز و جوانی ئه‌و مه‌تبه‌نده ده‌پشکووت و ده‌گه‌شایه‌وه. ئیدی مه‌تبه‌ندی ژبانی تیکه‌ل به‌دوژمنایه‌تی و بی‌زاری نه‌بوو، ئیدی مه‌ترسی و دهرد و مه‌رگ له‌بن سیپه‌ران‌دا بو‌سه‌یان بو‌دانه‌ده‌نا و ترس و هه‌ره‌شهی "نه‌ناسراو" به‌ته‌واوی له‌نیو چوو‌بوو؛ ته‌نیا کوولی هیشتا که‌تنه‌که‌ی ئه‌و دهره‌قی جووجیله‌کانی له‌بیر نه‌چوو‌بوو و ته‌واوی هه‌ول و ته‌قه‌لای سکاتی بو‌ناشت‌کردنه‌وه‌یان بی‌ناکام هیشتبوو. کوولی تا‌عوونیک بوو که‌به‌دان‌چهرمووه‌وه‌ نووسابوو و هه‌روه‌ک فه‌رمانبه‌ریکی پۆلیس که‌به‌دوای تاوانباریک‌دا ده‌گه‌رئ، شه‌و و رۆژ به‌دوایه‌وه‌ بوو. هه‌روه‌خت دان‌چهرموو به‌پی‌خۆش‌بوون ته‌ماشای کوتریک‌یان جووچکه‌ مریشکیکی ده‌کرد، ده‌سه‌جی ده‌گه‌یشته‌ سه‌ری و هی‌رشی ده‌کرده‌ سه‌ر. له‌م دواییانه‌دا باشت‌ترین رینگا که‌حه‌یوان بو‌دامرکاندن قینی کوولی دیبوویه‌وه‌ ئه‌وه‌ بوو که‌ له‌سه‌ر زه‌وی راکشی و سه‌ری له‌نیو په‌نجه‌ ده‌ستان‌دا بشارن‌ته‌وه‌ و خۆی له‌خه‌و بکا. دینه‌سه‌گ به‌م کاره‌ له‌روو ده‌چوو و بی‌ده‌نگ ده‌بوو.

دان‌چهرموو بی‌ئوه‌ی به‌خۆی بزانی، له‌خۆوه‌ بیره‌وه‌ری به‌فهری له‌بیر ده‌چوو‌وه‌، ته‌نیا جاروبار له‌گه‌رمای سه‌ختی هاوین‌دا کاتیک له‌به‌ر تیشکی هه‌تاو جاپز ده‌بوو، یادیکی تاریک و ئیلی سه‌رمای مه‌له‌که‌تی شیمالی به‌میشک‌دا تی‌ده‌په‌ری.

خاوه‌نی زۆر جار به‌سواری ئه‌سپ ده‌چوو‌ه‌ گه‌ران و یه‌کیک له‌ئه‌رکه‌ سه‌ره‌کی‌یه‌کانی دان‌چهرموو ئه‌وه‌ بوو که‌ له‌گه‌نی بچئ. له‌مه‌له‌که‌تی شیمال ئه‌مه‌گناسیی خۆی بو‌کاستوورگری به‌راکیشانی خیشک ئیسات کردبوو، به‌لام لی‌ره‌ خیشکیک له‌گۆرئ‌دا نه‌بوو و باریک نه‌بوو له‌کوئیی نئ، به‌ناچار ئه‌رکیک که‌پیی سپه‌رابوو ئه‌وه‌ بوو که‌به‌دوای ئه‌سپی خاوه‌نی‌دا غار‌بدا. درێژترین رینگارۆیشتن ئه‌وی ماندوو نه‌ده‌کرد و پاش ئه‌وه‌ی به‌ره‌فتاری ریکوپییک و ماندوویی‌نه‌ناسی گورگانه‌ی خۆی په‌نجا کیلۆمیتەر رینگای ده‌ب‌ری، هیشتا هه‌ساوه‌ بوو و شاد و به‌ده‌ماخ هه‌تبه‌زدا‌به‌زی ده‌کرد.

له‌یه‌کیک له‌وه‌ گه‌ران و سه‌یرانانه‌دا خاوه‌نی، جوانوو ئه‌سپییکی تو‌ر و تازه‌زین‌کراوی ره‌سه‌نی فیر ده‌کرد که‌به‌سه‌ر کو‌سپ‌دا باز‌بدا. سکات چهن‌دین جار ئه‌سپه‌که‌ی هی‌نابوو‌ه‌ پیش کو‌سپه‌که‌ و هه‌ولئ دابوو پیی باز‌بدا. هه‌یوان ده‌ترسا و ده‌کشایه‌وه‌ و به‌تووره‌ی ده‌هاته‌ سه‌ر

پاشووان. له نه کاو لهو له حزه یه دا که سکات به توندی له که له که ی ددها نه سپه که چنه د جار هه ئی هاویشته و ئاخره که ی سه رسمی دا. دان چه رموو که زور به نیگه رانی یه وه ته ماشای نه م دیمه نه ی ده کرد، ئیدی خوئی پڼ پانه گیرا و خوئی هاویشته سه ری نه سپه که و له نه کاو دهستی کرد به وهرین. نه م دهنگه یه که م جار بوو که له گه رووی ده هاته در.

وه جواب هاتتی دان چه رموو بو خواوهنی زور شووم و به دناکام بوو. نه سپ له ترسان راست بووه وه و به چوارنالی دهستی کرد به لینگدان. سوار و نه سپ به سه ریبه کادا گلان و لاقیتی سکات شکا. دان چه رموو خوئی هاویشته گه رووی حه یوانه که، به لام خواوهنی دهنگی دا و رای گرت. سکات که له سه ر زوی که وتبوو له گیرفانه کانی گه را بو قه نه م و کاغه ز، به لام پیی نه بوو؛ به ناچار بریاری دا دان چه رموو بی هیچ روون کردنه وه یه ک بنیریتته وه مائی. بویه رووی تی کرد و فه رمانی دا که: برؤوه مائی، برؤ!...

به لام دان چه رموو به نیاز نه بوو خواوهنی به جی پیلی. سکات فه رمانی خوئی به شیوه یه کی فه رمانده رانه تر دوویات کرده وه. دان چه رموو که تیگه یشتنیکی ناروونی له مانای ”مائی“ هه بوو، به قه لافه تیکی خه مناکانه وه ته ماشای وی کرد و دوور که وتته وه، پاشان گه رایه وه و له ناخی ده روونه وه ناله یه کی به سوژی کیشا. نه م جار ه سکات به راویژیکی نه رم به لام قورس و قایم قسه ی له گه ل کرد. دان چه رموو گوئی مات کردن و گوئی بو راداشت و وای نیشان دا که تی ده کوشی له قسه کانی حالی بی.

خواهن دهی گوت: یاری له میژینه و خوشه ویستم! تو گویت له قسه کانم هه یه؟ ... برؤ... برؤ، راسته ری بچووه مائی، باش تی ده گه ی؟ ... برؤ باسی منیان بو بکه! ... برؤ گورگی خوم! ... یه کسه ر بو مائی! ... مائی...

دان چه رموو بی نه وه ی به باشی له مانای ته وای نه م وشانه حالی بی، تی گه یشت که خوا ده یه وی نه وه ده سه جی بچیتته وه مائی. حه یوان پشتی له خواوهنی کرد و به پیچه وانه ی ویستی خوئی غاری دا. به لام جار جار راده وه ستا و ناوری ده دایه وه دوای خوئی. سکات هه روا هاواری ده کرد: برؤ! ... برؤ...

کاتیک دان چه رموو گه یشتته وه مائی، نه ندامانی بنه مائه هه موویان له سه ر پلیکانه کانی پیش مائی کو ببوونه وه هه تا بایان لی بدا. حه یوان هه ناسه برکه ی وی که وتبوو و تو زوی بوو.

دایکی سکات هه رکه چاوی به گورگی جچیل که وت گوتی: وایدن هاتوته وه.

منداله کان غاریان دا بولای دان چه رموو که یاری له گه ل بکه ن، به لام نه و کشایه وه و ناماده ی یاری نه بوو. منداله کان نه ویان له نیو کورسی یه کی ده سکا دار و نیوته ختی کادا به گیر

هینا، به لام نهو زور به وحشیگه‌ری مړاندی و هه‌وئی دا خوئی رزگار بکا. دایکی سكات لهو مړاندنه بئ‌وینه‌یه كه‌وته له‌رزین و گوتی: نه‌من ده‌ترسم سه‌ره‌نجام نه‌م گورگه كیوی‌یه رۆژنیک له‌خوو نامبازی مندا‌له‌كان بئ.

سكات قازی به ر‌اوینژنکی فه‌یله‌سووفانه گوتی: گيا له‌سه‌ر پنجی خوئی ده‌رویتته‌وه!.. پیاوی ن‌اقل متمانه به گورگ ناکا؛ له له‌شی نه‌م چه‌یوانه‌دا بئ‌گومان چه‌ند د‌ل‌وینک خوینی سه‌گ هه‌یه، نه‌گینا تا نیستا هه‌موومانی خوارد‌بوو.

قازی هیشتا ده‌یه‌ویست قسه بکا كه له‌نه‌كاو دیتی دان چه‌رموو به‌رامبه‌ری ویستاوه و به قه‌لافه‌تینکی تایبه‌تی‌یه‌وه ده‌مړینئ. ده‌سه‌جئ فه‌رمانی پئ‌دا و گوتی: برؤ بکه‌وه!... برؤ لاچؤ له‌پیش چاوم!...

دان چه‌رموو گه‌رایه‌وه لای ژنی خاوه‌نی و داویننی کراسه جوانه‌که‌ی گرت و کیشای. کراسه‌که در‌ا و نالیس هاوارینکی پر له ترسی کرد.

دایکی سكات گوتی: خوا بکا نه‌م سه‌گه هار نه‌بووین باشه. نه‌من هه‌میشه به كوره‌که‌مم گوتوه و ده‌لیم كه ئاو و هه‌وای ده‌وروبه‌ری نیمه به كه‌لکی چه‌یوانه‌کانی مه‌ل‌به‌ندی هه‌میشه سه‌هۆل‌به‌ستووی شیمال نایه.

دان چه‌رموو نیستا نیدی بئ‌ده‌نگ ببوو و نه‌ی‌ده‌مړاند. بئ‌هه‌ست ویستاوو، سه‌ری به‌رز کرد‌بووه‌وه و ته‌ماشای ر‌وخساری نه‌ندامانی بنه‌ماله‌ی ده‌کرد كه هه‌موویان تی‌یه‌وه رامابوون. كو‌له‌گروویه‌کی بئ‌ده‌نگ له گه‌رووی گیرابوو و هه‌موو نه‌ندامی له‌شی ده‌هه‌ژان، ده‌ت‌گوت ده‌یه‌وی مه‌به‌ستینکی له‌گیرانه‌وه‌نه‌هاتوو له خه‌لکی مائئ حالی بکا. یه‌کیک له پوره‌کانی سكات گوتی: باب‌ه، بؤ سه‌رنج ناده‌ن، نه‌م چه‌یوانه وه‌ك نه‌وه ده‌چئ كه بی‌هه‌وی قسه بکا!...

له‌م کاته‌دا دان چه‌رموو به هه‌موو هینزی خوئی ده‌ستی کرد به وه‌رین. نه‌م ده‌نگه بؤ دووه‌م جار و دوا‌جار له ژیان‌دا بوو. چه‌یوان مه‌به‌ستی خوئی گه‌یان‌د‌بوو. نالیس به قه‌لافه‌تینکی جیددی‌یه‌وه گوتی: چه‌تمه‌ن سكات شتینکی به‌سه‌ره‌اتوه.

چه‌شیمه‌ته‌که به‌جاریک ده‌رپه‌رین و به‌دوای دان چه‌رموودا كه له پلکانه‌كان ده‌چوووه خوار، وه‌رئ كه‌وتن. چه‌یوان جاروبار ناوړی ده‌دایه‌وه تا د‌نیا بئ كه به‌دوای‌دا دین.

به‌ئئ، پاش نه‌م ر‌ووداوه میوانی "سییراویستا" له مائ‌دا پله و پایه‌یه‌کی دیکه‌ی په‌یدا کرد. ته‌نانه‌ت نه‌و مه‌یته‌ره‌ش كه باسکی به ددانه‌کانی وی هه‌ل‌درا‌بوون، قبوونئ بوو كه دان چه‌رموو نه‌گه‌ر گورگیش بئ، له هه‌موو سه‌گانی دنیا به‌هۆش‌تره. سكات قازیش له‌سه‌ر نه‌و

باوهره سوور بوو و بو ئیساتی نهم باوهرهشی ههزاران دهلیل و به لگهی له کتیبی فه رههنگ و کتیبه جوراوجورهکانی میژووی سروشت دینایه وه.

زستانی دووهه م که دان چهرموو له ممله که تهی جنووبی دهگوزهراند، خه ریکی ته واوبوون بوو، رۆژهکان به ره به ره دریژ دهبوون. حه یوان شتیکی تازهی بو ده رکه وت که زوری پی خوش بوو، یانی تی گه یشت که ددانهکانی کوولی ئیدی به و بی په زایی و بی په روایی یه ی جاران هه ئی نادرن و ئازاری نادهن و دینه سه گ له وهختی یاری دا نه بی، گاز ناگری که نه ویش زور به سپایی و خوشه. دان چهرموو هه موو به دنه خلاقیهکانی وی له بیر چوونه وه و هه رکاتیکی کوولی به ناز و نیم نازه وه به دهوری دا دههات، نه و به سه نگینی و ماقوولی یه که وه که بوئی خوشه ویستی و سه فای لی دههات، وه لامی ده دایه وه.

روژیک دوا ی نیوه رۆ کوولی نه وی به نیو چیمه ن و می شه سه رسه وزهکان دا به دوا ی خو ی دا راکیشا و بر دیه ری پیوانیکی دوور و دریژ. خاوه نی که ئیستا چاک ببووه وه ده یه ویست به سواری بچیتته گه ران. دان چهرموو نه مه ی ده زانی. نه سپی زین کراو له بهر ده رگای مائی چاوه ری بوو. دان چهرموو له پیش دا دوودل بوو، به لام دوا یه هه ستیکی بالتر له قانونی خواکان و ته نانه ت ویستی خویشی به سه ری دا زال بوو. پاشان هه رکه دیتی دینه سه گ له ده ور به ری که وتوته هه ئبه زدا به ز و یاری دهکا و خو ی به سه ر و گو ی یان دا ده دا، پشتی له خاوه نی کرد و به ره و کوولی پی پی یوه نا.

خاوه ن نه و رۆژه به ته نیا چووه گه ران. له ولا شه وه دان چهرموو له نیو می شه کان دا شان به شانی کوولی غاری ده دا، هه روهک کیچی دایکیشی وهختی خو ی له گه ل یه ک چاوی بابی له لی ره وا رهکانی بی دهنگ و ئارامی خاکی شیمال دا شان به شانی یه کتر ده رۆ یشتن و که یفیان ده کرد.

گورگه خهو

نهمه پینوئندی به زهمانیکه وه هه بوو که خه بهری پاکردنی "جیم هال" تاوانباری به ناوبانگ له به نندیخانهی "سان کوئتین" له هه موو روژنامه کان دا بلاو ببوووه. نهم کابرایه زگماک ئینسانیکی خه راپ بوو و کوئه ئیش نهی توانیبوو کاری بکاته سه ر و رهفتاری باش بکا. کوئه رهق و زبره و جیم هالیش نموونه یه کی بهرچاوی کوئه ل بوو. جیم هال خوی کردبوو به حیوانیکی درنده، حیوانیکی له شکلی ئینسان دا، به لام هه زار جار وه حشی تر له وه حشی ترین گوشت خورانی جیهان.

ته مبی و سزا سه خته کان هه رگیز نه یان توانیبوو سروشته حیوانی یه کانی له نیو بهرن. ته مبی و سزا ته نیا رهفتاریک بوون که له مندالی یه وه له گه لی کرابوون، واته له و روژه وه که به شیره خورهیی درابوو به هه تیوخانهی سانفرانسیسکو و میوی وجودی ناماده بوو هه موو شکل و شیوه یه ک وه ربگری، بیجگه له ته مبی هیچی نه دیبوو. یه که م جار کاریکی ناشیرنی کردبوو و سی جار یان ناردبووه به نندیخانه. هه تا کوئه ل دل رهق تر و بی به زهی تر نه وی ده کوتا، نه ویش وه حشی تر و سرکتر به رامبه ر به کوئه ل راده وه ستا. به شی وی له ژبان کراسی به نندی یه کان و برسیه تی و قه مچی و گوپال بوو و له کوئه ل له مانه زیاتر شتیکی پی نه برابوو.

له سیه مین سالی گیرانی خوی دا درابوو دهستی به نندی یه وانیک که وه ک خوی حیوانیکی وه حشی و درنده بوو. نه و به نندی یه وانه هه میشه دهسته کلیل و ده مانچه ی به دهسته وه بوون، به لام جیم هال جگه له دهستی به تال و ددانی تیژ شتیکی پی نه بوو، نهمه ش ته نیا جیاوازی نیوان نهم دووانه بوو. که وابوو، چونکه نه و به نندی یه وانه چه کدارتر بوو، هه میشه بو نه زیهت و نازاری نه و پیاوه له و بالادهستی یه ی خوی که لکی وه رده گرت. به نندی یه وان هه میشه نه وی نه شکه نجه و نازار دها و له باره ی کاروبار و رهفتاریه وه دروی له گه ل سه روکه کانی خوی ده کرد. روژیکیان جیم هال خوی به جه لاده که ی دا دا و وه ک حیوانه وه حشی و خوین خوره کانی دارستان به گه رووی دا نووسا و ویستی بی خنکینی.

به نندی خوین خور له سزای نهم کرده وه یه دا گوئزرایه وه بو ژیرخانی تاکه که سیی نه و به نندی یانه که ئومیدی باش بوون یان نیه و بریار درا هه تا هه تایه نه وی دا به مینیتته وه. ته خت و میچ و دیواری نهم ژیرخانه ئاسن بوون. ئیدی هه رگیز نه ی ده توانی هه تاو ببینی. روژه کانی، دهمه و ئیواره یه کی تاریک و شه وه کانی، تاریکستانیکی رهش و بی دهنگ بوون. نه ویان به زیندوویی له گوژیکی ئاسنین دا ناشتبوو. ئیدی چاوی به روخساری هیج ئینسانیک نه ده که وت و گوپی له

قسهی هیج که سیک نه ده بوو. وه ختییک خواردنیان بو فری ددها، وهک درندهیهک له قه وهزدا دهی نه پاند. چه ندین رۆژ و شه و بق و بیزاریی خوی به نه په نه ریکی به سام تر له نه په نه پری شیر درده بپی و چه ندین شه و رۆژیش زاری پیکه وه ددها و دهنگی له بهر درنه دههات و گیانی بی دهنگ و نارامی، خوی ده خوارده وه. نه مانه چند نمونه یهک له ناکار و کرداری نه و جانه وه ره سامناکه بوون و له میشکی شیتیکی زنجیرکراویش له مه زیاتر ره نگدانه وه یهک به دی ناکری.

جیم هال سی سالی بهم حاله وه گوزهراند هه تا شه ویک له و ژیرخانه رای کرد. نه فسه ری پاسه وانی به ندیخانه کاتییک خه به ریان پی دا زور به بی موبالاتی شانی هه لته کاند و گوتی شتی وا مومکین نیه. به لام ده رگای ژیرخانه که کرابووه وه و تهرمی پاسه وانییک که خنکاند بوویان له بهر ده رگاکه ی که وتبوو. تهرمی دوو پاسه وانی دیکه ش که هه ر به و شیوه یه خنکابوون، ریگای پاکردنی وییان به دالانی به ندیخانه دا، له ویوه بو حه وشه و بو سه ر دیواری حه وشه ی نشان ددها.

جیم هال که به چه کی سی پاسه وانی کوژراو چه کدار ببوو، له کیو و بیبان دا ناواره و سه رگه ردان بوو و کومه ل به ته وای ده زگا و ریکخرای ری کو پیکی خویه وه له دوا ی ده گه را. خه لاتیکی گه وره یان بو سه ری وی دانابوو و جووتیاران به هیوای نه و خه لاته به تفه نگه ره شکه وه شوینی یان هه لده گرت و ده یانه ویست به ره شه راو له دوا ی بخه ن. مردنی وی دهی توانی خانویه کی گه وره له بارمه ده ریینی، یان مندالییک له قوتابخانه ی سه ره تاییه وه بنییریته ناوه ندی. خه لکی شاریش چونکه پاراستنی نه زمی گشتی یان پی باشه، تفه نگیان وه رگرتبوو و به دوا ی دا ده گه ران. دهسته سه گیکی درنده ش له بهر نه وه ی لاقی بریندار بوو و خوینی لی چو رابوو، شوینی یان هه لگرتبوو و پوویان ددها. هیندی سه گی دیکه ش وهک سه گانی پوویس که به ناوی قانون غارغارین ده کهن و مووچه له کومه ل وه رده گرن، به کومه گی ته لگراف و ته له فون و قه تاری تاییه تی سه ریان ددهوو نابوو و له کوئی نه ده بوونه وه. هیندی جار ری ده که وت نه وانه ی له دوا ی ده گه ران تووشی جیم هال بن، که زور به نازیه تی له شوینی جو راجو ر له گه لیان به ره وروو ده بوو؛ رۆژی دواتر، له شاره کان، خه لک له رۆژنامه کانی خو یان دا زور به تامه زرویی موو به مووی نه و تیکه هه لچوونانه یان ده خوینده وه. ناکامه که نه وه بوو که یهک دوو که س کوژرابوون و یهک دوو که سی دیکه بریندار ببوون و تاوانباریش هه ره که جارن رای کردبوو، به لام له جیی کوژراوه کان چه ند پیوای دیکه راست ده بوونه وه و هه روا به گهرمی وه دوا ی ده که وتن.

پاشان وه ختییک داهات که جیم هال له نه کاو ون بوو. سه گان بیهوده شوینی وییان هه لده گرت و نه یان ده دیته وه. وای لی هات که چه کداره کان له خر و دو له چول و هوله کان به رۆکی شوانه بی گونا هه کان یان ده گرت و هه تا نه و به سته زمانانه که سایه تیی خو یان نیسبات

نه كړدايه نازاديان نه ده كړدن. له ولاشه وه ده سته يه كه له پياوڼي كه له شهق كه شه و روژ
خه ونيان به خه لاتي كورينه وه ددي له ده دوازه جينگاي كيوپاره حسته مه كان، له بنده نه كان
و له بناري كيوه كان دا شويني تاوانباري راكردوويان ده دوزيه وه و وه دواي ده كه وتن.

به و حاله وه خه لكي "سيپراويستا" به ترس و نيشتياوه روژنامه كانيان ده خوښنده وه.
ژنه كان نيگه ران بوون و سكات قازي بيهوده هه وني دده ترسه كه يان به پيكه نين و گانته له بيري
به ريته وه. هوي نيگه رانيه كه يان نه وه بوو كه هه ر نه م سكات قازيه له دواړو ژه كان خزمه تي
خوي دا جيم هائي دادگايي كړدبوو و حوكمي دابوو. جيم هال جاري يه كه م له و تاوانه ي كه
پي يانه وه به سته بوو، به دوور بوو و گوناخيكي نه بوو. پوليس به كاردروستايي تايبه تي و
دوسيه سازكردن كاره كه ي لي خه راپ كړدبوو. چونكه برياري دابوو به يه كجاري كاره كه ي يه كلا
بكا؛ به هيندي به لگه ي ساخته و شايه تي به درو رينگاي بو له نيوبردني نه و خوش كړدبوو.

سكات قازي كه ناگاي له نه سلې مه سه له كه نه بوو، حوكمي مه حكووم كړدنې تاوانباري به
بروايه كي پته و به پيې نه و به لگه و شايه تي يانه كه له دوسيه كه دا هه بوون، ده ر كړدبوو. به لام
جيم هال نه وي به هاوده ستي پوليس ده زاني و كاتيكي بيستي كه به په نجا سال مردني به كاوه خو
له و ژيړخانه تاريخه دا مه حكوومي كړدوه، له پر له هوي كو بوونه وه ي دادگادا هه ستايه سه رپي و
به هاوار و نه ريه كي توند و له گوي گران، نارهايي و بيزاري توندي خوي له و جوړه قازيه و
له و جوړه داوهره يه ده رپي. مه حكووم له كاتيكا دا به پال پيوه ناني پاسه وانه كه له كو بوونه وه
ده رده كرا، وهك شير نه راندي و سويندي خوارد كه روژنيك توله ي خوي ودرده گريته وه.

دان چه رموو نه ي ده تواني شتيك له و باسانه تي بگا. به لام له و كاته وه كه له "سيپراويستا"
له راكردني جيم هال ناگادار بوون، له نيوان نه و و ناليس، خيزاني خاوه ني دا، نه يني يه كه دانرا.
هه موو شه وي كاتيكي هه موو ده خه وتن ناليس له هوده كه ي خوي ده هاته ده ر و دان چه رموي ده برده
هوي گه وره ي ژيړخانه كه. به يانيش پيش هه موو كه س نه و ده هاته ده ر و حه يوانه كه ي دينايه
ده ر، چونكه داب و ابوو كه هيچ وهخت نه يان ده هيشت دان چه رموو له ژووري بخه وي.

به لي، شه ويكيان دان چه رموو له بي ده نكي و تاريخايي شه ودا وه خه به رهات و بي نه وه ي
دهنگ بكا ده ستي به پر خه پر خ كړد. له بو نيك كه با بوي دينا، تي گه يشت كه خوايه كي بي گانه
پيې ده و ماله ناوه. حه يوان گويي هه ل خست و هيندي ده نكي زور كز كه له جموجوي ناديار و
به پاريز هه ل ده ستان، هاتنه به رگويي. دان چه رموو نه ي مراند، چونكه شيوه ي كاري له و جوړه
وه ختانه دا نه وه نه بوو. خوي نه ناسياو كه وهك سي به ر ده خزي، ده ركه وت. دان چه رموو به
بي ده نكي يه كي زياتر له بي ده نكي نه و، سي به ره كه ي گرت و وه دواي كه وت. گورگي جحيل نه و
كاته ي له بيابان دا بو خوراك ده گه را، فير ببوو كه هه رگيز خوي نا شكرا نه كا.

خوای نه ناسیاءو له پیش پلیکانی گه وړه راوده ستا و گوی هه لڅست. دان چهرموو وهک مردووان ههستی له خوئی بری، به لام به وریایی چاوه ری ما. له سه ره وهی پلیکانه که هودهی خاوه نی بوو و له تهنیشتی ویش هودهی خواکانی دیکه ی مائی که خو شه ویستترین سامانی خاوه نی بوون. مووی پشتی دان چهرموو راست بوونه وه، به لام دیسانیش چاوه ری ما. لاقی خوای بیگانه له عه رزی هه ل برا و دهستی کرد به وه سه رکه وتن له پلیکانه کان.

دان چهرموو له و له حزه یه دا زه بری خوئی وه شانند. حه یوان هه ر به شیوهی خوئی بی نه وهی خه بهر بدا، له شی قورسی خوئی وهک به ردیک که به قوچه قانی هاویرابی، به ره و پیش هاویش ت و به پشتی خوای بیگانه ی دا دا و هه ردوو دهستی له شانی گیر بوون و ددانه بی به زه یی په کانی له پشت نه ستوی روو چوون. خوای نه ناسیاءو به ره و پشت که وت و هه ردوو کیان پیکه وه که وتنه سه ر زه وی.

دانیشتووانی مائی زور به ترسه وه له خه و راچه نی. هه مووان سه ریان به سه ر پلیکانان دا شوپ کردبووه و گویان له دهنگیک بوو وهک شه ره جندوکه. بریسکه ی گولله ده مانچه کان له گه ل هه وه تریشقه ی نه ره وگوره تیکه ل ببوو. دهنگی نینسانیک هه ستا و هاواری ترس و گیان ده رچوونی هه ل کیشا. نه مجار دهنگیکی زور له شووشه شکاو و میز و کورسی پیکا داراو به رز بووه وه، به لام به زوویی بی دهنگی په کی سامناک بای به سه ر ولاتا کیشا. تهنیا هه ناسه ی نه خو شیکي سه ره مه رگ وهک بلقی سه رئاو که ده ته قی و دهنگیکی سووکی لی دی، له قوولایی نه و ژیرخانه تاریکه وه هاته سه ری و نه ویش پاش ماوه یه ک بی دهنگ بوو.

وایدن سکا ت دوگمه ی کاره بای سوورانند و پلیکان و هوئی ژیرخانئ له رووناکایی دا نومق بوون. باب و کوپ ده مانچه یان تاودانئ و زور به پاریزه وه هاتنه خوار، به لام ئیدی مه ترسی په ک له گو ری دا نه بوو. له نیو قه نه فه وه رگه راوه کان و شووشه شکاوه کان دا پیاو یک له سه ر تهنیشتی که وتبوو و روخساری خوئی له ژیر باسکه کانی خوئی دا شار دبووه وه. وایدن سکا ت دا هاته وه و باسکه کانی لادان و روخساری بولای رووناکایی سوورانند. نه ناسیاءو گه رووی هه ل درابوو و گیانی له به ردا نه ما بوو.

سکا ت قازی به خوئی نه بوو هاواری کرد: جیم هال!...

باب و کوپ ته ماشای په کترین کرد و له مانای ته ماشای په کتر حائی بوون. پاشان گه پانه وه لای دان چهرموو. نه ویش چاوی له سه ریه ک دانابوون و له سه ر که نه که ی که وتبوو. پیلووه کانی له سه ره خو هه ل هاتن و ته ماشایه کی نه و که سانه ی کرد که دا هاتبوونه وه سه ری. کلکی زور به نه سپایی جوولا بوونه وهی سلوا له خاوه نه که ی بکا. وایدن لاواندیوه و حه یوان به

نیشانه‌ی نه‌مه‌گناسی پرڅه پرڅیکې کرد، به‌لام دووباره پیلووه‌کانی که‌وتنه‌وه سهریه‌ک و سهری که‌وته خوار و له‌شی وه‌ک تووره‌که‌یه‌کی سارد و بڼ‌جووڼه له‌سهر زهوی ما.

ده‌سبه‌جڼ به‌ته‌له‌فون نه‌شته‌رگه‌ر(جراح)یکیان بانگ کرده سهر دان‌چهرموو. کاتیک نه‌شته‌رگه‌ر له‌شاره‌وه‌گه‌یشته‌جڼ، رووناکایی به‌ره‌به‌یان له‌په‌نجه‌ره‌کانی دابوو. نه‌شته‌رگه‌ر سه‌عات و نیویک چاوی له‌حه‌یوانه‌که‌کرد و پاشان‌گوتی: نه‌گه‌ر راستان دهوی نه‌م سه‌گه‌ته‌نیا یه‌ک له‌هه‌زار شانس‌ی زیندوومانی هه‌یه، چونکه‌بیجگه‌له‌برینه‌کانی ژووره‌وه‌ی و نه‌وه‌موو خوینه‌که‌له‌به‌ری رویشته‌وه، ده‌ستیکیشی شکاوه و سڼ په‌راسووشی ورد بوون و یه‌کیک له‌په‌راسووه‌شکاوه‌کانیشی له‌سپه‌لاکی راچووه و کونی کرده‌وه. حه‌تمه‌ن نه‌وه‌حه‌یوانه‌یان هه‌لاویشته‌وه و که‌وته‌ته‌وه؛ نه‌مجار نه‌مه‌ش که‌گوتم بیجگه‌له‌سڼ گولله‌یه که‌له‌سڼ شوینی له‌شی دیواوده‌ر بوون. بویه‌نه‌وه‌ش که‌ده‌لیم له‌هه‌زاري یه‌ک شانس‌ی چاک‌بوونه‌وه‌ی هه‌یه زوری گه‌ش‌بینی تیدایه و له‌راستی‌دا شانس‌ه‌که‌یه‌ک له‌ده‌ه‌زاره.

سکات قازی به‌دوکتوری گوت: دوکتور، له‌م یه‌ک له‌ده‌ه‌زاره‌ش ده‌بی که‌لک وه‌رگیری و له‌هیچ‌ته‌فه‌لایه‌ک درځی نه‌کړی. نه‌گه‌ر پیویسته‌به‌تیشکی نیکیس عه‌مه‌لیاتی بکه. هه‌رچی پیویسته‌بو‌ی بکه و خه‌می پاره‌ت نه‌بڼ. وایدن! توش‌ته‌له‌فون بو‌سانفرانسیسکو بکه و داوای دوکتور نیکوولی بکه. ببووره‌جه‌نابی دوکتور، مه‌به‌ستم بڼ‌نه‌ده‌بی له‌خزمه‌ت نیوه‌دا نیه، به‌لام ده‌ه‌وی هه‌رچی له‌توانادا هه‌یه بو‌چاره‌سهری نه‌م سه‌گه‌بیکه‌م.

نه‌شته‌رگه‌ر به‌رووخوشی پڼ‌که‌نی و گوتی: نه‌مر ده‌که‌ی جه‌ناب، نه‌من تی‌ده‌گه‌م، دیاره‌هه‌فتانه و نه‌م سه‌گه‌ده‌بی وه‌ک ئینسانیک، وه‌ک منداآیتکی نه‌خوش‌خزمه‌تی بکړی. نه‌من سه‌عات ده‌دیمه‌وه. نیوه‌په‌یتا په‌یتا پله‌ی گه‌رمای له‌شی بگرن.

دان‌چهرموو زور به‌وردی برینه‌کانی بو‌پیچران. هیندی که‌س پیشنیاریان کرد سیسته‌ریکی تایبه‌تی بو‌بگرن، به‌لام که‌چه‌کانی سکات نه‌م پیشنیاریان رته‌کرده‌وه و بو‌خویان خزمه‌تی دان‌چهرموویان وه‌نه‌ستو‌گرت. ده‌رمانی دان‌چهرموو نه‌وه‌نده‌خیرا چووه‌پیش که‌شانسی سه‌رکه‌وتن گه‌یشته‌نه‌وه‌یه‌ک له‌هه‌زاره که‌نه‌شته‌رگه‌ره‌که‌نه‌ویش به‌پاریزه‌وه‌بو‌ی چووبوو، ئیدی هیوای چاک‌بوونه‌وه‌زیادی کرد. نه‌شته‌رگه‌ر له‌بو‌چوونی خو‌ی‌دا به‌هه‌له‌چووبوو، چونکه‌تا نیستا نه‌وه، نه‌خوشی خاوه‌ن شارستانه‌تی تیمار کرد‌بوون که‌پشتاوپشت خوویان به‌شارستانه‌تی و شارنشین‌یه‌وه‌گرتبوو و لاواز و بڼ‌هیز بوون. هیزی ژبانی دان‌چهرموو به‌پیچه‌وانه، شتیکی دیکه‌بوو و راسته‌وخو له‌بیابانه‌وه‌ده‌هات. بویه‌نه‌شته‌رگه‌ره‌که‌له‌سهر نه‌وه‌بو‌چوونه‌هه‌له‌یه‌ی جیگای سه‌رکونه‌نه‌بوو.

برین پیچان و له گنج گیرانی له شی دان چه رموو برستی جمو جۆلیان لی بریبوو و نه ویان وهک دیلیک لی کردبوو که ته نافیچ کرابی. بهسته زمانه حیوانی نه خوش رۆژبه رۆژ کزتر و بی هیتر دهبوو. چند ساعات له سه ریهک دهنووست و له ناکامی نهو خهونه ناخوشانه دا که دهی دیتن له خه و راده په ری و ناره حهت دهبوو. تارمایی به کانی رابردوو له بهرام به ری دا راست دهبوونه وه و دهوره یان دها. خهونی ددی که له گه ل کبیج له لان دا دهژی و له په نای دایکی به خته وه ره؛ خهونی ددی که به ترس و له رزه وه ده خزیته به ریپی کاستوورگری و ریز و مل که چیی خوی پی نشان دها؛ خهونی ددی که بووه ته پی شهنگی سه گانی خیشک و له گه ل لیپلیپ به نیو به فری دا وهک با ده فری و ههردووکیان له دهستی نازاری قه مچی میتسا له گیان جازز بوون؛ ژبانی نه گبه تباری خوی له لای بیووتی سمیث و شه ره کانی دواپی ده هاتنه وه بهرچاو و دهنگی نه ره و ناله ی، ههروهک نیستا له شه ردا بی، له خه ودا ده بیسترا. به لام، ناخوشترین خهونی نه وه بوو که له بن دهوره نان بۆ سه مهی بۆ سه مه ناوه ته وه و چاوه پروان بووه نه م حیوانه به پاریزه له سه ر دارئ بیته خواری؛ پاشان وه ختییک خوی پیدا داوه، حیوانه که بووه به قه تاریکی کاره بایی سامناک و پره ره شه که به هاوار و نه ره ی له گوی گران و به پریشک هاویشتنیکی سه رسوره یین وهک کیوکی گه و ره غاری داوه ته سه ری که به جاریک ورد و خاشی بکا. ههروه ها خهونی ددی که بازی راوکه ره له ناسمانی شین دا ده فری و لیی ده خه قتی که له عه رزی هه ل بری و له و کاته دا که دیته خواری، ده بیته نه و قه تاره کاره بایی به شووم و به سامه. خهونی ددی که دووباره که و توه ته وه دهستی بیووتی سمیث و سه یرکه ران له دهوری قه و ده زه که ی کۆ بوونه وه و نه ویش له نیو قه و هزدا دیت و ده چی و چاوه پروانه که ده رگا بۆ حه ریفه که ی بکه نه وه. ده رگا ده کریتته وه و دیسان هه ره نه و قه تاره کاره بایی به نه حله تی به ده رده که وی و هیرش دینی.

سه ره نجام پاش نه وه ی نه شته رگه ره دواته قه لی برینه کانی نه خوشی له پیش چاوی هه موو میوانه کان هه ل گرت، دان چه رموو هه و لی دا هه ستی و بچیتته لای سکا ت که بانگی ده کرد؛ به لام حه یوان له به ره بی هیزی له رزی و که و ته وه سه ره زه وی. نه وه که نه ی توانی فه رمانی ناغاکه ی به جی بینی، به خوی دا شکایه وه. ژنه کان لی کرا هاواریان کرد که: نه مه یه گورگی پیروژ!...

سکا ت قازی به قه لافه تییک که نیشانه ی سه رکه وتن بوو، ته ماشای کرد و گوتی: نه من دم گوت نه مه گورگه و راستیش بوو. کاریک که نه م حه یوانه کردی له دهستی سه گیکی ساکار نه ده هات. به لی، دیاره گورگه.

قازی ژن بۆی سه لماند و گوتی: گورگیکی پیروژه.

گورگی پیروژ ناویکی زۆر باشه و نه و نه م ماله دا ناویکی دیکه ی نابی.

نه‌شته‌گهر گوتی: ئیستا هه‌ول بدهن دووباره‌هه‌یوانه‌که‌هه‌ فیری ریگارۆیشتن بکه‌نه‌وه. ده‌بی ههر نه‌مرو ده‌ست پی‌بکه‌ین. وه‌رن بی‌به‌ینه‌ ده‌ری.

دان‌چه‌رموویان به‌پیوه‌ راگرت. ماسوولکه‌کانی رۆژبه‌رۆژ به‌هیز ده‌بوونه‌وه و ده‌که‌وتنه‌وه کار. هه‌موویان هاتن بن‌پیلی بگرن و فیری رۆیشتنی بکه‌نه‌وه. دان‌چه‌رموو به‌ نه‌رزه‌ نه‌رز، به‌لام وه‌ک شایه‌کی به‌ شه‌وه‌که‌ت هه‌تا نیو‌چیمه‌نه‌که‌ به‌ری‌کرا و له‌وی پشووی دا. پاشان خزمه‌تکاره‌کانی هه‌لیان گرتنه‌وه و هه‌تا به‌رده‌رکی ته‌ویله‌یان برد. له‌وی کوولی نه‌گه‌ل شه‌ش جه‌وت تووتکی چووکه‌نه‌ و جوانی که‌ له‌ به‌ر تیشکی گیانه‌خشی هه‌تاو یاری‌یان ده‌کرد، راکشابوون. دان‌چه‌رموو به‌ سه‌رسوپماوی ته‌ماشای تووتکه‌کانی کرد. کوولی لیی مپاند و نه‌ویش دوور که‌وته‌وه و نه‌چوو به‌پیش.

له‌ کاتی‌که‌دا یه‌کیک له‌ ژنه‌کانی مائی توندتوند کوولی به‌ نامیزه‌وه‌ گرتبوو، خاوه‌نه‌ خو‌شه‌ویسته‌که‌ی به‌ لاقی خوی یه‌کیک له‌ تووتکه‌کانی له‌ دان‌چه‌رموو نزیک کرده‌وه. له‌به‌ر شک و گومان مووی پشتی گورگی ججیل راست بوونه‌وه، به‌لام خاوه‌ن نارامی کرده‌وه و تیی‌گه‌یاندا که‌ هه‌رچه‌ند کوولی به‌قینه‌وه‌ ده‌مپینتی، نه‌م تووتکه‌ نازاریکی پی‌ناگه‌یه‌نی. تووتکه‌ جوانکیله‌که‌ له‌ ده‌وروبه‌ری دان‌چه‌رموو ده‌ستی کرد به‌ یاری و هه‌لبه‌زدا به‌ز. هه‌یوان گویی مات کردبوون و زور به‌وردی ته‌ماشای ده‌کرد. پاشان لووتی هه‌ردووکیان ویک که‌وت و زمانیکی گهرم و نه‌رم له‌ لمبۆزی دان‌چه‌رموو درا. دان‌چه‌رمووش له‌خووه‌ زمانی ده‌رکیشا و بی‌نه‌وه‌ی بزانی بو‌وا ده‌کا، ده‌م و چاوی تووتکه‌که‌ی لسته‌وه.

به‌ دیتنی نه‌م دیمه‌نه، خواکان چه‌پله‌یان لیدا و هاواری شادمانی‌یان لی به‌رزبوو. دان‌چه‌رموو به‌وه‌ له‌لاو هه‌نگامه‌یه‌ ناره‌حه‌ت بوو. بی‌هیزی سه‌رتاپای له‌شیی داگرت و ههر له‌وی راکشا. به‌پیچه‌وانه‌ی ویستی کوولی، تووتکه‌کانی دیکه‌ش هاتنه‌ لای دان‌چه‌رموو و له‌ ده‌وروبه‌ری، ده‌ستیان به‌ یاری و هه‌لبه‌زدا به‌ز کرد.

دان‌چه‌رموو به‌پیی سروشتی وه‌حشی و چۆل‌په‌رستی له‌میژینه‌ی خوی له‌پیشدا ویستی، نه‌وانه‌ له‌ ده‌وری خوی ده‌رکا، به‌لام دوايه، له‌نیو‌چه‌پله‌ریزانی پر له‌ نافه‌ریمی خواکاندا بریاری دا نارام بی و ریگا‌بدا تووتکه‌کان به‌سه‌ر سه‌روچاوی‌دا بین و یاری بکه‌ن. له‌وه‌کاته‌دا که‌ تووتکه‌ ژیکه‌له‌کان له‌سه‌ر پشت و که‌له‌که‌ی هه‌ل‌ده‌به‌زین و ناکاری شیرن و جوان و پیکه‌نین‌هینیان له‌ خویان نیشان ده‌دا و به‌ دنیايه‌ک پاکی و سه‌فاوه‌ سواری یه‌کتر ده‌بوون؛ دان‌چه‌رموو چاوی له‌سه‌ریه‌ک دانابوون و له‌ژیر تیشکی گیانه‌خشی هه‌تاوی به‌هاردا نارام نارام خه‌وی لی ده‌که‌وت.

- کۆتایی -

فهرهه نگۆک

ئ

خۆبێدادان، به گژداهاتن	ئامباز بوون:
هه ئکه، نه ئکه، هه ناسهی سه ره مه رگ	ئاو یکه:
گۆلاو، گۆلاوی ده سترد	ئه ستیر:
(مهندس)	ئه ندادازیار:
قورگ، گه روو	ئه وک:
به خیلی، جه سوودی (حسد)	ئی ره یی:

ب

دایره	بازنه:
چونکه باندیه کی وا نه کورده واری دا نیه،	باندیه شوور:
(مفهوم) ی ناوه که کراوه به کوردی	
توانا، تاقهت، ته کان	بپرست:
لکه داری نیوه سووتاوی سه ر ناگر	بزووت:
نازایه تی، نه ترسی	بویری:
بۆنی سووتانی گۆشت و ئیسک	بۆ چرووک:
بۆنی سووتانی خوری و موو	بۆ زووروو:
نوی بوونه وه، وه خۆکه وتنه وه	بووژانه وه:
(موجودات)	بوونه وه ر:
بۆشکه، ته نه که ی گه وره ی ئاو	به رمیل:
میشه، دارستانی بی و بناو و سپیدار.	بیشه:
زیاتر بۆ خۆپرست به کار ده بری، نه ک بۆ ده ستانیژ.	

پ

خۆپاراستن، (احتیاط)	پاریژ:
پووچانه وه، به تال بوونه وه	پووکانه وه:
ته نیشته، نزیک	په نا:
پیلوو، چه رمی به ر و پشتی چاو	پیلوو:

ت

بۆته، (بوتقه)	تابله مه:
---------------	-----------

تل خواردن، له جیگای خۆبزووتن جوولانیك	تلانهوه:
كه زۆر به نهقهست نهبی	
سه رچل، سه رپۆپ، به رزترین لکی دار	تلۆفك:
كوئك لی كراو، دو عای خهراپ لی كراو	تووك لی كراو:
ئاورگ، وه جاخ، ئاگردان، وه سیلهی چیشته لی نان	ته باخ:
كه نه كه، بارستایی (حجم)	ته باره:
یاری له سه ر ته ناف وهك نه وهی له سیركدا دهی كه ن	ته ناف بازی:
به رسنگ، نه و گوریس یان قایشه كه به بهر سنگی	ته نگه:
ولاخ دادی و باره كهی پی قایم ده كری.	
دریخی، كه مته رخه می، خۆبواردن	ته نه خی:
میحوه ر، (محور)	ته وه ره:
تیكه وه هاویشتن، ئاوقاوی به ك بوون، تیک گیران	تیک ئاوقان:
	چ
پر روو، بی شه رم، بی چاو و روو	چاوقایم:
كه مترنه بوون، (دست كم نداشتن)	چه پله به ردا نه بوون:
چه رمی شوور، چه رمی گاکوی كه بو كا نه	چه رمه شوور:
كه لکی لی وه رده گیرئ	
چرگه، قه له موونهی کیوی	چی رگ:
	ح
خه نیم، (خصم)، (رقیب)	حه ریف:
	خ
به تالایی كه له كه، نیوانی پان و په راسوو	خانیگه:
نیخه نیخ، پشووسواربوون و هه ناسه گران بوون	خنكه خنك:
نه وهی ده خوری، (مأكول)	خوراو:
سوورانه وه	خولانه وه:
شتیک كه له دار دروست ده كری و وهك تایه ی	خول خوله:
ترومبیل ده خریته ژیر عاره بانه و شتی له و	
بابه ته بوئه وهی خیرا بر وا.	
سووران، خول خواردن	خول دان:
خۆپاراستن، (احتیاط) كردن	خۆپاریزی:

خؤرا:	ئەوہی دەخوا، (اکل)
خەفتان:	ئى خەفتان، ئەوہ کہ بۆ کہ سیک ئە کہ میندا بی
خەنیم:	تا بتوانى دەستى ئى بوەشینى جەریف، (خەصم)، (رقیب)
خیشک:	شتیکە بۆ سواربوون و بارلینان ئە دار دروست دەکری و وڵاخ راي دەکیشی. ئەم کتیبەدا ئە جیگای (سورتمە) دانراوہ کہ سەگ راي دەکیشی و بۆ سەر بەفر بەکار دی.
خیشک ئازۆ:	ئەو کہ سەى خیشک ئى دەخوری.
د	
داسەکنان:	رۆسەکنان، ئارام گرتن، هیدی بوونەوہ
دان چەرموو:	ددان سپی، کہ ئپسپی
داوہل:	ئەو شتەى ئە پەرۆپال بە شکلی ئینسان یان حەیوانات دروست دەکری.
دەخۆنوسان:	غاردان، بەغار رۆیشتن، تین دەخۆکردن
دەست پیوہگرتن:	خۆبواردن ئە زیندەخەرجی، (تقشف)، (صرفە جویی)
دیواودەر:	ئەم دیو ئەو دیو، دیواودەر بوونی گولە ئەوہیہ کہ نیشانە کہ کون بکا و بچیتە دەر.
ر	
راپەر:	(حرکة)، (تحرک)، بەکاربوون
راویچکە:	هاتوچۆ ئە مەودایەکی کورتدا، قەدەم لیدان
راہینان:	عاملانن، (تدریب)، (تربیت)
رایی کردن:	وہرئ خستن، ئازادکردن، ئەجاتدان
رچە:	رینگای نیو بەفر، جئ پیی مرؤف ئە نیو بەفردا
رہوہەر:	دیوی سەرہوہی ہەر شتیک (سطح)
رہوشال:	ہە ئبوونی بەشیک ئە چەرم و گوشتی لەش، (خراش)
رہوینەوہ:	ترسان و دەرپەرین
رپیوق:	ئاوی چاو کہ وەک کیم و زوخاو بە چاوانەوہ رەق دەبی
ز	
زویربوون:	زیزبوون، تۆران
زیپک و زاگون:	کارلیہاتوویی، جەرہزہ، بەہیمەت بوون

س

سامگر تووی:	سامرئ نیشتن، ترس سوار بوون
سامه پرستوو:	سامشکاو، ترس له دڼ دانه ماو
سرک:	سل، نه و حیوانه ی به دیتنی له نه کاوی
سوجهی سوور:	هر شتیک دهره ویته وه
سه راورد:	نه و عیک ماره که رهنگی سووره و خه ته رناکه
سه گورگ:	سنوور، تخوب، (حدود)
سه مه ندوک:	سه گیک که ره گیک له گورگ تیدا بی، واته
سیپال:	یه کیک له دایک و بابی گورگ بن
سیرک:	داریکه هه ردوو سه ری قایشی تی ده خرئ و بو
سیره گرتن:	به ستنه وهی سه گی در که لکی لی وهرده گیرئ
سیکه دانه:	په رۆ کۆن، په رۆی دراو، جلکی شر
	نه و شونیهی حیواناتی بو یاری لی ده عامینن
	و یاری یان پی ده که ن
	راداشتن و چاولیکردنی جاسووسی تفهنگ
	به مه بهستی ته فه کردن
	چیکلدانه، (حوصلة)

ش

شالاو:	هیرش، په لامار
شووبا:	شهوبا، شیوبا، پشووهبا
شوور:	گاکوی
شوین:	جی پی، (اثر)
شهویلاکه:	شهویلاکه، (فک)
شیو:	دۆل، خر، قوولایی نیوان دوو باسک

ق

قاوه جۆش:	نه و ده فرهی قاوهی تیدا ساز ده کرئ
قرووسکه:	دهنگی سهگ و گورگ له ترسان، یان له رقان
قوله بنه:	کورته بنه، کورته بالا، خرپن
قورت:	پیچ، (لوفه)
قورقوراوکه:	قورقوراوکه، شاده ماری مل

قه باره بهستن:

قه پ:

قه پانه:

قه نه ده:

قه نه مبار:

که نه که بوون، که وتنه سه ریه ک

قه پانه، گاز

قه پ، گاز،

نه و قایشه ی نه نه ستوی سه گ و پیشله ده خری

بازی گه وره، خو فری دان

ک

کاردروستایی:

کو خین:

کوسپ:

کوشم هه لاتن:

کولانه:

کو نه گروو:

کون پشکنین:

خو ناماده کردن، خو سازکردن، ته داره کادیتن

کو کین

(مانع)

خو مات کردن، خو کز کردن، دوش دامان

شوینی حاوانه وهی مریشک و جووچک

حاله تی پیش گریان، کوئی گریان

هه ول دان بو زانینی که لین و قوژبنی مه سه له یه ک

(کنجکاو)

که تن:

که نه پو:

که نه که:

که پ:

تاوانی گه وره

شوینی خو رئاو بوون

په راسوو، ته نیشته

ددانی سه گ و گورگ و ...، دوو ددان له م لا

و نه ولای ده م (انیاب)

لیکو لینه وه، لی ورد بوونه وه (کند و کاو)

مائی، رام، دژی کیوی

کو نه که ی کورت و باریک وه که نه وهی بو هه رزال

که ندو کوژ:

که وی:

کیلیژه:

به کارده بری

کیوی:

گ

گرمووله بهستن:

گروو هبا:

گنخاندن:

گورایی:

گوره هوو:

خو خرکردنه وه، خو کوشم هه لینان

هه ناسه ی بای له نه کاو

ته نه خی پی کردن، وه دره نگ خستن

ده شتایی، ته ختایی

گورگوم کردوو، مردووی بی سه روشوین چوو

گه نه گه نه:

گيايه كه بو زگنئشه وهك دهرمان كه لكى ئى ودرده گيرى

ل

لاپانك:

سووچيكي چادره كه چيغى ئى ده گرنه وه و دهى كه نه

په سيويك

لاجه لاج:

لاژه لاژ، لاره لار، لاتسياو لاتسياو

لاكيشى:

(مستطيل)

لان:

هيالانه، جيگاي خهوتنى گورگ و ورج و درندهى كيوى

به گشتى

له باران دابوون:

له توانا دابوون، له ده ستها تن

له چهرى:

سه قيلي، دل نه هاتن (بخل)

له مپه ره:

سپه ره، بهر گيرپه وه

ليوار:

كه نار، روخ (ساحل)

م

مشك كه رويشك:

له جياتى (ابن عرس) ي عه ره بى، يان (راسوى)

فارسي به كارها توه. رهنگه پر به پر نه بى، به لام

له وه باشتر چنگ نه كه وت

مل ومو:

بو ن كردنى سهگ و گورگ بو ديتنه وه و ناسينى شته كان

موشه ماما:

(مشمع)، پارچه يهك كه ميوى ئى ده درى بوئه وهى ناو

نه دا. هه ر قوماش و پارچه يهك كه ناو نه دا.

مه لبه ندى ژيان:

(بيته)، (محيط زيست)

مه يته ره:

نه وه كه سهى خزمه تى نه سپ و مابين ده كا.

مي شه:

نه وه شوينه ي بى و سپيدار و بناو و نه وه جو ره دارانه ي

ئى روا وه. زياتر بو ده ست نيژ به كار ده برى

ميمل:

مله، سپلى لاو رگ، نه وهى ده بيته هوى زه حمه ت و

ناره حه تى

ن

ناره ته:

نهره، نه عه ره ته

نواندن:

نیشان دان، خه وان دن

نوخشه به خير:

(تفاؤل)

نوخشه ي خه راپ:

(تشاؤم)

نه جم: نه جوولاو، نه بزوتوو
نه قایل: ناپازی
نیویتر: نیو به نیو، جاریک نا جاریک

و

وه باهاتن: کاتی جووت بوونی سهگ و گورگ هاتن
وه زندی: نازار، (أذیة)، (گزند)

ه

هاوشیر: نه و بیچووانه ی پیکه وه له دایک بوون و پیکه وه
هوه من: شیریان خواردوه
هه بله خه رجی: هیرش، په لامار، شالو
هه ته ر: دهست پیوه نه گرتن، به خوړایی خه رج کردن
هه رد: (اثر)، (خطر)
هه رمان: زهوی، عهرد، (ارض)
هه ل پرووزان: هه میشه مان، نه مری، (ابدیت)
هه ل تووته کان: سووتانی مووی سه ر و دم و چاو به شیوه یه کی نیوه چل
هه ل کردن: نه وعیک دانیشتنی سهگ و گورگه
هه و ل و ده و ل: رووشال تی خستن
هه ویرده: هه و ل و ته قه لا
هی ل: باننده یه کی کیوی یه
خه ت: خه ت
